

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

DESTEK
ÇALIŞTIRMASI

ERHAN KOLBAŞI

ERHAN KOLBAŞI

GALAKTİK DİPLOMASİ

GALAKTİK
DİPLOMASİ

DESTEK @ ARAŞTIRMA

DÜNYADIŞI UYGARLIKLARLA
BÜYÜK BULUŞMAYA HAZIR MIYIZ?

9. BASKI

DESTEK @ ARAŞTIRMA

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

DESTEK
ÇALIŞTIRMASI

- DÜNYADIŞI UYGARLIKLAR İÇİNDE BULUNDUĞUMUZ ZAMANDA NEDEN BURADALAR?
- UFO/DÜNYADIŞI VARLIKLAR-KONUSU NEDEN DÜNYA İÇİN SON DERECE KRİTİK ÖNEME SAHİP?
- DÜNYADIŞI VARLIKLARLA AÇIK TEMAS NEDEN GERÇEKLEŞMİYOR?
- DÜNYADIŞI UYGARLIKLAR NÜKLEER TESİSLERE NEDEN MÜDAHALE EDİYOMLAR?
- YENİ SOSYAL BİLİM ALANI "EXOPOLİTİKA" NIN DOĞUŞU NE ANLAMA GELİYOR?
- DÜNYA TARİHİNİN EN KAPSAMLI ÖRTBAS SİSTEMİ NASIL KURGULANDI?
- DÜNYADIŞI UYGARLIKLARA İLİŞKİN POLİTİK SÜREC NASIL YÜRÜTÜLDÜ?
- DÜNYADIŞI UYGARLIKLAR KONUŞUNUN İDARESİNDE SİNEMA ENDÜSTRİSİ NASIL KULLANILIYOR?
- KAMUOYUNU "DÜNYADIŞI UYGARLIKLARLA AÇIK TEMASA HAZIRLAMA PROGRAMI" HANGİ YÖNTEMLERLE YÜRÜTÜLÜYOR?
- DÜNYADIŞI UYGARLIKLAR SİVİLLERLE BİREYSEL TEMASLARI NEDEN GİDEREK HIZLANDIRIYORLAR?
- GALAKTİK BİR UYGARLIK 1954 YILINDA DÜNYAYA NASIL BİR PROGRAM ÖNERDİ?
- İLK DÜNYADIŞI MÜLTECİLER KİMLERDİ?
- GALAKTİK DİPLOMASİ - DÜNYADIŞI UYGARLIKLARLA DİPLOMATİK İLİŞKİLERE DAİR SÜRECİN DİNAMİKLERİ VE TEMSİL MODELLERİ - NASIL OLUŞTURULMALI?
- DÜNYA GEZEĞENİ AÇIK TEMASA NASIL VE NEDEN HAZIRLANMALI?
- KOZMİK ZİYARETÇİLERİN DÜNYA İNSANLIĞINDAN BEKLENTİLERİ NELER?
- AÇIK TEMAS SONRASI GEZEĞENİMİZİ HANGİ OLAĞANÜSTÜ DEĞİŞİMLER BEKLİYOR?
- YAKLAŞAN BÜYÜK PARADİGMA DEĞİŞİMİ İNSANLIĞA NASIL BİR DÖNÜŞÜM FIRSATI SUNUYOR?

t34

www.destekyayinlari.com

facebook.com/DestekYayinevi

twitter.com/destekyayinlari

instagram.com/destekyayinlari

www.destekdukkani.com

ISBN: 978-6053111696

9 786053 111696

ERHAN KOLBAŞI

GALAKTİK DİPLOMASİ

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

DESTEK YAYINLARI: 720

ARAŞTIRMA: 174

ERHAN KOLBAŞI / GALAKTİK DİPLOMASI

Her hakkı saklıdır. Bu eserin aynen ya da özet olarak hiçbir bölümü, yayınevinin yazılı izni alınmadan kullanılamaz.

İmtiyaz Sahibi: Yelda Cumalıoğlu

Genel Yayın Yönetmeni: Ertürk Akşun

Yayın Koordinatörü: Özlem Esmergül

Editör: Devrim Yalkut

Kapak Tasarım: İlknur Muştu

Sayfa Düzeni: Cansu Poroy

Sosyal Medya-Grafik: Tuğçe Budak - Mesud Topal

Destek Yayınları: Ekim 2016 (2.000 Adet)

3.-4. Baskı: Kasım 2016

5. Baskı: Şubat 2017

6. Baskı: Mayıs 2017

7. Baskı: Kasım 2017

8. Baskı: Nisan 2018

9. Baskı: Kasım 2018

Yayıncı Sertifika No. 13226

ISBN 978-605-311-169-6

© Destek Yayınları

Abdi İpekçi Caddesi No. 31/5 Nişantaşı/İstanbul

Tel. (0) 212 252 22 42

Faks: (0) 212 252 22 43

www.destekdukkani.com

info@destekyayinlari.com

facebook.com/DestekYayinevi

twitter.com/destekyayinlari

instagram.com/destekyayinlari

Deniz Ofset – Nazlı Koçak

Sertifika No. 40200

Maltepe Mahallesi

Hastane Yolu Sokak No. 1/7-B

Zeytinburnu / İstanbul

ERHAN KOLBAŞI

GALAKTİK DİPLOMASİ

DÜNYADIŞI UYGARLIKLARLA İLİŞKİLER VE
KOZMİK PARADİGMANIN DOĞUŞU

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://rantey.org>

Uzay'ıma...

İÇİNDEKİLER

Yazar Hakkında	17
Önsöz	19
Giriş	21

1. Bölüm

UFO'lar ve Dünyadışı Varlıklara İlişkin Temel Bilgiler ve Genel Değerlendirme	27
Nedir Bu UFO Fenomeni?	28
Bu Konu Dünya İçin Neden Kritik Öneme Sahip?	35
Büyük Değişim mi Yoksa Kaçırılan Fırsatlar mı?	41
Dünyadışı Varlıklarla Açık Temas	
Neden Gerçekleşmiyor?	45
Dünyadışı Varlıkların Amaç ve Hedefleri	50
Dünyadışı Uygarlıkların Nükleer Tesislere	
Doğrudan Müdahalesi	55

ABD Hava Kuvvetleri'nden	
Yüzbaşı Robert Salas'ın İfadesi - Aralık 2000.....	57
ABD Hava Kuvvetleri'nden	
Emekli Yarbay Dwynne Arneson'un İfadesi -	
Eylül 2000	58
ABD Hava Kuvvetleri'nden	
Emekli Albay Ross Dedrickson'un İfadesi - Eylül 2000	59
ABD Hava Kuvvetleri'nden	
Emekli Teğmen Robert Jacobs'ın İfadesi - Kasım 2000	59
Tümgeneral Vasiliy Alekseyev'in İfadesi - Mart 1997	60
Ukrayna'daki Sovyet Askeri Üssü Olayı.....	61
Çernobil Olayı.....	61
Alıkonma Olayları	64
Alıkonma Olaylarına Bilimsel Bir Yaklaşım -	
Prof. John Mack	68

2. Bölüm

Dünyadışı Varlık Morfolojisi,

Tipoloji (Varlık Tipleri) ve Sınıflandırma Kriterleri

Dünyadışı Varlık Morfolojisi.....	75
Varlık Tipleri ve Sınıflandırma Modelleri	81
Dünyadışı Uygarlıklara Genel Bir Bakış.....	88
Zeta Reticulum ve Orion Takımyıldızı.....	90
Alpha Draconis Yıldız Sistemi.....	91

<i>Lyra Takımyıldızı</i>	92
<i>Vega Yıldız Sistemi</i>	92
<i>Pleiades Takımyıldızı</i>	93
<i>Procyon Yıldız Sistemi</i>	93
<i>Andromeda Takımyıldızı</i>	93
<i>Sirius A</i>	94
<i>Alpha Centauri Yıldız Sistemi</i>	94
<i>Arkturus Yıldızı</i>	95

3. Bölüm

Exopolitika

Dünyadışı Uygarlıklara İlişkin

Yeni Bir Sosyal Disiplin: Exopolitika..... 99

Politik Aktivizm Dönemi,

Sivil Girişimler ve “Kozmik Watergate” 104

UFO/Dünyadışı Varlıklar Konusu Bilimdışı mı?..... 106

Exopolitikanın Metodolojisi ve Bilgi Kaynakları 113

Belgeler 118

Resmi Kurumlarca Gizliliği Kaldırılan ve

Kamuoyuna Açıklanan Belgeler: 118

Amerika Birleşik Devletleri..... 119

Kanada..... 119

İngiltere 120

Avustralya..... 120

Meksika.....	120
Brezilya	121
Fransa'dan Önemli Bir Resmi Belge: COMETA Raporu	121
Bilgi Edinme Özgürlüğü Yasası (FOIA) Çerçevesinde Elde Edilen Bilgiler:	124
Kamuoyuna Sızan Belgeler:	125
Tanık/İhbarcı İfadeleri	126
Paul Hellyer (Kanada Eski Savunma Bakanı)	127
İfşaat Projesi (Disclosure Project)	130
Binbaşı George A. Filer - Kasım 2000	131
Amiral Lord Hill-Norton - Temmuz 2000	132
Çavuş Clifford Stone - Eylül 2000	132
Don Phillips, Lockheed Skunkworks, ABD Hava Kuvvetleri ve CIA İş Yüklenicisi - Aralık 2000	133
Yüzbaşı Bill Uhouse - Ekim 2000	134
Dr. Robert Wood, McDonnell Douglas Roket ve Uçak Mühendisi - Eylül 2000	135
Albay Phillip Corso, ABD Ordusundan Emekli Subay ...	135
Teğmen Walter Haut, ABD Deniz Kuvvetleri - Eylül 2000	136
Eski Astronotlar ve Kozmonotlar	137
Kalmikya Cumhuriyeti Cumhurbaşkanı Kirsan İlyumzhinov	142

4. Bölüm

Örtbas Politikasının Başlangıcı ve Tarihsel Gelişimi	145
Örtbas Süreci Nasıl Başladı?	147
Örtbas Uygulamasına İlişkin Temel Motivasyonlar	152
Örtbas Mekanizmasının Kurulmasına Yol Açan Belge ve Raporlar.....	153
<i>San Antonio Kazası ve Oppenheimer/Einstein Raporu - 1947</i>	<i>154</i>
<i>Durum Değerlendirmesi - 1948.....</i>	<i>156</i>
<i>Eisenhower Brifing Belgesi - 1952</i>	<i>157</i>
<i>Robertson Paneli - 1953.....</i>	<i>161</i>
<i>JANAP-146 E Talimatnamesi - 1954.....</i>	<i>162</i>
<i>Özel Operasyonlar Elkitabı (SOM-1) - 1954.....</i>	<i>163</i>
<i>“EBE-I (Extraterrestrial Biological Entity - Dünyadışı Biyolojik Varlık Tıp-1)</i>	<i>165</i>
<i>EBE-II (Dünyadışı Biyolojik Varlık Tıp-2)</i>	<i>165</i>
<i>Brookings Enstitüsü Raporu - 1961</i>	<i>168</i>
<i>Hava Kuvvetleri Araştırma Projeleri.....</i>	<i>169</i>
<i>Condon Raporu -1969.....</i>	<i>170</i>
<i>Dünyadışı Varlık veya Materyalle Temasa İlişkin Kanun - 1969.....</i>	<i>171</i>
<i>Tehdit Algısı ve Tanıklara Uygulanan Yıldırma Yöntemleri.....</i>	<i>173</i>
<i>Gizlilik Sınıflandırması ve Hücre Sistemi.....</i>	<i>180</i>

5. Bölüm

Dünyadışı Uygarlıklarla İlişkilere Dair Politik Süreç	189
Dünyadışı Varlıklar ve Kriz Yönetimi	192
Truman Yönetimi ve Dünyadışı Varlıklara İlişkin	
Gizlilik Politikasının Sürdürülmesi Kararı.....	195
Devlet Kontrolünün Aşındırılması ve Gizli Yapılanma ...	198
Kennedy Dönemi	202
Dördüncü Aşama - Gizli Kuruluşların Otonomi ve	
Dokunulmazlık Dönemi.....	204
Henry Kissinger'ın PI-40	
Ana Stratejisti Olarak Önemi	206
Nixon ve Ford Dönemi	209
Carter ve Clinton Yönetimlerinin Politik Yetersizliği,	
Reagan Dönemi ve Sonrası.....	210
Sovyetler Birliği'nin Resmi Tutumu	220
Vatikan'ın Konuya Yaklaşımı.....	222

6. Bölüm

Dünyadışı Uygarlıklara İlişkin Siyasette Sinema	
Endüstrisinin Rolü	
Negatif Algı Yaratan Yapımlar ve	
Toplum Mühendisliği.....	229
Disney Şirketi.....	234
Kamuoyunu Isındırmaya Yönelik Yapımlar	238
Müdahale Etmeme Prensipleri ve Star Trek (Uzay Yolu).....	244

7. Bölüm

Gezegенimizin İlk Sivil Elçileri:

Erken Dönem Temasçılar	249
Dönemin Siyasi ve Sosyal İklimi	256
George Adamski	261
Daniel Fry.....	269
George Van Tassel.....	273
Howard Menger	275
Elizabeth Klarer.....	279
Dünyadışı Uygarlıkların	
Olağanüstü Bir Sosyal Deneyi - Amicizia.....	282
Orta ve Güney Amerika Temasçıları.....	287
Sonuç	292

8. Bölüm

Galaktik Diplomasi: İlk Resmi Temaslar,

Temsil Modelleri, Açık Temasa Hazırlık

1954, İlk Resmi Temas: Eisenhower'ın Dünyadışı	
Uygarlık Temsilcileriyle Buluşması.....	297
Dünyadışı Varlıklarla Müteakip 1954 Görüşmeleri.....	305
İlk Dünyadışı Mülteciler - Uzun Beyaz İrk	311
Raechel'in Gözleri - İnsanlaştırma veya Melez Projesi	315
Açık Temasa Hazırlık.....	318
Temsil Modelleri	323

Resmi Diploması (Track-One)	324
Çok-Kulvarlı (Multi-Track) Diploması Modeli	329
Yurttaş Diploması	334
<i>Potansiyel Sorunlar</i>	335
<i>Şimdi Ne Yapılabilir?</i>	336
Birleşmiş Milletler Örgütü Nasıl Bir Rol Oynayabilir?.....	342
Birleşmiş Milletler Örgütü İçinde	
Bir “Temsil Organı” Kurulması	347
12-14 Şubat 2008: Birleşmiş Milletler’de	
Gizli UFO Toplantıları	349

9. Bölüm

Çağdaş Gayriresmi Galaktik Diploması Girişimleri ve Küresel Bilinç

CSETI - Galaktik Elçi Programı ve	
Beşinci Türden Yakın Karşılaşmalar	353
Dünya UFO Günü (2001)	354
Deklarasyonlar	355
<i>UFO ve Dünyadışı İşler Avrupa Ajansı</i>	
<i>Kurulmasına İlişkin Deklarasyon</i>	356
<i>Dünyadışı Uygarlıklarla Barışçı İlişkilere Dair</i>	
<i>Hawaii Deklarasyonu (2006)</i>	356
Noosfer	358
100. Maymun Etkisi/Sendromu Teorisi	361
Maharishi Etkisi	362

10. Bölüm

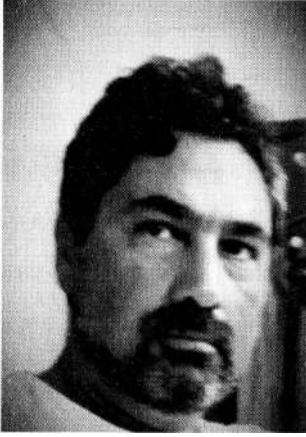
Dünyadışı Uygarlıklarla

Açık Temas Sonrası Dünya.....365

Ekler 377

Kaynakça 387

Diğer Kaynaklar 391

Yazar Hakkında

1966 İzmir doğumlu olan Erhan Kolbaşı, Dışişleri Bakanlığı'nda 25 yıl süreyle İdari Ataşe, Yardımcı Konsolos ve Konsolos olarak görev yapmış, 2016 yılında Dışişleri kariyerini noktalamıştır. Özellikle

Washington ve New York görevleri sırasında, 8 yıl boyunca ABD merkezli Exopolitics Institute (Exopolitika Enstitüsü) bünyesindeki program ve çalışmalara katılan yazar, UFO/Dünyadışı Uygarlıklar konusuna dair birçok makale kaleme almış ve sunumlar yapmıştır. Erhan Kolbaşı Ağustos 2016'da Exopolitika Enstitüsü üyeliğine seçilmiştir.

Yazar halen Sirius UFO Uzay Bilimleri Araştırma Merkezi'nde Başkan Yardımcılığı görevini yürütmektedir.

Önsöz

Kozmik dostlarımızla tarihi buluşma anı yaklaşmaktadır...

Dünyadışı uygarlıkların temsilcileri, gezegenimizin her bölgesinden çok sayıda insanla bireysel temaslar kurarak ve araçlarıyla göklerimizde görünerek, dünya kamuoyunu bu olağanüstü paradigma değişimine büyük bir hızla hazırlamaktadırlar.

İnsanlığın ruhsal/zihinsel hazırlık kıvamının belli bir olgunluğa ulaşması sonrasında, “yakın bir gelecekte” dünyadışı uygarlıklarla “açık” ve “yüz yüze” resmi diplomatik temasların başlaması beklenmektedir.

O andan sonra artık dünyada hiçbir şey eskisi gibi olmayacaktır.

Bu buluşmanın ardından yaşanacak süreçte; teknolojiye, bilimde, tıpta, genel bilinç düzeyinde, insanlığın ruhsal ve sosyal gelişiminde inanılmaz boyutta ilerlemeler gerçekleşecek...

Statükodan beslenen, çürümüş, katı ve dogmatik yapılar yavaş yavaş dünya sahnesinden çekilmeye başlayacak...

Köhnemiş ve devrini tamamlamış tüm kurumlar, doktrinler ve sistemler kendilerini yenilemek durumunda kalacak...

Kozmik bilinç, artık insanlığın gelişimine hizmet edemeyen tüm ideolojilerimizin, özünden uzaklaştırılmış ve erozyona uğratılmış değer yargılarımızın yerini alacak...

Dünya gezegeninde, daha önce benzeri görülmemiş ölçekte, yeni bir “Rönesans” başlayacaktır.

70 yılı aşkın bir süredir dünya tarihinin en yüksek gizlilik dereceleriyle kamuoyundan saklanan UFO/Dünyadışı Varlıklar fenomenine ve ileride uygulanacak “galaktik diplomasi”nin temel ilkelerine ilişkin sarsıcı bilgileri, yeni gelişmekte olan “exopolitika” disiplininin ışığında Türk okurlarının bilgisine sunuyoruz.

Görkemli kozmik yolculuğumuzda yolumuz açık olsun...

Haktan Akdoğan

Sirius UFO Uzay Bilimleri Araştırma Merkezi Başkanı

Giriş

Bu kitabın kaleme alınış amacı, 70 yılı aşkın bir süredir – aralıklarla da olsa– dünyanın gündeminden düşmeyen UFO fenomenine ilişkin olarak, araştırmacılar, tanıklar, ihbarcılar ve doğrudan temasçılar tarafından derlenen paradigma sarsıcı bilgileri, yeni gelişmekte olan exopolitika disiplininin ışığında Türk okurlarına sunmaktır.

UFO araştırmacılarının arşivlerinde, dünya gezegeninin çok uzak bir geçmişten bu yana dünyadışı zekâlar tarafından ziyaret edildiğine dair yeteri kadar ampirik veri ve somut kanıt mevcuttur. Ancak, konunun sadece UFO gözlemlerine dayalı boyutuna odaklanılmasının, büyük bir gizlilikle dünya kamuoyundan saklanmakta olan bu olağanüstü fenomenin dünya devletlerince resmi olarak açıklanmasına yetmediği su götürmez bir gerçektir.

Fenomenin siyasi ve sosyal boyutunu göz ardı eden yaklaşımlar, UFO/Dünyadışı Varlıklar konusunun gün ışığına çıkarılması çabalarını sonuçsuz kılmaktadır. Zira, dünyadışı varlıkların temas ve faaliyetlerine ilişkin süreci ve bilgi akışını yöneten –aynı zamanda manipüle eden– belli gruplar ve yarı-resmi yapılar mevcuttur. Sistematik ve planlı bir örtbas mekanizmasının mevcudiyeti kabul edilmediği ve kavranılmadığı sürece, UFO/Dünyadışı Varlıklar realitesinin kamuoyuna ifşa edilmesi konusunda ilerleme sağlanması gerçekçi görünmemektedir.

Dünyadışı uygarlıkların sergiledikleri olağanüstü teknoloji ve evrensel bilgi düzeyi, ego temelli sistemlerimizin ilgisini maalesef gezegenimizin hayati çıkarları yönünde değil, askeri üstünlük sağlama ve güç elde etme amacıyla çekmektedir.

Bu bakımdan, UFO/Dünyadışı Varlıklar realitesi dünya tarihinin en yüksek gizlilik dereceleriyle saklanan ve zaman içinde devletlerin “seçilmiş” idarecilerinin kontrolünden çıkmış bir konudur.

Dünyadışı kökenli bu araçların incelenmesinden ve bazı dünyadışı uygarlık temsilcileriyle yapılan ortak çalışmalardan, dünya biliminin çok ötesinde bilimsel ve teknolojik veri elde edilmiştir. Elde edilen bu teknolojiler ve sıfır maliyetli, temiz ve sürdürülebilir enerji sistemlerinin gizli projeler kapsamından çıkartılıp insanlığın hizmetine sunulması, dünyadaki ekonomik ve çevresel sorunları kısa sürede bitirebilecek, fakirliği ve açlığı ortadan kaldıracabilecek, kısacası dünya gezegeninde daha önce benzeri görülmemiş ölçekte, yeni bir “Rönesans” başlatabilecektir. Bu teknolojilerin gizli tutulması insanlığa karşı işlenmekte olan büyük bir suçtur.

Ne yazık ki, muazzam miktarda maddi kaynak, insan gücü ve tam 70 yıllık bir zaman süreci dünyadışı varlıklarla açık temas insanlığı hazırlamak yerine, bu realiteyi dünyadan saklayabilmek uğruna israf edilmiştir.

Sadece 20 yıl, belki de daha az bir süre, kamuoyunu, dünyadışı ziyaretçileri korkusuzca ve önyargısız olarak kabul edebilecek bir farkındalığa yükseltmek için yeterli olabilecekken, 70 yıldır devam edegelen baskı, inkâr ve dezenformasyon politikalarıyla insanlığın potansiyel gelişim sıçraması feda edilmiştir.

UFO/Dünyadışı Varlıklar konusu, medyada yer almaya başlamasından itibaren sansasyon amaçlı ve magazin boyutunda ele alınmış, konu hakkında yüzeysel bilgi sahibi şahıs ve kurumlarca sıklıkla alay konusu yapılmış, UFO araştırmacıları ve

meraklıları adeta bir alt-kültür kafesine hapsedilerek marjinalleştirilmiştir. Dünyamızı sosyal, bilimsel, teknolojik ve felsefi anlamda temelden sarsacak ve devasa boyutta bir paradigma değişimi yaratacak olan bu gerçeğin bu derecede hafife alınması, değişimden ürken ve zemin kaybedeceği endişesine kapılan yerleşik yapının arzu ettiği bir yaklaşımdır.

Dünyaya ve evrene bakışlarını sadece ana-akım medyanın sunduğu klişelerle oluşturan zihinler, genelde dünyamız ve özelde ise ülkemizin ekonomik, sosyal ve çevresel sorunlarla boğuştuğu, savaşların ve ölümün sıradanlaştığı bir atmosferde, UFO/Dünyadışı Yaşam konusunun neden bu derece önemsenmesi gerektiğini sorgulayabilir. Bu sorunun yanıtını kitabımızın ilerleyen bölümlerinde bulacaksınız.

Bu bağlamda, gezegenimizin ufkunda doğmakta olan dünyadışı zeki yaşam gerçeği hakkında herkesin mümkün olduğu ölçüde donanıma sahip olması ve konu hakkında, yukarıda sözünü ettiğimiz türden bir toplum mühendisliği tuzağına düşmeden, ayakları yere sağlam basan, entelektüel bir refleks geliştirmesi gerekmektedir.

Konunun tüm boyutlarıyla anlaşılmasını kolaylaştırmak üzere:

Birinci bölümde UFO/Dünyadışı Varlıklar konusuna dair temel başlangıç bilgilerini ve genel prensipleri aktarmaya çalışacağız.

İkinci bölümde dünyamızı ziyaret etmekte olan dünyadışı varlıkların genel tip, köken ve morfolojisine göz atacağız.

Üçüncü bölümde, bilimsel bir disiplin olarak hızla gelişmekte olan “exopolitika” alanına dair bilgileri ve bu sosyal disiplinin metodolojisini anlatacağız. Bu bölümde ayrıca, galaktik uygarlıklarla açık diplomatik temasların altyapısını oluşturanın yanı sıra, konunun siyasi boyutunu ve örtbas mekanizmasının amaç ve sistematikliğini de ortaya koyma çabalarını

sürdüren exopolitika disiplininin temel çalışma ilkelerini ve bilgi kaynaklarını ele alacağız.

Dördüncü bölümde örtbas politikasının tarihsel gelişimini ve amaçlarını, resmi rapor ve belgeler ışığında değerlendireceğiz. Bu bölümde, tanıklara karşı uygulanan baskı ve yıldırma yöntemlerini de aktaracağız.

Beşinci bölümde dünyadışı varlıklara ilişkin yürütülen siyasi sürecin günümüze kadarki gelişimine dair bilgiler bulacaksınız.

Altıncı bölümde, sinema endüstrisinin dünyadışı uygarlıklara dair gizli siyasi sürece nasıl katkı verdiğini, bu süreci yöneten yapının, belli mesajları kamuoyuna kademeli olarak enjekte etmek üzere sinema endüstrisini nasıl kullandığını mercek altına alacağız.

Yedinci bölümde, yurttaş diplomasisinin ilk elçileri olarak nitelendirebileceğimiz bireysel temasçıların hikâyelerine göz atacağız. 1950'li yılların gergin Soğuk Savaş ortamında, farklı dünyadışı uygarlık temsilcilerinin, temas kurdukları bireylere, dünya halklarına aktarmak üzere sundukları mesajları inceleyeceğiz.

Sekizinci bölümde, yine exopolitika gibi Türk okurları için yabancı bir terimle, “galaktik diplomasi” veya “exodiplomasi” adı verilen kavramla karşılaşacağız. Burada, dünyadışı uygarlık temsilcileriyle yapılan ilk resmi ve gayriresmi görüşmelerin detaylarını, yurttaş diplomasisi girişimlerini ve dünyadışı uygarlıkların temsilcileriyle ileride başlaması beklenen “kamuoyuna açık” resmi görüşmelerde uygulanabilecek temsil modellerini değerlendireceğiz.

Dokuzuncu bölümde, çağdaş gayriresmi galaktik diplomasi girişimlerini, değişmekte olan küresel bilince ilişkin teoriler ışığında ele alacağız.

Son bölümde ise, UFO/Dünyadışı Varlıklar gerçeğinin dünya kamuoyuna açıklanması sonrasında dünyamızda yaşa-

nacak olağanüstü gelişmeler ile bilim, teknoloji ve kozmosu yeni bilgiler ışığında tanımlama yönünde insanlık ailesi olarak yapacağımız muhtemel sıçramayı tartışacağız.

Düşünen, evreni, kendi varlığını ve sistemi sorgulayan her bireyin bu konuda bilinçlenmesi artık bir zorunluluk haline gelmiştir. Bu çerçevede, dünyadışı uygarlıkların gezegenimizdeki temas ve faaliyetlerine dair bilgilerin, yapay sansasyondan uzak, daha üst seviyeden bir yaklaşım çerçevesinde Türk okurlarına sunulmasının zamanının geldiğini düşünüyoruz...

*“UFO’ların gerçek olduğunu hepimiz biliyoruz.
Sormamız gereken tek şey nereden geldikleri.”*

– Dr. Edgar Mitchell, “Apollo 14” Astronotu, 1971

1. BÖLÜM

UFO'LAR VE DÜNYADIŞI VARLIKLARA İLİŞKİN TEMEL BİLGİLER VE GENEL DEĞERLENDİRME

Modern çağın belki de en sıra dışı olgusu niteliğindeki UFO fenomeni konusunda kamuoyunun zihni, donanımsız bazı medya mensupları ve statik dünya görüşü taşıyan diğer fikir sahipleri tarafından verilen sığ bilgilerle kuşatılmış durumdadır. İnsanlığın UFO'lar ve dünyadışı varlıklara dair algısı ne yazık ki sadece, bilgi ve araştırmaya dayanmayan ön kabullerle ve devletlerin resmi yetkililerinin ifadeleriyle şekillendirilmektedir. Dünyadışı yaşam olasılığıyla ilgili bir gelişme yaşandığı zamanlarda, konu hakkında yorum yapan çeşitli disiplinlerin mensuplarının, hayatlarının hiçbir döneminde bu fenomen konusunda ciddi bir araştırmaya girmemiş, literatür incelememiş, bir başka deyişle, konuyu kavrayabilmek adına hiçbir entelektüel çaba göstermemiş olmaları şaşırtıcı olduğu kadar vahimdir.

Açık görüşlü ve cesur bazı bilim insanlarını bir yana koyarsak, UFO/Dünyadışı Varlıklar konusu, akademisyenlerin çoğunluğu için, statü ve gelir kaynaklarını dayandırdıkları yerleşik ve kısmen dogmatik yapıyı yerle bir edecek ve onları “konfor alanlarından” çıkaracak bir korku kaynağıdır. Bu psi-

koloji, UFO fenomeninin akademik çevrelerde alay konusu yapılmasına, araştırmacıların küçümsenmesine ve sonucunda konunun marjinal bir yeraltı kültürü olarak ele alınmasına yol açmaktadır.

Oysa, UFO/Dünyadışı Varlıklar konusu çok boyutlu, devasa bir meseledir. Dünya tarihinin belki de en önemli, en sarsıcı dosyasıdır. Bu bakımdan, konunun sosyal ve politik boyutlarına derinlemesine girmeden önce, temel başlangıç bilgilerini ve prensiplerini incelemekte fayda bulunmaktadır.

UFO terimi neredeyse herkes tarafından bilindiği gibi “Tanımlanamayan Uçan Cisimler” anlamına gelmektedir. Kitabımızda mercek altına aldığımız cisimler artık –tanımlanamayan– kategorisinden çoktan çıkmış, dünyadışı kökenli uygarlıklara ait oldukları konusunda kuşku bulunmayan ve bu yönleriyle detaylı bir sosyal bilim analizi altında incelenmeye başlanmış bir fenomeni temsil etmekle beraber, yaygın kullanım ve buna bağlı anlaşılma kolaylığı bakımından, bu araçlar için UFO terimini zaman zaman kullanmaya devam edeceğiz. Ancak, exopolitik açıdan bu araçlar artık UFO değil, İETV (Identified Extra-Terrestrial Vehicles – Tanımlanmış Dünyadışı Araçlar) statüsündedir.

Dünyadışı uygarlıklar, dünyadışı varlıklar ve bunlarla ilgili proje ve faaliyetleri genel bir çatı altında kapsayacak bir ifade olarak da, “UFO/Dünyadışı Varlıklar” terimini kitabımız boyunca kullanacağız.

Nedir Bu UFO Fenomeni?

UFO/Dünyadışı Varlıklar konusunun, UFO araştırmacıları ve dünyadışı uygarlıkların temsilcilerinin bireysel ilişki kurdukları temasçılardan elde edilen bilgilerle kamuoyunun açık

bilgisine sunulmayan resmi belgeler ışığında ortaya çıkan genel niteliklerini şöyle özetleyebiliriz:

- UFO'lar köken olarak güneş sisteminin dışındaki yıldız sistemlerinden gelmekte olan ve dünyadışı varlıklar tarafından sevk ve idare edilen uzay araçlarıdır. Bu araçların bir bölümü ise mürettebat taşımamakta ve uzaktan komuta edilmektedir.

- Temas ve belgelerden, dünya gezegenini ziyaret etmiş ve etmekte olan 100'den fazla sayıda uygarlık olduğu anlaşılmaktadır.

- Bu uygarlıklar, farklı uzmanlık ve kapasitelere sahip olsalar da –bazı istisnalar dışında– birbirleriyle işbirliği içinde faaliyet göstermektedirler.

- Dünyadışı uygarlıkların güneş sistemimiz dahilinde ve gezegenimizde ileri karakol diyebileceğimiz istasyonları ve üsleri bulunmaktadır.

- Dünyadışı varlıklar tarafından kullanılan uzay araçları şekil ve ölçüleri bakımından farklılıklar göstermektedir. Bunun sebebi, bu araçların farklı fonksiyonlara sahip olmalarıdır. (Örneğin keşif gemileri, bilimsel araştırma gemileri, ana transfer gemileri vb.)

- Dünyadışı uygarlıklar insan topluluklarıyla ani ve açık temastan kaçınmaktadırlar. Bunun başlıca nedeni, dünyanın ve dünya insanlığının doğal gelişim sürecine saygı göstermeleridir. Dünya böyle bir realiteye tam anlamıyla hazır olmadan kurulacak açık temas sebebiyle uygarlığımızın siyasi, ekonomik, kültürel/sosyolojik, teknolojik ve dinsel/inançsal bir karmaşa içine düşmesini kesinlikle arzu etmemektedirler. Aynı zamanda, dünya halklarının önemli bir bölümünün ve gezegenimizin idarecilerinin saldırgan ve önyargılı eğilimleri de endişe yaratmaktadır. Dünya halklarının zaman içinde, aşamalar halinde dünyadışı yaşam kavramını hazmedebilecek bir kozmik anlayışa, ruhsal olgunluğa ve barış bilincine ulaşmasını beklemekte-

dirler. Dünyadışı uygarlıklar dünya gezegeniyle barışçı ve “sürdürülebilir” bir ilişki kurmayı arzu etmektedirler. Mevcut “inkâr” politikası sona ermediği sürece, temaslarını açık ve resmi kamu siyaseti alanına çekmekten kaçınmaktadırlar. Gerek dünya liderlerinin, gerekse “sokaktaki adamın”, dünyadışı uygarlıkların ve bu uygarlıkların temsilcileriyle süregelen temasların mevcudiyetinden hiçbir kuşkuyla yer kalmayacak şekilde haberdar olmasını ve barışçı ilişki kurulabilecek bir siyasi iklimin oluşmasını beklemektedirler. Bu iklimin oluşumunun, kozmik uygarlıklarla uzun dönemli ilişkilerin kurulması için önkoşul olduğu anlaşılmaktadır.

- Yakın bir gelecekte, dünya insanlığının da inisiyatifiyle, ikili temasların ve görüşmelerin yoğunlaşması umulmaktadır.

- Dünyadışı uygarlıkların temsilcileri, insanlar tarafından asla “Tanrı” veya “kurtarıcı” olarak görülmeyi arzu etmemekte, insanlığın “kurtarılmayı bekleyen” pasif konumunu terk ederek, aktif bir pozisyon almasını istemektedirler.

- Dünyadışı uygarlıkların göklerimizde kitlesel olarak aniden ortaya çıkmaları doğal olarak bu konudaki tartışmaları bütünüyle sona erdirecek ve varlıklarını kesin olarak kanıtlayacak bir girişim olacaktır. Ancak bu yöntemden kesin olarak kaçınmaktadırlar. Bunun sebebi, dünya devletlerinin göstereceği olası askeri reaksiyondur. Savunma refleksiyle araçlarına ateş açılması dünya halkları üzerinde büyük korku ve endişe yaratacaktır. Böyle bir durum, oluşturmaları arzu ettikleri barışçı ilişki döneminin başlamadan sona ermesi anlamına gelecektir.

- Ani ve geniş kapsamlı bir temas ancak dünya gezegeninin, uygarlığın/yaşamın yok olması seviyesindeki çok ciddi bir felaketle karşı karşıya kalması durumunda gerçekleşebilecektir.

- Dünyadışı varlık ve araçların gözlemlenmeleri dünyanın bilinen tarihi kadar eskidir. Ancak, İkinci Dünya Savaşı ve özellikle Japonya’ya atılan atom bombaları sonrasında ve nükle-

er silahlanmanın büyük bir hızla arttığı Soğuk Savaş döneminde olağanüstü yoğunlukta UFO faaliyeti gözlemlenmeye başlamıştır. Bunun sebebi, dünyadışı uygarlıkların, insanlığın sahip olduğu nükleer teknoloji ve silahlardan büyük kaygı duymalarıdır. Aynı endişeyi küresel barış bakımından da duymaktadırlar.

- Dünyadışı uygarlıkların sahip oldukları teknoloji, askeri amaçla kullanım potansiyeli taşıması bakımından bu uygarlıklar tarafından sıkı şekilde korunmaktadır. Dünya belli bir evrim düzeyine ulaşıncaya değin bu teknolojilerin insanlar tarafından tam anlamıyla kullanımına izin verilmeyecektir.

- Dünyadışı bir uygarlığın temsilcileri 1954 yılında ABD Başkanı Eisenhower'la yaptıkları görüşmede, dünya insanlığının ruhsal gelişimine yardımcı olmak üzere kademeli bir "kamuyu eğitim programı" uygulamayı önermişler, ama bu önerileri reddedilmiştir.

- ABD hükümeti 1947 yılından bu yana dünyadışı uzay araçları ve dünyadışı biyolojik varlıklar hakkında bilgi sahibidir. (1947 öncesi bazı vakalar yaşanmışsa da exopolitik anlamda sistematik örtbas sürecinin 1947'deki Roswell kazasıyla başladığı düşünülmektedir.) Bu bilgi son derece organize ve katı bir mekanizma dahilinde, tarihteki en yüksek gizlilik dereceleriyle dünya çapında günümüze kadar korunmuş ve korunmaya devam edilmektedir. (ABD dışında, Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi'nin diğer daimi üyelerinin de dünyadışı uygarlıkların gezegenimizdeki faaliyetlerinden haberdar olduğu bilinmektedir.)* Söz konusu gizliliğin farklı sebepleri vardır. Özetle ifade edersek:

* ABD başta olmak üzere Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi daimi üyesi ülkelerin bilgi sahibi olmaları, bu ülkelerin "seçilmiş" idarecilerinin konu üzerinde kontrolleri olduğu anlamına gelmemektedir. Seçilmiş siyasetçiler dünyadışı uygarlıkların varlığı ve faaliyetlerinden bir ölçüde haberdar olmakla birlikte, sürecin idaresi ve kontrolü, küresel düzeyde etkin "yapılar" tarafından yürütülmektedir. Bu yapıları ilerleyen bölümlerde detaylı olarak ele alacağız.

I. Toplumsal panik ve karmaşa korkusu

II. Dünyanın hassas ekonomik dengelerinin sarsılması endişesi

III. Dinlerin sarsıntıya uğraması riski

IV. Askeri makamların ulusal güvenlik endişeleri

V. Dünyadışı varlıkların amaç ve hedeflerinin resmi makamlarca tam olarak algılanamaması

VI. Dünyadışı uygarlıkların teknolojik üstünlüğü karşısında dünya ordularının âciz durumda bulunması ve bunun askeri yetkililerde yarattığı moral bozukluğu

VII. Düşen dünyadışı uzay araçlarından elde edilen teknolojilerin getirdiği askeri ve ekonomik üstünlüğün korunması amacı.

VIII. Elde edilen sıfır maliyetli enerji teknolojilerinin dünyada yerleşik sistemi ve özellikle petrole dayalı dünya ekonomisini ani bir yıkıma uğratması endişesi.

• ABD’de dünyadışı uygarlıklar konusunu idare eden yapının elinde birkaç dünyadışı uzay aracı ve çok sayıda dünyadışı varlık cesedi bulunmaktadır. Önemli sayıda tanık ifadesinden, bazı dünyadışı uygarlık temsilcilerinin bilim insanlarıyla ortak projelerde çalıştıkları da öğrenilmiştir. Düşen bazı dünyadışı orijinli uzay araçlarının incelenerek teknolojilerinin deşifre edilmesi çabalarında sınırlı bir başarı sağlandığı bilinmektedir. (Bu çabaların sonucunda üretilmiş olan araçlara ARV “Alien Reproduction Vehicles - Dünyadışı Kopya/Reprodüksiyon Araçları” adı verilmektedir.) Ayrıca, bazı –ikincil– düzeyde buluşların yapılması başariabilmiştir. (Örneğin, bilgisayar çiple-ri, fiber optik, gece görüş teknolojisi, süper-iletkenler, klonla-ma ve genetik teknolojiler, katı-hal elektronik cihazlar, kompakt disk, biyo-bilgisayar aygıtları, soğuk füzyon, lazer ve LED teknolojisi vb.) Bu teknolojiler, gizli askeri-endüstriyel

projeler dahilinde savunma sanayiine ve özel sektöre (Lockheed, Northrop, McDonnell Douglas, Boeing, General Dynamics, GE, Westinghouse vb.) aktarılmıştır. Yirminci yüzyılın ikinci yarısı içinde yaşanan bilimsel sıçramanın ana kaynağı, ele geçirilip analiz edilen dünyadışı teknolojilerdir.

- Çok daha ileri düzeydeki uygarlıklara ait uzay araçları ise bilim düzeyimizin çok ötesinde bir teknoloji sergilemektedir. Uzayda bu derece büyük mesafeleri, bildiğimiz konvansiyonel yöntemlerle aşmaları mümkün değildir. Bu araçların sevk sistemleri tarafından kullanılan fizik kanunlarının bir kısmı ileri araştırmalar yapan kuruluşlarda ve üniversitelerde henüz başlangıç düzeyinde test edilmekte, ancak büyük bir bölümü sadece teori düzeyinde anlaşılabilmektedir. Bu sistemler genel olarak şunlardır:

Yerçekimi/Karşıt-Yerçekimi ve Elektromanyetik/Yerçekimi teknolojisi

Hiper-boyutsal enerji sistemleri

Uzay-zamanın bükülmesi yöntemiyle uzaydaki belli bir noktadan hedef noktasına “mesafe kat etmeksizin” ulaşılması

Madde-Enerji birbirine dönüşebilir teknolojiler

- Dünyadışı varlıkların büyük bir bölümü, telepati, prekognisyon, duru-görü gibi ileri düzeyde mental ve psişik yetenekler sergilemektedirler. Aynı yeteneklere potansiyel olarak insanlar da sahip olmakla birlikte, bu yetenekler henüz insanların büyük çoğunluğunda gelişmemiş durumda ya da bir başka deyişle –uykuda– bulunmaktadır.

- Dünyadışı varlıklar birçok bakımdan insanlardan daha evrimleşmiş bir düzeyde bulunmaktadırlar. Ancak bu noktada şunu da belirtmek gerekir ki, bazı varlıklar evrim skalasında her ne kadar diğerlerinden daha ileride yer alsalar da, varlıksal değer bakımından evrendeki tüm canlılar arasında mutlak eşitlik mevcuttur.

- Dünyadışı uygarlıkların büyük çoğunluğunda, bildiğimiz anlamda bir politik yapılanma mevcut değildir. Bunun yanı sıra korku-temelli ve rekabetçi bir idari/sosyal/ekonomik düzen de söz konusu değildir. Hiyerarşileri liyakat ve bilgelige dayanmaktadır.

- Dünyadışı varlıkların, evrim düzeylerine bağlı olarak farklı değer yargıları ve öncelikleri bulunmaktadır. Farklı bir yıldız sisteminde evrimleştikleri için doğal olarak kendilerine özgü sosyal normlara ve etik felsefelere sahiplerdir. Barış ve yardımlaşma ilkeleri ortak evrensel değerlerdir. Bu ilkeleri benimsemiş olan uygarlıkların nihai amaçları ve niyetleri barışçıdır. Dünya gezegenini ziyaret etmekte olan uygarlıkların *çoğunluğunun*, bazı bilinçsiz ya da art niyetli propaganda odaklarının yaymaya ve insanların bilinçaltına enjekte etmeye çalıştığı gibi, dünyanın ele geçirilmesi ya da dünya insanlığının boyunduruk altına alınması gibi bir niyet ve hedefleri bulunmamaktadır. Bununla birlikte, ruhsal gelişimleri teknolojik gelişimleriyle paralel olarak ilerlememiş olan, etik kaygıları sınırlı veya etik kaygı taşımayan bazı dünyadışı uygarlıkların, dünyadaki güç/ego temelli negatif grup ve yarı-resmi yapılarla işbirliğine gittikleri de bilinmektedir. Bu olgu, evrenimizdeki tekâmül programının dayalı olduğu “pozitif/negatif düalitesi”nin bir yansıması olarak değerlendirilmelidir.

- Bir kısım dünyadışı ziyaretçilerin dünyayla ilgili olarak belli bir görevi veya gündemi bulunmamaktadır. Merak güdüsü evrenseldir. Dünya birçok gezegene kıyasla olağanüstü bir ekolojik ve kültürel çeşitliliğe sahiptir. Bu gruptaki varlıklar gezegenimizi sadece merak duygusu ve evren hakkında bilgilerini artırma isteğiyle ziyaret etmektedirler.

- Son olarak şunu vurgulamalıyız ki, UFO/Dünyadışı Varlıklar konusu istismara son derece açık bir meseledir. Çünkü, çok-boyutlu, kapsamlı ve çok kompleks bir olguyla karşı karşı-

yayız. Koşullandırıldığımız normlardan farklı ve dünyanın ortalama bilinç düzeyinin bir hayli üzerinde bir realiteyi kavramaya ve anlamlandırmaya çalışıyoruz. Özellikle internet ve sosyal medya, konu hakkında bir enformasyon çöplüğüne dönmüş durumdadır. Bu bakımdan, UFO/Dünyadışı Varlıklar konusuyla bağlantılı tüm bilgi ve iddiaların detaylı bir exopolitik analizden ve sağduyu filtresinden geçirilmesi gereklidir.

Bu Konu Dünya İçin Neden Kritik Öneme Sahip?

Bazı istisnalar dışında büyük çoğunluğu, ileri düzeydeki etik anlayışlarına paralel olarak barışçı ve yardımsever eğilime sahip dünyadışı uygarlıklar özellikle 1950'li yıllardan bu yana, gerek hükümetler düzeyinde girişimlerle, gerek bireysel temaslar kurarak insanlığa dostluk, bilgelik ve umut dolu mesajlar verdiler. Bu temaslarında ısrarla, gezegenimizin doğal dengesine vermekte olduğumuz zararı vurguladılar. Ancak, bu mesajlar ne derece bilgelik ve umutla dolu olursa olsun, birçok temasçı, alay edilme ve bazen de kariyerlerini kaybetme korkusuyla ortaya çıkmadılar ve kimliklerini gizlemeyi tercih ettiler. George Adamski, Howard Menger, Daniel Fry, George Van Tassel, Alex Collier, Orfeo Angelucci, Elizabeth Klarer, Sixto Paz Wells, Truman Bethurum ve Maurizio Cavallo gibi bazı cesur temasçılar ise her türlü alaycılığı ve güvenlik riskini göze alıp deneyimlerini ve aldıkları mesajları kamuoyuyla paylaştılar.

İnsanlık hâlâ nükleer tesislerle, savaşlarla, terörle, geri teknoloji enerji sistemleri ve fosil yakıtlarıyla, düşüncesizce ve hepsinden önemlisi ekolojik dengeye saygısızca sürdürülen ilerleme çabalarıyla dünya gezegenini mahvetmeye devam ediyor. Her geçen yıl daha fazla sayıda bitki ve hayvan türünü

kaybediyoruz. Bu durum, gezegenimizin zengin ekolojisine ve genetik havuzunun korunmasına son derece önem veren dünyadışı uygarlıklar için büyük bir endişe kaynağı oluşturunyor.

Dünyadışı uygarlıkların bazı temasçılara ve hükümet yetkililerine, gezegenimizi radikal şekilde dönüştürebilecek, ekosistemini süratle iyileştirebilecek, küresel ısınmayı sona erdirebilecek sıfır maliyetli temiz enerji sistemleriyle dünyayı fosil yakıtı bağımlılığından kurtararak açlık ve fakirliği de ortadan kaldıracabilecek bilim ve teknolojilerinden bahsettiklerini biliyoruz. Bu teknolojilerin bir bölümü açık fikirli bazı bilim insanlarınca da denenmiş ve başarıya ulaşılmış durumda. Ancak enerji kartellerinin baskıları ve siyasi sebeplerle insanlığın kullanımına sunulması engelleniyor. Dünya kamuoyunun, gezegenimizin ekosisteminin çöküşünün, türlerin yok oluşunun, açlığın ve yoksulluğun gerçekte daha 1950'li yıllarda engellenebileceğini, hatta insanlığın şu anda yıldızlararası yolculuk yapabilecek durumda olacağını, ancak bu ilerleme fırsatının yaklaşık 60 yıl önce uygulamaya konan örtbas siyaseti sonucunda elinden alınmış olduğunu öğrendiğinde nasıl bir reaksiyon vereceğini tahmin etmek hiç de zor değil...

Kozmik ziyaretçilerin bu iyi niyetli yaklaşımı doğal olarak akla birkaç soru getiriyor:

Gezegenimizi ziyaret etmekte olan tüm dünyadışı uygarlıklar pozitif eğilimli midir?

Bir başka deyişle, bütün ziyaretçilere güven duyabilir miyiz?

Bu galaktik ziyaretçilerin “düşman” olabileceklerine dair açık bir kanıt mevcut mudur? Ya da kötü niyetli olduklarını gösterir net bir olayla karşılaşmış mıdır?

Ne ölçüye kadar insanlığa yardım önermektedirler?

Spekülatif görünmekle birlikte, gezegenimizin bir tür galaktik federasyon tarafından karantina altında tutulduğuna ve insanlık ailesi barışçı bir bilinç düzeyine ulaşıncaya kadar dünya

gezegeni üzerindeki karantinanın sürdürüleceğine dair güçlü kanıtlar mevcuttur.

Diğer taraftan, herhangi bir uygarlık belirli bir evrim düzeyine ulaşıncaya, yani en azından diğer uygarlıklara zarar verme eğiliminden kurtuluncaya değin, o uygarlığın galaksi içinde yolculuk yapmasına izin verilmediği ya da en azından bu girişime müdahale edildiği yönünde bir evrensel uygulamanın mevcudiyetinden de söz edilmektedir. Ancak, azınlıkta da olsalar, dünya gezegeninin “çok da barışçı kaygılar taşımayan” bazı uygarlıklarca ziyaret ediliyor olduğu gerçeğini dikkate aldığımızda, bu bilginin doğruluğu konusunda kesin bir yargı sahibi olmanın bizi yanılgıya götürebileceğini söyleyebiliriz. Çünkü uygarlıkların, özgür irade yasası ve evrensel düallite olgusu bağlamında, pozitiften negatife doğru çok geniş bir skala içinde, farklı etik motivasyonları olan diğer uygarlıkları cezp etmeleri ve bu uygarlıkları deneyim alanlarına dahil etmeleri doğal bir süreçtir. Bu, o gezegenin, belli bir galaktik devre içinde deneyimlemesi gereken derslerle ilgili bir konudur.

Onlarca yıldır devam eden araştırmalar, dünyadışı uygarlıkların “büyük bölümünün” herhangi bir düşmanca tavrına işaret etmemektedir. (Kaçırılma/Alıkonma olayları bu olgunun istisnası olarak değerlendirilmekle birlikte, bu tartışmalı konunun farklı yönleri söz konusudur. Bu konudan ileride ayrıca söz edeceğiz.)

Aslında, konuya teorik olarak baktığımızda da, galaksi içinde yolculuk yapabilecek kapasitedeki uygarlıkların, evrimsel süreçleri içinde saldırgan eğilimlerini çok önceleri terk etmiş oldukları yönünde teorilerle karşılaşırız. Buna göre, saldırganlık, savaş ve istila gibi ilkel güdülerinden evrimlerinin belli bir noktasında kurtulamayan zeki yaşam formları, büyük olasılıkla, yıldızlararası yolculuk aşamasına ulaşmadan kendi uygarlıklarını yıkarak tekrar ilkel koşullarına geri dönecek-

lerdir.* Ünlü bilimkurgu yazarı ve biyokimya profesörü Isaac Asimov'un bir zamanlar ifade ettiği gibi, "Eğer ileri evrim düzeyinde dünyadışı zekâlar var ise, bu aynı zamanda onların duygusal bakımdan da bizden üstün oldukları anlamına gelecektir. Savaş ilkel bir kavram olduğu için barbarca davranmayacaklardır. Bu kadar uzun bir zaman boyunca evrimleşmiş bir uygarlığın başka bir gezegeni istila etmeye ihtiyaç duyabileceğine inanmak çok zordur."

Toronto Üniversitesi'nden Dr. Allen Though konuya kısa ve özlü bir yanıt veriyor:

* Ünlü kozmolog ve astrofizikçi Carl Sagan ve Cornell Üniversitesi'nden William I. Newman Aralık 1978'de ortak kaleme aldıkları "Galactic Civilizations: Population Dynamics and Interstellar Diffusion" (Galaktik Uygarlıklar: Nüfus Dinamikleri ve Yıldızlararası Yayılmacılık) başlıklı makalede, kozmik emperyalizmi engelleyen evrensel yasalar ve belki de genç uygarlıkların nasıl davranmaları gerektiğini düzenleyen bir "Codex Galactica"nın (Galaktik Kanun Külliyyatı) dahi mevcut olabileceğine işaret ediyorlar. Sagan ve Newman ayrıca, uzun bir geçmişe sahip ileri düzeydeki uygarlıkların barışçı olmayı ve geliştirmekte olan erken uygarlıklara nasıl bir hassasiyetle davranacaklarını öğrenmiş olmaları gerektiğini de belirtiyorlar.

İngiliz astronom ve kozmolog Edward R. Harrison da 1981 tarihli "Cosmology" (Kozmoloji) başlıklı makalesinde, yıkıcı ve saldırgan zeki yaşam formlarının, ilk türedikleri güneş sistemi içinde kendilerini yok edeceklerini ve böylelikle galakside koloniler kuramayacaklarını öne sürüyor. Harrison makalesinde, henüz gezegenleri dışına açılmamış uygarlıklar üzerinde doğrudan teması engelleyen bir tür ambargo uygulanıyor olabileceğine de işaret ediyor. Harrison'a göre böyle bir ambargo muhtemelen, bu tür erken uygarlıkların, zamansız şekilde, yani diğer dünyadışı uygarlıkların arasına karışacak olgunluğa gelmeden ve kendi kendilerini yok etme güdülerini geride bırakmadan, dış uzaya açılmalarının cesaretlendirilmemesi veya bu konuda yardım edilmemesi ilkelerini kapsıyor.

Oregon Üniversitesi Atmosferik Bilimler Departmanı'ndan James W. Deardorff, 1986 tarihli "Possible Extraterrestrial Strategy for Earth" (Dünya Gezegenine Yönelik Olası Dünyadışı Strateji) başlıklı makalesinde, bu ambargo olgusunu biraz daha genişleterek, bunun aslında bir "sızıntılı ambargo" niteliğinde olabileceğini, yani dünyadışı uygarlıkların belli bilgileri zaman içinde kamuoyuna planlı olarak sızdırarak, kamuoyunu iletişime hazırlayabileceklerini öne sürüyor.

Boston Üniversitesi'nde astronom Prof. Michael D. Papagiannis ise, maddesel gelişime yönelik içgüdüsel eğilimlerini aşabilmeyi başaran ve bu eğilimlerini doğaüstü amaçlarla değiştirebilen uygarlıkların krizin üstesinden gelerek ayakta kalabileceklerini, bunun sonucunda, kozmik ölçülerde kısa bir süre içinde tüm galaksinin istikrarlı, etik düzeyi yüksek ve spiritüel uygarlıklarla dolu hale geleceğini ifade ediyor.

“Bir uygarlık gezegenimizi ele geçirmek isteseydi, bunu, biz bu gezegeni mahvetmeden önce yapardı!”¹

Bu teoriler, evrendeki uygarlıkların gelişimlerinin etik/teknoloji pozitif korelasyonu içinde yürüdüğü, yani pozitif ruhsal gelişim arttıkça teknolojilerinin de ilerliyor olması gerektiği algımızla örtüşmektedir. Bununla birlikte, yaşanan temas deneyimleri, negatif eğilimli bazı uygarlıkların da belirli bir ölçüye kadar teknolojik bakımdan ilerleyebildiklerini ve yıldızlararası yolculuk yapabilme kapasitesine sahip olduklarını göstermektedir. Bu konu da yine, spiritüel bilgilerin ışığında ve “özgür seçim yasası” kapsamında ele alınıp değerlendirilmelidir.

Spiritüel kaynaklı bilgilerimiz ile UFO araştırmalarından elde edilen verileri de masaya koyduğumuzda, yukarıdaki tüm bu analizlerden şöyle bir sonuca varabiliriz:

Çoğunluğu oluşturan, ileri etik düzeydeki barışsever dünyadışı uygarlıklar, dünya gezegeni gibi erken-dönem bir uygarlığın, evrensel ölçülerde ilkel ve yıkıcı olarak tanımlanabilecek bir teknolojiyle kendi kendini yok etme noktasına ulaşmasına engel olmakta, ancak, barışçı gündemleri bulunmayan bazı uygarlık temsilcileriyle olan etkileşimimize de, “özgür irade/özgür seçim yasası” çerçevesinde müdahalede bulunmamaktadırlar.

Sonuç olarak, gezegenimizi yoğun fakat son derece ihtiyatlı şekilde ziyaret etmekte olan farklı uygarlıkların temsilcileriyle süregelen temaslardan, insanlığın bu galaktik ırkları barışçı bir anlayışla kabul edip karşılayabilecek bir bilinç düzeyine ulaşmasını takiben, yıldızlararası yolculuk teknolojisi de dahil olmak üzere birçok konuda rehberlik sağlanmasının ve gezegenimize bilgi aktarımında bulunulmasının söz konusu olacağı anlaşılmaktadır.

Tekrar ifade etmek gerekirse, buradaki can alıcı nokta, insanlığın dünyadışı uygarlıklar tarafından ifade edilen evrensel kanunlara saygılı tarzda hareket etme nosyonunu kazanması-

dır. Bunu, gezegenimizin aşması gereken ciddi bir sınav olarak düşünmek yanlış olmayacaktır.

Dünyadışı uygarlıkların yardım anlayışı, dünya gezegeninin ve üzerindeki tüm canlı türleriyle dünya halklarının doğal gelişimine, mümkün olduğu ölçüde –doğrudan– müdahale edilmemesi ve değişimin kademeli olarak, özgür irade çerçevesinde gerçekleştirilmesi prensibine dayalı bir anlayıştır. Bu evrensel bir KANUNDUR!

Bu kozmik prensibin belli istisnaları mevcuttur. Bu konuyu kitabımızın ilerleyen bölümlerinde, tanık ifadeleri ışığında detaylı şekilde ele alacağız.

İçinde bulunduğumuz galaktik devrenin sonuna yaklaştıkça, dünya insanlığının gelişimi ve hayatta kalmasıyla ilgili samimi endişe duyan varlıkların araçlarını giderek daha fazla gözlemleyeceğiz. Bize –özgür seçim hakkımız saklı kalmak koşuluyla– çeşitli yollardan yardım sunmayı sürdürecekler. Bu yardım teklifini kabul edebilme ve bundan yararlanabilme yönünde göstereceğimiz beceri ve liyakat, dünyanın mevcut ve gelecekteki devasa sorunlarının çözümüne katkıda bulunacaktır. Bir başka şekilde ifade edersek, bu değişimi ve desteği insanlık olarak özgür irademizle bizim talep etmemiz gerekmektedir.

Sorgulayan bir zihin doğal olarak şunu sorabilir: İçinde yaşadığımız dönemde insanlık sayısız sorunla boğuşurken UFO/ Dünyadışı Varlıklar konusuna odaklanmak bize ne kazandıracaktır? Aslında yanıt, sorunun içinde saklıdır. Kozmik konukların ileri düzeydeki evrensel bilgeliği ve teknolojik kapasiteleri, insanlığın karşı karşıya bulunduğu devasa sorunların çözümü için inanılmaz fırsatları barındırıyor.

Galaktik uygarlıkların bize sunacağı potansiyel yardım ve desteğin dünya insanlığı üzerinde ne gibi etkilerini bekleyebiliriz?

Sıralayalım:

Teknolojide, bilimde, tıpta, genel bilinç düzeyinde, insanlığın ruhsal ve sosyal gelişiminde inanılmaz boyutta ilerlemeler...

Yöresel bilinçten evrensel bilince sıçrama, evreni, kendimizi ve kozmostaki yerimizi anlama yönünde büyük entelektüel gelişme...

Nükleer silahların ve insanlığın varlığını tehdit eden diğer unsurların ortadan kaldırılması...

Çürümüş ve devrini tamamlamış tüm kurumların, doktrinlerin ve sistemlerin kendilerini yenilemeleri fırsatı...

Değer yargılarımızın, tabularımızın ve duygusal kalıplarımızın gözden geçirilmeleri ve bunların evrensel değerlerle yer değiştirmeleri...

Daha zeki varlıklarla temastan kaynaklanacak, kültürel ve entelektüel anlamda, muazzam bireysel gelişim imkânı...

Galaktik bir organizasyona entegrasyon sonrası, gezegen bilinci ve birliğinin ortaya çıkması, savaş ve çatışma ortamının yerini evrensel barış bilincine bırakması.

Büyük Değişim mi Yoksa Kaçırılan Fırsatlar mı?

UFO'lar ve dünyadışı varlıklar konusundaki önde gelen araştırmacılardan, aktivist ve kitabımızın ilerleyen bölümlerinde ayrıca ele alacağımız çok önemli bir sivil girişim olan "İfşaat Projesi'nin" (Disclosure Project) öncüsü Dr. Steven Greer, elimizdeki dünyadışı kaynaklı teknolojilerin gezegenimizi nasıl bir dönüşüme uğratma fırsatı sunduğunu açıklıyor:

"Kullanmakta olduğumuz tüm enerji üretim ve ulaşım sistemlerinin yerini kalıcı olarak alabilecek 'gizli' enerji üretim ve karşıt-yerçekimi sevk sistemlerine gerçekten sahip bulunduğumuzu ABD Kongresi'nde, dünyaya açık bir oturumda kanıtla-

yabilecek tanıkları ve bilim insanlarını belirlemiş durumdayız. Uluslararası toplum ve Birleşmiş Milletler Örgütü de benzer şekilde, derhal bu konuda kamuoyuna açık oturumlar düzenmelidirler. Dünyanın her yerinden tanıklar bu dünyadışı teknolojileri doğruluyorlar.

Bu sistemler/cihazlar, hiçbir şekilde çevre kirliliğine yol açmaksızın çok büyük miktarda enerji üretmek üzere, etrafımızda bulunan elektromanyetik ve sıfır noktası enerjilerine bağlanabilmektedir.

Bunun anlamı şudur: Bu sistemler petrole ve atomları parçalamaya veya füzyonla birleştirmeye gereksinim duymamaktadırlar. Hatta, merkezi elektrik santralleri, enerji nakil hatları ve bunlarla ilişkili trilyonlarca dolarlık altyapıya da ihtiyaç bulunmamaktadır.

Temel olarak bu sistemler dünyamızın karşı karşıya bulunduğu çevresel sorunların büyük bir bölümü için kesin çözüm niteliğindedir. Bahsettiğimiz bu yararları şöyle özetleyebiliriz:

Petrol ve kömürün enerji üretim kaynağı olmaktan çıkması ve böylelikle hava, su kaynakları ve deniz kirliliğinin, ayrıca, petrol sızıntıları, küresel ısınma, hava kirliliğinden kaynaklanan hastalıkların, asit yağmurları vb. sorunların 10 ila 20 yıl içinde ortadan kaldırılması.

Doğal kaynakların azalmasının önüne geçilerek, buna bağlı jeopolitik çatışma ve gerilimlerin elimine edilmesi.

Halihazırda yüksek oranda enerjiye bağımlı ve çevre kirliliğine yol açan tarım teknolojilerinin, temiz enerji kaynaklarını kullanacak şekilde dönüştürülmesi.

Çölleşme sürecinin tersine çevrilmesi, mevcut enerji-yoğun ve çok yüksek maliyetli (deniz suyunu) tuzdan arındırma tesislerinin, çevreyi kirletmeyen, ucuz enerji sistemlerine kavuşması.

Havayolu ve karayolu trafiğinin yeni ulaştırma sistemleriyle yer değiştirmesi (dünyadışı araçların kullanmakta olduğu kar-

şıt-yerçekimi teknolojisi, yer seviyesinin üzerinde ve çok sessiz seyahat olanağı sağlamaktadır). Bu şekilde, araçlar çevre kirliliği yaratmayacak ve ulaştırma maliyetleri çok büyük ölçüde düşecektir. (Buna ek olarak, karayollarıyla heba edilen araziler tarıma açılabilir.)

Jet uçaklarının, kamyonların ve diğer taşıtların yarattığı gürültü kirliliği de ortadan kalkacaktır.

Elektrik, doğalgaz vb. şebekelere artık ihtiyaç kalmayacaktır. Zira, tüm konut ve ofisler, ihtiyaç duyulduğu kadar enerjiyi kolayca üreten cihazlara sahip olacaklardır.

Nükleer santrallerin kapatılması. (Bu santrallerin bulunduğu yerlerin temizlenmesini ve nükleer atıkların nötralize edilmesini sağlayacak teknoloji de mevcuttur.)

Ütopya mı?

Hayır, çünkü insanlık belki hiçbir zaman mükemmel olmayacaktır, ama bugün olduğu kadar işlevsiz de olmayacaktır. Bu teknolojiler gerçektir. Bunları bizzat gördüm. Karşıt-yerçekimi teknolojisi bir realitedir. Serbest enerji üretimi de öyle... Bu bir fantezi veya kandırmaca değil... Bunun imkânsız olduğunu söyleyenlere inanmayın. Bu kişiler, Wright Kardeşler'in, yaptıkları uçağı asla uçuramayacağını söyleyenlerin torunlarıdır. İnsan uygarlığı gezegeni yok edebilecek bir noktadadır. Daha iyisini yapabiliriz ve yapmalıyız da... Bu teknolojiler vardır ve çevre ile insan ırkının geleceğı konusunda endişe duyan her birey bu sistemlerin üzerindeki gizliliğın kaldırılması ve güvenli şekilde kullanıma sokulması için acil çağrıda bulunmalıdır.

Bu yeni teknolojilerin dünyaya açıklanması bize yeni ve sürdürülebilir bir uygarlık getirecektir. Dünyadaki fakirlik bizim yaşam süremiz içinde ortadan kaldırılacaktır. Bu enerji ve sevk sistemlerinin kullanıma girmesiyle dünyada yoksulluk çeken hiçbir bölge kalmayacaktır. Çöllerde bile tarım yapılabilir. Neredeyse sıfır maliyetli enerjilerin yayılmasıyla, tarım,

ulaşım, inşaat, imalat, elektrifikasyon vb. aklımıza gelebilecek her alanda insanlığın başaramayacağı bir şey kalmayacaktır.

Dünyadaki olumsuz gidişatı tersine çevirebilecek bu teknolojiler elimizdeyken, dünyada bu kadar ürkütücü derecede açlık ve fakirliğin olması büyük bir suçtur. O zaman, neden bu teknolojiler açıklanmıyor? Çünkü, o takdirde dünyanın sosyal, ekonomik ve jeopolitik düzeni büyük ölçüde değişecektir. İşin içyüzünü bilen tüm tanıklar bunun dünya tarihinin en görkemli değişimi olacağını söylüyorlar. Bu konunun bu kadar yüksek dereceli bir gizliliğe tabi tutulmasının sebebi, sonuçlarının olağanüstü geniş kapsamlı olacağı gerçeğidir. Doğal olarak, bu projeleri kontrol eden güçler değişim istemiyorlar. Zira, insanlık tarihinin en muazzam ekonomik, teknolojik, sosyal ve jeopolitik değişiminden bahsediyoruz. Uygarlığımızın yok olması pahasına statüko korunmaya çalışılıyor.

Böyle bir durumda, ABD, Avrupa ülkeleri ve Japonya yeni jeopolitik realiteye uyum sağlamak zorunda kalacaklar. Dünyanın fakir, ancak yoğun nüfuslu ülkeleri teknolojik ve ekonomik anlamda çok büyük bir gelişme gösterecekler ve uluslararası alanda daha anlamlı bir konum talep edecekler.

Bu teknolojiler dünyadaki güç dengesini değiştirecek ve gücü daha geniş bir coğrafyaya yayacaktır. Böylelikle, fakirlik ve mahrumiyet içinde yaşayan milyarlarca insanın kurtarılabilmesi mümkün olabilecektir.

Eğer hemen şimdi harekete geçebilirsek 2030'a kadar dünyadaki fakirliği ortadan tamamen kaldırabiliriz. Tek ihtiyacımız olan, değişimi kabullenme cesareti ve bilgeliktir.

Yoksulluğun artması ve zenginlerle fakirler arasındaki uçurumun sürekli genişlemesi dünya barışının önündeki en önemli engeldir. Bu problem, dünyadışı teknolojilerin barışçı kullanımıyla aşılabılır.

Son tahlilde, dünyadaki en büyük teknolojik ve bilimsel

sorunu bile aşan büyük bir sosyal ve ruhsal krizle karşı karşıya bulunduğumuzu söyleyebiliriz. Teknolojik çözümler mevcuttur, ancak bunları herkesin ortak faydasına kullanabileceğimiz bir istek, cesaret ve bilgeliğe sahip miyiz? Gelecek için sadece tek bir seçeneğimiz var: İnsanlık için barış, dünyada barış ve uzayda barış... Evrensel bir barış... Bunun dışındaki her yol felakete çıkıyor...”²

Dünyadışı temaslar ve teknolojiler konusunda bilincin yükselmesi ve resmi, yarı-resmi ve sivil girişimlerin artarak başariye ulaşması halinde dünya gezegenini yakın sayılabilecek bir gelecekte bunlar bekliyor. Ama bu yolda her bireyin ve her kurumun elini taşın altına sokması gerekiyor.

Dünyadışı Varlıklarla Açık Temas Neden Gerçekleşmiyor?

Bu kitabı okumakta olan veya bir şekilde konuya ilgi duyanların aklına gelebilecek soruyu biz soralım:

Güç ve yetki sahibi belli kuruluşlar tarafından yönetilen örtbas politikasının mevcudiyetini kabul etsek dahi, “dünyadışı varlıkların neden bu örtbas sistemini delerek açık şekilde dünya insanlığına kendilerini göstermedikleri” sorusu zorlu bir paradoks olarak zihinleri karıştırmaktadır.

Burada dünyasal perspektifimizi bir kenara bırakıp, sorunun yanıtını daha üst bir realitede, yani dünyadışı uygarlıkların dünyaya bakışında ve evrensel yasalarda arayacağız.

Evrende, bireylerin ve uygarlıkların ruhsal olarak olgunlaşması için muazzam ve sonsuz varyasyonlarda evrimsel gelişim programları uygulanmaktadır. Bu programları mikro düzeyde kabaca, yeni doğan bir bebeğin büyüüp olgunlaşmaya değin geçirdiği eğitimlere benzetebiliriz. Büyüme sürecinde mental ve ruhsal gelişimine uygun eğitim programları hazırlamadığı-

nız takdirde, çocuğun doğal gelişimini sarsıntıya uğratmanız kaçınılmazdır. İlkokul düzeyindeki bir çocuğa kuantum fiziğini anlatmanız mümkün değildir.

Evrensel anlamda buna “tedric (kademelik) yasası” denir. Bunun anlamı, varlıkların belli realitelere, bilgileri hazmederek, ruhsal ve mental dengelerini yitirmeden ulaşmalarının sağlanmasıdır. (Tüm büyük dinler bu tedric yasasını kullanmışlar, insanlığa belli evrensel kanunları, o dönemdeki anlayışlarına hitap edecek tarzda sembollere büründürerek aktarmışlardır.) Bahsettiğimiz bu kademeli hazım süreci evren ölçülerinde binlerce yıllık süreler alabilmektedir. Halen içinde bulunduğumuz son devrede dünya gezegeni için uygulanmakta olan “ders programı” zannedilenin aksine, olması gerektiği şekilde yürümektedir.

Hep karşılaştığımız diğer bazı kritik soruları da soralım:

Nükleer tesisleri faaliyet dışı bırakabilecek ileri teknolojiye sahip bu uygarlıklar neden Hiroşima ve Nagazaki’ye atılan atom bombalarına göz yumdular?

Neden kitlesel bir inişle İkinci Dünya Savaşı’na son vermediler?

Neden –örneğin– Sudan’a bir filo gönderip açlıktan ölen çocukları kurtarmıyorlar?

Bizler negatifi deneyimleyerek pozitif idrak etme ve farkındalığımızı bu şekilde yükseltme yolunda olan varlıklarız. Evrende hiçbir bireyin, toplumun veya uygarlığın, bir başka birey, toplum veya uygarlığın derslerini ve/veya karmasını engelleme hakkı bulunmamaktadır. Bireylerin ve toplumların, bilinçlerini ve farkındalıklarını, bu yardımları özgür iradeleriyle talep ederek alabilecek liyakat düzeyine çıkartmaları gerekmektedir.

Dünyamızı binlerce yıldır ziyaret eden galaktik uygarlıkların temsilcileri bu yasalar çerçevesinde hareket etmekte olup, dünya okulunda eğitimlerini sürdürmekte olan varlıkların or-

talama mental ve ruhsal gelişim düzeylerine uygun tarzda, son derece tedbirli bir temas anlayışı sergilemektedirler. Kozmik ziyaretçiler göklerimizde zaman zaman görünerek, bazen de kendi seçtikleri bazı şahıslarla bireysel temaslar kurarak, evrende zeki yaşamın mevcudiyetine insanlığı yavaş yavaş ısındırmaktadırlar. (Dünyadışı varlıklar temas kuracakları bireyleri de kesinlikle tesadüfi bir tarzda seçmemektedirler. Bu konuya da ileride değineceğiz.) UFO gözlemleri önümüzdeki dönemde sayıca artacağı gibi, önem ve etki bakımından çok daha güçlü olaylarla karşılaşacağız. Bu süreç, dünyadışı uygarlıklar realitesini, psikolojik dengemizi mümkün olduğu ölçüde koruyarak bilincimize entegre edinceye değin devam edecektir.

Daha önce de ifade ettiğimiz üzere, dünyadışı uygarlıklar, dünya gezegeninin ve üzerindeki tüm canlı türleriyle birlikte dünya halklarının doğal gelişimine ve insanlığın deneyimlemesi gereken derslere doğrudan müdahale edilmemesi ilkesine dayalı evrensel kanun çerçevesinde dünya gezegeni ve çevresindeki faaliyetlerini yoğun şekilde devam ettirmektedirler. Bu çerçevede, dünyadışı uygarlıkların yardım yönteminin temel olarak dolaylı bir nitelik taşıdığını söylemek yanlış olmayacaktır. Bunu biraz daha açmamız gerekirse, yardım sürecinde, belirli bazı fikirlerin, ideallerin ve buluşların, gerek bireysel temaslarla, gerekse “ilham ve sezgi” gibi telepatik aktarımlarla kademe kademe insanlığın kolektif bilincine enjekte edilmesi yönteminin kullanılmakta olduğunu söyleyebiliriz. Bu yöntem birçok yeni buluşun yanı sıra yeni fikir ve kuramların da ortaya çıkmasını sağlamaktadır. Bu noktada bir kozmik yardımlaşma ilkesinin varlığından söz etmek yanlış olmayacaktır.

Yine daha önce belirttiğimiz gibi, doğrudan müdahale edilmemesi ilkesinin bazı istisnaları mevcuttur. Bu istisnaların en önde geleni, bazı dünya ülkelerinin sahip oldukları nükleer gücün potansiyel yıkıcılığından duydukları endişedir.

Bu istisnai müdahale olgusunu yine yukarıdaki gibi, çocuk örneğiyle açıklayalım:

Yüzme bilmeyen küçük bir çocuğun deniz kenarında kumdan şekiller yaparak yaratıcılığını geliştirmesine müdahale etmeyiz. Çocuğun kumdan bir kaleyi, şekli bozuk da olsa kendisinin yapmasını tercih ederiz. Çünkü bu faaliyete müdahalede bulunmak, çocuğun fiziksel, zihinsel ve ruhsal gelişimi fırsatını engellemek anlamını taşıyacaktır. Ancak, çok yüksek bir dalganın çocuğa doğru geldiğini gördüğümüz anda derhal devreye girerek çocuğu oradan çeker alırsınız. O noktada oyun faaliyetini engellemek artık önem taşımamaktadır. Öncelik çocuğun yaşamıdır. Dünyadışı varlıkların dünya insanlığına yaklaşımları da temel olarak bu şekildedir.

Galaktik ziyaretçiler Soğuk Savaş'la birlikte nükleer silahlanmanın korkutucu boyutlara ulaştığı 1950'li yıllardan itibaren gerek hükümetler düzeyinde, gerekse dünyanın çeşitli yerlerinde kurdukları bireysel temaslarla sürekli olarak nükleer gücün dünyamız gibi erken-dönem bir uygarlığın elinde ne derece büyük bir tehdit oluşturduğunu vurgulamışlar ve uyardırlardır. Hatta uyarmakla kalmamışlar, nükleer tesislere ve nükleer başlıklı füzelere doğrudan müdahale ederek bunları faaliyet dışı bırakmaktan da kaçınmamışlardır.

Galaktik uygarlıklar faaliyet ve temaslarını halen gezegenimizin her bölgesinde sürdürmekte olup, zaman zaman geniş kitlelere kendilerini gösterip reaksiyonlarını ölçmekte, dünyadaki ortalama bilinç düzeyinin "kıvamını" test etmektedirler.

Dünyadışı bir uygarlık tarafından, 1990 yılında Porto Riko'da gerçekleştirilen test son derece çarpıcı bir örnektir.³

Havada F-16'lar tarafından eskort edilen bir dünyadışı araç Porto Riko'nun kalabalık bir turistik bölgesine iniş yapıyor. Dünyadışı varlıklar araçtan inerek kısa bir süre halkın arasında dolaşıyor ve kendilerine gösterilecek tepkiyi ölçüyorlar. Ada-

nın belediye başkanı olaydan sonra Başkan Bush'a bir mektup yazarak olayı anlatıyor ve şunları söylüyor:

“İlk önce bu görüntü herkesin hoşuna gitti, ancak daha sonra olayı izleyen kalabalığın gerilmeye başladığını gördük. Halka nasıl bir açıklama yapmalıyım?”

Başkan mektubu, dünyadışı varlıklar konusundaki danışmanı Dr. Michael Wolf'a iletiyor ve arkasından mektup T52-EXEMP (E) damgası vurularak gizli dosyaların içindeki yerini alıyor. [T52-EXEMP (E), belgenin üzerindeki gizliliğin hiçbir şekilde kaldırılamayacağı anlamına gelmektedir.]

Sonuç olarak şunu söyleyebiliriz ki, “UFO’lar varsa neden inmiyorlar?” sorusunun yanıtı, evrensel kanunlar ve temel tekâmül (evolüsyon) kanunları vb. bazı ruhsal bilgiler kavranmadan verilemez. İçinde bulunduğumuz dönem açık temas için bir ön-hazırlık dönemidir. Bir başka deyişle bir ara dönemden geçilmektedir. Bu ara dönemde süreç maalesef, gezegen çıkarlarını değil, ulusal güvenlik endişelerini ön plana çıkaran devletlerin ve istihbarat örgütlerinin kontrolünde yürütülmektedir. Bu “kapalı ve sınırlı temas dönemi”nin sona erip açık temas aşamasına geçilmesi büyük ölçüde bizlere bağlıdır. İnsanlığın günlük kısır çekişmelerden sıyrılıp içsel aydınlanma yoluna girmesi, kendi varlığı ve evren hakkında sorular sormaya başlaması, siyasi ve sosyal düzeyde ise sivil toplum kuruluşları çatısında çabalara girmesi gerekiyor. Bizler bilincimizi yükselere taşıdığımızda onlar bize daha da yaklaşacaklar. Dünyadışı uygarlıklara ilişkin bilgileri insanlıktan saklayan ve böylelikle gücü elinde tutmaya çalışan yapılar da, dünyadaki genel bilinç yükselişiyle birlikte çökecektir. Önümüzdeki en önemli sınavlardan bir tanesi de budur. Bunu başararak, gezegenimiz için uygulanan eğitim programında, galaktik uygarlıklarla açık te-

mas aşamasına ulaştığımız takdirde, her düzeyde işbirliği kaçınılmaz olarak gerçekleşecek, dünya gezegeni yıldızlararası topluma entegre olacaktır.

Dünyadışı Varlıkların Amaç ve Hedefleri

Tarihsel gelişimi içinde birçok acı deneyimden geçerek insan haklarının temel ilkelerini oluşturabilmeyi başarmış ve İnsan Hakları Evrensel Bildirgesi gibi bir belgeye sahip olan insanlık, artık evrensel ölçülerde oldukça ileri düzeyde sayılabilecek insan hakları kriterlerine sahiptir. Her ne kadar dünyada gözlemlenen genel manzara bize olumsuz izlenim verse de, fikir ve uygulama bazında aslında oldukça yol kat edilmiştir.

Bu bakımdan davranışsal ölçütlere bakıldığında, dünyadışı varlıkların niyet ve tutumlarını çok geniş bir spektrum içinde inceleyebilecek ve değerlendirebilecek bir noktadayız.

Dünyadışı varlıklarla gerçekleştirilen temaslar ve alınan mesajlar doğrultusunda, dünyamızı ziyaret etmekte olan bu galaktik ırkların büyük bölümünün, bizim de kabul ettiğimiz insan hakları normlarına yüksek derecede saygı gösteren, hatta bu ilkeleri dünya gezegeninin bilinç seviyesinin çok üzerinde bir etik anlayışla yorumlayan türler oldukları anlaşılmaktadır. Bununla birlikte, “duygusal” tepkileri daha düşük düzeyde bulunan ve etik kaygıları diğer türler kadar ileri bir aşamada olmayan bazı ırkların faaliyetlerine de rastlandığı rapor edilmektedir. Negatif çağrışımları olan olaylar hakkındaki tanık ifadelerinin daha spekülatif ve öznel nitelik taşıdığını, bu bakımdan çok da sağlıklı bilgiler olmadıklarını ifade etmeliyiz.

Dünyadışı varlıkların amaç ve hedefleri ile etik yaklaşımlarına dair kuramların zaman zaman bu teorileri oluşturanların bakış açılarından etkilenerek sübjektif bir nitelik aldığı da gö-

rülmektedir. Örneğin, ulusal güvenlik doktriniyle yetiştirilmiş, daha dar görüşlü askeri yetkililer, UFO'ların faaliyetlerini askeri bir tehdit olarak algılama eğilimindedirler. Bu algı, UFO'lar için küresel bir savunma sistemi oluşturulması fikirlerine dahi yol açmış, hatta sıklıkla, sadece gözlem misyonu yapmakta olan UFO'lara ateş dahi açılmıştır.

Dünyadışı varlıkların faaliyetleri, tanıklar ve belgeler ışığında, önyargısız ve daha geniş bir evrensel perspektiften incelendiğinde, bu uygarlıkların gezegenimizi ziyaret sebepleri ve nihai hedeflerini şöyle sıralayabilmek mümkündür:

- Dünya gezegeni ve dünya halkları üzerinde genel keşif çalışması gerçekleştirilmesi
- Askeri ( zellikle nükleer) tesislerin gözlemlenmesi ve tehdit değerlendirmesi yapılması
- Nükleer savaş gibi bir “acil durum” oluştuğu takdirde derhal müdahale edilmesi ve kıtalararası balistik füzelerin imhası
- İnsan ırkının sosyal ve psikolojik yönden araştırılması ve incelenmesi
- İnsan ırkının tıbbi, fizyolojik ve genetik yönden araştırılması ve incelenmesi
- İnsan ırkının zihinsel ve ruhsal gelişiminin izlenmesi
- Dünya gezegeninin deneyimlemekte olduğu devre sonu ve yeni kozmik devreye geçiş sürecinin gözlemlenmesi
- Dünya ekolojisinin araştırılması ve dokümantasyonu, mineral, bitki ve hayvan örneklerinin incelenmesi
- Dünya gezegenindeki canlı türlerinin ve insan ırkının genetik havuzunun korunması
- Dünya çapındaki çevresel ve jeolojik felaketlere uygun şekilde müdahale edilmesi (dünya insanlığının tekâmül ihtiya ının ve gezegenin karmasının izin verdiği ölçüde)
- Dünyanın teknolojik gelişiminin incelenmesi

- Dünya gezegeninin hızlı teknolojik gelişiminden kaynaklanabilecek saldırgan eğilimlerin yakından izlenmesi ve –muhtemelen– sınırlandırılması

- Dünya uzay programının aktif gözlemlenmesi ve uzayın evrensel kanunlara aykırı şekilde kolonizasyonunun sınırlandırılması ya da engellenmesi

- Uzayın silahlandırılmasının ve askeri amaçla kullanımının engellenmesi

- Uluslararası çatışma ve anlaşmazlıkların takibi

- Belirli düzeyde bilginin aktarılması amacıyla insanlarla kısıtlı ve tedbirli temas kurulması ve dünya insanlığının dünyadışı varlıkların mevcudiyeti fikrine aşama aşama hazırlanması

- Dünya gezegeninin “Gezegenerarası Toplum”a kabulü ve entegrasyonu

- Dünyanın yakın gelecekte ileri bir ruhsal evrim düzeyine geçişi aşamasında, gerektiğinde yardım ve destek faaliyetlerinin yürütülmesi

- Evrende zeki yaşamın korunması ve geliştirilmesi

İncelediğimiz bu amaç ve hedefler bizi halk arasında çok sorulan bir soruya götürüyor. Neden bizimle ilgileniyor, bize karşı sorumluluk hissediyor ve bizim için endişeleniyorlar?

Bu soruya birden fazla yanıt arayabiliriz:

a) Sahip oldukları geniş bilgelik, şefkat ve uyum duygusundan kaynaklanan, insanlığın saldırgan ve yok etmeye dayalı bireysel davranış kalıplarını ortadan kaldırma arzusu

b) Farklı türlerle karşılıklı ilişki kurma konusundaki sorumluluk duyguları ya da yetenekleri

c) Kozmik bilince ulaştırmak üzere, kendilerinden daha az evrimleşmiş uygarlıklarla işbirliği yapmalarını şart koşan evrensel yasalar

d) Ulaşmış oldukları yüksek etik düzey ve bundan kaynaklanan yardımlaşma güdüsü

e) Zeki yaşamın geniş bir tür ve yaşam formu çeşitliliği içinde evrende yayılmasına hizmet etme isteği

f) Dünya gezegeni gibi erken-dönem uygarlıkların kendilerini yok etmeden ayakta kalabilmeleri, evrimleşmeleri ve gelişmelerine yardımcı olma amacı

g) Dünya gezegeninin, muazzam biyolojik çeşitliliği, etnik ve kültürel zenginlikleri, ayrıca olağanüstü deneyim varyasyonlarıyla evrende adeta “canlı bir kütüphane” olarak görülmesi ve bunun korunması arzusu

Yukarıdakilerin tamamı sorumluzun yanıtı olabileceği gibi, sadece bir veya birkaç tanesi de gerçek sebep olabilir. Bu yanıtlar daha çok bireysel temaslar sonucunda elde edilmiş bilgilere dayanmaktadır. Bunların dışında, dünyadışı uygarlıkların, temaslarında dile getirmedikleri farklı motivasyonlarının da olabileceğini kabul etmemiz gerekiyor.

Özellikle yukarıda (e) ve (f) maddelerinde belirtilen sebeplerle bağlantılı olarak sıklıkla ortaya atılan ve önemli araştırmacılar tarafından desteklenen bir teoriye de göz atmakta yarar görüyoruz.

Bu teori, yaşamın kökü olan “tohumların” tüm evrene dağılmış şekilde bulunmakta olduğunu, dolayısıyla dünyada yaşamın, bu dünyadışı tohumların gezegenimize ulaşmasıyla başlamış olabileceğini savunan “panspermia” hipotezinin de bir adım ötesine geçerek, dünya insanlığının, dünyadışı bazı ırkların genetik müdahalesi veya bir başka deyişle “genetik modifikasyonu” ile ortaya çıkmış olabileceğini öne sürmektedir.

Peki, dünyadışı uygarlıkların insan evrimine müdahale ettikleri ön-kabulünden hareket edersek, bunun sebepleri ne olabilir? (Yukarıda, dünyadışı ırkların dünya insanlığının doğal gelişimine müdahalede bulunmama prensibiyle hareket ettiklerini

belirtmiştik. Bu noktada, insanın evrim sürecinde genetik bir müdahale kuramından söz etmemiz bir çelişki olarak görünebilir. Ancak, burada bahis konusu olan, muhtemelen –primat düzeyindeki– insan ırkını, ileride, ilk aşamada ilkel de olsa, bir uygarlık/sosyal yapı kurabilecek şekilde, fiziksel ve mental olarak belli bir düzeye getirme çabasıdır. Bu süreç başlatıldıktan sonra, insanlığın kendi yolunda özgür bırakılmış olması, pozitif ve negatif nitelikte birçok varyasyonlar içeren bireysel ve toplumsal deneyimlerine karışılmayarak, evrimsel gelişiminin izlenmiş ve halen izleniyor olması da ihtimal dahilindedir.)

Şimdi bu sebeplere dair farklı kuramlara göz atalım:

- Dünya gezegeninin milyonlarca canlı türünü kapsayan muazzam biyolojik çeşitliliği, türlerin evrimi konusundaki anlayışlarını ve bilgilerini genişletmek isteyebilecek dünyadışı uygarlıklar için bir cazibe yaratmış olabilir. Bir başka deyişle, insanlar üzerinde, bilimsel merak sebebiyle karmaşık prosedürler uygulamış olabilirler.

- Dünyadışı uygarlıklar, dünya insanlığına göre çok daha evrimleşmiş ve daha spiritüel ırkları içermektedir. Bu uygarlıklardan bazıları dünyada karşılaştıkları insan türünün gezegende uzun süreli varlığını sürdürmesinin imkânsız olduğunu görmüş, zeki yaşamın ve bilişsel yeteneklerin evrende yayılmasına ve bu çerçevede dünya gezegeninde de kök salmasına hizmet etmek amacıyla DNA'larını insan ırkıyla karıştırarak, adaptasyon ve hayatta kalma gücü yüksek ırklar meydana getirmek istemiş olabilirler.

Bu, çok ileri düzeydeki uygarlıkların bir misyonu olarak düşünülebilir. Eğer bir uygarlık özellikle uzayın keşfi ve genetik biliminde yeteri derecede gelişmişse, kendisine benzer türler meydana getirmek istemesi akla yakın gelmektedir.

Çocukluk döneminden başlamak üzere yaşamı boyunca Andromeda Takımyıldızı'ndan (Andromeda Galaksisi ile karıştırılmamalıdır) geldiklerini söyleyen dünyadışı ziyaretçilerle temaslarını sürdüren Alex Collier, bu varlıkların, dünya insanlığının genetik kompozisyonunun 22 ayrı dünyadışı ırkın genlerinden oluştuğunu söylediklerini açıklamıştı.

- Amaçları dünya insanlığının evrenin tümündeki yaşamla bir ve bütün olmasını sağlamaktı. Bizim, geleceğin belirli bir noktasında ruhsal ve zihinsel olarak diğer zeki yaşam formlarıyla karşılıklı iletişim ve etkileşime girebilecek bir aşamaya ulaşmamızı istiyorlardı.

- Hedefleri belki de Tanrı'yı bulmaktı. Yaşam evrensel bir fenomendi ve Tanrı'yı anlamanın yolu yaratılışı anlamaktan geçiyordu. Zamanın belirli bir noktasında yaşamı oluşturan unsurları kavradılar ve manipüle etmeyi başardılar. Dünya onlar için Tanrı anlayışlarını geliştirmek üzere bir deney alanıydı.

Genetik modifikasyon olasılığı üzerinde bu kısa beyin fırtınasından sonra bu kez dünyadışı uygarlıkların, dünyanın doğal gelişimine müdahale etmeme prensibini zorunlu olarak bir kenara bıraktıkları istisnai durumları inceleyelim.

Dünyadışı Uygarlıkların Nükleer Tesislere Doğrudan Müdahalesi

Karşılaşılan birçok olay dünyadışı uygarlıkların nükleer başlıklı füzeleri kolaylıkla etkisiz hale getirebilecek bir teknolojiye sahip olduklarını göstermiştir. Kozmik ziyaretçiler istisnai bazı durumlarda, müdahale etmeleri gerektiğini hissettikleri zaman bu teknolojileri kullanmakta en ufak bir tereddüt dahi duyma-

mişlardır. Dünyayı korumaya yönelik bu hareket tarzı pek çok tanık tarafından da doğrulanmış durumdadır.

Bu tür koruyucu ve doğrudan müdahaleler, dünya gibi erken-dönem uygarlıkların kendilerini yok etmelerini engellemek için ileri uygarlıklarca başvurulmuş yöntemlerden sadece bir tanesini oluşturuyor. İleri düzeydeki galaktik uygarlıkların, belirli riskleri elimine edecek şekilde perde arkasında bazı operasyonlarda bulundukları biliniyor. Bu operasyonlar içinde bazı nükleer silahların ateşleme ya da navigasyon sistemlerinin “faaliyet dışı” hale getirilmesi de yer alıyor. Aslında dünya üzerinde uygulanmakta olan koruma programının kapsamı nükleer tesislerle sınırlı değil. Bazı dev asteroidlerin yönlerinin değiştirilmesi ve biyolojik savaşta kullanılan virüslerin etkisiz kılınmaları da yürütülen faaliyetler içinde sayılabilir.

Yukarıda da bahsettiğimiz eski subay, istihbarat, özel sektör ve hükümet yetkilisi birçok UFO/Dünyadışı Yaşam tanığının yazılı ve sözlü ifadelerini “İfşaat Projesi” adı altında bir araya getiren araştırmacı Dr. Steven Greer, dünyadışı uygarlıkların nükleer tesislere olan ilgisine özellikle dikkat çekiyor:

“Tanıkların açık ifadeleri, dünyadışı uygarlıkların gezegenimizdeki kitle imha silahlarından büyük endişe duyduklarını gösteriyor. Bazı tanıklar bana, bu uygarlıkların kendi kendimizi yok etmemizden ya da bir gün uzaya açılıp diğer uygarlıkları tehdit etmemizden korktuklarını söylemişlerdi.

Bazı olaylarda bu cisimler (UFO’lar) fırlatma kontrol tesislerinin veya füze silolarının üzerinde uçmuşlar ve tesisleri ve füzeleri çalışamaz hale getirmişlerdir. Yani, kıtalararası balistik füzeleri atıl duruma sokmuşlardır. Ben bu davranış tarzının düşmanca olduğunu düşünmüyorum. Aksine şu mesajı vermeye çalıştıklarına inanıyorum: Lütfen bu güzel gezegeni mahvetmeyin ve şunu bilin ki, bizimkini de mahvetmenize izin vermeyeceğiz.”⁴

Dünyadışı uygarlıkların araçları, dünya üzerindeki istisnasız tüm nükleer silah depoları ve nükleer atık tesisleri üzerinde mutlaka uçuş yapmış, risk araştırması gerçekleştirmiş ve bazılarına müdahalede bulunmuşlardır. Dr. Greer'a bilgi veren, ABD ordusunda görevli bir albayın şu ifadesi oldukça çarpıcıdır: *“Dünyadışı araçların nükleer silahları ve atıklarını barındıran tesisler üzerindeki faaliyetleri o kadar sıradan bir durum haline gelmişti ki, bu olaylar hakkında artık rapor bile düzenlemiyorduk.”*

Aşağıda okuyacağınız örnek olaylar, “İfşaat Projesi” (Disclosure Project) kapsamında bazı askeri yetkililerin verdikleri ifadelerden alıntılardır:

ABD Hava Kuvvetleri'nden

Yüzbaşı Robert Salas'ın İfadesi - Aralık 2000

Yüzbaşı Salas ifadesinde 1967'de meydana gelen bir olayı aktarıyordu. Olayda, iki ayrı askeri üs muhafızlarının üsler üzerinde uçan UFO'lar görmelerinin hemen ardından 16 nükleer başlıklı füze çalışamaz hale gelmişti. Yüzbaşı Salas Hava Kuvvetleri Akademisi'nden mezun olduktan sonra 1964-1971 yılları arasında orduda, ayrıca, Federal Havacılık Ajansı'nda 21 yıl hizmet vermişti. Hava Kuvvetleri'nde hava trafik kontrolörü ve Titan 3 füzeleri projesinde mühendis ve füze fırlatma subayı olarak görev yapmıştı.

Salas ifadesinde, 16 Mart 1967 sabahı, nöbetçilerin, nükleer füzelerin bulunduğu askeri üssün üzerinde uçan UFO'lar görmelerinin hemen sonrasında 16 nükleer başlıklı füzenin aynı anda “faaliyet dışı” kaldığını anlatıyordu. Nöbetçiler UFO'ları 10 metre kadar yakın bir mesafeden görmüşler-

di. Hava Kuvvetleri hemen soruşturma başlatmış ama akla yakın bir yanıtı ulaşamamıştı. Daha sonra Hava Kuvvetleri Soruşturma Birimi'nden bir subay Salas'a, yaşanan olayı ifşa etmeyeceğine dair bir belge imzalattı ve konu hakkında, aile fertleri ve meslektaşları dahil olmak üzere hiç kimseyle konuşmaması talimatını verdi. Soğuk Savaş döneminde küçük teknik aksaklıklar personel arasında açıkça tartışılırdı, ancak, bu durum farklıydı ve yapılan bu örtbasın örneğine daha önce rastlanmamıştı.

ABD Hava Kuvvetleri'nden

Emekli Yarbay Dwyne Arneson'un İfadesi - Eylül 2000

Arneson'un ifadesi Montana'daki Malmstrom Hava Üssü'nde meydana gelen bir olayı içeriyordu. Olayda, bir UFO'nun üs yakınındaki füze silolarının üzerinde uçmasının hemen ardından tüm füzeler bağlantı-dışı kalmış ve fırlatılamaz hale gelmişti.

Yarbay Arneson Hava Kuvvetleri'nde 26 yıl hizmet vermiş, "çok gizli" gizlilik kleransına sahip bir subaydı. Yaptığı önemli görevler arasında, Boeing firmasında sistem analistliği ve Wright-Patterson Hava Üssü'nde Lojistik Direktörlüğü bulunuyordu.

Arneson ifadesinde, Almanya'da Ramstein Hava Üssü'nde kriptu subayı olarak görevliyken, Norveç Spitsbergen'de bir UFO'nun düştüğüne dair kriptu mesajı aldığını, Montana'da Malmstrom Hava Üssü'nde görev yaptığı dönemde ise, metalik ve daire şeklinde bir UFO'nun füze siloları üzerinde uçtuğu sırada tüm balistik füzelerin "offline" olduğunu ve fırlatılamaz duruma getirildiğini aktarıyordu.

ABD Hava Kuvvetleri'nden

Emekli Albay Ross Dedrickson'un İfadesi - Eylül 2000

Albay Dedrickson, Hava Kuvvetleri'nden emekli olmuş eski bir subaydı. Ayrıca Stanford Üniversitesi'nde işletme eğitimi almıştı. 1950'li yıllarda görevleri arasında nükleer silah envanterinin tutulması ve bu silahların güvenliğini sağlayan ekiplere refakat edilmesi de vardı. O dönemlerde, nükleer silahların depolandığı ve üretildiği tesislerden sürekli UFO ihbarları geliyordu. Albay Dedrickson da bizzat böyle bir gözlem yapmıştı. Hatta 1952 temmuzunda bir UFO filosunun başkent Washington'ın üzerinden uçtuğu olaya da tanıklık etmişti.

Albay Dedrickson ifadesinde iki ayrı olayı aktarıyordu. Dünyadışı araçlar ilk olayda uzaya fırlatılmış bir nükleer başlıklı füzeyi, ikinci olayda ise deneme için Ay'a doğru yönlendirilmiş bir nükleer füzeyi imha etmişlerdi. Bu füzelerin imha nedeni, dünyadışı uygarlıkların uzayda nükleer silahlara kesinlikle izin vermeme prensibiydi.

ABD Hava Kuvvetleri'nden

Emekli Teğmen Robert Jacobs'ın İfadesi - Kasım 2000

Profesör Jacobs 1960'lı yıllarda Hava Kuvvetleri'nde görev yapmıştı. O dönemde optik cihazlardan ve Kaliforniya'daki Vandenberg Hava Üssü'nden deneme amaçlı olarak fırlatılan balistik füzelerin filme çekilmesinden sorumluydu. 1964 yılında filme aldığı ilk füze denemesi sırasında, füzenin hemen yanında uçan bir UFO görüntüye girmişti. Filmde, UFO'nun üzerinde bulunan yuvarlak bir bölümden füze doğru bir ışık huzmesi yöneltildiği ve füze saatte 11.000 ila 14.000 mil hızla ve 60 mil irtifada yükselişine devam ederken UFO'nun bunu farklı açı-

lardan dört defa tekrar ettiği görülüyordu. Hemen arkasından füze takla atarak rotasından çıkıyor ve uzayda kayboluyordu. UFO da derhal oradan ayrılmıştı. Ertesi sabah üstleri Jacobs'a görüntüleri izlettiriler ve bu konuda kesinlikle konuşmaması talimatını verdiler. Jacobs oldukça şaşkındı, çünkü 1964 yılında lazerler henüz emekleme aşamasındaydı. Jacobs bu konu hakkında 18 yıl boyunca hiç konuşmadı. Jacobs ifadesinde, yıllar sonra film hakkında bir makale yayımlanınca konuya dair taciz edici tarzda telefonlar almaya başladığını, hatta evinin önündeki posta kutusunun bile patlatıldığını anlatıyordu.

Tümgeneral Vasiliy Alekseyev'in İfadesi - Mart 1997

Rusya Uzay Komünikasyon Merkezi'nden Tümgeneral Alekseyev Rus generaller içinde en önde gelenlerden biriydi. İfadesinde, dünyadışı varlıkların bu derece büyük mesafeleri kat edebildiklerine göre çok yüksek seviyeli bir uygarlığa sahip olduklarını, o zaman, dünya halkıyla yapıcı ilişkiler geliştirmelerinin beklenmesi gerektiğini, dünya tarihine baktığımızda yıkım, cinayet ve ölüm gördüğümüzü, ileri düzeydeki dünyadışı uygarlıkların bu davranışlarımızı hoş göremeyeceğini, zira onların yaşamı çok daha geniş bir açıdan algılıyor olduklarını düşündüğünü ifade ediyordu.

Tümgeneral Alekseyev, spesifik Sovyet belgelerinde kayıtlı, alışılmamış uçan araçlara ilişkin birçok tanık raporundan bilgisi olduğunu, Savunma Bakanlığı ve Bilimler Akademisi dahil olmak üzere bazı hükümet kurumlarının bu fenomeni sorguturduğunu, özellikle nükleer tesisler üzerinde çok sayıda UFO olayının rapor edildiğini de ifadesinde belirtiyordu.

Tümgeneral Alekseyev'in ifadesindeki en çarpıcı bölüm ise şöyleydi: "UFO'ların ortaya çıkmalarını sağlayacak bazı du-

rumları kasıtlı olarak oluşturmaya öğrenmiştik. Bu temaslarda, örneğin kollarımızla belli yönleri gösteriyorduk ve UFO'lar, üzerlerindeki küreyi aynı yönde düzleştirerek bize yanıt veriyorlardı. Moskova'nın dışında yaşanan başka bir olayda, bir kıdemli çavuş bir UFO'nun inişine tanık oldu ve dünyadışı varlıklar kendisiyle telepatik olarak temas kurarak uzay gemisinin içini ziyaret etmeyi isteyip istemediğini sordular.”

Ukrayna'daki Sovyet Askeri Üssü Olayı

5 Ekim 1983'te Ukrayna'daki Sovyet Balistik Füze Üssü dört saat boyunca havada süzülen bir UFO sebebiyle alarma geçmiş, bu süre içinde üssün kontrol panelinin ışıkları sürekli yanmış ve füze fırlatma kodları bir anda aktive olmuştu. Olay Sovyet Genelkurmayı'nda ve üste büyük paniğe yol açmış, UFO'nun ayrılmasından sonra sistem tekrar normale dönmüştü. Dünyadışı uygarlıklar bir kez daha, ama bu kez oldukça ciddi ve sarsıcı bir uyarı yöntemi kullanmışlardı.

Çernobil Olayı

1986 yılında Çernobil Nükleer Santrali'nde meydana gelen kaza sırasında bir UFO'nun çok daha büyük çaplı bir patlamayı ve dolayısıyla daha büyük bir felaketin meydana gelmesini önlediği, santralde görevli birçok tanık tarafından doğrulanmıştır.

Aşağıda 1986 yılında Çernobil Nükleer Santrali'nde neler yaşandığını okuyacaksınız:

“Çernobil kazasıyla ilgili olarak gerek Rusya'da gerekse Rusya dışında çok şey yazıldı, çizildi. Olayın fiziksel yönü ve sorumluları belirlendi. Dördüncü güç ünitesinin onarılması

gerekiyordu. Güç ünitesini kapatmadan önce santral yönetimi turbo-jeneratörlerle ilgili bazı deneyler yapma kararı almıştı. Ancak, deney çok iyi organize edilememişti. Eşzamanlı olarak türbin titreşimiyle ilgili bir başka test de yapılacaktı.

25 Nisan günü sabah saat 01.00'de enerji üretim ünitesinin kapasitesi düşürülmeye başlandı. Reaktörün acil soğutma sistemi saat 02.00'de kapatıldı. Bu işlemin reaktörün faaliyetini durdurması gerekiyordu.

Ancak, Kievenergo enerji şirketi, yapılan bu testler hakkında bilgi sahibi değildi. Bir enerji kontrol görevlisi, santralin dördüncü üretim ünitesinin durdurulmasına izin vermedi. Trajedi böyle başlamıştı. Birçok insan hâlâ bu yüzden acı çekiyor.

Patlama çok şiddetli oldu, ama büyük bir şans eseri bu sadece termal bir patlamaydı. Dördüncü güç üretim ünitesi aşırı ısınan buhar yüzünden arızalanmıştı. Nükleer bir patlama meydana gelmemişti. Reaktörde yaklaşık 180 ton kadar uranyum vardı. Eğer büyük çaplı bir nükleer patlama meydana gelseydi, bugün Avrupa'nın yarısı haritada mevcut olmayacaktı."

Nükleer patlama yaşanmaması gibi şanslı bir olayı izah etmeye çalışan birçok teori mevcut. Bu teorilerden bir tanesi de, bir UFO'nun yardıma gelmiş olması. Bütün bu sıkıntılı olaylar yaşanırken, Çernobil Nükleer Santrali'nin dördüncü güç üretim ünitesinin üzerinde dolaşan bir UFO gören çok sayıda tanık bulunuyor. Görgü tanıkları bir UFO'nun tam 6 saat boyunca havada dolaştığını ve bu olayı yüzlerce kişinin gördüğünü söylüyorlar. Tanıklardan Mikhail Varitskiy şunları anlatıyor:

"Ben ve ekibimden bir grup o gece patlamanın olduğu yere gittik. Havada yavaşça süzülen bir ateş topu gördük. Bu ateş topu yaklaşık 6-8 metre yarıçapındaydı. Sonra dördüncü üni-

teye doğru uzanan iki kırmızı ışın gördük. Cisim reaktörden 300 metre kadar uzaklıktaydı. Olay 3 dakika sürdü. Cismin ışıkları söndü ve kuzeybatı yönüne doğru uçarak uzaklaştı. UFO radyasyon seviyesini 4 kat düşürmüştü. Bu da nükleer bir patlamayı önlemişti.”

3 yıl sonra (16 Eylül 1989) dördüncü güç-üretim ünitesi atmosfere radyasyon yaymaya başlamıştı. Birkaç saat sonra bir doktor Çernobil Santrali üzerinde bir cisim görmüştü. Doktor Gospina cismi “kehribara benzer” olarak tanımlıyor, cismin hem üst hem de alt kısmını görebildiğini anlatıyordu.

Ekim 1990’da bir yerel gazete muhabiri V. Navran Çernobil Santrali’nin makine dairesini fotoğraflıyordu.

“Makine dairesinin üst kısmının ve yukarıdaki deliğin fotoğrafını çektim. Her şeyi çok net hatırlıyorum. Herhangi bir UFO görmemiştim. Ancak, filmi banyo ettiğimde çatıdaki deliğin üzerinde süzülen bir cisim çok net olarak görülüyordu.”⁵

Yukarıda anlattığımız olaylardan anlaşılacağı gibi, dünyamızı ziyaret etmekte ve gözlemlemekte olan galaktik uygarlıklar, sahip olduğumuz nükleer teknolojiyle son derece yakından ilgileniyor ve dünya üzerindeki uygarlığın “kitlesel yok oluş” (extinction level) noktasına gelmesini engellemek amacıyla gerektiğinde nükleer tesis ve silahlara doğrudan müdahalede bulunuyorlar. Bazı temasçılara, nükleer gücün taşıdığı büyük riskin farkında olmadığımızı, bu gücü en alt, hatta ilkel düzeyde kullanabildiğimizi ve tam anlamıyla ateşle oynadığımızı ifade ettiklerini biliyoruz. Bu yüzden, enerji üretimi vb. gibi barışçı amaçlarla dahi olsa nükleer teknolojiyi beceriyle kullanmamız konusunda ciddi kaygılar taşıyorlar.

Alıkonma Olayları

1960'lı yıllardan bu yana UFO literatüründe çok önemli bir yer tutan ve büyük tartışma yaratan alıkonma olayları inanılmaz derecede kompleks bir konudur ve bu konuya birçok farklı açıdan yaklaşılmadığı takdirde, mevcut düşünce kalıplarımızla çok daha anlaşılabilir bir niteliğe bürünmektedir. Konunun etik, yasal, psikolojik, sosyolojik, siyasi ve hatta ulusal güvenlik boyutları vardır.

Literatürde daha çok “kaçırılma” olayları olarak isimlendirilen bu fenomen için biz “alıkonma” terimini kullanmayı tercih ediyoruz. Çünkü, “kaçırılma” ifadesinin, yaşanan olayları tek başına tanımlamakta yetersiz kalan bir terim olduğunu düşünüyoruz. Böylesine karmaşık bir konunun, bu derece kolaycı ve genelleyici bir yaklaşımla, “kaçırılma” kelimesiyle etiketlenmesi, fenomenin, negatif ve önyargılı bir etki altında değerlendirilmesine yol açmaktadır.

Dünya çapında vaka sayısının milyonlara vardığı tahmin edilen alıkonma olayları hakkında birçok tanık ifadesi ve ampirik data mevcuttur. Bu bakımdan araştırmacıların konuyu istatistiksel olarak bilimsel bir çerçeveye oturtmaları çok da zor olmamıştır.

Alıkonma olayına maruz kalıp, yaşadıkları deneyimi paylaşan çok sayıda tanık vardır. Bununla birlikte, başlarından geçen bu travmatik olayı, alay edilme, şizofren, paranoyak vb. olarak yaftalanma gibi çeşitli endişelerle saklayanların sayısı tahminlerin çok üzerindedir.

Bunun yanı sıra, alıkonma olayı yaşamakla birlikte, hayatının bu bölümünü hiçbir zaman hatırlamayan, diğer bir ifadeyle, alıkondüğünün bilincinde olmayan çok sayıda insanın da varlığı bilinmektedir. (Bu türe giren insanlar, hayatlarının belli bir anında başlayan ve sebebini bilemedikleri ruhsal sıkıntılar yaşamakta, sürekli tekrarlayan rüya veya vizyonlar görmekte,

ancak deneyimli bir hipnoterapist tarafından yapılan hipnotik regresyon* seansında hafızalarının bu olayla ilgili bölümündeki “perdeleme” kaldırılabilirdiği takdirde alıkonma olayına maruz kaldıkları anlaşılabilmektedir.)

Genel kanı olarak, alıkonma olaylarının negatif eğilimli dünyadışı varlıklar tarafından gerçekleştirildiği düşünülmeyle birlikte, bu konunun ne derece negatif, ne derece pozitif izler taşıdığına yönelik olarak kesin ifadelerde bulunulması, eldeki bulgular çerçevesinde kolay değildir. Ancak konu üzerinde yoğun bir olumsuz propaganda yürütüldüğünü, gerçekte dünyadışı varlıkların insanlara herhangi bir şekilde zarar verdiğine dair güvenilir bir kanıt bulunmadığını söylemek mümkündür.

Şunun bilinmesi gerekir ki, bu konuda ‘Sirius UFO Uzay Bilimleri Araştırma Merkezi’nin ve Exopolitika Enstitüsü’nün elinde çok geniş araştırma raporları vardır. (Sirius UFO Uzay Bilimleri Araştırma Merkezi’nin elindeki, Türkiye’de yaşanmış alıkonma olaylarına ilişkin çok önemli bilgileri önümüzdeki dönemde ayrı bir kitabımızda okuyucularımızla paylaşacağız.)

Ayrıca, Budd Hopkins, Temple Üniversitesi’nden Dr. David Jacobs, Karla Turner ve Harvard Üniversitesi’nden Dr. John Mack gibi araştırmacı ve akademisyenlerin sağladığı geniş kapsamlı bilgiler konu hakkında çok değerli veriler sunmaktadır. Bu önde gelen figürler, konuyla ilgili uzun ve titiz araştırmalarının sonuçlarını, yazdıkları kitaplarla geniş kitlelere sunmuşlardır. Bununla birlikte, bazı UFO araştırmacılarının ya da medya organlarının rahatlıkla ve kayıtsızca vardıkları yargıların aksine, alıkonma olaylarının ardındaki gerçek sebepler ve nihai hedef hakkında henüz net bir bilgi bulunmamaktadır! Bu konuda kesin yargılar içeren ifadelere mutlaka şüpheyile yaklaşılmalıdır.

Alıkonma olaylarının 1961 yılındaki Betty & Barney Hill

* Hipnotik Regresyon: Mevcut yaşama veya geçmiş enkarnasyonlara ait hafıza/deneyim kayıtlarının hipnoz yöntemiyle yüzeye çıkartılması tekniği.

olayıyla başladığı kabul edilir. Daha önce de bazı alıkonma olayları gerçekleştiği tahmin edilmekle birlikte, medyada da geniş şekilde tartışıldığı için, kamuoyuna mal olan ilk hikâye bu olaydır.

Betty ve Barney Hill çifti, gece Kanada'dan Portsmouth-ABD'deki evlerine arabalarıyla ilerlerken çok parlak bir ışığın kendilerine doğru geldiğini görmüşler, bu cisim, içindeki varlıkların kısmen görünebileceği kadar kendilerine yaklaşmıştı. Hill çifti daha sonra kendilerini bir anda olmaları gereken yerden çok daha uzakta bir yerde bulmuş, hayatlarından iki saatin silinmiş olduğunu fark etmişlerdi. Hill çifti yaşadıkları bu deneyimi bir süre hatırlamamışlar, alıkonuldukları daha sonra kendilerine yapılan hipnoz seansında ortaya çıkmıştı.

Bu olayı önemli kılan bir diğer husus, her ikisinin de hipnoz altındaki ifadelerinin bire bir örtüşmesiydi.

Hill olayının öncesinde Brezilya'da, Antonio Boas'ın başından geçen bir alıkonma hikâyesi vardır. Bu olayı farklı kılan unsur ise hafıza kaybının ve regresyonun söz konusu olmamasıdır. Yani olay Boas'ın bilinci tamamen açık bir durumdayken yaşanmıştır.

Eldeki geniş kanıtlar ve tanık ifadeleri çerçevesinde, negatif izler taşıyan alıkonma olaylarının, 1954 yılında ABD hükümetinin, astronomimizde "Zeta Reticuli" olarak isimlendirilmiş olan yıldız sisteminden geldiklerini söyleyen ve literatüre "griler" olarak geçen varlık türüyle yapılan anlaşma çerçevesinde başlamış olduğu görüşü ağırlık kazanmıştır. ABD hükümetinin, teknoloji transferi karşılığında, insanlar üzerinde biyolojik araştırma yapmak üzere bu uygarlığa izin verdiği daha sonraları farklı tanıklarca ifade edilmiştir. Ancak şunu tekrar belirtelim ki, bu biyolojik inceleme prosesinin etik-dışı bir amaca yönelik olduğu konusunda kesin bir yargıya varmak bu aşamada mümkün değildir.

(Betty ve Barney Hill, yapılan hipnoz seansında, kendilerini alıkoyan varlıkların geldikleri yıldız sistemini tarif etmişler ve daha sonra kâğıda çizmişlerdi. Bu çizim Zeta Reticuli yıldız

sistemiyle bire bir uyuşuyordu. Ama asıl çarpıcı olan şuydu: Zeta Reticuli yıldız sistemi dünya astronomisi tarafından bu olaydan ancak 8 yıl sonra keşfedilecekti!)

Yukarıda bahsettiğimiz bu anlaşmanın detayları net olmakla birlikte, ABD tarafının sınırlı sayıda biyolojik inceleme-ye izin verdiği ve alıkonanların isim listesinin hükümete teslim edilmesini şart koştuğu bilgisi vardır. (Bu tarihi görüşmeden kitabımızın ilerleyen bölümlerinde detaylı şekilde söz edeceğiz.)

Aslında griler adıyla anılan tür tarafından, anlaşmadan çok yıllar önce başlatılmış bir biyolojik programın varlığından da söz ediliyor. Bu iddiaya göre, yapılan anlaşmayla, süregelen program sadece legalize edilmiş oluyor. Daha sonraki dönemlerde yaşanan bazı olaylarda, dünyadışı araçların içinde, tıbbi inceleme yapan dünyadışı varlıkların yanı sıra, bazı askeri personelin mevcudiyetine de giderek daha fazla rastlanıyor. Bu durumun yapılan anlaşmayla bağlantılı olduğu, alıkonanlara tam olarak ne yapıldığını görmek üzere askeri yetkililerin de refakat ettiği düşünülüyor. Bir diğer görüşe göre ise, negatif nitelikli alıkonma olayları aslında istihbarat birimlerince gerçekleştirilmekte ve böylece dünyadışı uygarlıklar tarafından yapılmış olduğu izlenimi yaratılarak olumsuz algı oluşturulmaktadır.

Diğer bazı araştırmacılar ise, en azından vakaların küçük bir bölümünde, korkutucu bir senaryonun, psikanalizdeki “perde hatıra”* fenomenine benzer şekilde alıkonan şahsın zihnine olay sonrasında yapay olarak yerleştirildiğini, böylelikle alıkonanın gerçekte neler olduğunu doğru şekilde açıklayamadığını, yaşananlar pozitif nitelikte olsa dahi korku-temelli senaryonun geçerli kabul edildiğini öne sürmektedirler.

* Perde Hatıra veya Anı: Psikanalizde, daha ürkütücü ve katlanılmaz olan bir anıyı gizleme, bilinç düzeyinden uzak tutma amacına hizmet eden ve kısmen doğru olan veya hasta tarafından kurgulanan bir anıyı ifade eder. Alıkonma olaylarındaki yaygın kullanımı ise, yapay olarak kurgulanmış bir anının, alıkonan kişinin hafızasına yerleştirilmesidir.

Alıkonma Olaylarına Bilimsel Bir Yaklaşım - Prof. John Mack

Harvard Üniversitesi'nde psikiyatri profesörü, Pulitzer ödüllü bilim insanı John Mack alıkonma olaylarına büyük ilgi duyuyordu ve bu travmatik olayı yaşayan sayısız bireyden hipnotik regresyon tekniği yoluyla muazzam bilgiler elde etmişti. Mack tüm bu önemli bilgileri, kaleme aldığı *Passport to the Cosmos* ve *Abduction: Human Encounters with Aliens* adlı kitaplarıyla kamuoyuyla da paylaştı.

Prof. Mack araştırmalarının sonucunda alıkonma olaylarının kesinlikle gerçek olduğu kanaatine varmıştı.

Alıkonma olayları incelendiğinde şu ortak özelliklere rastlanıyordu:

- Alıkonanların genellikle ıssız bir yolda ilerlerken veya gece uyku esnasında dünyadışı araca alınmaları ve tekrar aynı yere bırakılmaları.

- Alıkonan kişi üzerinde detaylı tıbbi inceleme yapılması. (Kadınların yumurtalıklarının, bazen rahmin tamamen alınması, erkeklerden sperm örneği alınması.)

- DNA örneği alınması.
- Genetik soyağacının takibi.
- Melez programı geliştirme.
- Duygusal stimuliye verilen nörolojik tepkinin gözlenmesi.
- İnsan türünün temel duygu ve davranış modellerinin incelenmesi.

- Zaman zaman görülen korku duygusu.
- Hafıza kaybı. (Deneyimin hatırlanmaması ama yaşanan ruhsal huzursuzluk hissinin artarak sürmesi.)

- Zamanda atlama. (Kayıp zaman fenomeni.)

- Alıkonma olayının yaşandığı süreçte, bölgede farklı tanıklar tarafından bağımsız UFO gözlemleri de yapılması.
- Alıkonanların dünyadışı araca alınmaları esnasında tüm çevresel tesirlerin bloke edilmesi.

Aslında olayın, deneyimi yaşayan tarafından nasıl algılandığı (pozitif veya negatif / iyi veya korkutucu) biraz da yaşanan sosyal ortamın ve dönemin etkisiyle ilgili görünmektedir.

Bunun yanı sıra, negatif izlenimi yaratan bazı olayların nihai amacının pozitif yönelik olabileceği de tartışılmaktadır. Örneğin dış doktoruna gitmeyi nasıl algıladığınız, deneyimin psikolojik etkisini belirler. Dış doktorunun uyguladığı tedavi sırasında hastanın bir miktar korku ve acı yaşaması doğaldır. Ama esas hedef hastanın sağlığına kavuşmasıdır.

Prof. John Mack başta olmak üzere bazı araştırmacılar alıkonma olaylarının negatif gibi görünmekle birlikte, bir süre sonra pozitif bazı sonuçlar doğurduğuna dikkat çekmişlerdir. Bu görüşe göre, dünyadışı varlıklar tarafından alıkonma deneyimini yaşayanlar, olayın üzerinden bir süre geçtikten sonra, pozitif yönde ciddi bir ruhsal dönüşüme uğramakta, psişik güçleri olağanüstü gelişmekte, evren ve varoluş hakkında ilginç bilgiler aktarmaya başlamaktadırlar. Bazılarında ise, temas sonrası, daha önce farkında olmadıkları bazı yeteneklerin (örneğin sanatsal yetenekler) ortaya çıktığı gözlenmiştir. Birçok alıkonma olayında pozitif fizyolojik etkilere rastlanmış, olaya maruz kalan şahısların bazı kronik hastalıklarının iyileştiği belirlenmiştir. Bazı vakalarda, gezegenimizde ileri ölçülere varan çevre kirliliğinin insan bedeni üzerinde oluşturduğu zararın da incelendiği rapor edilmiştir.

Hatta alıkonanlar giderek daha fazla “uzun süreli temasçı”ya dönüşmeye başlamışlar, bir noktada kendi iradeleriyle, dünyadışı varlıklarla periyodik temaslarını sürdürme eğilimine girmişlerdir. Birçok kişi, kendilerini dünyadışı araçlarda bir süre

alıkoyan varlıkların tezlerini savunan bir tutum izlemeye başlamışlardır. Örneğin önemli bir bölümü, dünyadışı varlıkların istediği gibi, çevresel felaketlerden gezegenimizi kurtarmak üzere mücadeleye başlamışlar, bu konuda mesajlar aktarmışlardır. Alıkonma olaylarında, dünyadışı varlıkların alıkoydukları şahıslara verdikleri başlıca mesaj, dünyanın karşı karşıya bulunduğu çevresel sorunlardır. Bu noktada, yaşanan durumun özgür iradeleri mi yoksa “Stokholm Sendromu” mu* olduğu tabii ki tartışmaya açık bir konudur. Ancak alıkonma literatüründe yer alan ve üzerlerine “kaçırılma” etiketi yapıştırılan bazı olaylardaki etkileşim gerçekte o derece pozitif izler taşımaktadır ki, bu olayların “alıkonma” olarak dahi değerlendirilmemesi gerektiğini düşündürmektedir. Yani, bir bakıma “alıkonma” ve “pozitif temas” olayları arasında oldukça ince bir çizgi bulunmaktadır.

Sonuç olarak, yaklaşık 60 yıldır haberdar olduğumuz alıkonma olaylarının özellikle 1960’lı ve 1970’li yıllarda yaşanan yoğun döneminin ağırlıklı olarak negatif çağrışımları olan deneyimleri kapsadığını, daha sonraları, insanlığın ruhsal gelişimine paralel şekilde, daha farklı ve çok daha karmaşık bir niteliğe büründüğünü söylemek yanlış olmayacaktır.

Bu olayların negatif yönünün öne çıkarılması aşlında siyasi bir endişeden kaynaklanmıştır. ABD hükümeti 1950’li yılların temasçılarının aktardığı dünya barışı, silahsızlanma ve değişim mesajlarından ve savaş karşıtı söylemden son derece rahatsız olmuş, bu rahatsızlık sebebiyle pozitif eğilimli dünyadışı varlıklar hakkında yoğun bir kötuleyici propaganda da sürdürülmüştür. Toplum ve medya, dünyadışı temasların korkutucu yönüne odaklanmaya teşvik edilmiş ve yeni bir düşman yaratılmıştır.

* Stockholm Sendromu: Adını, 1973 yılında İsveç’in başkenti Stockholm’de yaşanan bir banka soygununda rehinelerle soyguncular arasında ortaya çıkan yakınlaşmadan almıştır. Temel olarak, rehinelerin bir süre sonra kendilerini rehin tutan şahıslara karşı empati ve pozitif duygular taşımaya başlamaları ve kendilerini bir noktada, bu şahısların davalarını savunur hale gelmelerine dayalı bir psikolojik fenomendir.

Sinema endüstrisi ve kitle iletişim araçları bu karşı-propaganda için yoğun şekilde kullanılmıştır. UFO/Dünyadışı Varlıklar konusunun tartışıldığı her platformda, gerçekte olayların büyük çoğunluğunu oluşturan pozitif içerikli temaslar yerine, negatif çağrışımlar yaratan, sansasyonel olaylar kasıtlı olarak öne çıkarılmıştır. Kaldı ki negatif çağrışımlar taşıyan olayların gerçekten negatif olup olmadıkları da tartışmalıdır.

UFO/Dünyadışı Varlıklar'la ilgili web sitelerinin büyük bölümünde ve sansasyondan beslenen medyada, farklı fiziksel yapıları sebebiyle insanlara ürkütücü bir izlenim veren “grilerin” resimleri kullanılmış, bu resimler “kaçırılma” hikâyeleriyle birleştirilerek toplumun dünyadışı varlıklar konusunda zaten çok düşük düzeyde olan bilinci negatife doğru manipüle edilmiştir. Bu süreç içinde, morfolojik olarak dünya insanlarına çok benzeyen varlıklarla süregelen ve çok önemli pozitif mesajlar içeren temasların yaygın medyada yer alması engellenmiştir. Gölge hükümet, dünyadışı varlıklar fenomeninin idaresi sürecinin, grileri öne çıkararak ve kitle bilincini grilere kaydırarak daha kolay yürütüleceğini düşünmüştür. Çünkü, içerdiği sıradışı öğeler sebebiyle, griler ve kaçırılma olayları meselesinin kamuoyu ve akademik çevrelerce kabul edilmesi çok daha güçtür.

Elbette ki bu, dünyanın sadece pozitif eğilimli varlıklarca ziyaret edilmekte olduğu anlamına gelmemektedir. Ancak, dünyadışı uygarlıkların etik düzeyleri geniş bir skala içinde ele alınmalıdır. Belli bir türü tamamen pozitif veya tamamen negatif olarak nitelendirmek doğru bir yaklaşım değildir. Örneğin griler denen türün içinde de farklı etik oryantasyonları bulunan grupların olduğunu varsaymak doğru olacaktır. Bunlar göreceli kavramlardır. UFO/Dünyadışı Varlıklar'la bağlantılı her konuda olduğu gibi, bu konuda da genelleme yapmaktan kaçınmak durumundayız.

Etik yaklaşımları bakımından dünyadışı varlıklar iki ayrı felsefi etik anlayış çerçevesinde incelenebilir:

Bunlardan ilki “deontolojik” etik yaklaşımıdır. Buna göre, etik davranış, bir bireyin davranışlarının doğasında zaten bulunur. Bu bireyin her davranışı erdemli ve etikdir. Erdemli bir toplum yaratılması amacı güder.

İkinci yaklaşım ise “teleolojik” etik yaklaşımıdır. Yani nihai amaç araçtan daha önemlidir. Yüksek bir amaç ve hedef söz konusu ise, nezaket ve etik bir tarafa geçici olarak bırakılabilir. Örneğin bir insanın üzerine doğru gelen bir taşıt görürseniz o insanı iterek kurtarırsınız. O şahıstan izin alma nezaketi o an için ikinci plandadır. Kriz dönemlerinde dünyadışı varlıkların insan haklarını ihlal ediyor görünmeleri bu şekilde açıklanabilir. Alıkonma olaylarına da bu ikinci yaklaşım açısından bakılabilir. Bu bakımdan alıkonma olaylarında dünyadışı varlıkların davranışlarının iyi veya kötü olduğunu belirlemek oldukça güçtür. Belki de felakete doğru giden insanlığa, henüz anlayamadığımız yöntemlerle müdahalede bulunuyor olabilirler.

Doğrusunu söylemek gerekirse, gezegenimiz mevcut geri evrim düzeyiyle bazı negatif kutuplu varlıklarla da rezonansa girmiştir. Bu, gezegenimizin karmik kaderi ve tekâmül yoluyla doğrudan alakalı bir paradigma sorunu olarak ele alınmalıdır. Yüksek bilince ilerledikçe bu olaylar azalacaktır. Bizler öncelikle neden böyle bir deneyime ihtiyaç duyduğumuzu sorgulamalıyız.

Bugün geldiğimiz noktada, dünyadışı varlıklarla yakın karşılaşma veya kısa süreli alıkonma olayı yaşayan ve bu deneyimlerini açıkça paylaşamadıkları için kendilerini toplumdan izole edilmiş hissedenden birçok insan birbirleriyle iletişime girip, gruplar oluşturarak kendilerine bir çıkış yolu arıyorlar. Bu temasları yaşayan insanlar toplumun her kesiminden geliyorlar. Örneğin ABD’de 1991’de kurulan CERO adlı dernek üyeleri arasında doktorlar, avukatlar, üniversite profesörleri, inşaat işçileri, posta dağıtıcıları ve ev kadınları bulunuyor. Türkiye’de de oldukça ciddi sayıda alıkonma olayı yaşanmış bulunmakla birlikte, sos-

yal yapımızın cesaretlendirici olmaması sebebiyle bu temasçılardan kendilerini açıkça ifade edebilmek ve bir araya gelebilmek konusunda ileriye doğru adım atamadıkları bir gerçektir.

Dünyadışı varlıkların bu temas veya alıkoyma olayındaki esas amaçları her ne olursa olsun, zaten dar kapsamlı dünya görüşümüzün sınırlarını çok zorlayan “travmatik” bir deneyim yaşıyor. Deneyimi yaşayanların içinde ufukları daha geniş olanlar, bu travmayı muazzam bir spiritüel uyanışa çevirmeyi başarıyorlar. Travmayı yaratanın aslında dünyadışı varlıklar değil, bizim sınırlı evren görüşümüz olduğunu anladığımızda, bu karşılaşmaların korkutucu etkisi, yerini bilinçli bir iletişime bırakacaktır.

Şunu da ifade etmek gerekir ki, son 10 yıl içinde alıkonma olaylarında ciddi bir düşüş vardır ve “korkutucu” çağrışımları olan olaylar oldukça azınlıktadır. Dünyamız beklenen büyük değişim noktasına doğru ilerledikçe, alıkonma yoluyla yapılan temasların yerini daha farklı bir temas türüne bırakmaya başladığı gözleniyor. Dünyasal gerçekliğimizin üzerindeki bazı imajların, mesajların ve bilgilerin psişik hassasiyeti yüksek bireylerce adeta “download” edildiği, birçok insanın geleceğe ilişkin öngörüler, yeni bilimsel buluşlar ve ileri matematik ve fizik formülleriyle ortaya çıktığını görüyoruz. Bu insanlar, doğmakta olan “yeni evren görüşü” ışığında dünyadışı ziyaretçileri tehdit olarak algılamamanın ötesinde bir yerde duruyorlar ve gezegenimizi de oraya doğru yavaş yavaş yükseltiyorlar.

Galaksinin uzak noktalarına dağılmış diğer canlı türleri, fiziksel olarak, alıştığımız insan morfolojisinden çok daha farklı görünümsergileyebilirler. Bundan korkmamayı öğrendiğimizde, daha yüksek bilince doğru yolculuğumuzda önümüzde yepyeni kapılar açılacaktır...

“Diğer zeki yaşam formları görünüş olarak bizden çok farklı olabilirler –onlar E.T.’deki yaratığa benzeyebilir veya güzellikleriyle bizi şaşırtabilirler– ama şundan eminim ki, ortak olan bir şey varsa o da yaşamın ta kendisidir...”

Frank Drake, Astronom ve Astrofizikçi

2. BÖLÜM

DÜNYADIŞI VARLIK MORFOLOJİSİ, TİPOLOJİ (VARLIK TİPLERİ) VE SINIFLANDIRMA KRİTERLERİ

Dünyadışı Varlık Morfolojisi

Morfoloji canlı türlerini dış görünüşleri ve yapılarıyla tanımlayan bir bilim dalıdır. Dünyadışı varlık tiplerine ve dünyadışı uygarlıkların farklı yönlerden sınıflandırılmaları konusuna girmeden önce, kozmik ziyaretçilerin ortak morfolojik özellikleri konusunda akıl yürütmek faydalı olacaktır.

Dünyadışı varlıkların, bazı farklılıklarla da olsa, temelde humanoid (insansı) bir görünüme sahip oldukları fikri her zaman bize yakın gelmiştir. Oksijen, karbon, hidrojen elementleri ağırlıklı insan bedeninin binlerce yıllık bir evrim sonucunda geldiği nokta bize bazı sorular sordurmaktadır:

Acaba, evrim kanunları dünyadışı varlıklar için de geçerli midir? Ya da evrim süreci onlar için de aynı şekilde mi işlemektedir?

İnsan bedeninin biçimi dünya gezegeni için optimal olmakla beraber, diğer gezegenler için de uygun bir şekil midir?

Neden bizlerden daha farklı göründüklerini varsaymalıyız? Neden insanlar dünyadışı varlıkların ürkütücü ve çirkin yaratıklar oldukları nosyonuna sahiptirler?

Kendi beden yapımızın tüm evrende geçerli ideal kriterlerin bir genetik sonucu olduğunu düşünmemiz kibirli bir yaklaşım mıdır? Evrendeki tüm biyolojik yaşamın karbon-temelli, oksijen kullanan kimyaya sahip ve sadece “gözle görünen ışık spektrumu” dahilinde görülebilir olan bir yapıda olduğunu varsaymak bilimsel bir kolaycılık mıdır?

Dünyadaki DNA yapısı sadece dünyaya özgü müdür, yoksa evrensel bir sabit midir?

Bu noktada “biosentrizm” kuramına özetle bir göz atalım:

“Teoriye göre yaşam ve biyoloji, varoluşun, gerçekliğin ve kozmosun merkezidir. Yaşamı evren değil, aksine, yaşam evreni yaratır. Biosentrizm, fizik dünyaya ait teorilerin yaşam ve bilinci açıklayamadığı sürece işe yaramadığını ve asla yaramayacağını öne sürer. Fizik dalı, evrenin incelenmesinde, kimya dalı ise yaşamın incelenmesinde en temel bilimler olarak kabul edilirken, biosentrizm, her şeyi açıklamak üzere, biyolojiyi tüm bilim dallarının önüne yerleştirmeye çalışır.”⁶

Biosentrizme göre, DNA, bilinç ve fizik dünya arasında bir “çevirmen” gibi fonksiyon yapar. Bu bakımdan, eğer bilincin evreni meydana getirdiği doğruysa, DNA’nın evrensel bir sabit olduğu kabul edilmelidir.

Bilimimiz zeki yaşamın sadece belirli koşullarda oluşabileceğini ileri sürmektedir. Yani yaşamın kuruluşu için gereken çerçeve sabittir. Eğer realitenin temeli bilinç ise ve bilinç kendisini, algıladığımız ve bu fiziksel boyutta deneyimlediğimiz her şey olarak ortaya koyuyorsa, o zaman fizik evren, bilinç tarafından oluşturulmuş kanunlara sıkı sıkıya bağlı olmalıdır. *Uzun lafın kısıası, aslında her şey aynı şeydir!* Yani, bu yaklaşımla, muazzam uzaklıklara rağmen, zeki yaşamın oluşması için gerekli tüm koşulların evrenin her yerinde aynı olduğunu ve

dünyadışı varlıkların –en azından temel özellikler bakımından– insan benzeri olması gerektiğini düşünebiliriz.

Dünyadaki yaşamın asli elementi olan karbonun evrendeki yaygınlığını da (evrende belirlenen elementlerin içinde miktar bakımından 6. sıradadır) düşündüğümüzde, dünyadışı varlıkların da karbon-temelli bir yapıya sahip olmaları olasılığı güçlü görünmektedir.

Ancak, bu önerme, dış uzaydaki varlıkların, insanoğlunun sahip bulunduğu her bir fiziksel/morfolojik özelliğe sahip bulundukları anlamına elbette gelmemektedir. Dünyanın farklı bölgelerinde yaşayan insan toplulukları arasında dahi farklar vardır. Biyolojik bakış açısıyla değerlendirdiğimizde, canlı türlerinin yaşadıkları çevreye kendilerini adapte etme özellikleri olduğunu, çevresel faktörlerdeki değişimlerin, canlıların dış görünümlerinde de değişim yarattığını biliyoruz. Dünyadışı varlıklar da muhtemelen değişik bir ekosistem içinde yaşadıklarından, bizlerden farklı beden özelliklerine sahip bulunmaları normal görülmelidir. Ekosistemin dışında, yaşadıkları gezegenin yerçekimi niteliği de, oradaki canlıların morfolojisini belirlemede etkili olacaktır.

Yukarıdaki saydığımız tüm bu faktörlerden daha da önemlisi, ruhsal ve fiziksel evrim düzey ve gerekliliklerinin, zaman içinde bazı organların işlevsiz kalmasına, farklı organların ise güçlenerek, genel beden yapısı içinde öne çıkmasına yol açmış olmasıdır. Örneğin milyonlarca yıl içinde zihin gücü bakımından çok ilerlemiş bir uygarlığa ait varlıklar daha büyük bir beyne ve dolayısıyla bedenlerine oranla daha geniş bir kranyuma (kafatası) sahip hale gelmiş olabilirler. Buna karşılık, fiziksel aktivitelerinin azalmış olması ve buna bağlı olarak bize göre daha zayıf bir kol ve bacak yapısının oluşması da mümkündür. Ancak bu tür oransal farklılıklar, bir ana gövdeye yerleşmiş, baş, kollar ve bacaklardan oluşan temel morfolojiyi sarsmamaktadır.

Ruhsal evrim (tekâmül) düzeyindeki ilerleme ise (dünyayı ziyaret etmekte olan türlerde de gözlemlediğimiz gibi) büyük olasılıkla psişik yeteneklerin olağanüstü gelişmesiyle sonuçlanacaktır. Bu durumda, fiziksel duyu organlarının işlev kaybederek, boyutlarının küçülmesi gerektiği çıkarımını yapabiliriz.

Mevcut temel beden özelliklerimizin bir şekilde dünyadışı ırklarda da aynı şekilde ortaya çıkmış olduğunu düşünmemizi gerektirecek mantıklı sebepler vardır.

Şimdi dünyadışı varlıklar için –varsayıdığımız– evrensel beden karakteristiklerini inceleyelim. Aşağıda sözü edilen yaşam formları teriminden, uygarlık kurabilecek düzeydeki varlıkların kastedildiğini de öncelikle hatırlatalım:

- Objeleri manipüle edebilmek üzere aletlere ihtiyaç duyacaklardır. Dolayısıyla, bir yaşam formunun, iş yapmak üzere ellere ve en önemlisi parmakların kavrama yapabilmesi için başparmağa ihtiyacı olacaktır. Alet kullanma ve yapı kurma anlamında başparmak son derece önemli bir işleve sahiptir. İnsanı hayvanlardan ayıran en önemli fiziksel özelliklerden biridir. Zeki bir dünyadışı varlığın çevresiyle kontrollü bir etkileşim içinde olması için becerikli bir el yapısına gereksinimi vardır.

- Dünyadışı varlıkların insan ırkı gibi 10 parmağa veya belli fonksiyonları yerine getirebilmek için en azından birden çok parmağa sahip olmalarını bekleyebiliriz. (Bazı dünyadışı temaslarda bir eldeki parmak sayısının dört adet olduğuna rastlanmıştır). Zeki bir beynin, bu potansiyelini uygarlığa dönüştürebilmesi için ayaklar, eller, parmaklar ve bacaklara gereksinim duyması kaçınılmaz görünmektedir. Aksi takdirde, beynin işlevselliği anlamsız kılınmaktadır.

- Çevrelerinden ve/veya çevreleri hakkında çeşitli yollarla bilgi toplamaya ihtiyaç duyacaklardır. Bu da işitsel, görsel organların yanı sıra dokunma ve koku alma yoluyla sağlanacak

hisleri analiz edecek organları ve reseptörleri gerektirmektedir. Sinir sistemi reseptörlerine de sahip olmaları gerekecektir. (Yukarıda da söz ettiğimiz gibi, duyu-dışı algılama ve telepati gibi yetenekler doğal olarak tekâmül seviyesine bağlı psişik özelliklerdir. Gelişmiş dünyadışı uygarlık temsilcileri bu yetenekleri rahatlıkla sergilemektedirler.)

- Bilişsel ve duyuusal organların (beyin, göz, kulak, burun) yerleşimi için en uygun evrensel yapı “kranyum” olarak görülmektedir. Yani, beden iskeletinin dengesini bozmayacak, yeterli büyüklükte bir kafatası yapısı bu işlevi yerine getirecektir.

- Beden rengi, beden ölçüleri ve duyu organlarının menzilleri, yaşanılan dünyadışı gezegenin koşullarına ve bilinç düzeyine bağlı olacaktır.

- Çok nemli ortamlar, suyla sürekli temasa dayanıklı bir deri yapısı gerektirecektir. Kuru ortamlarda ise deri, sıvı kaybını engelleyici bir dokuda olacaktır. Yoğun radyasyon yayan bir güneş sahip yıldız sistemine bağlı bir gezegenin varlıklarının derileri elbette ki daha dirençli bir yapı sergileyecektir. Büyük olasılıkla bir tür biyolojik kalkana sahip olacaklardır.

- Kas yapısı ve bacak ölçüleri büyük ölçüde gezegen yüzeyindeki yerçekimi düzeyiyle orantılı olacaktır.

- İç organların korunması için, vücut ağırlığına uygun bir iskelet yapısına gereksinim duyacaklardır.

- Vücut artıklarının/dışkılarının atılması için, bu amaca yönelik bir sistem gerekli olacaktır. (Bazı dünyadışı türlerin dışkıyı tamamen deri yoluyla atan bir sisteme sahip oldukları görülmüştür.)

- Bizim güneşimizin spektrumu, farklı dalga boylarına duyarlı bir insan gözü üretmiştir. Gözümüz bütün dalga boylarını eşit şekilde göremez. Farklı spektruma sahip bir güneş sisteminin gelen dünyadışı varlıklar farklı şekilde adapte olmuş gözler taşıyacaklarından, renkleri bizim gördüğümüz şekilde görmeyeceklerdir.

Bu karakteristikler esas olarak bir canlıyı humanoid (insansı) yapan özelliklerdir. Bu özelliklere sahip dünyadışı varlıkları da genel olarak humanoid olarak sınıflandırmak büyük olasılıkla doğru bir yaklaşım olacaktır. İnsan bedeni oldukça işlevsel bir beden yapısıdır. İki kol ve eller manipülasyon için yeterlidir. Aynı şekilde, iki bacak efektif bir denge için optimaldir. Minimum sayı her zaman daha uygundur, çünkü, ne kadar az sayıda hareketli uzuv olursa, motor-kontroller için o kadar az beyin kapasitesi harcanır. Bu şekilde, düşünme, analiz ve diğer mental yetenekler için daha fazla yer sağlanmış olur.

Diğer yandan, insan bedeninin dünyadışı varlıklar tarafından genetik mühendislik yoluyla oluşturulmuş olduğu savı uzun süredir zihinleri kurcalayan bir tartışma konusudur. Buna dair birçok ciddi kanıt da mevcuttur. Neredeyse tüm kadim yaratılış efsaneleri, göklerden gelen “tanrı”ların, dünyada “kendi suretlerinde” bir insan ırkı yarattığından söz ederler. Temasçı hikâyelerinden de gördüğümüz gibi, insanlara bire bir benzedikleri için sosyal yaşamın içine rahatlıkla karışabilen dünyadışı ziyaretçilerin varlığı, bu teorileri daha da ilginç kılmaktadır.

Temel bir doğa kanunu vardır. Farklı türler birbirleriyle çiftleşemezler. Eğer çiftleşebiliyorlarsa, aynı türe aittirler. Dünyadışı ziyaretçiler, efsanelerde anlatıldığı gibi, insanoğluyla çiftleşmiş ve bundan sağlıklı ırklar meydana gelmişse, dünyadışı ırklarla aynı türe mensup olduğumuzu düşünmek yanlış olmayacaktır. Elbette ki, yeteri kadar ilerlemiş bir dünyadışı uygarlığın, farklı türlerin DNA'larına bir şekilde müdahale ederek sağlıklı yeni türler oluşturabilecek teknolojiye sahip olabileceğini de teoride hesaba katmamız gerekmektedir.

Doğrudan temaslardan sağlanan bilgiler ışığında, dünyadışı varlıkların büyük ölçüde humanoid karakteristiği gösterdiklerini söylemek mümkündür. Yaşadıkları yıldız sisteminin

koşulları ve bilinç düzeylerinin yüksekliği çerçevesinde oluşan farklılıkları doğal karşılamak gerekir.

Unutmamalıyız ki, fiziksel olarak nasıl görünürsek görünelim, ruh düzeyinde tüm varlıklar eşittir.

Varlık Tipleri ve Sınıflandırma Modelleri

Dünya gezegenini ziyaret etmekte olan dünyadışı uygarlıkları daha iyi inceleyebilmek ve anlayabilmek amacıyla, farklı sınıflandırma yöntemlerine de göz atmak faydalı olacaktır. Bu sınıflandırma yöntemlerinin ilki, gözlenebilen fizyolojik karakteristiklere (fenotip) ilişkindir. Biz buna exofenotipoloji* diyeceğiz.

Bu sınıflandırmaya ilişkin eldeki bilgiler UFO'ların mürettebatıyla doğrudan görüşen temasçılar ve sızan resmi belgelerden sağlanmıştır. Bazı yazarlar dünyadışı varlık tiplerinin exobiyoloji disiplini altında incelenmesi gerektiğini söylemiş olsalar da, exobiyologlar, maalesef alıştığımız önyargılı yaklaşımla, böyle bir araştırmanın “bilimsel olmadığı” gerekçesiyle buna itiraz etmişlerdir.

Birçok farklı exofenotipe rastlanmış olsa da, dünyadışı biyolojik varlıklar temel olarak üç ana kategoride incelenmektedir:

Nordik Tip (Kuzeyliler): Açık tenli, sarı saçlı ve mavi gözlü olup, dünya insanına benzerlikleriyle bilinen ırklardır. Boyları 1,80 metre civarındadır. Dünyadaki Kuzey Avrupa/İskandinav ırkına son derece benzemektedirler. Bu yüzden Nordik (Kuzeyli) olarak anılırlar. Kusursuz beden yapıları gözlenmiştir. Bu varlıkların Kuzey Avrupalılara benzerlikleri o derece yüksektir ki, insan formunun dünyadışı kaynaklı olabileceğini (dünyadışı genetik

* Fenotipoloji, bir organizmanın gözlenebilen yapısal karakteristiğini inceler. Exofenotipoloji ise (exo: dünyadışı) dünyadışı varlıkların gözlenebilen fiziksel özelliklerini inceler.

müdahale) veya ortak bir atadan gelmiş olduğumuzu düşündürürler. Dünyanın birçok bölgesinde yerel halkın içine karışmış şekilde yaşayan çok sayıda Nordik varlık olduğu bilgisi vardır. Kendi aralarında temel olarak telepati yöntemiyle iletişim kuran, ileri evrim düzeyindeki ırklardır. Sindirim sistemi haricinde iç organları insan ırkıyla hemen hemen aynıdır. Karaciğer yapısında farklılıklar rapor edilmiştir. Beden hücreleri ölmemektedir. Zihinsel güçleri çok yüksektir. Özellikle düşünce enerjisini odaklayarak kullanabilmek bakımından hayli ileri bir türdür.

Uzun Tıp Dünyadışı Biyolojik Varlıklar (Uzun Beyazlar):

Boyları 2-2,5 metre arasında değişmektedir. İnce bir beden yapıları ve beyaza yakın ten renkleri vardır. Göz yapısı iridir. (Bu ırkı “Galaktik Diploması” bölümünde ayrı bir başlık altında inceleyeceğiz.)

Kısa Tıp Dünyadışı Biyolojik Varlıklar: Literatürde “griler” genel ismiyle geçmektedir. Çocuk bedeni benzeri yapıları dikkat çekmektedir. Boyları 0,9-1,2 metre civarındadır. Beden ince ve kassızdır. Kollar ve bacaklar da incedir. Kollar uzun ve dizlere kadar uzanmaktadır. Ellerde dörder parmak vardır. Vücut ağırlığı ortalama 18-20 kilogramdır. Soluk, beyaz/gri ten renkleri vardır. Bedenlerine göre büyük kafa yapısı göze çarpmaktadır. Boyun incedir. Saç veya vücut tüyüne rastlanmamıştır. Gözler çok iri, iris kahverengi/siyah, burun yapısı çok küçük, ağız aralığı dudaksız, alın bölümü yüksektir. Dışkılama deri yoluyla yapılmaktadır. Derilerinin pürüzsüz ve yunus balığı derisine benzer bir yapıda olduğu görülmüştür.

Grilerin farklı akraba türleri de olduğu anlaşılmaktadır. Bir diğer türün boyunun ortalama 1,50 metre, vücut ağırlıklarının yaklaşık 35-45 kg olduğu, deri yapılarının pütürlü, kas yapılarının daha gelişmiş olduğu belirlenmiştir.

Griler olarak adlandırılan ırk dünyanın her bölgesinde en çok rapor edilen varlık tipidir. (Tanık ifadelerinin yaklaşık 3/4'ü). Popüler kültürde resmedilen stereotip “uzaylı” modeli, grilerden esinlenmiştir. Alıkonma olaylarında da en çok karşılaşılan türdür. Grilerin birbirlerine benzerlikleri o derece yüksektir ki, biyo-genetik mühendislik ürünü klonlar oldukları yönünde iddialar da yaygındır.

Griler, biyolojik yapıları hakkında en çok bilgi sahibi olunan varlıklardır. Bu bilgilerin başlıca kaynağı askeri tesislerdeki tıp personelidir. Özellikle düşen UFO enkazlarından çıkarılan griler üzerinde yapılan otopsilerden, bu varlıkların fizyolojileri ve anatomileriyle ilgili oldukça değerli bilgiler edinilmiştir.

Önemli tanıklardan Dr. Michael Wolf kısa grilerin iki ayrı türünden söz etmiştir. Dr. Wolf, Roswell-New Mexico’da çok yoğun elektrik yüklü bir fırtına yüzünden iki dünyadışı aracın çarpıştığını ve gerçekte iki enkaz bulunduğunu belirtmiş, araçlardan bir tanesinde griler dediğimiz türe ait cesetlerin, diğerinde ise tür olarak grilerle akraba oldukları anlaşılan ama derilerinin rengi biraz daha turuncuya çaldığı için “turuncular” olarak adlandırılan bir türe ait cesetlere rastlandığını ve derhal otopsiye alındıklarını aktarmıştır. Dr. Wolf’a göre bu turuncu deri rengine sahip ırk da bedene göre orantısız büyüklükte görünen bir kranyuma ve çok iri gözlere sahiptir. Eller ve ayaklarda altışar parmak görülmüştür. Beyinleri dört adet lobdan oluşmakta olup, insana göre daha gelişmiştir. Beyin lobları insan beyninin aksine corpus callosum* ile birbirlerine bağlantılı değildir. Sindirim sistemi süngerimsi bir yapıdadır.

Dr. Michael Wolf’a göre, grilerin değişik evrim düzeylerinde farklı birçok türü daha vardır. Dr. Wolf, görevi sırasında yakın şekilde birlikte çalıştığı grilerin, yaygın görüşün aksine,

* Corpus Callosum: Beynin her iki lobu arasındaki bilgi iletişimini sağlayan sinir ağlarından oluşan yapı.

kendilerine özgü kişilikleri ve gelişmiş bir mizah anlayışları olduğundan da bahsetmiştir. Dr. Wolf grilerle genellikle telepati yoluyla iletişim kurduklarını, telepati iletişimi kurabilecek psişik kapasiteye sahip olmayan diğer görevlilerin ise piktograf* yöntemini kullandıklarını da aktarmıştır.

Ayrıca, Nordikler adı verilen, insana çok benzeyen türün varlığını Dr. Wolf da doğrulamıştır. Bu ırklar temel olarak Pleiades, Barnard's ve Altair yıldız sistemlerinden gelen, spiritüel bakımdan son derece ileri düzeyde varlıklardır. Adeta evrensel bir elçi vazifesi yürütmektedirler.

Dünyadışı uygarlıklar sadece morfolojik anlamda sınıflandırılmamaktadır. Fiziksel özelliklerinin ötesinde farklı sınıflandırma modelleri de vardır.

Dünyadışı uygarlıkların sınıflandırılmasına ait yaklaşımlardan bir diğeri de "Etik Yönelim" yaklaşımıdır. John Winston'ın ortaya koyduğu bu tipoloji sistemi, farklı dünyadışı uygarlıklara +10 (yardımsever/barışçı) ile -10 (negatif yönelimli) arasında değer vermeye dayanmaktadır. "0" değeri nötral/belirsiz anlamına gelmektedir. Bu yaklaşımdaki problem, belirli bir dünyadışı ırkın etik yönelimini net olarak değerlendirmenin son derece güç olmasıdır. Ayrıca, bir kültür tarafından etik kabul edilen bir davranışın, bir diğer kültür tarafından etik dışı olarak değerlendirilebildiği, etik değerlerin sosyokültürel yapıya ve zamana bağlı olarak değiştiği düşünüldüğünde, böyle bir sınıflandırma daha da içinden çıkılmaz bir hale gelmektedir. Bu yaklaşım dünya ölçeğinde bile sağlıklı sonuçlar vermeyecektir. Örneğin Japonya'da "normal" olarak görülen bir davranış tarzı, bir Ortadoğu ülkesinde "ahlakdışı" değerlendirilebilmektedir. Dünyadışı uygarlıkların etik yöne-

* Piktogram ya da piktograf bir eşyayı, bir objeyi, bir yeri, bir işleyişi, bir kavramı en yalın ve anlaşılır şekilde resmetme yoluyla temsil eden semboldür. Bu sembollere dayalı yazı sistemine "*piktografi*" denir.

limlerinin analizi bu bakımdan birçok sübjektif değer içerebilir ve bizi önyargılı kanaatlere sürükleyebilir. Dahası, belli bir dünyadışı ırkın içinde bile farklı etik yönelimler taşıyan grupların olması da ihtimal dahilindedir.

Bir başka sınıflandırma yaklaşımı ise “Teknolojik Gelişim Düzeyi”dir. Rus astrofizikçi Nikolay Kardaşev 1964 yılında *Sovyet Astronomi Dergisi*’nde yayımladığı makalede ileri uygarlıklar için, kullandıkları enerji tüketim yöntemlerinden yola çıkarak, teknoloji düzeyine dayalı bir sınıflandırma sistemi ortaya koymuştur. Kardaşev üç ayrı uygarlık tanımı yapmıştır:

Tip-I uygarlıklar. (Bulunulan gezegendeki enerji kaynaklarını kullanabilen uygarlıklardır. Kardaşev’e göre dünya gezegeni bu kategoriye girmektedir.)

Tip-II uygarlıklar. (Bulunulan güneş sistemi düzeyinde enerji kaynağı kullanan uygarlıklar.)

Tip-III uygarlıklar. (Galaktik düzeyde enerji kaynaklarını kullanabilen uygarlıklar.)

Kardaşev sınıflandırmasındaki Tip-I uygarlıklar daha rekabetçidirler ve enerji kaynakları için savaşılmaya yatkın toplumlardır. Çünkü varlıklarını devam ettirebilmeleri büyük ölçüde bu kaynaklara bağlıdır. Kuramsal olarak bu olgu, teknolojik bakımdan ileri uygarlıklar için geçerli değildir. Güneş sistemi dahilindeki ve/veya galaktik düzeydeki enerji kaynaklarını kullanabilecek düzeye ulaşmış uygarlıkların savaş gibi primitif kavramların ötesinde durduklarını düşünmek yanlış olmayacaktır.

Kardaşev’e göre dünyanın mevcut gelişim hızıyla Tip-II statüsünü kazanması 3.200 yıl, Tip-III statüsüne ulaşması ise 5.800 yıl alacaktır.

Kardaşev’den 40 yıl sonra, teorik fizikçi Michio Kaku bu

sınıflandırmayı biraz daha geliştirmiş ve Tip-0 adını verdiği uygarlıkları bu sınıflandırmaya eklemiştir. Kaku'ya göre dünya büyük ölçüde hâlâ yenilenemeyen fosil bazlı enerji kaynaklarına (petrol ve türevleri) bağımlı olduğundan gezegenin kaynaklarını dahi tam anlamıyla kullanabilecek düzeyde değildir. Bu bakımdan Tip-0 olarak adlandırılan yeni bir kategoriye ihtiyaç vardır. Dünya gezegeni bu kategoridedir. İleri Araştırmalar Enstitüsü fizikçisi Freeman Dyson da dünyanın halen Tip-0 kategorisinde olduğu varsayımından hareketle, Tip-I statüsüne ulaşılması için 200 yıla daha ihtiyaç bulunduğunu öne sürmektedir. (Bununla birlikte, tüm bu varsayımların, dünya gezegeninin çok ileri uygarlıklarla açık temas ve işbirliğine gitmesi halinde geçersiz hale gelebileceğini ve dünyanın tahminlerden çok daha önce bir üst kategoriye geçebileceğini de dikkate almalıyız.)

Uygarlıkların varlıklarını sürdürebilmeleri için evrim süreçleri içinde belli aşamalarda mutlaka bir üst kategoriye geçmeleri gerekir. Biraz daha açarsak, uygarlıkların bir üst kademeye geçme süresi, gezegende yaşamı tehdit eden felaketlerin (meteor çarpması, buzul çağı, süpernova patlaması vb.) gerçekleşme periyodundan hızlı olmalıdır. Bunu başaramayan uygarlıklar yok olurlar.

Dünyayı ziyaret etmekte olan dünyadışı uygarlıkların büyük bölümü Tip-III uygarlıklar olarak değerlendirilmektedir. Bu uygarlıkların, korkunç boyutlardaki mesafeleri aşarak gezegenimize ulaşıyor olmaları, aslında evrensel fizik kanunlarının dışında olmayan, ancak fiziğimizin henüz bütünüyle kavrayamadığı türden galaktik bazı enerji formlarını kullandıklarını, hatta hiper-uzayda boyutlararası geçişler yapabildiklerini göstermektedir.

Bu sınıflandırma yöntemi, uygarlıkların teknolojik düzeyi ve türlerinin devamını sağlama konusundaki yetenekleri hak-

kinda bilgi vermesi bakımından yararlıdır. Ancak, dünyadışı uygarlıkların amaç ve hedeflerini tek başına açıklamakta yetersiz kalmaktadır.

Bir diğer sınıflandırma metodu ise exopolitik yaklaşımdır. Bu metod Exopolitika Enstitüsü Başkanı Dr. Michael Salla tarafından geliştirilmiştir. Bu sınıflandırmanın temeli bir bakıma, dünyadışı uygarlıkları, siyasi yaklaşımları bakımından kategorize etmektir.

Dünyadışı uygarlıkların, başlıca dünya devletleriyle herhangi bir anlaşmaya veya angajmana girmiş olup olmadıkları ve –böyle bir anlaşma varsa– anlaşmanın hangi unsurları içerdiği bu sınıflandırmanın temelini oluşturur. Esas olarak, bazı dünyadışı uygarlık temsilcilerinin, ilerleyen bölümlerde inceleyeceğimiz gibi, dünyadışı bilgi ve teknoloji karşılığı bazı haklar elde etmek üzere ABD hükümetiyle anlaşma yaptıkları yönünde tanık ifadeleri vardır. Buna göre, dünyaya ait bazı doğal kaynakların çıkarılması ve kullanılması, üsler kurulması, sivillerin belli sürelerle alıkonulması ve bunlar üzerinde deney yapılması vb. konular, anlaşma kapsamında dünyadışı bazı uygarlıklara verilen hakların arasındadır. Bununla beraber, birçok dünyadışı uygarlık, hükümet yetkililerine verilecek bilgilerin silah sanayiinde kullanılacağını anladıklarından, bu tür anlaşmalara girmeyi reddetmişlerdir.

Araştırmacı ve bilim insanları tarafından oluşturulan bu kategorilerin dışında, çok önemli gördüğümüz bir sınıflandırma yönteminin daha dikkate alınması doğru olacaktır. Bu da “ruhsal evrim (tekâmül) düzeyi”dir. Tekâmülün sonsuzluğu gerçeği karşısında, uygarlıkların ruhsal gelişim düzeyinin devasa bir spektrum içinde incelenmesi gerekeceği ve bunun da sınıflandırma yapmayı imkânsız hale getirebileceği düşünülebilir. Ancak, geldiğimiz noktada dünya, spiritüel kavramlar anlamında oldukça yol kat etmiş olduğundan, artık bize

ışık tutabilecek temel evrensel değerleri biliyoruz. Bir varlığın ruhsal gelişmişlik düzeyini az çok kestirebilecek donelere sahibiz. Sosyal davranış ve bilinç düzeyi arasındaki bağlantıyı kurabiliyoruz. Bunlar doğal olarak işimizi kolaylaştıran unsurlardır. Özgür seçimlere saygı, sadelik, koşulsuz sevgi, yardımlaşma, tolerans, empati, önyargısızlık, barışseverlik, tüm varlıkları eşit ve bir görmek gibi değerler, evrensel kriterler olarak terazimizin ağırlık kefesine konmaktadır. Artık her birey, her kurum, her uygarlık bu kriterlere göre ölçülmeli ve bunlara nazaran bir değer kazanmalıdır. Bu çerçevede, bu değerleri, dünyadışı uygarlıklar bakımından da bir turnusol kâğıdı olarak kullanmak, var olanların içinde en sağlıklı yöntem gibi görünmektedir.

Dünyadışı Uygarlıklara Genel Bir Bakış

Dünya gezegenini farklı hedef ve motivasyonlarla ziyaret etmekte olan çok sayıda dünyadışı uygarlığın varlığından söz etmiştik. 22 yıl ABD ordusunda görev yaptıktan sonra emekli olmuş ve aktif görevi sırasında, düşen birkaç dünyadışı uzay aracının enkazının kaldırılması işini üstlenmiş olan Clifford Stone, bilinen 57 dünyadışı ırkın ABD ordusunun kayıtlarında yer aldığını açıklamıştır. Stone, 2005 yılında verdiği bir mülakatta, dünyadışı ırkların da listelendiği 1000 sayfalık bir katalogdan bahsetmiş, aslında katalogun bir *İlkyardım Elkitabı* olduğunu, gerektiğinde doğru tıbbi müdahalenin yapılabilmesi için dünyadışı türlerin kitapta tanımlandığını aktarmıştır.

Bir diğer tanık Daniel Sheehan, ABD Temsilciler Meclisi Bilim ve Teknoloji Komitesi tarafından Başkan Carter'a sunulmak üzere hazırlanan bir raporda, 2 ila 6 dünyadışı ırkın çok

zeki ve teknolojik olarak ileri uygarlıklar olduklarının belirtil-
diğini ifade etmiştir.⁷

Bilinen ırklardan bir bölümü gezegenimiz dahilinde ve çevresinde diğerlerine göre çok daha yoğun bir faaliyet içindedirler. Dünya halklarından seçtikleri bazı şahıslarla daha aktif temas sürdüren bu uygarlıklar hakkındaki bilgiler doğal olarak daha net ve detaylıdır. Bazı ırkların insanlarla doğrudan temastan bütünüyle kaçındıkları ve sadece gözlem yapmakla yetindikleri de bilinmektedir.

Bu ırkların çoğunluğu “barışçı” ya da spiritüel terminolojide “başkalarına hizmet eğilimli” olarak değerlendirebileceğimiz uygarlıkların temsilcileridir. Azınlıkta olan diğer grup ise, tamamen kendi gündemleri dahilinde dünya gezegeninde faaliyet ve araştırmalar yürütmek üzere, istihbarat kurumları içinde yuvalanmış özel statülü yapılarla ve ordu birimleriyle bazı ilişkiler içine girmiş, “etik kaygıları sınırlı” veya “etik yaklaşımları dünyada kabul görmüş normlardan farklı” olduğu düşünülen, evrim skalasında diğer uygarlıklara göre biraz daha geri bir konumda bulunma olasılığı yüksek uygarlıkların temsilcileridir.

Aşağıda yer alan takımyıldızların ve yıldız sistemlerinin isimleri dünya astronomisine ait gök haritalarında kayıtlı isimlerdir. Yıldız kümelerinin ya da türlerin orijinal adları çoğunlukla bilinmemekte veya dünya dilleriyle telaffuzu mümkün olamamaktadır. Bu uygarlıkların önemli bir bölümü, dünyada kullandığımız anlamda sözcüklere dayalı olarak değil, telepati yöntemiyle ya da hayli sofistike ses titreşimleriyle iletişim kuruyorlar. Bu bakımdan geldikleri gezegenlerin veya yıldız sistemlerinin isimlerini sözcük olarak değil kavramsal olarak aktarıyorlar. Bunların da herhangi bir dünya diline çevrilmesi mümkün olamıyor. Evrende, seslendirilmiş sözcükler aracılığıyla konuşmaya dayalı iletişimin sadece dünya gibi geri düzeyli gezegenlerde söz konusu olduğunu da ifade etmek gerekiyor.

Halihazırdaki en sağlıklı bilgilere dayanılarak aşağıdaki sınıflandırma elde edilmiştir:

İlk gruptaki uygarlıkların motivasyonları hakkındaki bilgiler oldukça komplike ve değişken olup, araştırmacıları hayli zorlamaktadır.

Zeta Reticulum ve Orion Takımyıldızı

Bu sisteme ait varlıklar, “kısa boylu griler” olarak bilinen ve medyada en çok sözü edilen varlık tipini oluşturmaktadır. 1947 yılında New Mexico-Roswell’de düşen dünyadışı araç bu uygarlığa aittir. Yukarıda fiziksel özelliklerinden söz ettiğimiz bu varlıkların yürüttükleri bir genetik ve biyolojik program olduğu, bu program dahilinde bazı insanlar üzerinde deneyler yaptıkları bilinmektedir. Galaksinin genetikçi ırkı olarak anılmaktadırlar. Zekâ ve mental yetenekler yönünden gelişmiş, ancak duygusal yönden tepkisiz bir ırk özelliği taşımaktadırlar. Farklı etik yaklaşımlara sahip alt veya akraba türleri vardır. Grup bilinci çerçevesinde hareket etmektedirler. Bireysel özgürlük kavramlarının gelişmediği söylenebilir. Özgür irade kavramına bakışları ise bizlerden farklıdır. Özgür irade yasasına aykırı görünen bazı faaliyetlerde bulunduklarına rastlanmaktadır. Yine daha önce bahsettiğimiz gibi, bu varlıkların en azından bir bölümünün biyo-genetik mühendislik ürünü klonlar olabileceği de düşünülmektedir. Gezegenimizdeki faaliyetleri oldukça yoğundur.

“Uzun Boylu Beyaz Irk” olarak bilinen dünyadışı türün ise boy uzunluğu bakımından dünya ortalamasının oldukça üzerinde fiziksel yapıları vardır. İnsansı bir ırktır. Oldukça soluk, neredeyse beyaza yakın bir ten yapısına sahiptirler. Orijinleri Orion Takımyıldızı’na ait Betelgeuse yıldızıdır. ABD hüküme-

tiyle temas kurmuşlar, ilk temaslarında gezegenlerinin ölmekte olduğunu ve orada yaşamlarını sürdürmelerinin artık imkânsız hale geldiğini söylemişlerdir. Daha sonra ABD hükümetiyle yapmış oldukları bir anlaşma çerçevesinde, Indian Springs adı verilen bölgedeki bir askeri üs yakınında hayatlarını sürdürmeleri ve orduyla bazı ortak projeleri yürütmeleri için kendilerine bir yaşam alanı tahsis edilmiştir. Bu ırkın da bazı genetik çalışmalarla ilgilendikleri ve yüksek bir teknolojik düzeye erişmiş oldukları bilinmektedir.

Alpha Draconis Yıldız Sistemi

Dünyaya 215 ışık yılı uzaklıkta, Draco Takımyıldızı'na ait bir yıldız sistemidir. Bu yıldız sisteminden gelen varlıkların fiziksel yapı olarak insan ırkından oldukça farklı oldukları rapor edilmiştir. Son derece gelişmiş psişik yeteneklere sahip çok zeki bir türdür. Güç ve kontrol odaklı yaşam felsefelerini, diğer uygarlıkların manipüle edilmesi yönünde kullandıklarına dair önemli bilgiler mevcuttur. Galaksideki en eski uygarlıklardan oldukları ve birçok gezegende yaşamın tohumlarını attıkları ifade edilmektedir. Dünyayı binlerce yıldır ziyaret ettikleri, mitolojiden kadim uygarlıkların efsanelerine hatta bazı dinsel metinlere kadar sayısız yerde isimlerinin geçtiği halen tartışılmaktadır. Epidermis (deri üst zarı) yapılarının dünyadaki “sürüngen” türlerine benzer bir dokuda olduğu anlaşılmaktadır. Bilinen temel unsurların ötesinde, bu tür hakkında oldukça spekülatif bilgi ve iddialar da mevcuttur. Bu hususların doğruluğunun kanıtlanması mevcut bilgilerimizle kolay görünmemektedir. Bu bakımdan, konunun detaylarına girmekten kaçınmak durumundayız.

Şimdi de ikinci kategoriye, yani barışçı ve yardımsever olarak nitelendirebileceğimiz, evrim skalasında dünyanın çok ilerisinde bulunan ve olağanüstü yüksek bir bilinç düzeyine ulaşmış başlıca uygarlıkları inceleyelim.

Bu uygarlıkların önemli bir bölümü, temel fiziksel özellikleri bakımından insan ırkıyla büyük benzerlik taşımakta, hatta gerek gördükleri takdirde dünyadaki herhangi bir toplumun içine kolaylıkla karışabilmektedirler. Bu uygarlıkların en azından bir kısmının dünya insanlığının ilk tohumlarını ekmiş oldukları, yaşam için genetik materyal sağladıkları yönünde bilgiler vardır.

Lyra Takımyıldızı

İnsansı uygarlıkların ilk türediği ve göçlerle galaksimizdeki diğer gezegenlere yayılarak koloniler oluşturdukları takımyıldız olarak bilinmektedir. Bu sistemin varlıkları fiziksel olarak dünyadaki “İskandinav” halkına benzemektedir. Son derece eski bir uygarlıktır. İnsan ırkının gerçek kökeni hakkında en kapsamlı bilgilere sahiptirler. “Galaktik tarihçiler” olarak da adlandırılmaktadırlar.

Vega Yıldız Sistemi

Lyra Takımyıldızı’na ait bir sistemdir. Dünyayı ziyaretleri bilinen tarihten çok daha eskiye dayanmaktadır. Daha koyu tenli ve hatta “mavi ırk” olarak adlandırılabilir, maviye çalan bir deri rengi taşımaktadırlar. Brezilyalı temasçı Jefferson Souza bu ırkın günümüz Hintlilerine benzediğini ifade etmiştir.

Çok ilginç bir bilgi olarak, Hinduların kutsal metinlerinde, üç ana ilahtan biri olarak belirtilen Vişnu'nun "mavi derili" olarak tasvir edildiğini de eklemek gerekmektedir.

Pleiades Takımyıldızı

Dünya insanına son derece benzeyen bir ırktır. Boy ortalamalarının insandan biraz daha uzun ve yaşam sürelerinin çok daha fazla olduğu rapor edilmiştir. İnsanlarla pozitif nitelikli temaslar kurmuşlardır. Dünyayla çok eski çağlara dayanan bağları vardır. Dünyadaki bilinç yükselişine katkıda bulunmak ve izin verilen ölçüde koruma sağlamak üzere çalışmaktadırlar. Ruhsal evrim düzeyleri çok ileridir.

Procyon Yıldız Sistemi

Canis Minor Takımyıldızı'na ait Procyon dünyadan 11,4 ışık yılı uzaklıkta ikili bir yıldız sistemidir. Lyra'lılar gibi "Kuzeyli" fiziksel özellikleri taşımaktadırlar. Dünyayı ziyaretleri daha sınırlıdır.

Andromeda Takımyıldızı

Lyra sisteminin bir kolonisidir. Bilimsel anlamda çok gelişmiş bir uygarlıktır. Yaşamlarını sürekli evrimleşme ve öğrenme üzerine kurmuş bir ırktır. Galaksinin o bölgesinde 140 uygarlığın oluşturduğu bir tür federatif yapıya üye oldukları bilgisi vardır. Dünyada sivillerle en çok yakın temas kurmuş uygar-

lıklardan bir tanesidir. “Ekin çemberleri (crop circles)”* fenomeninin sorumlularından bir tanesi olarak bilinmektedirler. (Aynı isimdeki “Andromeda Galaksisi” ile karıştırılmaması gerektiğini tekrar hatırlatalım.)

Sirius A

Sirius A dünyadan yaklaşık 8,6 ışık yılı uzaklıktaki bir yıldızdır. Bu sistemin varlıkları etik ve teknolojik anlamda çok gelişmiş, dünya insanına çok benzeyen bir ırka mensupturlar. Genel olarak Kuzey Amerika yerlilerini andırır şekilde kırmızı renkli bir fiziksel görünüme sahip oldukları rapor edilmektedir. Dünya gezegeniyle özellikle Mu döneminden bu yana tarihsel bağları vardır. Yaratıcı bir türdür. Ruhsal teknolojiye dayalı, devlet benzeri bir organizasyon tarafından yönetilmektedirler. Dünyanın biyo-manyetik enerji sistemini değiştirerek ekolojik dengesinin düzeltilmesi ve biyolojik çeşitliliğin korunması üzerinde çalıştıkları yönünde bilgiler vardır.

Alpha Centauri Yıldız Sistemi

4,37 ışık yılı uzaklıktaki Alpha Centauri güneş sistemimize en yakın yıldız sistemidir. Beden yapıları tamamıyla insana benzemektedir. Düşük bir nüfusa sahiptirler. Dünyadan daha ileri bir uygarlık olmakla birlikte, aradaki gelişim farkının diğer uygarlıklarla olduğu kadar büyük olmadığı yönünde bir bilgi mevcuttur. Ancak, galaksi içinde seyahat edebilecek teknolo-

* Ekin çemberleri: Ekin tarlaları üzerindeki geniş alanların gece esrarengiz bir biçimde düleştirilmesiyle oluşan büyük geometrik modeller.

jiye sahiptirler. Açık, barışçı ve bireysel özgürlüğe dayalı bir toplum yapıları vardır. Mücadele ve rekabete dayalı bir yaşam anlayışından uzak durmaktadırlar.

Arkturus Yıldızı

Boötes Takımyıldızı içinde yer alan bir yıldızdır. Buradan gelen ziyaretçiler, özellikle çok ileri tıbbi yetenek ve bilgileri olan ve “ruhsal beden şifası” konusunda çalışmalar yapan bir uygarlığa mensupturlar. Evrendeki bilinç yükselişine katkılar yapan bir türdür. Yüksek bir spiritüel kültürleri ve son derece sofistike teknolojileri mevcuttur. Mental yetenekleri de oldukça gelişmiştir. Ruhsal değerleri ileri teknolojiyle birleştirme konusunda oldukça yol kat etmiş bir uygarlıktır. Galaksimizdeki, ruhsal bakımdan en ileri uygarlıklardan bir tanesidir. Dünyayla temasları daha çok gezegenimizin spiritüel gelişimine katkıda bulunma çerçevesindedir. “Ekin çemberleri” fenomeninin bir diğer sorumlusu oldukları ifade edilmektedir.

Yukarıdakilerin yanı sıra Altair Aquila, Barnard's ve Rigel yıldız sistemlerinden gelen insan-benzeri varlıkların temaslarına ait bilgiler de vardır.

İkinci kategoride saydığımız tüm bu uygarlıkların ortak yönü, dünya gezegenine yardım sunarken, insanlığın özgür iradesine aykırı bir tutum içine girmemeleri ve seçimlerimize saygı duymalarıdır.

Dünyayı ziyaret eden uygarlıklar elbette yukarıda saydıklarımızla sınırlı değildir. Ancak, diğer uygarlıklar hakkında bilgiler çok az ya da çelişkilidir. Bu bakımdan, sağlıklı olmayan bilgiler sunmak yerine bunları kitabımızda değerlendirmeye almamayı tercih ediyoruz.

Yukarıdaki bilgileri okuyan herkesin doğal olarak şu soruları sorduğunu tahmin etmek güç değil: Tüm bu bilgiler nasıl toplandı? Bu detaylar nasıl biliniyor?

Bu bilgilerin kaynağı, saydığımız uygarlıklarla doğrudan ilişkide olan, hatta –inanılması çok kolay olmamakla beraber– bu yıldız sistemlerine fiziken götürülmüş olan çok sayıda “temasçı”dan elde edilen bilgilerdir. Bu bilgilerin sorgulanmaksızın doğru kabul edildiği düşünülmemelidir. Bilgiler “cross-reference” metoduyla, yani birbirinden bağımsız birçok farklı kaynaktan çapraz sorgu yöntemiyle doğrulandığı zaman benimsenmektedir. Kozmik ziyaretçiler temas kurdukları bireylere, nereden geldikleri veya kökenlerinin neresi olduğu konusunda çok detaylı bir bilgi vermeksizin, genel olarak sadece geldikleri yıldız sisteminin dünya astronomisi tarafından kullanılan adını vermişler ve belirttikleri yıldız sistemine ait bir gezegenden geldiklerini söylemekle yetinmişlerdir. Uygarlıkları, sosyal ve idari yapıları hakkında ise sadece bazı temel bilgileri “ihtiyacımız olduğu kadarıyla” aktarmışlardır.

Peki bu ırklara ait bir fotoğraf ya da video görüntüsü mevcut değil mi?

Şunu belirtmek gerekir ki, özellikle internet ortamında birçok dünyadışı varlık fotoğrafı dolaşıyor ve gerçek oldukları öne sürülüyor. Bunların büyük çoğunluğunun düzmece olduğunu rahatlıkla söyleyebiliriz. Gerçek fotoğraf sayısı ise son derece sınırlıdır. Evrimsel düzey bakımından çok ileri bazı varlıkların bedenlerini çevreleyen enerji alanının (aura) çok yoğun olmasının, fotoğraf çekilebilse dahi görüntünün sadece çok parlak bir ışık olarak ortaya çıkmasına sebep olduğunu, fotoğraf teknolojimizin bu noktada yetersiz kaldığını da ayrıca belirtmek yararlı olacaktır.

Bununla birlikte, özel görevi dolayısıyla dünyadışı varlıklarla uzun yıllar yakın çalışma imkânı bulmuş ve bu konudaki

deneyimlerini, artık yeni baskısı yapılmayan *The Catchers of Heaven* adlı kitabında –yasaklar ve ağır yaptırımlar sebebiyle ancak benzetmeler ve semboller yoluyla– kamuoyuyla paylaşabilmiş olan bilim insanı Dr. Michael Wolf’un söz konusu kitabının ön ve arka kapağına özel izinle koyduğu iki ayrı dünyadışı varlığın fotoğrafına yer vermekle yetiniyoruz. (EK-1 ve EK-2) [EK-1’deki fotoğraf “griler” adı verilen türe mensup, “Zeta Reticuli” yıldız sisteminden gelmiş, erken yaşlardaki bir dünyadışı biyolojik varlığa aittir. Dr. Wolf’un kişisel dostluk kurmuş olduğu bir varlıktır. EK-2’deki fotoğraf ise “Altair” –bir başka kaynağa göre ise Barnard’s– yıldız sisteminden gelen ve insan ırkına tıpatıp benzeyen bir varlığa aittir.]

Evrendeki varlıkların, aralarındaki inanılmaz mesafelere ve fiziksel görünümlerindeki geniş varyasyonlara karşın belli ortak evrensel ilkeler çerçevesinde birleşebilmeleri ve yardımlaşma güdüsüyle ortak hareket edebilmeleri olgusu bir ütopya değildir. İleri uygarlıklar bunu başarabilmişler ve evrensel bilincin yayılmasını da kendileri için misyon edinmişlerdir. Dünya gezegeninde bu bilincin oluşması sürecini ciddi şekilde baltalayan yerleşik kurum ve sistemlerin varlığı ise, “exopolitika” yani “dünyadışı politika” adını verdiğimiz yeni bir sosyal disiplinin doğuşu için zemin hazırlamıştır.

“Belli bilim alanlarındaki rekor ilerlememiz konusunu kendimize mal edemeyiz. Diğer dünyaların insanları tarafından yardım görüyoruz...”

– Dr. Hermann Oberth,
Roket Mühendisliğinin  nc s , 1981

3. BÖLÜM

EXOPOLİTİKA

Dünyadışı Uygarlıklara İlişkin Yeni Bir Sosyal Disiplin: Exopolitika

“Exopolitika” kulaklarımızın pek de alışık olmadığı bir terim. İlk defa duyanlar için doğal olarak siyasetle ilgili bir alan olduğu izlenimini veriyor. Aslında siyasetin yeni bir türüyle karşı karşıyayız. Ama bu siyaset türünün sınırları çok uzaklarda. Hatta bu sınırlar ışık yılıyla ölçülüyor.

Exopolitika oldukça genç ve yeni oluşmaya başlayan bir disiplin. Bu terimi ilk bulan ve kullanan, ABD’li avukat, barış aktivisti ve gelecek-bilimci Alfred Webre olmuş. Webre exopolitika disiplini şöyle tanımlıyor: “*Exopolitika yıldızlararası toplumda siyasi süreç ve yönetimin incelenmesi bilimidir.*”

Siyaset bilimci ve Hawaii-ABD merkezli “Exopolitika Enstitüsü’nün” (Exopolitics Institute) kurucusu ve başkanı, Uluslararası Siyaset, Uyuşmazlık Çözümü ve ABD Dış Politikası uzmanı, akademisyen ve aktivist Dr. Michael Salla’nın exopolitika tanımı ise şöyle: “*Exopolitika dünyadışı yaşamla ilgili politik süreç, kurum ve başlıca aktörlerin araştırılmasıdır.*”

Exopolitika Enstitüsü Nisan 2005'te, exopolitika bağlantılı tüm alanlarda (dünyadışı uygarlıklarla ilişkiler, dünyadışı teknolojiler ve projeler, temasçı olayları vb.) çalışmalar yapan araştırmacılara destek sağlamak amacıyla kurulmuştur. Sirius UFO Uzay Bilimleri Araştırma Merkezi Başkanı Haktan Akdoğan yaklaşık 5 yıl süreyle enstitünün yönetim kurulunda görev almıştır.

Alfred Webre'nin bu bilime yaklaşımı daha çok dünyadışı uygarlıkların gezegenimize karşı izledikleri politika üzerinde yoğunlaşmaktayken, Dr. Michael Salla'nın yaklaşımı dünya gezegeninin dünyadışı uygarlıklara karşı izlediği politikaya odaklanıyor. Webre'nin exopolitika tanımı esas olarak, eldeki araştırma bulgularının dünyadışı uygarlıkların bir "federasyon" yapısı içinde örgütlenmiş olduklarına işaret ettiği, bu federasyonun dünyaya karşı "müdahale etmeme" ilkesini benimsediği, ayrıca insanlığın, jeopolitik sorunların çözümünde yıkıcı silahları kullanma eğiliminde olması sebebiyle dünya gezegeninin karantina altında tutulduğu fikirlerine dayanıyor.

Aslında her iki yaklaşıma da eşit önem verilmesi ve iki bakış açısının verilerinin bir araya getirilmesiyle, gelişimini sürdüren bir sosyal disiplin olan exopolitikanın araştırmacılara daha bütünsel bir tablo sunacağı açıktır. Zira, dünyanın yerleşik siyasi sisteminin ve dünya halklarının ortalama bilincinin bu fenomene bakışını ve örtbas sistemini "mikro" düzeyde bir yaklaşım olarak değerlendirirsek, daha geniş bir kozmos anlayışına sahip çok ileri galaktik uygarlıkların yaklaşımının "makro" seviyede bir perspektif sağlayacağını söyleyebiliriz. Bir başka deyişle, dünya insanlığı olarak, yerleşik paradigmanın bize dikte ettirdiği dar çerçeveden sıyrılarak dünyadışı uygarlıklar realitesini kavramaya çalışırken, dünyadışı uygarlıkların bizlerden beklentilerini de doğru şekilde algılamayı başardığımız takdirde, büyük resmi daha net görebilecek bir bilince erişebileceğiz.

Buradaki potansiyel zorluk, dünya gezegeni ile galaktik uygarlıklar arasında, kültürel, değer yargıları ve evren görüşü bakımından ortaya çıkacak büyük uçurumdur. Şimdiye kadar yapılan resmi ve sivil temaslar “kapalı” düzeyde kalmış temaslardır. Dolayısıyla, halihazırda hiçbir galaktik uygarlıkla “açık” temas kurmamış bir gezegen toplumu olarak bizlerden daha gelişmiş bir uygarlığı zihnimizde kurgulayamıyor, insanlık olarak bunun temelsiz kibirliliğini yaşıyoruz. Dünyadışı bir uygarlıkla yapılacak “açık ve kitlesel” bir temas bize galaktik uygarlık standartlarına ne kadar yakın veya uzak olduğumuzun bilgisini verecektir. Böylelikle, evren ölçülerindeki pozisyonumuz ve evrim düzeyimiz hakkında daha gerçekçi bir algıya sahip olarak, en azından bundan sonraki gidiş yönümüz konusunda bize ışık tutacak bir referans noktası elde edeceğiz.

Bu ara değerlendirmeden sonra şimdi exopolitika biliminin tanımı meselesine tekrar dönelim. Araştırmacılar Ekim 2009’da biri resmi, diğeri gayriresmi olmak üzere iki tanım üzerinde anlaşmaya vardılar. Bu tanımlara bir göz atalım:

Resmi Tanım: *“Exopolitika, kökleri siyasi bilimlerde bulunan, dünyadışı yaşamla bağlantılı süreçler, kurumlar ve aktörlere ilişkin araştırma, eğitim, kamu siyaseti ve ayrıca, konuyla bağlantılı olarak, kamu yararı ve yeni ortaya çıkmakta olan paradigmalara gerektirdiği birçok unsur üzerinde odaklanan, disiplinlerarası bir bilim alanıdır.”*

Gayriresmi Tanım: *“Exopolitika, dünyadışı yaşama ilişkin tüm unsurlara dair yeni disiplinlerarası bilim, uluslararası siyasi hareket ve yeni paradigmanın bileşimidir.”*

İfade ettiğimiz üzere exopolitika bir sosyal bilim disiplini. Mevcut aktörler, kurumlar ve süreçler üzerinde odaklanması

bu bilimi spekülâtif olmaktan çıkarmaktadır. Çünkü, bu şahıs ve kurumların analizi ve gözlemlenmesi mümkündür. Ayrıca siyaset bilimi metodolojisinin kullanılması da söz konusudur. (Hatta exopolitika konusunda Gabrielle Frohlich tarafından doktora çalışması da yapılmış durumdadır. Ayrıca, Dr. David Jacobs, UFO araştırmaları alanında doktora yapan ilk akademisyen olma unvanını taşımaktadır. Temple Üniversitesi'nde tarihçi olan Dr. Jacobs'ın doktora tezi konusu UFO meselesinin tarihi üzerinedir. Konu alışılmamış olmakla birlikte, kullandığı metodoloji akademik standartlara uygun olduğu için, Dr. Jacobs doktorasını almış ve girdiği derslerde öğrencileriyle UFO konusunu da işlemiştir.)

Exopolitika yaklaşımı temel olarak dünyadışı yaşam formlarının varlığına ilişkin kanıtların güvenilirliğini araştırmanın ötesinde durmaktadır. Exopolitika daha çok mevcut kanıtları gizleme, gölgeleme ve bozmaya yönelik süreci inceler, kanıtların neden yayılmadığı, yayınlanmadığı ve neden kamuya mal edilmediğini araştırır. Exopolitika, dünyadışı yaşama ilişkin kanıtların bilimsel/teknik analizi ve doğrulanmasını ön planda tutmaz, konunun esas olarak bir siyasi problem olduğu görüşüne dayanır. Exopolitika disiplini UFO/Dünyadışı Varlıklar konusunu, fenomenin etrafına kasıtlı olarak örülen “gizlilik kafesi”nden çıkararak “açık kamu siyaseti” alanına çekme çabası verir. Bu noktada UFO araştırmaları ile exopolitikanın faaliyet alanını birbirinden ayırmak gerekmektedir. UFO'lara ait fiziksel kanıtlarla uğraşan Ufoloji biliminin araştırmacılarını genellikle astronom, fizikçi, havacılık uzmanı ve mühendisler oluştururken, exopolitika disiplininin daha çok sosyal bilimcileri cezp etmesi de sürpriz sayılmamalıdır.

Bir bakıma, konu artık gökyüzünde gözlemlenen hareketli ışıklar meselesi olmaktan çıkmaya başlamış, gezegenimizi binlerce yıldır farklı amaçlarla ziyaret etmekte olan galaktik

uygarlıklarla kalıcı ve sağlıklı diplomatik ilişkilerin kurulması aşamasına gelinmiştir.

Kısacası, exopolitika gezegenimizin ufkunda yeni doğmakta olan bir paradigmanın siyasi ve diplomatik boyutunu oluşturmaktadır. Exopolitika ayrıca çok önemli bir görevi de üstlenmiş durumdadır. Dünya devletlerinin ve dünya kamuoyunun dış uzayda yerleşik halklarla yakın gelecekte oluşması beklenen resmi ilişkilerini biçimlendirecek altyapıyı da hazırlayarak, dünyadışı yaşam ve galaktik toplum bilincini yeşertmektedir.

Bununla birlikte, insan ve evren hakkında birçok yanlış ön-kabullere sınıksız sarılmış mevcut düzende, exopolitika alanında çalışma isteyen akademisyenler üniversitelerden uzaklaştırılmakta, araştırmacılar ve vizyonerler ise şiddetli eleştiri ve alaycı tavırlara maruz kalmaktadırlar.

İçinde bulunduğumuz dönemde, kabul edilmiş normlarla sınırlanan alan dışında kalan, bir başka deyişle “ortak kültürel toplumsal sözleşme”nin haricindeki her olgu “anomalı” olarak etiketlenilmektedir. UFO/Dünyadışı Varlıklar konusunun da bu sınırların içinden çekilip çıkarılmasına güçlü bir direnç gösterilmektedir. İnsanlık olarak ağır bir koşullandırmanın etkisi altında, farkındalığımızı neredeyse bütünüyle yitirmiş durumdayız. Dünyada egemen olan evren görüşü hâlâ kartezyen düşünceye dayalı, antroposentrik hümanizmdir. Bu, insanı kozmik zekâ hiyerarşisinde en üste yerleştiren, kibirli bir yaklaşımdır.

Ancak, yakın bir gelecekte, dünya siyasetinin perde arkasında ne şekilde yürütüldüğü ve dünya halklarından hangi gerçeklerin saklandığı ortaya çıktığında, evren ve dünyamız hakkında bildiklerimizin çoğunun yanlış olduğu anlaşılacak, böylelikle exopolitika disiplini kaçınılmaz olarak, sadece sivil araştırmacılar tarafından değil, birçok bilim insanı, akademis-

yen ve politikacı tarafından takip ve tercih edilecek bir bilim dalı haline gelecek, tüm kurumların ortaya çıkan bu yeni realiteye göre yeniden pozisyon almaları gerekecektir.

Politik Aktivizm Dönemi, Sivil Girişimler ve “Kozmik Watergate”

UFO fenomeni üzerine serilen kalın örtünün kaldırılması yönündeki ilk ciddi sivil girişim “Hava Fenomenleri Ulusal Araştırma Komitesi” (NICAP) tarafından 1961 yılında yapılıyordu. NICAP, UFO raporlarının ABD Kongresi’nde düzenlenecek oturumda ele alınması için eldeki en güçlü gözlem raporlarını gizli bir dosya halinde Temsilciler Meclisi Bilim ve Astronotik Komitesi’ne sunuyor, ancak, eski CIA Direktörü ve aynı zamanda NICAP Yönetim Kurulu üyesi Amiral Hillenkoetter’in beklenmeyen istifası, konunun Kongre’de görüşülmesi planlarını suya düşürüyordu. Böylece ilk önemli sivil girişim, muhtemelen Hillenkoetter’in “yukarıdan gelen talimatla” baskı altına alınması sonucunda engellenmiş oluyordu.

1984 yılında ise “Majestic Belgeleri” adı ile bilinen bazı dokümanlar bağımsız UFO araştırmacılarının eline geçiyordu. Bu dokümanlar daha sonraları UFO araştırmalarının en çarpıcı belgeleri arasında ön sıraya yerleşecekti. Belgeler, Majestic-12 isimli, dünyadışı uygarlıklara ilişkin tüm süreci kontrol ve idare eden, Ulusal Güvenlik Ajansı (NSA) bünyesindeki özel bir komite tarafından hazırlanmıştı. Söz konusu belgeler çeşitli sebeplerle dünyaya düşen dünyadışı uzay araçları ve ele geçirilen dünyadışı biyolojik varlıklara ilişkin detaylı bilgileri içeriyordu. Majestic-12 dokümanlarını son derece titiz bir ta-

rihsel analize tabi tutan nükleer fizikçi ve UFO araştırmacısı Stanton Friedman belgelerin ortaya çıkışını “Kozmik Watergate” olarak tanımlıyordu. Sahte olduklarına dair hiçbir inandırıcı kanıt ortaya konulamadığından, Majestic belgeleri hâlâ, örtbas mekanizmasının en önemli kanıtlarından sayılmaktadır.

Diğer yandan, ABD’de ortaya çıkan Bilgilenme Hakkı Hareketi (ORTK) dünyadışı yaşamla ilgili bilgilerin kamuoyuna açıklanması yönünde süregelen sivil girişimlerin artık politik aktivizm aşamasına geçtiğini gösteriyordu. Bir grup aktivistin önderlik ettiği bu hareket 1992-1995 yılları arasında, UFO’lar hakkındaki gerçeklerin açığa çıkarılmasını talep eden bir dizi gösteri organize etti. Bunlardan ilki Haziran 1992’de ABD’nin başkenti Washington’da gerçekleştirildi. Devamında ABD’nin farklı kentlerinde ve İngiltere’de aynı amaçla gösteriler düzenlendi.

Dünyadışı yaşam konusunun klasik bilimsel araştırmalar ve kanıt toplama çabalarından aktivizm arenasına çıkması geleneksel UFO çevrelerini hayli şaşırtmıştı. ORTK, “Kozmik Watergate” skandalına karşı ilk politik hareket niteliğini taşıması bakımından önemli bir girişim niteliğindedir.

İleride detaylı şekilde değineceğimiz, Dr. Steven Greer tarafından başlatılan “Disclosure Project” (İfşaat Projesi) ise dünyadışı yaşam konusunda yürütülen sistematik örtbas politikası hakkında 400’ü aşkın, son derece ciddi askeri yetkililer ve hükümet yetkilileri ile sivil şahısların tanık olarak ifadelelerini içeren devasa bir girişim oldu. Çoğunluğunu eski devlet görevlilerinin (ordu mensupları, pilotlar, sivil hükümet görevlileri) oluşturduğu tanıklar, dünyadışı canlıların ve uzay araçlarının da dahil olduğu gizli projelerde bizzat görev aldıklarını ifadelerinde belirttiler.

Bir başka politik aktivizm örneği ise, 2002 Kongre seçimlerine adaylığını koyan Stephen Bassett tarafından yürütül-

müştü. Bassett seçim kampanyasında, seçildiği takdirde UFO konusu üzerindeki gizliliğin kaldırılması ve konunun siyasi arenaya taşınması yönünde çalışacağını vaat ediyordu. Bassett seçilemedi ama siyasi platformlarda girişimlerini sürdürdü.

Dünyadışı yaşam konusunda gezegenimizdeki bilinç yükseldikçe, politik aktivizmin önümüzdeki dönemde ağırlığını yavaş yavaş artırması beklenmelidir. Ancak dünyada mevcut sistemden beslenen çıkar gruplarının, dünyadışı uygarlıklarla resmi ve açık temasın kurulmasıyla yıkılması kaçınılmaz olan statükoyu korumak amacıyla maksimum direnci göstermeleri olasılığı da gözden uzak tutulmamalıdır.

UFO/Dünyadışı Varlıklar Konusu Bilimdışı mı?

UFO/Dünyadışı Varlıklar konusu bugüne kadar tüm medya organlarında, sadece fazla heyecanlı ve hayalperest kişilerin ilgilendiği marjinal bir konu olarak sunulduğu gibi, akademik çevrelerin de haksız şekilde sırtlarını döndükleri bir alan olmuştur.

Konunun bilimsel olarak araştırılmasının önündeki en büyük engeli de ne yazık ki üniversiteler ve bilimsel kurumlar oluşturmıştır. Önyargılı akademik toplum, UFO fenomenini ciddiye alan ve doğal bilimler veya sosyal bilimler metodolojisi kapsamında araştırmaya kalkışan bilim insanlarını adeta “aforoz” etmiş, bağlı bulundukları kuruluş veya üniversitelerden uzaklaştırarak kariyerlerine büyük zarar vermişlerdir. Uluslararası alanda da tanınan, Harvard Üniversitesi’nde psikiyatr ve Pulitzer ödülü sahibi Profesör John Mack en başta gelen örneklerden biridir. Dr. Mack UFO konusunu ve özellikle alıkonma olaylarını araştırmaya başlaması sonrasında Harvard’daki 35 yıllık başarılarla dolu kariyerinin bitirilmesi ve tıp lisansının

elinden alınması tehlikesiyle karşı karşıya kalmıştır. Exopolitika Enstitüsü Başkanı Dr. Michael Salla da aynı zorlukları yaşamış akademisyenlerden biridir. Salla'nın Washington'daki Amerikan Üniversitesi'nde siyaset bilimi alanındaki kariyeri, exopolitika çalışmaları sebebiyle sona erdirilmiştir.

Aslında bilimsel bir merakla konuyu araştırmayı çok isteyen, ancak böyle bir araştırmaya girmeye çekinen çok sayıda bilim insanı olduğu da biliniyor.

Tulane Üniversitesi'nden Felsefe Profesörü Michael E. Zimmerman, bilim insanlarının UFO fenomenini tartışmayı reddetmelerinin üç sebebi olduğundan bahsediyor:

- 1) Alay konusu yapılarak sosyal statülerini kaybetme korkusu
- 2) Dünyadışı üstün bir zekânın varlığı gerçeğinin kişisel psikolojilerini ve dünya görüşlerini tehdit etmesi
- 3) Toplumsal kaos korkusu

Peki, UFO olaylarının araştırılmasında bilimsel yöntem kullanılmamış mıdır?

Astronom, kozmolog ve astrofizikçi Carl Sagan, ölümüne kadar UFO olaylarını çürütme çabası içinde olan en önemli bilim insanlarından biri olmuştu. Sagan UFO'larla ilgili olarak "Olağanüstü iddialar olağanüstü kanıtlar gerektirir" sözünü sarf etmiş, ancak, Sagan'ın bu yaklaşımı birçok araştırmacı tarafından samimiyetsiz bulunmuştu. Çünkü, bilimsel toplum UFO/ Dünyadışı Varlıklar meselesine ilişkin hiçbir ciddi araştırma çabasına girmediğinden, anlamlı bir sonuca varmak üzere kanıtların bir araya getirilerek bilim çevrelerine ve kamuoyuna sunulması imkânsız hale geliyordu.

Aslında Sagan dünyadışı uygarlıkların faaliyetlerinden fazlasıyla haberdar bir bilim insanıydı. Dr. Michael Wolf ve Carl

Sagan, başka bazı önde gelen bilim insanlarıyla birlikte çok önemli bir projede görev almışlardı. 1961 yılında, uzaya çıkan ilk insan olan Rus kozmonot Yuri Gagarin ve Gagarin'den sadece 23 gün sonra ilk yörünge-altı uçuşunu gerçekleştiren ABD'li astronot olan Alan Shepard tarafından uzayda, dünyaya yakın bir konumda keşfedilen dev bir monolit (Arthur C. Clarke'ın ünlü *2001: Space Odyssey* bilimkurgu romanında da konu edilen tek parça yapay sütun) araştırılmak üzere 1972 yılında dünyaya getirilmişti. Dünyadışı bir ırk tarafından yörüngeye yerleştirilmiş olduğu anlaşılan monolit, matematiğe dayalı bir dille birlikte ışık ve ses sinyalleri yayıyordu. Carl Sagan, 1985 yılında yazdığı ve daha sonra filme de çekilen *Contact* isimli romanında bu matematiksel dilden esinlenmişti.

Ancak, konu hakkındaki bilgisine karşın, Cornell Üniversitesi'ndeki kürsüsüne sağlanan fonun kesileceği tehdidi Sagan'ı dünyadışı varlıklar meselesini inkâr etme zorunluluğunda bırakıyordu. Sagan, geniş kitlelerce takip edilen, saygın bir bilim insanıydı. Bu bakımdan, örtbas sürecini yöneten mekanizma Sagan'ın UFO konusundan uzak tutulmasını garanti altına almak istemişti.

Bazı bazı bilim insanlarının, kendilerine UFO konusu sorulduğunda "Bize kanıt gösterin" demeleri, ancak, kamuoyuna mal olmuş on binlerce kanıttan söz edildiğinde suskun kalmaları fazlasıyla şaşırtıcı bir çelişki olarak karşımızda durmaktadır. Bu yaklaşım en hafif tabiriyle bilim etiğine aykırıdır.

Çoğu bilim insanı arasında "UFO'ların mevcut olmadığı" yönünde bir ön-kabul hâkimdir. Bu mantığın sonucu şudur: Mademki UFO'lar mevcut değildir, o halde araştırılacak bir şey de yoktur! Akademik toplumun bu aşırı tutucu anlayışı ne acıdır ki, sayısız kanıta rağmen konu hakkında ciddi ve sistemli bilimsel araştırma çabalarına girilmesini engellediği gibi, açık görüşlü bilim insanlarının da cesaretini kırmaktadır.

UFO fenomeninin bilimsel araştırma konusu yapılmasının önündeki en önemli engellerden bir tanesi de, bu tür bir araştırmayı destekleyecek fon bulunamamasıdır. Yaygın önyargı ve çoğunlukla da konu üzerindeki ağır sansür sebebiyle, gerek bağımsız kuruluşlar, gerekse devletler böyle bir araştırmaya fon sağlamaktan kaçınmaktadırlar.

Nükleer fizikçi Stanton Friedman kariyerinin 35 yılını UFO fenomeninin bilimsel olarak araştırılmasına adanmış bir bilim insanıdır. Friedman bu konuda şunu ifade ediyor:

“Eğer ana-akım medya Watergate skandalında gösterdiği çabanın aynısını Kozmik Watergate (UFO fenomeni) olayında da göstermiş olsaydı UFO meselesi altı ayda çözüldü.”

Stanford Üniversitesi’nde uygulamalı fizik alanında önde gelen isimlerden Prof. Peter A. Sturrock UFO fenomenini son derece ciddiye alan bilim insanlarından biridir. Prof. Sturrock konuyu titizlikle incelemiş ve UFO’larla ilgili olarak kapsamlı bir bilimsel araştırma yapılmasını gerektirecek kadar yoğun fiziksel kanıtlar bulunduğu sonucuna varmıştır. Prof. Sturrock bu çalışmalarını *UFO Enigma* (UFO Gizemi) adlı kitabında kamuoyuyla da paylaşmıştır.

Saygın NASA bilim insanı Paul R. Hill de, *Sıra Dışı Uçan Cisimler: Bilimsel Bir Analiz* adlı kitabında UFO fenomenini çok detaylı bir bilimsel incelemeye tabi tutmuş ve kitabında, yaptığı araştırmanın, UFO’ların aslında fizik kanunlarını ihlal etmediğini, tam tersine, bu cisimlerin fizik yasaları içinde hareket ettiklerini gösterdiğini ve prestijli tanıkların anlattıklarının, bugün fizik hakkında bildiklerimizle uyduğunu aktarmıştır. Bir başka şekilde ifade edersek, dünyadışı araçların sergilediği olağanüstü hareket yetenekleri, dünyada fiilen kullanımda olmasa dahi, en azından kuramsal olarak dünya fiziğince bilinen veya teorik araştırmaları sürdürülen birtakım fizik kanunları dahilindedir.

ABD Hava Kuvvetleri'nce başlatılan ve gerçekte UFO/Dünyadışı Varlıklar hipotezini gözden düşürme amacı taşıyan "Mavi Kitap Projesi"nde uzun yıllar danışmanlık yapan ünlü astronom Dr. J. Allen Hynek'in öyküsü de hayli ilginçtir. UFO konusuna son derece şüpheyile yaklaşan ve UFO'ların bildiğimiz atmosferik olaylar vb. ile açıklanabileceğine inanan Dr. Hynek, araştırmalarının sonunda radikal bir değişim geçirerek, katı bir şüpheci, dünyanın önde gelen UFO uzmanlarından biri haline dönüşmüştür. Hatta Dr. Hynek, Steven Spielberg'in ünlü filmi *Close Encounters of the Third Kind*'a (Üçüncü Türden Yakın Karşılaşmalar) danışmanlık yapmış, kısa bir rol dahi almış, literatürde çok sık kullanılan, UFO/Dünyadışı Varlıklar'la yakın karşılaşmalara ilişkin sınıflandırma sistemini de* oluşturan bilim insanı olmuştur.

Ünlü ABD'li atmosferik fizikçi, Arizona Üniversitesi'nden Prof. James E. McDonald da 1960'lı yıllarda 500'den fazla UFO olayını incelemiş ve dünyadışı kökenli araçların atmosferimizde küresel çapta bir gözlem ve araştırma yürüttüğü sonucuna varmıştı. Prof. McDonald bu konuda dönemin Birleşmiş Milletler Genel Sekreteri U Thant'a bir mektup yazarak, böylesine ciddi bir konunun bilim dünyası tarafından göz ardı edilmesi ve alay konusu yapılması sebebiyle duyduğu hayal kırıklığını iletmış ve Birleşmiş Milletler Örgütü'nün acilen konuyu ele alması gerektiğini bildirmişti.

* Hynek Sınıflandırma Sistemi

Birinci Türden Yakın Karşılaşma: Bir UFO'nun, tanığın maksimum 500 fit (yaklaşık 150 metre) yakınına gelmesi.

İkinci Türden Yakın Karşılaşma: Bir UFO'nun yerde iz bırakması, insanlarda yanık izi veya geçici felce yol açması, hayvanları ürkütmesi, araçların motorlarının arızalanması veya TV ve radyo yayınlarının bozulması gibi fiziksel etkiler yaratması.

Üçüncü Türden Yakın Karşılaşma: UFO içindeki varlığın (mürettebatın) gözlenmesi. Bu sınıflandırma sistemine daha sonraları gayri-resmi olarak Dördüncü Tür (temasçı ve alıkonma olayları) ve Beşinci Tür (dünyadışı bir varlıkla, temasçı inisiyatifiyle iletişim kurulması) eklenmiştir.

Saygın bilim insanı, New Hampshire Üniversitesi'nde Yer Bilimleri Profesörü Theodor C. Loder da UFO/Dünyadışı Varlıklar konusunda kaleme aldığı makalesinde şu önemli ifadeleri kullanıyordu:

“Diğer yıldız sistemlerinden zeki varlıklar dünya gezegenini geçmişte ziyaret ettiler ve hâlâ ziyaret etmekte. Onlar ‘Ziyaretçiler’, ‘Diğerleri’, Yıldız Halkları’, ‘Dünyadışılar’ gibi farklı isimlerle anılmışlar. Dünyayı hâlâ ziyaret ediyorlar ve bu bir varsayım veya temenni değil.”⁸

Konuya bilim perspektifinden bakışımızı biraz daha geliştirelim. Bilim insanlarının bir fenomeni bilimsel araştırmaya tabi tutması için hangi koşulların yerine gelmesi gerekmektedir?

- 1) Gözlemlenebilecek fiziksel bir fenomen mevcut olması
- 2) Bu fenomen hakkında bir hipotez oluşturulması
- 3) Hipotezi test edecek deneyler yapılması
- 4) Hipotezi doğrulayacak, çürütecek veya değişiklik yapılmasını gerektirecek sonuçların elde edilmesi

UFO fenomeni bu dört koşulu da karşılamaktadır:

1) Gözlemlenebilen bir fiziksel fenomen vardır. UFO'lar on yıllardır fotoğraf ve video çekimleriyle kaydedilmektedir. On binlerce belgelenmiş UFO gözlem raporu ve radar kayıtları mevcuttur.

2) Hipotezler oluşturulmuştur. Bu hipotezlerin çeşitli varyasyonları bulunmaktadır. Ana hipotez şudur: UFO'lar, dünya gezegeni kaynaklı olmayan, zeki varlıklarca kontrol edilen fiziksel araçlardır.

3) Gerek dünya atmosferi içinde, gerekse dünya yüzeyinde bilimsel olarak test edilebilecek birçok fiziksel kanıt vardır.

Toprak örnekleri, radyasyon etkileri, elektromanyetik aktivite vb. bunlardan sadece birkaçıdır.

4) Bilim insanları bu kanıtlara dayanarak sonuçlara varabilirler. Bu bilimsel testlerin sonuçları, UFO'ların dünyadışı kaynaklı fiziksel araçlar olup olmadıkları konusundaki hipotezi doğrulayabilir, çürütebilir veya hipotezi değiştirebilir/geliştirebilir.⁹

Görüldüğü gibi, UFO fenomeninin bir hipotez olarak ortaya konarak bilimsel metotla araştırılması konusunda hiçbir engel yoktur. Fen bilimlerine dayalı bu araştırma yöntemi tek başına yeterli olmasa da, konunun sosyal bilimler perspektifinden araştırılmasına odaklanmış olan exopolitika disiplini için tamamlayıcı veriler sunacaktır.

Aslında UFO'larla ilgili, fen bilimleri alanına giren somut fiziksel verileri sağlayanlar çoğunlukla teknik/bilimsel/akademik meslek dallarında kariyer yapmış ve ciddi deneyim sahibi profesyoneller olmuştur. Bunların arasında astronomlar, astronotlar, kozmonotlar, aeronotik mühendisleri, hava trafik kontrolörleri, askeri ve sivil pilotlar, sivil savunma gözlemcileri, fizik ve uzay bilimleri mühendisleri, profesyonel fotoğrafçılar ve kameramanlar ile radar operatörleri sayılabilir.

Amerikalı ünlü teorik fizikçi, Berkeley'de fizik profesörü ve "atom bombasının babası" olarak bilinen Robert Oppenheimer, teorik fizikçi Edward Teller, roket biliminin kurucularından Hermann Oberth, matematik, fizik (özellikle kuantum teorisi) alanında en büyük bilim insanlarından Macar asıllı Amerikalı John von Neumann ve Sovyet döneminin en önemli roket bilimcisi Felix Zigel gibi, modern bilim tarihinin en başta gelen bilimcileri UFO'lar konusunda yüksek düzeyli araştırmaların içinde olmuş figürlerdir. Bu kalibredeki şahıs-

ların ifadelerinin ve sağladıkları verilerin bilimsel araştırmaya değer bulunmaması çok şaşırtıcı bir ironidir.

Sonuç olarak, bugüne kadar, bu fenomenin on dokuzuncu yüzyıl bilimi perspektifinden açıklanmaya çalışılması ve yaygın önyargılar sebebiyle, ana-akım bilim bu anlamda ilerleme kaydedememiştir. Bizden belki de on binlerce yıl ilerideki uygarlıklara ait araçların hareket tarzları ve bıraktıkları kanıtlar her zaman konvansiyonel bilimimizle analiz edilememektedir. Bu bakımdan, fen bilimleri yaklaşımının exopolitika yaklaşımının hızına yetişebilmesi ve anlamlı bir noktada kesişebilmeleri için bilim insanlarının artık yeni fizik ışığında, yepyeni bir bakış açısını süratle ortaya koymaları gerekiyor.

UFO/Dünyadışı Varlıklar konusunun araştırılmasında şimdiye kadar yapılan en büyük hata, insanoğlunun ilk defa karşı karşıya olduğu yepyeni bir paradigmanın konvansiyonel bilgilerle açıklanmaya çalışılması olmuştur. Yeni ortaya çıkan bir realiteyi geleneksel bilgilerle açıklamaya kalkıştığınızda yanlış sonuçlara varmanız kaçınılmazdır. Yeni paradigma yeni yaklaşımlar gerektirir.

Exopolitikanın Metodolojisi ve Bilgi Kaynakları

UFO gözlemlerinin büyük yoğunluk gösterdiği 1940'lı yılların ortalarından 1960'lı yılların sonuna doğru uzanan süreçte yürütülen projeler (Project Sign: 1948, Project Grudge: 1949-51 ve Project Bluebook: 1951-69) özellikle astronomları ve fizikçileri cezp etmişti. Bu şahıslar, temsil ettikleri bilimsel disiplinlere uygun şekilde, ampirik kanıtların nasıl toplanacağını metodolojisini geliştirdiler.

Bu kapsamda günümüze kadar, deyim yerindeyse –haddin-

den fazla– fiziki kanıt toplandı. Ancak ulaşılan noktada artık kaçınılmaz olarak yeni bir yaklaşıma ihtiyaç bulunmaktadır. Fiziki ve teknik kanıtlar (radar kayıtları, radyasyon ölçümleri, toprak izleri, kalıntılar, kömürleşmiş ya da kırılmış ağaç dalları ve kayalar, ezilmiş bitki örtüsü vb.) elbette ki UFO fenomeninin aydınlatılmasında tamamlayıcı nitelikte rol oynamaya devam edeceklerdir. Bununla birlikte, sadece fiziki ve teknik kanıtlar üzerinde yoğunlaştığınız takdirde, birçok gerçek kanıt gözden kaçırmış olursunuz.

Bu noktada daha kapsayıcı bir yöntem gereklidir ve artık sosyal bilim perspektifinden yararlanılmalıdır. Daha açık şekilde ifade edersek, kantitatif (niceliksel) metodoloji yerine kalitatif (niteliksel) metodoloji kullanılması bize daha sağlıklı sonuçlar sağlayacaktır.

Bunu bir örnekle şöyle açıklayabiliriz: Exopolitika, fen bilimlerinden farklı olarak, daha çok, istihbarat toplamaya benzetilebilir. Örneğin, bir istihbarat örgütüne bilgi ulaştığı zaman bilginin niteliksel analizi yapılır. Bu analiz, kaynağın güvenilirliğinin ve bilgi içeriğinin doğrulanmasını kapsar. İstihbaratçılar ölçülebilir veriler üzerine odaklanmaz. Bazen tamamen ham bilgi üzerinden niteliksel analizle sonuca varırlar. Şöyle bir düşünce yanlış olmayacaktır: İstihbarat örgütleri ellerindeki ham verileri ölçülebilir ampirik kanıtlar üzerinden değerlendirselerdi, şu ana kadar hiçbir terörist saldırı önlenemezdi.

Aynı şekilde exopolitika yaklaşımında da tanıkların güvenilirliğinin analizi ve tanık ifadelerinin içeriklerinin farklı kaynaklardan doğrulanması gibi yöntemler kullanılmaktadır.

Fen bilimcileri, fizikçiler, astronomlar, mühendisler, havacılık uzmanları vb. gibi uzmanlık ve disiplinlerin temsilcilerinin tümü, tanımlanabilen, ölçülebilen ve klasik gözlem yöntemiyle anlaşılabilen fiziksel verileri kullanırlar. Ancak, bu metodoloji

UFO meselesine ait teorileri doğrulamak için oldukça yetersiz kalmaktadır. Dünyadışı varlıkların gezegenimizdeki faaliyetleri ulusal güvenlik, aşırı kitlesel reaksiyon vb. endişelerle örtbas edildiğinden, bu konu ampirik yöntemle doğrulanamaz. Zira, veri olarak kullanacağınız kanıtlar kamuoyundan saklanmakta ve araştırmacıların erişimleri engellenmektedir. Temel sorun bu noktada yatmaktadır.

Doğal bilimlerde, bir teorinin bilimsel değer taşıyabilmesi için, o teorinin “yanlışlanabilirliği” imkânının da bir şekilde var olması gerekir. UFO/Dünyadışı Varlıklar konusunun örtbas edilmekte olduğu hipotezinin “yanlışlanabilme” imkânı yoktur, çünkü veriler hasırlı edilmektedir. Burada tuhaf bir bilimsel paradoksla karşı karşıyayız.

Buna karşılık, sosyal bilimciler “yanlışlanabilirlik” tezine ihtiyaç duymayan, niteliksel metodolojiyi kullanırlar. Özetle ifade edersek, sosyal bilimciler bakımından bir teorinin kabul edilebilmesi için, gözlemlenen olayın akla yakın, makul ve ikna edici şekilde açıklanabilmesi yeterlidir. UFO/Dünyadışı Varlıklar konusunun veri havuzunda biriken kanıtlara Anglo-sakson hukukundaki “makul şüphe” (reasonable doubt) kavramı penceresinden baktığımızda, makul şüphe sınırının hiçbir davada görülemeyecek ölçüde aşıldığı rahatlıkla söylenebilir. Minimum kanıt eşiği çoktan geçilmiştir.

Bunu bir örnekle biraz daha açalım:

Birden fazla tanığın yer aldığı bir cinayet davası olduğunu, tanıkların kurbanı ve zanlıyı kuşku duymaksızın teşhis ettiklerini, zanlının da cesedi bir şekilde yok ettiğini itiraf ettiğini varsayalım. Normal şartlarda böyle bir davada hâkimlerin karara varması oldukça kolay olacak ve zanlı mahkûm edilecektir. Exopolitika perspektifinden baktığımızda, UFO/Dünyadışı Varlıklar konusu bu niteliktedir. Aslında tek farkı, dünyadışı uygarlıklarla ilgili kanıtların ve tanık sayısının çok daha faz-

la olması, hatta on binlerle ifade edilmesidir. UFO/Dünyadışı Varlıklar konusunda daha fazla kanıt talep etmek, bu örnek cinayet davasında karar alabilmek için hâkimlerin, “cesedin” mahkemeye getirilmesini şart koşmasına benzetilebilir. Böyle bir talep artık “makullük” ölçüsünü aşacaktır.

Bu bağlamda, UFO/Dünyadışı Varlıklar konusu üzerinde çalışan exopolitika araştırmacılarının, aşağıda inceleyeceğimiz çeşitli yollarla elde ettikleri çok geniş kapsamlı veriler sonucunda, dünyadışı varlıkların dünya gezegenini yoğun şekilde ziyaret ettikleri, en az 70 yıldır resmi ve gayriresmi temaslarda bulundukları ve buna ilişkin belgelerin ulusal güvenlik kuruluşları tarafından örtbas edildiği sonucuna varmaları doğal ve bilimsel bir sonuçtur.

Exopolitikanın bir sosyal bilim olarak ilk önceliği metodolojisini oluşturmaktır. Elde kantitatif yöntemlerle ölçülebilir ve analiz edilebilir olmayan birçok kanıt mevcuttur. Dolayısıyla, bunların farklı bir metodolojiyle incelenmesi gerekmektedir. Exopolitikanın benimsediği metodoloji esas olarak aşağıdaki unsurları kapsamaktadır:

- Tanık ifadelerinin ve kanıtların tutarlılığı
- Tanıkların güvenilirlik analizi
- Birbirlerinden bağımsız tanıkların ifadelerinin örtüşmesi (çapraz sorgulama)
- Tanıkların motivasyonunun belirlenmesi (Tanıkların bilgiyi hangi amaçla açıklamak istediklerinin ortaya çıkarılmasıdır. Bu noktada yapılacak analiz, tanığın sadece gerçeğin açığa çıkması motivasyonu ile mi harekete geçtiği yoksa tanınma, maddi çıkar sağlama, siyasi avantaj elde etme vb. çabası içinde mi olduğunun araştırılmasına dayanır.)
- Olabilirlik analizi (makullük ve akla yakınlık ölçüleri içinde değerlendirme yapılması)

- Destekleyici maddi kanıtların bulunup bulunmadığının incelenmesi

- Bağımsızlık analizi (Tanığın belli kişi veya kurumların etkisi altında olup olmadığının analizini içerir.)

Exopolitikanın yararlandığı kanıt tiplerini ise şöyle sınıflandırabiliriz:

- Belgeler (resmi açıklamalar, Bilgi Edinme Özgürlüğü Yasası kapsamında elde edilen belgeler, kamuoyuna sızan belgeler)

- Tanık ve ihbarcı ifadeleri

- UFO olayları (radar, fotoğraf, film analizleri)

- 4. Türden Yakın Karşılaşma (CE-IV) deneyimleri (Temasçılar ve Alıkonanlar)

- Exo-arkeoloji (dünyanın uzak geçmişindeki dünyadışı ziyaretlere ilişkin arkeolojik kanıtlar)

- Uzman ifadeleri

- Telepati, duru-görü çalışmaları ve kanal bilgileri

Bunların içinde belgeler ve tanık ifadeleri en güçlü kanıt kaynağı olarak değerlendirilmektedir. Buna karşılık telepati, duru-görü vb. psişik çalışmalarla elde edilen bilgilerin yüksek sübjektiflik içermeye ihtimali olduğundan, bunlar kanıt sınıflandırılmasında “zayıf” veya “ikincil” bilgi kaynağı olarak nitelendirilir. Psişik çalışmalarda, bilgiyi aktaran kişinin bilinçaltının da devreye girebildiği ve bu yüzden bilgi akışının zaman zaman sağlıklı veriler içerebildiği bilinmektedir. Bilgi kalitesini bozan başka içsel veya dışsal faktörler de ortaya çıkabilmektedir. Ancak yine de bu tür çalışmalar diğer kanıt türlerini destekleyici ve teyit edici bilgiler sağlamaktadır.

Belgeler

Exopolitika araştırmacıları UFO/Dünyadışı Varlıklar konusuna ilişkin belgeleri temel olarak üç ayrı kaynaktan elde etmektedirler.

Bu kaynakları şöyle sınıflandırabiliriz:

Resmi Kurumlarca Gizliliği Kaldırılan ve Kamuoyuna Açıklanan Belgeler:

Son yıllarda birçok dünya devleti ve ulusal güvenlik/istihbarat kurumları ellerinde mevcut, sayıları binlerle ifade edilen bazı kayıt ve belgeleri, üzerlerindeki resmi gizlilik derecesini kaldırarak kamuoyuna açıkladılar. Rahatlıkla ifade edebiliriz ki, bu açıklamaların hızlanarak devam etmesi ve bugüne kadar açıklama yapmayan başka devletlerin de sahneye çıkmaları sürpriz olmayacaktır.

Ancak bu konuda bilinmesi gereken önemli bir detay vardır. Bu açıklamalar ve sunulan belgeler UFO/Dünyadışı Varlıklar realitesinin resmi olarak kabul edildiği anlamını taşıyan unsurlar içermemektedir. Bununla birlikte, birçok ülke ve kurumun UFO olaylarını, sanılanın aksine son derece ciddiye aldıklarını ve geniş çaplı soruşturmalar yürütmüş olduklarını net bir şekilde kanıtlamaktadır. Sunulan belgelerde, dünyadışı varlıklar terimi sık olarak kullanılmıştır.

Bu kapsamda yapılan açıklamaları ülkeler bazında özetle inceleyelim:

Amerika Birleşik Devletleri

FBI Belgeleri (11 Nisan 2011): FBI resmi internet sayfasında, “The Vault” adlı başlık altında yayınlanmıştır. 1947-1954 yılları arasında FBI tarafından UFO olaylarına ilişkin olarak düzenlenen raporları içermektedir.

Ulusal Güvenlik Ajansı (NSA) Belgeleri (25 Nisan 2011): NSA resmi internet sayfasında 42 ayrı rapor yayınlamıştır.

CIA Belgeleri: CIA 2016 Ocak ayında resmi internet sayfasında, özellikle 1940’lı ve 1950’li yılları kapsayan dönemdeki araştırmalarını içeren yüzlerce sayfalık, gizliliği kaldırılan araştırma raporlarını “X-Dosyaları” başlığı altında kamuoyuna sunmuştur.

ABD istihbarat ve ulusal güvenlik kuruluşları bu raporları yayınlarken herhangi bir yoruma yer vermemişlerdir. Bu bakımdan, bir yandan gizlilik politikası sürdürülürken, kamuoyunun da bir şekilde dünyadışı uygarlıklar realitesine kademeli olarak “ısındırılmaya” çalışıldığı anlaşılmaktadır.

Kanada

Kanada hükümeti Ekim 2007’den itibaren bugüne kadar, UFO’lara ilişkin toplam 9500 adet belgeyi kamuoyuna açmıştır. Belgeler 1947 yılından 1980’li yılların başlarına kadar olan dönemdeki olayları kapsamaktadır. “Kanada UFO’ları: Bilinmeyenin Araştırılması” başlıklı dosyada, federal kurumlar arasındaki yazışmalar, UFO raporları ve konuyla ilgili resmi memorandumlar yer almaktadır. Belgeler arasında yer alan Eylül 1967 tarihli bir memorandumda, “incelenen raporların, UFO’ların, bilimsel ve teknik araştırmalara katkıda bulunabilecek ileri teknoloji sergilediklerini gösterdiği” belirtilmektedir.

İngiltere

Ulusal Arşiv Belgeleri (Haziran 2013). İngiltere Ulusal Arşivleri resmi internet sayfasında, İngiltere Savunma Bakanlığı UFO Masası'nın elindeki 2007-2009 dönemine ait UFO belgelerini, çizimleri, mektupları, fotoğrafları ve parlamento sorularını yayınlamıştır.

Avustralya

Ulusal Arşiv Belgeleri: Avustralya Ulusal Arşivleri resmi internet sayfasında, "Tanımlanamayan Uçan Cisimler" (UFO'lar) başlığı altında, UFO'lara ilişkin olarak kurumun elinde mevcut kayıt ve belgeleri yayınlamıştır. Belgelerin çoğunluğu 1950, 1960 ve 1970'li yıllara aittir. Kurumun web sayfasında, UFO faaliyetlerine dair spesifik bir hükümet kuruluşunun mevcut olmadığı, bu bakımdan, bu konudaki sorumluluğun Havacılık Departmanı'na ait bulunduğu, departmanın bu bilgileri Hava Kuvvetleri yetkililerinden, pilotlardan, hava trafik kontrolörlerinden, meteorologlardan, istihbarat kuruluşlarından, Ulaştırma Bakanlığı'ndan ve sivillerden topladığı ifade edilmektedir.

Meksika

Meksika Hava Kuvvetleri pilotları 5 Mart 2004 tarihinde Meksika'nın Campeche Eyaleti'nin güneyinde uçarken 11 UFO'yu filme çektiler. Film Meksika Savunma Bakanlığı sözcüsü tarafından doğrulandı ve kamuoyuna gösterildi.

Brezilya

4 Mayıs 2009 tarihinde Brezilya hükümeti, daha önce gizli tutulan 600 sayfadan fazla yeni UFO dokümanını kamuoyuna açıkladı. Dokümanlar, 1970-1979 yılları arasındaki raporları, ordu soruşturmalarını, ayrıca fotoğraf ve filmleri içeriyordu.

Bu örnekler dışında, Yeni Zelanda, Fransa, Rusya, Danimarka, Şili ve İrlanda da resmi belgeleri açıklayan ülkelerin arasında yer aldılar.

Fransa'dan Önemli Bir Resmi Belge: COMETA Raporu

16 Temmuz 1996 tarihinde Fransa'da "UFO'lar ve Savunma: Neye Karşı Hazırlıklı Olmalıyız?" başlıklı 90 sayfalık bir rapor yayımlandı. Bu çalışma IHEDN (Milli Savunma İçin İleri Araştırmalar Enstitüsü) eski denetçileri ve başka nitelikli uzmanlarca kaleme alınmıştı. Rapor Fransa'da ve diğer ülkelerde yaşanan önemli UFO olaylarının derinlemesine analizini ve konunun milli savunmayla ilgili boyutunu içeriyordu.

Komite üyelerinin büyük çoğunluğu savunma, endüstri, eğitim ve araştırma alanlarında önemli pozisyonlarda bulunan prestijli şahıslardı. Raporu kaleme alan ve katkıda bulunan komite üyeleri şunlardı:

General Denis Lety (Komite Başkanı, Fransa Hava Kuvvetleri)

General Bernard Norlain (Fransa Hava Kuvvetleri, IHEDN eski direktörü)

Andre Lebeau (Ulusal Uzak Araştırmaları Merkezi - CNES eski Başkanı)

General Bruno Lemoine (Fransa Hava Kuvvetleri, IHEDN eski üyesi)

Amiral Marc Merlo (IHEDN eski üyesi)

Michel Algrin (Siyasi Bilimler Doktoru, IHEDN eski üyesi)

General Pierre Bescond (IHEDN eski üyesi)

Denis Blancher (Fransa İçişleri Bakanlığı Ulusal Polis Teşkilatı Müfettişi)

Christian Marchal (Ulusal Aeronotik Araştırma Ofisi - ONERA Başkanı)

General Alain Orszag (Fizikçi)

Rapor kamuoyuna açıklanmadan Cumhurbaşkanı Chirac ve Başbakan Jospin'e sunulmuştu. Raporda şu ifadelere yer verilmişti:

“UFO’ların dünyadışı kökenli olma ihtimali göz ardı edilemez. Bu bakımdan bu hipotezin sonuçlarının stratejik, politik, dinsel ve medya/kamuoyu düzeyinde analizi şarttır.

Şimdi hangi önlemleri almalıyız? UFO’ların niteliği ne olursa olsun en azından –alarm durumunda– olmak gereklidir. Şok edici bir sürprizi veya düşmanca bir manipülasyonu engellemek amacıyla ulusal ve uluslararası düzeyde kozmik alarm durumu uygulanmalıdır.”

Rapor ayrıca, UFO’ların politik ve dini etkilerini de incelemişti. Bu noktada dünyanın bir kozmik kâşif olma perspektifinden hareket ediliyor ve şu soru soruluyordu:

“Eğer biz uzaya açılmış olsak ve kendimizden daha az gelişmiş bir uygarlıkla temas aşamasında olsak, nasıl davranırdık?”

COMETA raporu şu sonuca varmıştı:

“UFO’ların fiziksel varlığı ve bunların zeki varlıklarca kontrol edildiği –bir ölçüde– kesindir. COMETA nihai olarak bütün karar alma ve sorumluluk pozisyonunda bulunanların bilgilendirilmeleri, araştırmanın derinleştirilmesi, uzay araştırmalarında bulunan kuruluşların UFO araştırmalarında da bulunması, en yüksek devlet düzeyinde stratejik bir komite oluşturulması, bu son derece önemli sorun için Birleşmiş Milletler’le diplomatik düzeyde işbirliği yapılması ve acil durum için alınacak önlemlerin belirlenmesi yönünde çalışma yapılması gereğini bir kez daha vurgular.”

COMETA Raporu özellikle Avrupa’nın UFO meselesine bakışının ABD’den farklılığını ortaya koyması bakımından çok önemli bir belgedir. Batı Avrupa ülkeleri ve Rusya, UFO/ Dünyadışı Varlıklar konusundaki bilgi ve belgelerin dünya kamuoyuna açıklanması konusunda her zaman daha istekli olmuşlardır. Bunun sebebi, açıklık politikasının uygulanmasından Batı Avrupa ve Rusya’nın kaybedeceği çok şey olmamasıdır. Çünkü mevcut gizlilik politikasından, daha çok ABD temelli bir askeri/endüstriyel yapı faydalanmakta ve bu şekilde askeri ve teknolojik alanda üstünlük sağlanmaktadır.

Tüm bu resmi açıklamalar bize işaret ediyor ki, yaygın önyargının aksine, dünyadışı yaşam ve UFO fenomeni perde arkasında dünya devletlerinin özel birimleri ve askeri yetkilileri ile özellikle Batı’da birçok bilim insanı tarafından son derece ciddiye alınmış ve alınmaya devam ediliyor. Bununla birlikte, bu kadar yüksek sayıda resmi rapor ve araştırmanın varlığına rağmen, dünyadışı uygarlıklar fenomenine dair kesin ve nihai bir resmi açıklama yapılmıyor, konu, örülen kalın gizlilik duva-

rı delinerek kamuoyuna mal edilemiyor, bilgilerin medya tarafından sansasyonel ya da magazinsel düzeyde halka sunulması sağlanıyor ve böylelikle entelektüel düzeyde bir bilinç oluşması planlı şekilde engelleniyor.

Bilgi Edinme Özgürlüğü Yasası (FOIA)

Çerçevesinde Elde Edilen Bilgiler:

Exopolitikanın yararlandığı bir diğer belge kategorisi, Bilgi Edinme Özgürlüğü Yasası (FOIA) kapsamında açıklanan dokümanlardır. Exopolitika disiplini, devletin şeffaflığını sağlamak maksadıyla, 1974 yılında Bilgi Edinme Özgürlüğü Yasası'nın (FOIA) ABD Kongresi'nden geçirilmesiyle yeni bir döneme giriyordu. Böylelikle ABD vatandaşları daha önce erişilmesi imkânı bulunmayan bazı dosyaları ilgili kurumlardan talep edebilme hakkını elde ettiler. Yasa ayrıca bazı sivil oluşumların organize girişimlerine yol açtı. Bunlardan en önemlisi olan UFO Gizliliği Karşısı Yurttaşlar Birliği (CAUS), UFO'lara ilişkin olarak yürütülen örtbas olaylarına ait kanıtların kamuoyuna açıklanmasını sağlamak amacıyla hukuki süreç başlattı. CAUS, Ulusal Güvenlik Ajansı (NSA) ve Merkezi Haber Alma Teşkilatı (CIA) aleyhine davalar açtı. Ne var ki bu davalar ancak sınırlı sayıda dokümanın açıklanmasını sağlayabildi. Açıklanan çok az sayıda doküman dahi, UFO'ların her iki kurumda da son derece ciddi bir ulusal güvenlik endişesi yarattığını ortaya koyuyordu.

Ancak sonuç itibariyle, FOIA'nın yürürlüğe girmesi bile, dünyadışı yaşama ve UFO gözlemlerine ilişkin gizlilik duvarının delinmesine yetmemişti. Devlet kurumları, hukuki yönden geçerli bilgilenme taleplerine kaçamak yanıtlar veriyor, örtbas

mekanizmasının yıpratılmasını engelliyorlardı. Bilgi Edinme Özgürlüğü Yasası çerçevesinde, yine sadece ulusal güvenlik filtresinden geçirilen belgeler açıklanıyordu.

Kamuoyuna Sızan Belgeler:

Exopolitikanın yararlandığı belgelerle ilgili son kategori, kamuoyuna sızan belgelerdir. Doğrulanabildikleri takdirde bu belgeler içerikleri bakımından, dünyadışı uygarlıkların ziyaretlerine dair kesin ve inkâr edilemez kanıtlar sunmaktadır. Belgelerin gerçekliğinin mutlaka exopolitika metodolojisiyle araştırılması gerekmektedir.

Örneğin kamuoyuna sızan belgelerin en önemlilerinden bir tanesi SOM-1 *Özel Operasyonlar Elkitabı*'dır (Special Operations Manual). Elkitabında, düşen UFO'lardan ele geçirilen dünyadışı varlık türleri tanımlanmakta, bu varlıklar ile araç enkazlarının nasıl taşınacağına ilişkin detaylı talimatlar yer almaktadır.

Sızan belgelere bir başka önemli örnek de, Seçilmiş-Başkan Eisenhower'a dünyadışı varlıklar hakkında verilen yazılı briefing dokümanıdır.

Dokümanda özetle, 1947'de Roswell-New Mexico'da düşen bir dünyadışı aracın enkazının yakınlarında bulunan dört insan-benzeri varlığın cesetlerinin incelenmek üzere askeri üslere transfer edildiği, askeri ve sivil tüm tanıklarla görüşülerek olay hakkında konuşmalarının sağlandığı, gazetecilere ise, düşen cismin meteoroloji balonu olduğu söylenerek haberin örtbas edildiği belirtiliyor. Dokümanda ayrıca, incelenen varlıkların görünüş olarak insan benzeri olmakla birlikte, gelişimlerini sağlayan biyolojik ve evrimsel sürecin anlaşılamadığı, bu

bakımlardan, homo sapiens olarak tanımlanan insan ırkından oldukça farklılıklar gösterdikleri, enkazı bulunan uzay aracının dünyaya ait olmadığının kesinleştiği ama nereden geldiğinin bilinmediği, aracın üzerinde farklı bir yazı türüne rastlandığı ancak deşifre edilemediği ifade ediliyor.

Bu iki kritik belgeye, örtbas süreci konusuna dair 4. Bölüm'de daha detaylı şekilde yer vereceğiz.

Tanık/İhbarcı İfadeleri

Exopolitikanın yararlandığı bilgi kaynaklarından en başta geleni tanık/ihbarcı ifadeleridir.

İhbarcılar belki de dünyadışı yaşama ve bu konuya dair yürütülen siyasete ilişkin en iyi kanıtları sağlamaktadırlar. Çok yüksek kredibiliteye sahip tanıklar mesleki ve kişisel deneyimlerine ait ifadeler vermektedirler. Bunlar “yüksek nitelikli” kanıtlar olduğundan, örtbas politikasını yürütenlerin, bu tanıkların ifadelerini bozmaya veya geçersiz kılmaya yönelik farklı taktikler uygulamakta oldukları sıklıkla görülmektedir.

İhbarcılar özellikle dünyadışı varlıkların amaç ve hedefleri, ordu üzerindeki etkileri ve yürütülen gizli projelerin içyüzü hakkında sağladıkları bilgiler bakımından ikna edici nitelikte bilgiler aktarmışlardır. Tanıklar ve ihbarcılar genel olarak askeri ve istihbarat alanında uzun yıllar görev almış profesyoneller olup, bu kariyer geçmişleri, ifşa ettikleri spesifik konulardaki inanılabilirliklerini artırmaktadır. Buna karşılık, belli bir alanda uzman olmayan sivil tanıklar hükümetlerin neyi planladıklarını tam olarak aktaramamaktadırlar. Sivil tanıklar UFO'ların gerçekliğini teyit eden bilgiler verebilmekteyseler de, bunların ifadeleri, bahsettiğimiz ihbarcılarının ifadeleri gibi, exopolitik

bakımdan “üst kalitede” bilgiler sağlamamaktadır. Zira ihbarcılar, sivil tanıkların aksine, dünyadışı varlıklar ve teknolojilere ait gizli projelerde oldukça deneyimli şahıslardır.

İhbarcılar, çok ağır yaptırımlar ve gizlilik politikası sebebiyle, ifadelerini destekleyecek somut kanıt ve belgeleri her zaman sağlayamamaktadırlar. Bu durumda, ihbarcının profesyonel kariyerinin, toplumdaki ve mesleki çevresindeki güvenilirliğinin, uzmanlığının ve karakter özelliklerinin analizi doğru bir exopolitik yaklaşım olmaktadır. İfadelerdeki tutarlılıkları da, aktarılan bilginin doğruluğu hakkında önemli fikirler vermektedir.

Bu noktada özellikle dezenformasyon yayan bazı sahte tanıkların da, gerçek tanıkların güvenilirliğini sarsmak ve kamuoyunun zihnini bulandırmak amacıyla zaman zaman ortaya çıkarıldıklarını belirtmek gerekiyor. Güvenilirlik analizinin yanı sıra böyle bir tanığı süzebilmenin yöntemlerinden bir tanesi, tanığın örtbas mekanizmasına hizmet eden şahıs ve kuruluşlardan ne şekilde reaksiyon aldığını ölçmektir. Zira, gerçek tanıklar ortaya çıktığında ağır saldırılara ve alaylara maruz kalmakta, dezenformasyon yayan tanıklar ise aynı akıbete uğramamaktadırlar.

Kendi meslek alanlarında uzman, bazıları çok yüksek ölçekli kariyerlere sahip yüzlerce ihbarcı ve tanık mevcuttur. Şimdi bunların en önemli örneklerine göz atalım:

Paul Hellyer (Kanada Eski Savunma Bakanı)

UFO’lar ve dünyadışı varlıklar konusunda tanıklık eden en önemli figürlerden biri şüphesiz Kanada eski savunma bakanı Paul Hellyer’dir.

Paul Hellyer Başbakan Lester Pearson’ın kabinesinde 1963-1967 yılları arasında Savunma Bakanı, Pierre Trudeau kabine-

sinde ise 1968-69 yılları arasında Ulaştırma Bakanı ve Başbakan Yardımcısı görevlerini üstlenmiştir.

İlginç bir not olarak Hellyer'in Savunma Bakanlığı görevi esnasında, 1967 yılında Alberta, Kanada'da, St. Paul kentinin bir simgesi olarak tasarlanan ve dönemin hükümetinin onayını da almış olan, dünyanın ilk UFO iniş pistinin açılışına onur konuğu olarak katılmış olduğunu belirtelim. (Aslında böyle bir girişim Alberta'da ilk değildi. *Ottawa Journal*'in haberine göre, 1954 yılında Suffield Askeri Üssü'nde UFO'ların inişi için korumalı bir alan oluşturulmuş, yaklaşık 1000 milkarelik bölgenin hava sahası tüm askeri ve sivil uçuşlara kapatılmıştı. Projenin amacı, insanlıkla temas sağlamak isteyebilecek dünyadışı araçların, avcı uçaklarının saldırısına uğramaksızın, sorunsuz şekilde iniş yapabileceği bir istasyon sağlamaktı.)¹⁰

Bakanlığı döneminde Hellyer'in masasına zaman zaman UFO gözlem raporları geliyordu. Bakan Hellyer önceleri bunların hayal ürünü olduğunu düşünerek önemsememişti. Ancak, bu konudaki tutumu Yarbay Phillip Corso'nun *Roswell'in Ertesi Günü* (The Day After Roswell) kitabını okuduktan sonra kökten değişecekti. Daha sonraları Corso'nun iddialarıyla ilgili olarak ABD'li emekli bir Hava Kuvvetleri generaliyle görüştü. Araştırmalarının sonucunda, UFO fenomeninin gerçek olduğuna ikna oldu ve 2005 Eylül'ünde Toronto'daki Exopolitika Konferansı'na konuşmacı olarak katıldı. Konuşmasında UFO/Dünyadışı Varlıklar konusunun "olağanüstü öneme sahip bir siyasi sorun olarak ele alınması" gereğine işaret etti. Hellyer ayrıca, uzaydaki silahlanmanın dünyadışı varlıklara karşı kullanılmak amacıyla yürütüldüğü endişesine ve UFO'larla ilgili oluşturulan politikada saydamlığa duyulan ihtiyaca yer verdi.

Hellyer 10 Haziran 2006 tarihinde, Exopolitika Enstitüsü tarafından düzenlenen Dünyadışı Uygarlıklar ve Dünya Barışı

Konferansı'nda da yine konuşmacı olarak yer aldı. Paul Hellyer konferanstaki sunumunda şunları ifade ediyordu:

“Dünyadışı zekâ ve ileri teknolojileri üzerinde uzun süredir devam eden örtbasın sonuçları nedir? Görünen o ki, gerçek idare, halk tarafından seçilmiş ve sorumlu temsilcilerden, seçimle gelmemiş ve hesap verme sorumluluğu bulunmayan bir grup kıdemli elit bürokrata, sanayi patronlarına ve askeri-endüstriyel tesislere geçmiştir. Bu grupların gündemi kamuoyunun istek ve ihtiyaçları ile uyumlu değildir. Bu, en azından benim sarsılmaz kanaatimdir.

Kanıtlar, gezegenimizin yaşanabilir makul bir ortamda hayatiyetini sürdürebilmesinin risk altında olduğunu ve çıkar gruplarının, dünyamızın daha da geç olmadan kurtarılması planlarını bloke ettiğini göstermektedir. Dünyamızı sadece, UFO/Dünyadışı Yaşam gerçeği hakkında yapılacak acil ve eksiksiz bir işaat kurtarabilecektir.

Bu konuda yapılacak açıklama daha emin bir yola girmemizin öncüsü olacaktır. Gerek Amerika Birleşik Devletleri'nde gerekse suç ortağı diğer Batı ülkelerinde gerçek bir demokrasinin yeniden kurulmasını başlatabilecek daha iyi bir yol mevcuttur. Bu da, UFO'lar ve dünyadışı uygarlıklarla, bunların teknolojilerine dair bilinenler hakkında kesin ve mutlak bir açıklama yapılmasıdır. Ancak o zaman gezegenimizin halklarını iklim değişikliğinden kaynaklanacak felaketlerden ne kadar sürede kurtarabileceğimizi hesap edebileceğiz.”

Hellyer, yukarıda kayıtlı ifadelerinin yanı sıra, düşen dünyadışı uzay araçlarından elde edilen teknolojilerin neden insanlığın hizmetine sunulmadığı konusunu da katıldığı mülakat ve konferanslarda sorguluyor.

Paul Hellyer, verdiği mülakatlarda:

Hükümetin dünyamızı 10 yıl gibi kısa bir sürede dönüştürebilecek ve daha yaşanılabilir hale getirebilecek, maliyetsiz “sıfır noktası enerjisi” ve “soğuk füzyon teknolojisini” gizlice geliştirdiğini, bu teknolojilerin kullanıma sunulmasının gezenimizi küresel ısınma etkisinden kurtaracağını...

Dünyanın tüm çatışan ülkeler/kültürler/dinler için acilen bir “Bağışlama Günü”ne ihtiyaç duyduğunu...

Servetin büyük bölümünü elinde bulunduran küçük bir azınlığın çıkarlarını korumak için tasarlanmış banka ve para sisteminin tüm dünya insanlığının yararına olacak şekilde değiştirilmesi gerektiğini...

Değişimin mikro düzeyde bireylerle, yani tabandan başlama-sına gereksinim olduğunu ısrarla dile getirmeye devam ediyor.

İfşaat Projesi (Disclosure Project)

9 Mayıs 2001 Çarşamba günü UFO/Dünyadışı Varlıklar konusunun dünya kamuoyuna ifşa edilmesi bakımından olağanüstü önem taşıyan, tarihi bir gün olmuştur.

Bu olağanüstü günde, Washington’daki Ulusal Basın Kulübü’nde, sayıları 400’ün üzerindeki bir tanık havuzundan seçilen 20’den fazla askeri, istihbarat, devlet, özel sektör ve bilim insanı tanıklar ilk defa öne çıkarak, UFO’lar, dünyadışı araçlar, dünyadışı yaşam formları ve bunlardan elde edilen enerji ve sevk sistemlerini, destekleyici resmi belgelerle birlikte açıkladılar ve ifadelerini medya önünde kayda geçirdiler. Ayrıca, davet edildikleri takdirde, ABD Kongresi’nde de yeminli ifade vereceklerini ilan ettiler. (Ek-3)

UFO’lara ve dünyadışı varlıklara, ayrıca bunlarla ilgili olarak yürütülen projelere tanıklık etmiş veya bizzat projelerin içinde görev almış, mesleki kariyerleri bakımından yüksek ni-

telikli bu şahıslar, konunun dünya tarihinin en yüksek gizlilikle korunan programı olduğunu, dünyada adeta yeni bir uygarlık çağını başlatacak, yıldızlararası seyahati dahi mümkün kılacak, çevresel sorunları ve fakirliği ortadan kaldıracak enerji sistemleri ve teknolojilerin insanlıktan nasıl saklandığını, örtbas politikasının insan evriminin 50 yılını nasıl çaldığını detaylarıyla basın mensuplarına anlattılar.

Exopolitik bakımından son derece önemli yansımaları bulunan bu tarihi sivil girişim maalesef basında küçük başlıklarla yer aldı.

Projenin öncüsü Dr. Steven Greer, aynı proje kapsamında, 2001 tarihli *İfşaat* (Disclosure) adını verdiği kitabında, aralarında İngiltere eski genelkurmay başkanı Amiral Lord Hill-Norton ile astronotlar Gordon Cooper ve Edgar Mitchell'in da bulunduğu toplam 68 tanığın resmi ifadelerine yer veriyordu.

Proje kapsamındaki bazı önemli ifadeleri sizlerle paylaşmak istiyoruz:¹¹

Binbaşı George A. Filer - Kasım 2000

Binbaşı George Filer Hava Kuvvetleri istihbarat subayıydı. 1970'li yıllarda New Jersey'deki McGuire Hava Üssü'nde görevliyken, yakınlardaki diğer askeri üs Fort Dix'in hemen dışında, askeri polis (MP) tarafından silahla vurulmuş bir dünyadışı biyolojik varlık bulmuştu. Dünyadışı varlık yakındaki McGuire Hava Üssü'ne götürülürken uçuş pistinde hayatını kaybetmişti. Filer ifadesinde, bahse konu yaşam formunun daha sonra Wright Patterson Hava Üssü'ne nakledildiğini, hava üssünde bu olaya tanıklık eden personelin ise başka görevlere tayin edildiğini belirtiyordu.

Amiral Lord Hill-Norton - Temmuz 2000

İngiltere eski genelkurmay başkanı ve bir dönem NATO Askeri Komitesi başkanlığını da yürütmüş olan Amiral Lord Hill-Norton basın toplantısında, görevi sırasında UFO'lar konusunda bilgiye erişim sağlamasının engellendiğini ifade ediyordu. Hill-Norton ifadesinde ayrıca, bu konunun büyük bir önem taşıdığını, artık inkâr edilmemesi ve gizli tutulmaması gerektiğini, çok yüksek bir ihtimalle dış uzaydan varlıklar ve farklı uygarlıklar tarafından çok uzun yıllardır ziyaret edildiğimizi, yapmamız gerekenin bu varlıkların kim olduklarını ve nereden geldiklerini keşfetmek olduğunu, konunun tabloid gazetelerin çöplüğünden kurtarılaraq sıkı bir bilimsel araştırmaya tabi tutulması gerektiğini de ekliyordu.

Çavuş Clifford Stone - Eylül 2000

Çavuş Stone'un ifadesi fazlasıyla dikkat çekici unsurlar içeriyordu. Stone ifadesinde şunları anlatıyordu:

“General Douglas MacArthur 1943 yılında UFO konusunu incelemek üzere ‘Gezegenler Arası Fenomenleri Araştırma Birimi’ adlı bir grup oluşturmuştu. Bu grubun amacı özellikle düşen dünyadışı araçların enkazlarını kaldırmaktı. Bu grup halen görevini sürdürmektedir.”

Stone, enkaz kaldırma grubunda görevli olduğu sırada, düşen araçların enkazında bulunan canlı ve ölü dünyadışı varlıklar görmüştü. Stone ifadesinde, dünya insanlığı ruhsal olarak gelişim göstermeden dünyadışı uygarlıkların dış uza-

yın derinliklerini keşfetmemize izin vermeyeceklerini, onların varlığını kendiliğimizden kabul etmediğimiz takdirde, yakın bir gelecekte kendilerini açık şekilde göstereceklerini de kaydediyordu.

**Don Phillips, Lockheed Skunkworks,
ABD Hava Kuvvetleri ve CIA İş Yüklenicisi -
Aralık 2000**

Don Phillips Lockheed Skunkworks firmasında U-2 ve SR-71 Blackbird uçaklarının tasarım ve üretiminde görev almıştı. Phillips'in ifadesinde öne çıkan başlıklar şöyleydi:

“Sadece dünyadışı kökenli cihazlara sahip değiliz, aynı zamanda bu cihazların incelenmesi yoluyla muazzam teknolojik ilerlemeler kaydetmiş durumdayız. Bilgisayar çipleri, lazerler, gece görüş teknolojisi, kurşun geçirmez yelekler, dünyadışı uygarlıklardan elde ettiğimiz teknolojilerden sadece bir bölümüdür.

NATO 1950'li ve 1960'lı yıllarda dünyadışı ırkların kökenine dair bir araştırma yürüttü ve bazı ülkelerin liderlerine raporlar gönderdi.

1954 yılında dünyadışı varlıklarla ABD yetkilileri arasında Kaliforniya'da gerçekleştirilen toplantıların görüntü ve belgeleri mevcuttur.

Dünyadışı varlıklar düşman mıdır? Düşman olsalardı, sahip oldukları teknolojiyle bizi çok uzun zaman önce yok edebilirlerdi.”

Yüzbaşı Bill Uhouse - Ekim 2000

Yüzbaşı Bill Uhouse savaş pilotu olarak 10 yıl Marine Corps'ta, 4 yıl da, Wright-Patterson Hava Üssü'nde, test aşamasındaki bazı uçaklarda görev yapmıştı. Daha sonraki 30 yıl içinde karşıt-yerçekimi sevk sistemleri mühendisi olarak savunma sanayiinde çalışmıştı. Görevi, gerçek uçan diskleri de kapsıyordu. Yüzbaşı Uhouse ifadesinde aşağıdakileri aktarmıştı:

“Test edilen ilk disk 1958 yılında Kingsman-Arizona’da düşen ve yeniden çalıştırılan dünyadışı bir araçtı.

Dünyadışı varlıklar ABD hükümetine bir uzay aracı verdiler. Bu araç 51. Bölge’ye nakledildi. Araca refakat eden dört dünyadışı varlık ise Los Alamos’a götürüldü.”*

* Popüler UFO literatürünün en bilinen öğelerinden biri olan 51. Bölge (Area 51) Nevada Eyaleti'nin güneyinde bulunan ve dünyadışı araçlardan elde edilen teknolojilerin savunma sanayiine aktararak test edildiği ve bazı dünyadışı ırk temsilcileriyle ortak projeler üzerinde çalışılan bir tesis niteliği taşımıştır. Tesisin büyük bölümü yeraltında inşa edilmiştir. Büyüklüğünün ABD'nin Rhode Island Eyaleti'nin yüzölçümü kadar olduğu tanıklarca ifade edilmektedir. 12 mil kadar uzağında yine aynı amaçla kurulu S4 adı verilen tesis ve yine yakınında Indian Springs tesisi bulunmaktadır. En faal döneminde yüzlerce sivil ve askeri personelin görev yaptığı 51. Bölge'nin yıllık bütçesinin yaklaşık 2 milyar Amerikan dolarına ulaşmış olduğu tahmin edilmektedir. Tesis çok katı bir güvenlikle ve elit askerler tarafından korunmuş ve içeride ABD sıkıyönetim yasaları uygulanmıştır. Bazı bilim insanlarının hiç dışarı çıkmaksızın 6 ay kadar içeride kaldıkları, bu bakımdan tesiste büyük alışveriş merkezleri, askeri tarz dükkânlar, hobi odaları, spor salonları gibi bölümlerin kurulu olduğu, tesis personelinin özel odalarının oldukça sade, ancak, bilimsel çalışmalara katılan dünyadışı varlıkların odalarının ise oldukça ileri teknolojilere sahip bölümler olduğu da az sayıdaki tanıklar tarafından aktarılmıştır.

Ancak yaygın görüşe göre, yukarıda tesisle ilgili olarak aktardığımız bilgilerin önemli bir bölümü artık geçerli değildir. 51. Bölge, ileri teknolojiyi yeni uçakların test uçuşları için hala son derece sıkı bir güvenlikle korunmasına karşın, geçtiğimiz yakın dönemde dünyadışı teknolojiyle ilgili çalışmaların yapıldığı en önemli tesislerden bir tanesi olma özelliğini kaybetmiştir. Hatta dünyadışı uygarlıklara ve teknolojilere ilişkin faaliyetlerin zaman içinde bütünüyle, kamuoyu tarafından bilinmeyen başka tesislere kaydırıldığı, tesisin bazı operasyonlarının tamamen durdurulduğu düşünülmektedir. 51. Bölge, diğer tesisleri dikkatlerden saklamak amacıyla medyanın önüne özellikle atılmış, birçok abartılı iddiayla süslenmiş ve adeta bir “kült” haline kasıtlı olarak getirilmiştir.

Uhouse ayrıca, bir uzay aracının yapımında fizikçi ve mühendislerle yardım eden dünyadışı varlıkları birkaç defa gördüğünü de ifadesinde belirtiyordu.

Dr. Robert Wood, McDonnell Douglas Roket ve Uçak Mühendisi - Eylül 2000

Dr. Robert Wood 43 yıllık kariyeri boyunca McDonnell Douglas firmasında roket ve uçak mühendisi olarak üst düzey görevlerde bulunmuştu. İfadesinde, görevi esnasında UFO'ların sevk sistemlerinin incelenmesini kapsayan bir projede çalıştığını aktarıyordu. Dr. Wood ayrıca, uzay ve havacılık sektöründe benzeri başka projeler de yürütüldüğünü, bu projelerin dünyadışı nitelikte olduğunu ve konunun büyük bir gizlilik perdesi altında tutulduğunu da teyit ediyordu.

Albay Phillip Corso, ABD Ordusundan Emekli Subay

Albay Corso, Başkan Eisenhower döneminde Ulusal Güvenlik Konseyi'nde ordu istihbarat subayı olarak görev yapmıştı. 21 yıllık kariyeri sonrasında askeri analist olarak çalıştı. Albay Corso ifadesinde, 1947'deki Roswell olayında düşen UFO'da hayatlarını kaybeden dünyadışı varlıkları ve hava üssündeki enkazı bizzat gördüğünü, ayrıca, saatte 4000 mil hızla seyahat eden UFO'ların radar kayıtlarını da incelediğini aktarıyordu.

Corso Araştırma-Geliştirme Departmanı'nda istihdam edildiği dönemde kendisine verilen görevin dünyadışı araçlardan elde edilen fiber optik kablolar, gece görüş teknolojisi, mikroçipler, süper-iletken kumaşlar vb. teknolojileri endüstriyel

kullanıma vermek olduğunu, bilgileri özel sektöre aktarırken dünyadışı kökenli teknolojiler olduklarını üretici firmalardan sakladıklarını da söylüyordu.

Teğmen Walter Haut, ABD Deniz Kuvvetleri - Eylül 2000

Teğmen Haut, 1947 yılında bir dünyadışı uzay aracı Roswell-New Mexico yakınlarında düştüğünde Roswell Kara Üssü'nde halkla ilişkiler subayı olarak görev yapıyordu ve örtbas kararı öncesi gerçek hikâyeyi sirküle eden şahıstı (*orijinal gazete haberi için bkz. EK-4*).

Açıklama Washington'dan gelen müdahaleyle örtbas edilerek, düşen cismin meteoroloji balonu olduğu hikâyesi uydurulmuştu.

Walter Haut Aralık 2002'de, ölümünden sonra yayınlanmak üzere bir yeminli ifade hazırlamıştı. Yeminli ifadesinde halkın hangi yöntemlerle kandırıldığını deşifre ediyor ve Roswell'de düşen dünyadışı aracı ve ele geçirilen varlıkları ayrıntılı şekilde teyit ediyordu. Haut'un yeminli ifadesi Aralık 2005'te ölümünden sonra yayınlandı.

"İfşaat Projesi" kapsamı dışında da pek çok önemli tanık gizlilik perdesini yırtarak, resmi görevleri sırasında yaşadıkları deneyimleri kamuoyuyla paylaştılar.

Bu önemli tanıklardan biri de Robert Dean'di.

1960'lı yılların ortalarında NATO'nun Avrupa'daki merkez karargâhında görev yapmış olan ve "Kozmik - Çok Gizli" NATO kleransına sahip Robert Dean, bu görevi sırasında 1964 tarihli "Değerlendirme: Avrupa'daki Müttefik Kuvvetlere Karşı Bir Askeri Tehdit" başlıklı bir rapora şahit olmuştu. Raporda dünyadışı ziyaretçilerin faaliyetleri ve bu faaliyetlerin o dönemde son derece gergin olan NATO-Sovyetler Birliği ilişkilerini ne derece etkilediği değerlendiriliyordu. (Bu nok-

tada, konunun NATO-Sovyet ilişkileri bakımından ilintisini merak edebilirsiniz. UFO'ların sıklıkla NATO'ya üye ülkelerin ve Sovyetler Birliği'nin hava sahalarına girmeleri sonucunda, her iki tarafın, düşman unsurların ihlalde bulunduğunu düşünererek alarm durumuna geçtiklerini belirtelim.) Dean ayrıca, söz konusu NATO raporunda dört ayrı dünyadışı ırkın varlığından söz edildiğini de aktarmıştı.

Robert Dean'i önemli kılan bir diğer unsur da, bir resmi/askeri görevli olarak ilk defa bu konuda konuşma cesareti gösteren ve diğer tanıkları da, risk alarak deneyimlerini paylaşma konusunda cesaretlendiren bir tanık konumunda olmasıydı. Dean 1991 yılında ilk ortaya çıktığında, NATO'nun "Kozmik - Çok Gizli" gibi bir gizlilik sınıflandırması kullandığı bilinmemektedir. Daha sonraları, NATO'da gerçekten de böyle bir gizlilik sınıflandırması kullanıldığı kesinleşince Dean'in verdiği bilgilerin güvenilirliği oldukça artıyordu.

Eski Astronotlar ve Kozmonotlar

UFO/Dünyadışı Varlıklar realitesine ilişkin olarak bilgi aktaran şahıslar arasında toplumdaki saygınlıkları ve güvenilirlikleri bakımından en yüksek kalibredeki meslek grubunun astronotlar olduğu tartışmasızdır.

Birçok astronot görevleri sırasında çok yakın UFO gözlemleri yapmış olmalarına karşın, uygulanan katı gizlilik politikası, imzaladıkları gizlilik belgeleri, aile fertlerine yöneltilen tehditler ve prestij kaybetme korkusuyla bu deneyimlerini açıklamaktan kaçınmışlardır. Gordon Cooper ve Edgar Mitchell ise görevlerinden ayrıldıktan sonra bu konudaki deneyim ve bilgilerini kamuoyuyla cesurca paylaşmaktan çekinmemişlerdir.

NASA astronotu Gordon Cooper (1927-2004), ABD'nin

insanlı uzay programında yer alan önemli bir figürdü. Cooper NASA'nın Mercury ve Gemini programlarında başarıyla görev yapmıştı. Ancak Cooper'ı exopolitika açısından öne çıkaran unsur uzay programlarında yer alması değildir. Cooper aynı zamanda, yaptığı UFO gözlemlerini ve yaşadığı deneyimleri açıkça aktarmış olan ilk astronottur.

Gordon Cooper 1957 yılında Edwards Hava Üssü'nde Hava Kuvvetleri'nin elit pilotlarından biri olarak görev yaptığı dönemde tesise "hassas iniş sistemi" kurulmasından sorumluydu. Cooper'ın aşağıda okuyacağınız hikâyesi gizlilik politikası bakımından ilgi çekici örneklerden bir tanesidir:

"Sistemin kurulumunu filme alan kamera ekibim bir UFO fark etti ve UFO üzerlerinde uçarken filme aldılar. UFO daha sonra süzülerek inişe geçti, iniş ayakları çıktı, yavaşça kurumuş göl yatağına indi! Adamlarımın hepsi profesyonel kameramandı. Çektikleri görüntülerin kalitesi üst düzeydeydi.

Kamera ekibi kayıt yapmaya devam ederek cisme 20-30 yarda (yaklaşık 27 metre) kadar yaklaştı. Cisim, parlak gümüş renginde, pürüzsüz ve yaklaşık 30 ayak (yaklaşık 9 metre) çapında tipik bir uçan daireydi. Cismin dünyadışı olduğu çok barizdi. Ekibim yaklaştırmaya devam ederken cisim havalandı."

Kamera ekibi filmi teslim ettikten sonra, standart prosedür gereği Cooper durumu Washington'a rapor etmiş, yüksek rütbeli bir subay da Cooper'dan, film hazır olduğunda Washington'a iletmesini istemişti:

"Film banyo edildikten sonra izledim. Görüntüler tam olarak ekibimin anlattığı şekildeydi."

Daha sonraları filmin akıbetini öğrenmek isteyen Cooper, bu çabasından hiçbir sonuç alamamıştı. Bu film de diğer örnekleri gibi hasıraltı edilmişti.

Gordon Cooper ünlü Roswell olayıyla ilgili olarak da şunları ifade ediyordu:

“Roswell’de, aynı zamanda meslektaşım olan iyi bir arkadaşım var. Bu konuda dikkatli konuşması gereken biri. Ancak Roswell’de düşen cisim Hava Kuvvetleri’nin uydurma bir hikâyeyeyle üzerini kapatmaya çalıştığı gibi asla bir meteoroloji balonu değil. Arkadaşım düşen cismin dünyadışı kaynaklı bir araç olduğunu ve uzay aracının mürettebatının ele geçirildiğini teyit etti.

Neden hükümetimiz uzun yıllardır UFO gerçeklerini saklıyor?

Her şey İkinci Dünya Savaşı sırasında başladı. Hükümet panik yaratacağı korkusuyla halkın UFO raporlarından haberdar olmasını istemedi. Çünkü, hiçbir karşı savunma sistemimizin olmadığı, üstün bir düşman teknolojisi fikri korkutucu olabilirdi.

Örtbas sistemi aynı sebeplerle Soğuk Savaş döneminde de devam etti. Bu yüzden yalan söylediler. O yalanı örtmek için başka bir yalan daha söylediler. Bu yalanlar kar topu gibi büyüdü. Şimdi birçok hükümet yetkilisinin Washington’da oturmuş, bu gerçeği kamuoyuna nasıl açıklayacaklarını düşündüklerine eminim. Çünkü bir gün gerçeklerin mutlaka ortaya çıkacağını biliyorlar.”

Apollo 14 astronotu ve Ay’da yürüyen 12 astronottan biri olan Dr. Edgar Mitchell da UFO/Dünyadışı Varlıklar realitesinin dünyaya açıklanması konusunda, Şubat 2016’daki ölümüne kadar yoğun çaba göstermiş bir şahsiyetti. Katıldığı birçok mülakatta, dünyadışı varlıkların gerçekliğini doğrulayarak,

düşen dünyadışı araçların enkazında bu varlıkların cesetlerinin bulunduğunu, evrende yalnız olmadığımızı ve dış uzaydan uygarlıkların çok uzun zamandır gezegenimizi ziyaret ettiğini dile getiriyordu.

Dr. Mitchell 4 Temmuz 2004'te Roswell-New Mexico'da, gazeteci, UFO araştırmacısı, aynı zamanda Exopolitika Enstitüsü yönetim kurulu üyesi Paola Harris ile yaptığı mülakatta aşağıdaki ifadeleri kullanıyordu:

“Sanırım artık dünyadışı varlıkların mevcudiyeti konusunda yeteri kadar ikna olduğum bir noktaya geldim. Bu gerçeği inkâr etmiyorum ve çekinmiyorum.”¹²

Mitchell, Paola Harris'in “Neden tüm astronotlar UFO/ Dünyadışı Varlıklar konusunda kendilerini temsil etmek üzere sizi seçtiler?” sorusuna şöyle cevap veriyordu:

“Bu galiba kişisel bağlantılarımın güçlü olmasından ve bir bilim insanı olarak prestijimden kaynaklanıyor. Ben zor inanan, çok kuşkucu biriyim. Belirsiz ve genel ifadeler kullanmam. İlk elden tanık olmamama rağmen, UFO olaylarına doğrudan tanıklık eden astronot meslektaşlarımın sözcüsü oldum. Bütün bu olanlar hakkında hiçbir şüphem yok. Nerede bilgi eksikliğimiz olduğunu, sınırlarımızın nerede bittiğini, anlayamadığımız parametreleri biliyorum. Bu bakımdan güvenilirliğe sahibim.”¹³

Öte yandan, Kanada eski savunma bakanı Paul Hellyer ve Edgar Mitchell, NASA ve ABD Kongre Kütüphanesi tarafından 18-19 Eylül 2014 tarihlerinde Washington'da düzenlenen Dünyadışı Yaşama İlişkin Astrofizik Sempozyumu'na çarpıcı

bir açık mektup kaleme alarak eleştirilerini dile getiriyorlardı. Sempozyum, dünyadışı yaşamın keşfine nasıl hazırlanmak gerektiğini tartışma amacını taşıyordu. Dünyamızın çok uzun zamandır bazı galaktik uygarlıklarca ziyaret edilmekte olduğunu ve buna dair bilgilerin sistematik şekilde örtbas edildiğini savunan Hellyer ve Mitchell bahse konu mektuplarında şunları ifade ediyorlardı:

“Sempozyum dünyadışı uygarlıklarla iletişime ilişkin mevcut bilgileri içermediğinden yetersiz kalmıştır.”

“Sempozyumda dünyadışı yaşam kavramının tüm boyutlarıyla incelenmesine ilişkin hiçbir samimi çaba gösterilmemiştir.”

“Mevcut kanıtlara, konunun siyasi, kültürel ve teolojik olarak tescillenmiş olmasına ve gerek ABD’de gerekse dünyada büyük bir kesim tarafından kabul görmüş olmasına rağmen, UFO/Dünyadışı Varlıklar konusuna sempozyumda yer verilmemiştir.”

“Hükümetin konu hakkında sessiz kalmasına rağmen, devlete çeşitli kademelerde hizmet etmiş birçok cesur şahıs gerçeğin açıklanmasını talep etmektedir.”

“Apollo 14 astronotu Edgar Mitchell, eski Arizona valisi F. Symington, eski astronot Dr. Brian O’Leary, eski astronot Albay Gordon Cooper, İngiltere eski genelkurmay başkanı Lord Hill-Norton ve Başkan Clinton’ın eski kabine şefi John Podesta bu şahıslardan sadece bazılarıdır.”

“Bu önde gelen şahısların sözlü ifadeleri neden göz ardı edilmektedir?”

“Dünyadışı yaşamın ve uzay araçlarının keşfi, mevcudiyeti ve halka açıklanması insanlık tarihinin en büyük olayıdır.”

“Tüm mevcut kanıtlar, tartışılmaz şekilde, ABD hükümetinin kendi vatandaşlarından ve dünyadan bu bilgiyi sakladığını göstermektedir.”

NASA astronotu ve aynı zamanda fizikçi olan Dr. Bryan O’Leary de 2011 yılında verdiği bir mülakatta *“Dünyadışı uygarlıklar tarafından temas edilmekte olduğumuz ve bu temasın çok uzun bir geçmişten bu yana devam ettiği yönünde olağanüstü sayıda kanıt olduğunu”* söylüyordu.¹⁴

Gordon Cooper ve Edgar Mitchell dışında, görevleri sırasında UFO’larla karşılaşmış veya bu konudan bir şekilde haberdar olan diğer astronotlar arasında Donald Slayton, Al Worden, Eugene Cernan, Story Musgrave, Russell Schweikart, Buzz Aldrin ve Scott Carpenter da sayılabilir. Diğer astronotlar çeşitli sebeplerle konu hakkında konuşmaktan çekinmişlerdir. Örneğin yakın çevresine, Ay modülünden indiği anda etraflarının dünyadışı araçlarla çevrili olduğunu gördüklerini anlatan astronot Neil Armstrong, Dr. Steven Greer’in İfşaat Projesi’nde tanıklık etmek üzere davet edildiğinde, ailesinin tehdit edildiğini söyleyerek daveti reddetmiştir.

Uzaydaki ilk insan olma unvanını taşıyan Rus kozmonot Yuri Gagarin de UFO’lar konusunda, en azından belli ölçüde konuşmaktan çekinmemiştir. Thread-3 adlı Sovyet UFO araştırma raporunda, Gagarin’in, UFO’ların gerçek olduğuna, inanılmaz bir hızla uçtuklarına ve kendisine izin verildiği takdirde yörüngedeyken gördükleri hakkında daha fazla şey anlatabileceğine dair ifadesi yer almaktadır.

Kalmikya Cumhuriyeti Cumhurbaşkanı

Kirsan İlyumzhinov

Rusya’nın güneyinde özerk bir cumhuriyet olan Kalmikya’nın eski cumhurbaşkanı Kirsan İlyumzhinov (1993-2010) 2006 yılında yaptığı bir açıklamayla dünyanın gündemi-

ne oturuyordu. İlyumzhinov 1997 yılında iş için Moskova'da bulunduğu sırada, apartmanından alınarak dünyadışı bir araca bindirildiğini ve bilmediği bir yıldızla götürüldüğünü anlatıyordu. Cumhurbaşkanı İlyumzhinov, araçtaki varlıkların insanlara çok benzediğini, kendisine özel bir giysi giydirerek geminin içini gezdirdiklerini ve amaçlarının, dünyadışı uygarlıkların gerçek olduğunu göstermek olduğundan da söz etmişti.

Sayısız tanık ve belgeye karşın, UFO/Dünyadışı Varlıklar konusunun üzerinin hâlâ örtülü olması asla rastlantısal değildir. Benzeri görülmemiş ölçekte, son derece iyi kurgulanmış, planlı bir örtbas politikasının temelleri 1940'lı yılların sonlarında atılmıştır...

*“Astronotlar uzayda hiçbir zaman yalnız olmadılar.
UFO’lar tarafından daimi bir gözetleme altındaydılar.”*

– Scott Carpenter, NASA Astronotu

4. BÖLÜM

ÖRTBAS POLİTİKASININ BAŞLANGICI VE TARİHSEL GELİŞİMİ

UFO'lar ve dünyadışı varlıklara ilişkin bilgilerin örtbas edilmesine dair süreç, başından bu yana ABD içindeki mekanizmalarla kontrol altında tutulmuştur. Bu sürecin daha iyi anlaşılabilmesi için öncelikle ABD'deki farklı devlet, ordu ve özel şirket birimlerinin birbirlerinden ayırt edilmesi gerekmektedir. Bu yapılar iki ayrı kategoride incelenebilir:

- ABD Kongresi'nin ve İdare'nin denetimine bağlı, şeffaflık temelinde idare edilen ve UFO/Dünyadışı Varlıklar konusuyla ilgili dosyalara erişimlerine *izin verilmeyen* yasal ve meşru devlet/ordu kurumları.

- “Gölge Hükümet” olarak da anılan, şeffaf olmayan ve UFO/Dünyadışı Varlıklar'la ilgili dosyalara tam veya kısmi erişim imkânı bulunan yapılar. (Ordu ve istihbarat kuruluşları içine yerleşmiş yarı-resmi çekirdek birimler ile bunlarla bağlantılı, çoğunlukla yüksek teknoloji üreten bazı büyük özel şirketler.)

Burada ek bir not olarak, gölge veya gizli hükümet denilen yapının, UFO/Dünyadışı Varlıklar konusunda, ABD dışında da, bir ölçüde uluslararası boyutta bir işbirliği çerçevesinde çalıştığını, bu yapının içinde Rusya, İngiltere, Kanada, Fransa, Çin, Avustralya ve Yeni Zelanda'nın da bulunduğunu belirtmemiz gerekiyor.

Gölge hükümet yapısının uluslararası statükoda, siyasi, ekonomik, kültürel ve bilimsel arenaları domine etmek bakımından çok çeşitli ve geniş çıkarları bulunmaktadır. Dünyadışı ziyaretçilerin elindeki ileri teknoloji ve bilgiler, güçlerini statükodan alan tüm büyük devletleri, kurumları ve uluslararası şirketleri tehdit ettiğinden, uygulanan örtbas mekanizmasının temel amacının mevcut yapıyı korumak olduğu kolayca anlaşılmaktadır. Bu bakımdan, gölge hükümet, UFO/Dünyadışı Varlıklar konusunun denetim altında tutulması, böylelikle uluslararası dengelerin korunması ve bu konudaki bazı bilgi ve teknolojilerin, statükoyu sarsmayacak şekilde kamuoyuna ve bilim çevrelerine zaman içinde kontrollü olarak verilmesi yönünde yoğun çaba sarf etmektedir.

ABD'de yürürlükte olan ekonomik/siyasi sistem gerçekte, büyük şirketlerin çıkarlarına dayalı "korporatokrasi"* sistemi-
dir. Bu bakımdan, doğal olarak bu gizli yapılar, sözünü ettiğimiz bilgi ve teknolojileri, sistemin önemli bir sacayağı olan özel sektörün çıkarına hizmet edecek şekilde açık kullanıma sunmaktadır. Yani dünyadışı teknolojiler kullanılarak imal edilen ürünlere önce yasal ticari sistemin içinde patent hakkı verilmekte, hemen ardından markalandırılarak satışa sunulmakta, ancak kamuoyu bu ürünlerin dünyadışı kökenli teknolojilere dayalı olduğunu hiçbir şekilde bilmemektedir. Konunun çok kritik bir diğer boyutu da, elde edilen teknolojilerin özel sek-

* Korporatokrasi: Özel şirketler tarafından ya da şirketlerin çıkar grupları tarafından kontrol edilen ekonomik ve politik bir sistem.

tör aracılığıyla savunma sanayiine aktarılmasıdır. Aslında kamuoyu sadece, eldeki dünyadışı teknolojilerin “kısıntılarını” görebilmekte, bu ileri bilgilerin gezegenimiz ve dünya halklarının yararına yaygın kullanıma sokulmasına kesinlikle izin verilmemektedir.

Uluslararası statükoda olabilecek ani ve kapsamlı değişikliklerin, özellikle ABD gibi, küresel sorunlarda başrol oynayan ve buna bağlı olarak hayati ulusal çıkarlara sahip ülkelerde çok sarsıcı etkileri olması kaçınılmazdır. Bu yüzden, büyük devletler yaşamsal çıkarlarını etkileyecek temel ve derin değişiklikleri engellemek amacıyla her türlü önlemi alma ve bu amaçla denetim dışı mekanizmalar kurma yönünde en ufak bir tereddüt dahi duymamaktadırlar. Mevcut durumda ABD dünyanın dominant global gücü konumunda bulunduğu için, uluslararası arenada hangi değişikliklere izin verileceği konusunda ABD'nin ulusal çıkarları anahtar rol oynamaktadır. Dünyadışı teknolojiler ve ziyaretler kuşkusuz statükoyu yerle bir edecek potansiyel taşımaktadır. Bu sebeple ABD, UFO/Dünyadışı Varlıklar konusunu da kontrolünde tutmakta ve sadece kendi ulusal çıkarlarıyla çatışmayan bilgilerin açıklanmasına izin vermektedir. Bu realite, birçoklarınınca sıklıkla sorulan, “UFO/Dünyadışı Varlıklar konusu neden sürekli ABD odaklı olarak inceleniyor?” sorusunun da yanıtıdır.

Örtbas Süreci Nasıl Başladı?

İlk “uçan daire” raporları dünyanın her yerinden adeta yağarken, 1930'ların sonu ve 1940'lı yılların başlarında İtalya ve Almanya'dan ilk düşen UFO raporları geliyor, ancak, UFO fenomeninin ilk defa kamuoyunda tartışılması süreci 1947 yılında başlıyordu.

1947 yılının yaz aylarından itibaren inanılmaz yoğunlukta bir UFO akını yaşanıyordu. Sadece iki hafta içinde, gündüz saatlerinde gözlemlenen gümüş renkli ve inanılmaz hızda uçan cisimlerin sayısı 1000'i geçiyordu. Arkasından, UFO'lar bütün dünyada görülmeye başlayacak ve 1990'lara kadar kayda geçen olay sayısı 100 binlere ulaşacaktı.

1947 yılından önce de UFO'larla ilgili olarak soruşturmaların yapıldığı ve bu konuda devletlerin resmi bilgi sahibi olduğu bilinmekle birlikte, örtbas sürecinin fiilen Temmuz 1947'deki Roswell olayıyla birlikte başladığı kabul edilir. Daha önceki olaylarda henüz örtbas anlayışı yerleşik ve sistematik nitelikte olmadığından, özellikle askeri tanıklar deneyimlerini daha özgürce paylaşıyorlardı. Ancak örtbas kararının alınmasından sonra bu özgürlük sona eriyor ve "UFO'ların var olmadığı" görüşü devletin resmi politikası olarak dikte ettiriliyordu.

1950 yılında, ABD'nin elinde UFO'lar konusunda hangi bilgilerin bulunduğu konusunu araştırmak üzere Washington'a giden Kanada Ulaştırma Bakanlığı'nın üst düzey yetkilisi Wilbert Smith dönüşünde üstlerine sunmak amacıyla kaleme aldığı çok gizli bir memorandumda "UFO'lar konusunun ABD'de en yüksek gizlilik derecesine sahip dosya olarak korunduğunu, konu üzerindeki gizlilik sınıflandırmasının Hidrojen Bombası Projesi'nin dahi üzerinde olduğunu" bildiriyordu.¹⁵

Dünyadışı varlıkların gezegenimizdeki faaliyetlerine ilişkin olarak başlatılan ve zaman içinde olgunlaştırılan bu örtbas mekanizması hiçbir şekilde ABD ile sınırlı değildi. Sadece ana kontrol merkezi ABD'ydi. ABD en etkili küresel güç olarak, ele geçirilen UFO enkazlarını, bunlardan elde edilen bazı ileri teknolojileri ve hatta düşen UFO enkazlarında* bu-

* Dünyadışı Araçların Düşme Sebepleri: Bazı dünyadışı araçların özellikle gezegenimize yoğun olarak gelmeye başladıkları 1940'lı yıllarda arka arkaya düşmeleri okuyucula-

lunan dünyadışı varlıkları elinde tutuyordu. Bir başka deyişle aslan payı ABD'nindi.

Ancak, UFO faaliyetleri dünyanın istisnasız her bölgesinde devam ediyordu. Bu bakımdan, ABD toprakları dışında ele geçirilecek UFO/Dünyadışı Varlıklar'la bağlantılı her türlü kalıntı, enkaz, teknoloji vb. materyalin kontrol altında tutulabilmesi için küresel bir mekanizma kurulması gereği ortaya çıkmıştı. Bu, Avrupa'yla siyasi ve ekonomik temelde, Sovyetler Birliği'yle ise ulusal güvenlik temelinde bir işbirliğini gerektiriyordu.

Sovyetler Birliği ve diğer büyük devletler perspektifinden incelendiğinde, bu küresel mekanizmanın şablonu aslında sadece, İkinci Dünya Savaşı sonlarında imzalanan ve dünyayı, savaşın iki galibi için iki ana "etki/sorumluluk alanı"na ayıran Yalta Antlaşması'nın adeta yeni versiyonu niteliğinde olacaktı. Yani, dünyadışı uygarlıklara ait herhangi bir materyal, ABD'nin sorumluluk alanı içinde –örneğin Peru'da– ele geçerse, bu durumda ABD güvenlik birimleri Peru'ya giderek bu

rımızda bir soru işareti yaratabilir. (Araştırmacı Ryan S. Wood, *Majic Eyes Only* (2005) adlı kitabında, 1897'den bugüne kadar tam 74 UFO kazasını belgeleriyle anlatmıştır.) Bu kadar ileri teknolojiye sahip araçlar neden bu tür kazalara uğramışlardır? Eldeki bilgilere göre, düşen dünyadışı araçlar özellikle karşıt-yerçekimi teknolojisi kullanan araçlardır. Bu araçların olağanüstü şiddetteki fırtınalarda düştükleri anlaşılmıştır. Bu fırtınaların taşıdığı elektrik yükünün araçların karşıt-yerçekimine dayalı sevk sistemlerini dengesizleştirdiği, araçları adeta dev dalgaların çıktığı bir okyanusta yalpalayan gemilerin durumuna düşürdüğü anlaşılmaktadır. Bilgilere göre, dünya gezegeni evrende, "iklim/hava kontrolü" yapamayan az sayıdaki gezegenden bir tanesidir. Kendi gezegenlerinde hava koşullarını kontrol altında tutan uygarlıklar, ilk dönemde dünyadaki kontrolsüz hava koşulları ile karşılaşınca bu tür kazalar meydana gelmiştir. Bu sorunu daha sonraları, araçlarının etrafını bir tür plazma enerjisiyle sararak halletmiş oldukları bilgisi de vardır. Bazı vakalarda ise çok güçlü askeri radarların, dünyadışı araçların navigasyon sistemlerini bozarak kazalara yol açtığı belirlenmiştir. Burada ilginç bir ironiyle karşılaşırız. Bir teknoloji ne kadar ileri olursa olsun, kendisinden çok daha geri de olsa, "yabancı" bir ortama girdiğinde ciddi şekilde zorlanabiliyor.

Ancak, düşme olaylarının tüm dünyadışı uygarlıkların araçları için geçerli olmadığı anlaşıyor. Uygarlıklar arasındaki teknolojik gelişmişlik farklılıkları da bunda etkin rol oynuyor.

materyali teslim alacak ve iki ülkenin istihbarat kurumlarının işbirliğiyle Peru tarafından kamuoyuna hiçbir bilgi verilmemesi garanti altına alınacaktı. Sovyetler Birliği'nin sorumluluk alanı içindeki bir bölgede ele geçirilen materyal ise bu ülke tarafından aynı prosedür dahilinde teslim alınacaktı.

Clifford Stone, Daniel Salter ve Steve Wilson gibi tanıklar, düşen dünyadışı araçların enkazının kaldırılması programına dair ifadeler vermişlerdi. Stone, Salter ve Wilson eski ordu mensuplarıydı ve programda bizzat görev almışlardı. Kurulan sistem uyarınca, ilgili ülke (çoğunlukla ABD) gizli servisi, enkazın veya diğer dünyadışı materyalin bulunduğu ülkenin gizli servisiyle (veya ulusal güvenlik kuruluşuyla) irtibat kuruyor ve karşılıklı anlaşma sağlandıktan sonra materyal basına ve kamuoyuna bilgi sızmadan teslim alınıyordu. Clifford Stone ABD toprakları dışında, bu şekilde yürütülen birkaç operasyona katılmış olduğuna dair tanıklık yapmıştı. Bu tür operasyonlar zaman zaman ülkeler arasında gerginliğe de sebep olabiliyordu. (Örneğin, bir keresinde Güney Afrika Cumhuriyeti ordusuna ait özel bir birim, Botsvana'da düşen bir dünyadışı uzay aracını ABD'ye teslim etmek üzere, ABD ordusuna ait büyük bir nakliye uçağına yüklerken, operasyondan sorumlu Güney Afrikalı general, karşısında muhatap olarak ABD'li düşük rütbeli askerleri görünce operasyondan vazgeçiyor ve ABD'li görevlileri UFO'yu Güney Afrika'ya geri götürmekle tehdit ediyor. Bunun üzerine ABD'li komandolar silahlarını çekiyor ve enkazın artık Güney Afrika Cumhuriyeti'ne ait olmadığını söylüyorlar. Bir silahlı çatışmanın eşiğinden dönülüyor ve enkaz uçağına yüklenerek ABD topraklarına götürülüyor.)

Örtbas mekanizmasının sacayaklarından bir tanesi de anakım medyadır. Sistem, medyayı baskı altında tutarak prime-time programlarının ve özellikle ana haber bültenlerinin

konuyu görmezlikten gelmesini veya minimum düzeyde işle-
mesini sağlamıştır. Konu gazetelerde bazen mizahi yaklaşımla,
bazen de heyecan verici sıra dışı olaylar haberleri kapsamında
ele alınmış, böylece fantastik öykü algısı yaratılmıştır. UFO/Dünyadışı
Varlıklar konusuna ilişkin olarak hiçbir ciddi haber analizine yer
verilmemiştir. Saygın bir UFO araştırmacısı bir şekilde medyada yer
aldığında derhal şakalar ve alaycı ifadelerle konunun önemi ve
ciddiyeti kelimenin tam anlamıyla “sulandırılmıştır”. Yasama, yürütme
ve yargı gücünden sonraki “dördüncü güç” olan basın, egemen yapının
sadık bir uzantısı durumuna geldiğinden kendisinden beklenen işlevi
yerine getirememektedir. Statükoyu rahatsız edecek hiçbir haberin,
ana-akım medyada yayınlanması beklenmemelidir. Her büyük medya
kuruluşunun içinde, haberlere müdahale eden, içeriği değiştiren veya
engelleyen yapının “nöbetçileri” vardır. Dr. Steven Greer bu konuda
yaşadığı bir olumsuzluğu şöyle aktarıyor:¹⁶

“İfşaat Projesi’ni gerçekleştirdiğimiz dönemde, ABC Televizyonu’nun haber müdürü projedeki ‘çok gizli’ kleranslı tanıklarla ilgili bir saatlik özel bir haber yapmak istediğini bana söylemişti. Birkaç hafta sonra onu aradım ve bir gelişme olup olmadığını sordum. Bana, kendisine izin vermediklerini söyledi. Onların kim olduğunu sorduğumda ise, ‘Dr. Greer... Kim olduklarını biliyorsun!’ yanıtını verdi.”

Tüm bunlara karşın, idealist vizyonerler sayesinde, UFO/Dünyadışı Varlıklar konusuna dair bilgiler, özellikle alternatif medya üzerinden yoğun şekilde sisteme akmaktadır. Arzu edenler bu bilgilere erişmekte, istemeyenler tüketim-temelli ekonomik yapının konforu içinde ve kendilerine dikte etti-

rilen tarzda, doğru bir yaşam sürdürüklerine inanarak uykuda kalmayı tercih etmektedirler.

Konuya farklı bir açıdan bakarsak, bu şekilde aslında bir denge sağlandığını da söylemek mümkündür. Birçok insan, sıkı sıkı sarıldıkları dünya görüşlerinin değişmesini istemektedir. Bu durumda, bilgilenmek isteyenler kendi iradeleleriyle bilgiye ulaşmakta, hazır olmayanların ise mental dengesi sarsılmamaktadır.

Örtbas Uygulamasına İlişkin Temel Motivasyonlar

UFO/Dünyadışı Varlıklar fenomeninin üzerine gizlilik perdesi örtülmesi ve konunun açık kamu siyaseti alanına *kasıtlı olarak çekilmemesi* belli bir değerlendirme süreci içinde gerçekleşmiştir. Bu süreçte aşağıdaki kritik soruların yanıtları aranmış ve bu yanıtlar çerçevesinde örtbas politikasının ana sistematigi kurgulanmıştır:

Dünyadışı yaşama dair bilgilerin örtbas edilmesi ne dereceye kadar ulusal güvenlik gerekçesiyle haklı gösterilebilir?

Dünyadışı yaşama dair bilgilerin kamuoyuna açıklanması küresel toplumu ne dereceye kadar istikrarsızlaştırabilir?

Dünyadışı yaşama dair bilgilerin kamuoyuna açıklanması, küresel toplumun ve ABD halkının hangi sosyal sınıflarını daha çok etkileyecektir?

Yalanlama ve tanıkların saygınlıklarının yok edilmesi gibi psikolojik savaş yöntemleri, UFO/Dünyadışı Varlıklar konusuna dair ciddi kanıtların göz ardı edilmesi bakımından, ABD halkı ve küresel toplum üzerinde ne dereceye kadar etkili olabilir?

Dünyadışı yaşama dair bilgilerin örtbas edilmesinde medya hangi ölçüde kullanılabilir?

Dünyadışı yaşam ve bununla bağlantılı konularla ilgili olarak yayınlanan “kanun hükmünde kararnamelerin”^{*} anayasa bakımından geçerlilik durumu nedir?

Dünyadışı yaşama dair bilgilerin sadece “bilmesi gerekli olan şahıslarla” sınırlandırılmasının, kamuoyunun bilgilenme hakkına etkisi nedir?

Dünyadışı yaşama dair bilgilerin örtbas edilmesi hangi ölçüye kadar ağır ulusal güvenlik önlemleri gerektirecektir?

Dünyadışı uygarlıklardan öğrenilen bilimsel ilkeler ve teknolojiler ne dereceye kadar kamuoyuyla paylaşılmalıdır?

Dünyadışı yaşam ve teknolojilere dair politik kararlar, kamu denetiminden saklanmış, gizli komitelerce mi alınmalıdır yoksa saydam bir süreç mi izlenmelidir?¹⁷

Yukarıdaki tüm bu sorular, dünyadışı uygarlıklarla ilgili olarak belirlenen kamu siyasetinin kavramsal temellerini oluşturmuştur.

Örtbas Mekanizmasının Kurulmasına Yol Açan Belge ve Raporlar

Dünyadışı uygarlıkların faaliyetlerine ilişkin olarak kurgulanan örtbas mekanizmasının, başlangıcından bu yana önemli kilometre taşları olmuştur. Şimdi bu sistemin kuruluşunu sağlayan ve kamu siyaseti belirlenmesindeki karar-alma sürecini hızlandıran çok kritik rapor ve belgeleri inceleyelim:

^{*} Amerika Birleşik Devletleri’nde Başkan tarafından yayınlanan “Executive Order”lar yasa gücünde kararnamelerdir.

San Antonio Kazası ve

Oppenheimer/Einstein Raporu - 1947

Roswell olayından önce, Ağustos 1945'te San Antonio-New Mexico'da bir UFO kazası yaşanıyor,* hükümet ve orduda şok yaratan bu olay, üst düzey sivil ve askeri yetkilileri, dönemin nükleer bilimde en önde gelen bilim insanları olan, Princeton İleri Araştırmalar Enstitüsü Direktörü Dr. J. Robert Oppenheimer ve Princeton Üniversitesi'nden Prof. Albert Einstein'a danışmaya zorluyordu. Bu girişimin amacı, San Antonio'da bulunan UFO enkazı sonrasında, olası bir dünyadışı müdahale bakımından bir sonraki aşamada neler beklenmesi gerektiği konusunda daha geniş bir perspektif elde etmektir.

Aslında Einstein/Oppenheimer birlikteliği, dünyadışı uygarlıklar konusunda Başkan'a danışmanlık yapan özel bir komite niteliğindeydi. Einstein ve Oppenheimer 1947 Haziran'ında "Gök Cisimlerinde Yaşayan Varlıklarla İlişkiler" başlıklı "çok gizli" bir rapor hazırladılar. Raporda dünyadışı varlıklar sorununun uluslararası ilişkiler ve hukuk açısından olası etkilerine ilişkin değerlendirmeler ve öneriler yer alıyordu.

Robert Oppenheimer ve Albert Einstein'ın ortak kaleme aldıkları raporda, dünyadışı araçların atmosferimizde görülme-

* Aslında ilk UFO kazasının 1941 yılında San Diego (Kaliforniya) kıyıları açıklarında yaşandığı kabul edilmektedir. Enkaz San Diego'daki donanma birimleri tarafından ele geçirilmiştir. Düşen dünyadışı aracın içinde ölü olarak bulunan ve Zeta Reticuli yıldız sisteminden geldikleri daha sonraları anlaşılan "griler" türüne mensup varlıkların cesetleri ve dünyadışı araç Dayton, Ohio'daki Wright-Patterson Hava Üssü'nde bulunan "Dış Teknoloji Departmanı"na nakledilmiş ve özel bir çalışma grubu tarafından incelenmesine izin verilmiştir. Bazı parçalar daha sonra Nevada'daki S4 Üssü'ne ve Indian Springs'e gönderilmiştir. Dünyadışı aracın, yakınlardaki Tinian Adası'nda yeni kurulmuş olan ve henüz deneme aşamasında bulunan bir radardan yayılan dalgalar sebebiyle düştüğü düşünülmektedir. Bu olaydan sonra donanmanın UFO'lar konusunda liderlik pozisyonunu ele geçirdiği ve bu gücü ve bilgiyi bir süre Hava Kuvvetleri dahil olmak üzere ordunun diğer birimleri ile paylaşmadığı anlaşılmaktadır.

ye başlanmalarının, o dönemdeki nükleer silah denemeleriyle bağlantılı olup olmadığı da sorgulanıyordu.

İlk bakışta, Oppenheimer ve Einstein dünyadışı varlıkların dünyadaki ve dünya çevresindeki mevcudiyetlerinden fazla endişelenmiş görünmüyorlardı. Dünyamızın evrende zeki yaşamı barındıran tek gezegen olmadığı realitesini çok da zorlanmadan kabullendikleri açıkça anlaşıyordu. Dahası, raporda dünyadışı varlıkların mevcudiyeti net bir şekilde kabul ediliyordu.

İki bilim insanının endişelendikleri konu, dünyadışı uygarlıkların potansiyel talepleriyle başa çıkabilecek hiçbir yasal düzenlemenin bulunmamasıydı. Bu yüzden, bu uygarlıklarla olası temaslara daha iyi hazırlanabilmek için yeni yasa ve kuralların yürürlüğe konulmasını öneriyorlardı. Dünyadışı uygarlıklarla temaslara zaman meselesi olduğuna inanıyorlardı. Einstein ve Oppenheimer aynı zamanda dünyadışı uzay araçlarının yanlış alarmı sebebiyet vererek, ülkeler arasında bir savaşa yol açabilecekleri konusunda endişe ettiklerini de belirtiyorlardı. Raporu önemli kılan bir başka detay da, “EBE” (Extraterrestrial Biological Entities - Dünyadışı Biyolojik Varlıklar) teriminin ilk defa kullanılmasıydı.

Oppenheimer-Einstein raporu dünyadışı uygarlıkların, dünyadaki siyasi bölünmüşlük sebebiyle gezegenimizde koloni kurma haklarını onaylaması bakımından da çok ilginçti. Böyle bir kolonizasyonu, silahlı güç yoluyla değil, ülkelerle münferit anlaşmalar yaparak gerçekleştirebilirlerdi. Raporda, Birleşmiş Milletler’in dünyadışı uygarlıklara bir tür “vesayet” sağlayabileceği fikri de inceleniyordu. Bu, Birinci Dünya Savaşı’ndan çıkan ülkelere yardım maksadıyla Milletler Cemiyeti’nin bazı ülkelere vesayet hakkı sağlamasına benzetiliyordu. (Fransa-Lübnan, İngiltere-Filistin, Avustralya-Yeni Gine vb.)

Raporda sözü edilen çok önemli bir diğer konu da, bir uluslararası hukuk terimi olan ve kolonizasyonu teorik olarak

mümkün kılan “terra nullius” (hiçbir ülkenin egemenliği altında bulunmayan toprak) kavramıydı. Oppenheimer ve Einstein, dünya mevcut devletler tarafından bütünüyle kolonize edilmiş olduğundan, terra nullius kavramının sadece başka gezegenler için geçerli olacağını öne sürüyorlardı. Ancak iki bilim insanı, deniz altında, okyanus tabanında vb. kurulabilecek üslerin uluslararası hukuk boyutunu dikkate almamışlardı.

Oppenheimer ve Einstein, raporun sonundaki kapanış ifadelerinde, kendilerine sunulan veriler çerçevesinde durumun büyük riskler içerdiğine işaret ederek bu ciddi problem karşısında önlem alınması gerektiğini belirtiyorlardı.

Bu iki önemli ve saygın bilim insanının rapordaki sapmaları, ordu ve hükümet yetkililerinin dünyadışı uygarlıkların faaliyetlerine yönelik örtbas kararlarını perçinleyen en önemli etkenlerden bir tanesi oluyordu.

Durum Değerlendirmesi - 1948

Binbaşı Phillip Corso ve diğer birkaç tanığın ifadelerine göre, 1947 Temmuz’unda Roswell-New Mexico’da düşen dünyadışı araç, ileri aeronotik araştırmalarının yapıldığı Wright Patterson Hava Üssü’ne götürülmüştü. Hava Kuvvetleri’nin kıdemli generalleri yoğun şekilde akmaya devam eden UFO raporlarıyla artık ilgilenmiyorlardı. Çünkü Roswell’de düşen araçla birlikte UFO’ların dünyadışı kaynaklı oldukları hiçbir şüpheye yer bırakmayacak şekilde anlaşılmıştı. Ancak kamuoyunun konuya ilgisi bitmek bilmiyordu. Hava Kuvvetleri’nin orta ve alt kademelerindeki merak ve endişeleri bastırmak ve kamuoyunda da UFO konusunun ciddi olarak incelendiği algısını yaratmak amacıyla araştırma çalışmaları ve projeler ardı ardına başlatılacaktı.

UFO'ların dünyadışı kökenli olabileceklerine dair ilk –resmi– teoriye Amerikan Hava Kuvvetleri'nce 1948 yılında yapılan bir araştırmada yer verildi. "Durum Değerlendirmesi" adı verilen bu çalışma çerçevesinde yaklaşık 300 UFO olayı incelenmiş ve bu olayların dünyadışı kaynaklı olduğu sonucuna varılmıştı. Araştırma detayları ve elde edilen sonuca ilişkin rapor, dönemin genelkurmay başkanı General Hoyt Vandenberg'e iletilmiş, fakat Vandenberg ulusal güvenlik endişeleri çerçevesinde rapor sonucunu reddetmişti.

General Vandenberg'in raporu reddetme sebebi bir başka askeri yetkili tarafından daha sonraları açıklanıyordu. Vandenberg'in şu sözleri söylediği aynı askeri yetkili tarafından ifade ediliyordu: *"Bu rapor büyük bir paniğe yol açar... Kamuoyunu dünyadışı varlıkların düşman olmadıklarına nasıl ikna edeceğiz? Düşman olup olmadıklarını biz dahi bilmiyoruz..."* General Vandenberg kısa süre sonra raporun imhasını emrediyor ve konu kapatılıyordu.

Raporun daha sonra imha edildiği de biliniyor. Ancak, raporun bir kopyası bir şekilde UFO araştırmacısı Binbaşı Donald Keyhoe'nun eline geçiyor ve Keyhoe dokümanı, en üst düzeyde uygulanmaya başlanan örtbas kampanyasının bir kanıtı olarak ortaya koyuyordu.

Eisenhower Brifing Belgesi - 1952

Örtbas siyasetinin varlığını kanıtlayan belgelerin arasında en önemlilerinden bir tanesi de Seçilmiş-Başkan Dwight Eisenhower'ı dünyadışı uygarlıklarla ilgili olarak bilgilendirme amacı taşıyan, 18 Kasım 1952 tarihli Brifing Belgesi'ydi. (Bilindiği üzere ABD'de başkanlık seçimi kasım ayında yapılır ve Seçilmiş-Başkan bir sonraki yılın ocak ayında göreve baş-

lar. Ara dönemde Seçilmiş-Başkan olarak anılır. Eisenhower kasım ayındaki seçimi kazanmış ve 20 Ocak 1953 tarihinde görevi devralmıştı.) Eisenhower'a, Beyaz Saray'a geçmeden önce çeşitli konularda bilgilendirme amaçlı olarak sunulan brifing raporlarından bir tanesi olan belgede, dünyadışı varlıklara ilişkin süreci yöneten Majestic-12 grubunun operasyonlarına dair bilgiler ve grubun 12 üyesinin isim listesi de bulunuyordu.

Belgenin tam metninde şu ifadeler yer alıyordu:

"24 Haziran 1947 günü, bir sivil pilot Washington Eyaleti'nde, Cascade Dağları üzerinde uçarken yüksek hız ve belli bir düzende uçan, dokuz adet disk biçiminde cisim gözlemlemiştir. Bu tür cisimler ilk defa görülmemekle beraber, bu gözlem medyada geniş yankı bulan ilk olaydır. Olayın ardından yüzlerce gözlem raporu gelmiştir. Bu raporların birçoğu güvenilir askeri ve sivil kaynaklardan ulaşmıştır. Raporlar, ulusal güvenlik endişesi taşıyan, ordu içindeki farklı birimlerin bu cisimlerin nitelik ve amacından emin olmak amacıyla bağımsız araştırmalar başlatmalarına yol açmıştır. Bazı tanıklarla görüşülmüş, rapor edilen uçan disklerin havada takip edilmesi çabaları ise sonuçsuz kalmıştır.

Bütün bu çabalara rağmen, yerel bir çiftçi, Roswell Hava Üssü'nün yaklaşık 75 km kuzeybatısında, New Mexico'nun ısırsız bir bölgesine düşen bir cismi rapor edinceye kadar, bu konuda çok az bilgiye ulaşılabilmiştir.

7 Temmuz 1947 tarihinde, düşen cismin enkazının kaldırılması ve bilimsel incelemeye tabi tutulması amacıyla gizli bir operasyon başlatılmıştır. Operasyon sırasında, hava keşif birimi dört küçük insan-benzeri varlığın, patlama olmadan önce araçtan dışarıya fırlatıldıklarını belirlemiştir. Varlıklar enkazın 2 mil doğusunda bulunmuşlardır. Dört varlığın da ölmüş oldukları ve bulunmalarından önce bir haftalık bir zaman geçtiğinden,

bu süre içinde yırtıcı hayvanlara ve açık arazi koşullarına maruz kaldıkları için bedenlerinin dağılmış olduğu görülmüştür. Özel bir bilimsel ekip, inceleme için cesetleri teslim almıştır. Aracın enkazı da farklı lokasyonlara nakledilmiştir. Bölgedeki sivil ve askeri tanıklar sorguya alınmışlar, basına, cismin rotasından çıkan bir hava araştırma balonu olduğu yönünde kurgu bir açıklama yapılmıştır.

Başkan'ın doğrudan talimatıyla görevlendirilen General Twining ve Dr. Bush tarafından organize edilen bir araştırma, aracın kısa menzilli bir keşif gemisi olduğu yönünde bir ön fikir birliğiyle (19 Eylül 1947) sonuçlanmıştır. Bu sonuca varılmasının temel dayanağı, aracın boyutları ve tanımlanabilir bir konfigürasyonu olmamasıdır. Benzeri bir analiz Dr. Bronk tarafından dört ceset üzerinde de yapılmıştır. Kesin olmayan sonuca göre, bu yaratıklar insan-benzeri olmakla birlikte, gelişimlerinden sorumlu biyolojik ve evrimsel sürecin homo sapienslerde gözlenen süreçten oldukça farklı olduğu anlaşılmıştır. Dr. Bronk'un ekibi, 'Dünyadışı Biyolojik Varlıklar' (Extraterrestrial Biological Entities) veya EBE'ler teriminin, daha kesin bir tanımlama üzerinde fikir birliğine varılincaya kadar benimsemesini önermişlerdir.

Bu aracın dünya üzerinde herhangi bir ülkede üretilmediği kesin olduğundan, spekülasyonlar aracın nereden ve nasıl geldiği noktasında yoğunlaşmıştır. Dr. Menzel gibi bazı bilim insanları, cismin kökeninin tamamen farklı bir güneş sistemi olduğunu düşünüyor olsalar da, Mars kaynaklı olması* ihtimali de vardır.

* Raporda, dünyadışı aracın Mars gezegeninden geldiği ihtimali üzerinde durulması, o yıllardaki sınırlı astronomi anlayışından kaynaklanmaktadır. Özellikle 1940'lı ve 1950'li yıllarda, "Mars'tan gelen uzaylılar" klişesi popüler kültürün bir parçasıydı. Dönemin bilim insanları da bu fikre uzak durmuyorlardı. Bu bakımdan, Mars olasılığının ABD Başkanı'na sunulan resmi bir brifing raporuna dahi yansımış olması şaşırtıcı görülmemelidir.

Aracın üzerinde, bir tür yazı olduğu anlaşılan bazı şekiller bulunmuştur. Bu yazıları deşifre etme çabaları büyük ölçüde sonuçsuz kalmıştır. Aynı şekilde, aracın sevk sistemi veya kullanılan güç kaynağının aktarma yönteminin belirlenmesi çabaları da başarısız olmuştur. Tanımlanabilir hiçbir kanat, pervane, jet motorları veya benzeri hiçbir konvansiyonel sevk veya yönlendirme metodunun, ayrıca metalik kablolar, vakum tüpleri veya elektronik parçaların araçta bulunmaması, analizi zorlaştırmıştır. Aracın düşmesine yol açan patlama sebebiyle sevk sisteminin tahrip olduğu varsayılmaktadır.

Söz konusu araçlar, işletim nitelikleri ve amaçları hakkında mümkün olduğu kadar çok ek bilgi ihtiyacı, Aralık 1947'de ABD Hava Kuvvetleri'nin 'SIGN Projesi' olarak bilinen girişimi başlatmasına yol açmıştır. Güvenliği sağlamak amacıyla, SIGN ve Majestic-12 arasındaki irtibat, Hava Materiyal Komutanlığı'nın İstihbarat Birimi bünyesindeki iki kişiyle sınırlandırılmıştır. Bunların görevi belli kanallardan bilgi akışını sağlamaktır. SIGN Projesi Aralık 1948'de GRUDGE Projesi'ne dönüşmüştür. Operasyon halen 'Blue Book' (Mavi Kitap) kod ismiyle yürütülmekte olup, irtibat, proje başkanı olan Hava Kuvvetleri subayı tarafından sağlanmaktadır.

6 Kasım 1950 tarihinde, muhtemelen aynı orijine sahip ikinci bir cisim atmosferde uzun bir hat takip ettikten sonra, Teksas-Meksika sınırının El Indio-Guerrero bölgesinde, yüksek bir hızla düşmüştür. Araştırma ekibi bölgeye ulaşınca kadar aracın enkazı tamamen yanmıştır. Elde edilebilen enkaz incelenmek üzere Sandia-New Mexico'daki A.E.C. tesisine nakledilmiştir.

Bu ziyaretçilerin nihai niyet ve hedefleri hakkında hiçbir bilgi bulunmadığından, olayın ulusal güvenlik bakımından önemi devam etmektedir. Ayrıca, bu araçların bu yılın mayıs ayında başlayan ve sonbahar boyunca devam eden keşif çalışmalarındaki ciddi artış, yeni gelişmelerin çok yakın olabilece-

ği yönünde endişelere yol açmıştır. Kamuoyunda oluşabilecek paniğin her ne pahasına olursa olsun önlenmesi gereği ve bariz uluslararası ve teknolojik değerlendirmeler çerçevesinde, Majestic-12 Grubu, en sıkı gizlilik önlemlerinin kesintisiz olarak yeni yönetim döneminde de uygulanmaya devam edilmesi konusunda fikir birliğine varmıştır. Kamuoyuna konu hakkında açıklama yapılması ihtimaline binaen, MJ-1949-04 P/78 acil eylem planının da yürürlükte tutulması gereği bulunmaktadır.”

Brifing Belgesi'ndeki ifadeler, UFO/Dünyadışı Varlıklara ilişkin bilinenlerle örtüşmekteydi. Başta ünlü nükleer fizikçi ve UFO araştırmacısı Stanton Friedman olmak üzere farklı uzmanlar belgeyle ilgili uzun ve zahmetli bir analiz süreci yürütmüşler ve sonucunda belgenin doğruluğunu teyit etmişlerdi. Böyle bir belgenin sızması, kesin resmi açıklama yapılmaksızın, kamuoyunun dünyadışı varlıklarla ilgili gerçeklere yavaş yavaş ısındırılmasını hedefleyen, devlet içindeki bir grubun varlığına da açıkça işaret etmekteydi.

Robertson Paneli - 1953

Exopolitika tarihinde önemli köşe taşlarından bir tanesi 1953 tarihli Robertson Paneli'dir. CIA finansmanıya Dr. H. P. Robertson tarafından başkanlık edilen panelin, “Durant Raporu” olarak anılan sonuç raporunda, UFO gözlemlerinin, “dış güçler” tarafından kötüye kullanılması ve böylelikle ABD ulusal güvenliğinin tehlikeye düşmesi ihtimali çerçevesinde kasıtlı olarak yalanlanması öneriliyordu.

Raporda şu ifadelere yer verilmişti:

“UFO gözlemlerinin, olayın yabancı güçler tarafından manipüle edilmesi tehlikesi karşısında yalanlanması önerilmektedir. Ayrıca kamuoyunun ilgisinin ve ciddi araştırma ta-

leplerinin engellenmesi maksadıyla bir eğitim programı uygulanmalıdır. UFO gözlemleri kuvvetli bir psikolojik reaksiyon yaratmaktadır. Bu eğitim, kitle medya araçları (TV, sinema ve makaleler) tarafından sağlanabilir. Bu tür bir programın, kamuoyunun saflığını ve zeki düşmanca propagandaya yenik düşme ihtimalini azaltması beklenmelidir.”

Programın nihai amacı kamuoyunun konuya olan ilgisini azaltmaktı. Bu raporu takiben CIA merkezli sistematik bir yalanlama programı süratle yürürlüğe konuyordu.

JANAP-146 E Talimatnamesi - 1954

1954 yılında yine exopolitika açısından çok önemli bir belgeyle karşılaşyoruz. Bu belge UFO’lar konusunda ordu mensupları üzerindeki ağır baskının temelini oluştuyordu. JANAP-146 E başlıklı talimatname, Kara, Deniz ve Hava Kuvvetleri’nin tüm personelini kapsıyor ve UFO gözlemi yapan ordu mensuplarının gözlemlerini açıkça ifşa etmesinin suç teşkil edeceğine, bu şahıslar hakkında soruşturma açılacağına dair hükümler içeriyordu. Talimatnameye göre, UFO’lara ya da dünyadışı varlıklara ilişkin bilgilerin kamuoyuna açıklanması “Casusluk Kanunu” hükümleri çerçevesinde değerlendirilecek ve 10 yıla kadar hapis cezasının yanı sıra 10.000 dolar para cezasını gerektirecekti. Son derece caydırıcı nitelikteki bu cezaların yanı sıra, dünyadışı canlılara ya da araçlara tanıklık eden personel ve aile fertleri üzerinde çok şiddetli bir tehdit, korkutma ve yıldırma politikası uygulanıyordu.

Dr. Steven Greer’ın öncülük ettiği “İfşaat Projesi” kapsamında ifade veren, ABD Donanması’ndan emekli Teğmen Frederick Marshall Fox da JANAP-146 E talimatnamesini doğrulayan tanıklardan biri oluyordu.

Özel Operasyonlar Elkitabı (SOM-1) - 1954

Dünyadışı varlıklara ilişkin siyasetin yürütülmesinden sorumlu Majestic-12 adlı grup tarafından hazırlanan, Nisan 1954 tarihli, 39 sayfalık, son derece çarpıcı bilgiler içeren “Special Operations Manual” (Özel Operasyonlar Elkitabı [EK- 5]), örtbas politikasını net ve açık ifadelerle özetleyen bir belge olması bakımından da exopolitika açısından çok önemli bir doküman özelliği taşımaktadır.

Elkitabı, “Dünyadışı Varlıklar ve Teknoloji, Enkaz Kaldırma” başlığı altında, 1947-1953 yılları arasında düşen dünyadışı uzay araçları ve enkazda bulunan varlıklara ilişkin detaylı bilgileri içeriyordu. SOM-1 Elkitabı ayrıca bu araçların enkazlarının hangi yöntemlerle kaldırılması ve taşınması gerektiğine ve UFO tip-modellerine ilişkin ayrıntılı bilgileri de kapsıyordu.

Majestic-12 Grubu 1947 yılında ABD’nin elindeki dünyadışı araç ve varlıklara ilişkin politikayı idare etmesi amacıyla Başkan Truman’ın emriyle kurulmuş olmasına rağmen, kendilerine tanınan neredeyse sınırsız yetkiler sebebiyle bir süre sonra adeta devlet içinde devlet haline gelmiş, ABD başkanlarının bile kontrolünden çıkmış bir mekanizmadır. ABD eski dışişleri bakanı Henry Kissinger uzun yıllar Majestic-12 Grubu’nun başkanlığını yürütmüştür. Bu grubun halen varlığını sürdürdüğü tahmin edilmekle birlikte, hâlâ aynı adı taşıyıp taşımadığı bilinmemektedir.

Bu özet bilgileri verdikten sonra şimdi tekrar *Özel Operasyonlar Elkitabı*’na dönelim ve kitaptan çok dikkat çekici bazı bölümleri nakledelim:

“Dünyadışı araçlarda saptanan yüksek teknolojinin düşman unsurların eline geçmesi tehlikesi karşısında, konu en yüksek derecede gizlilikle kamuoyundan saklanmalıdır.”

“Ele geçirilen dünyadışı araç ve materyalin bilimsel ana-

liz amacıyla toplanması, enkazının kaldırılması Majestik-12 Grubu'na bağlı özel birimlerce yapılacaktır.”

“ABD toprakları dışında düşebilecek ve yabancı ülkelerin eline geçebilecek dünyadışı araçların enkazının toplanması CIA ile koordinasyon halinde gerçekleştirilecektir.”

“Dünyadışı uygarlıkların dünyayı hangi amaçla ziyaret ettikleri konusu belirsizliğini korumakla birlikte, ulusal güvenlik bakımından tehdit oluşturdıklarına dair önemli bir belirti yoktur.”

“Bu varlıkların teknolojisi, dünya bilim insanları tarafından anlaşılamayan bir düzeydedir. Şu ana kadar kötü bir niyet belirtisi görülmemiştir. Ancak insan türüyle temastan kaçınılmaktadır. Düşen araçlarına ait enkazın ve kazada ölen varlıkların cesetlerinin teslim alınması yönünde herhangi bir resmi talepleri olmamıştır.”

“Ele geçirilen dünyadışı uzay araçlarının incelenmesi sonrasında aşağıdaki bilgiler elde edilmiştir:

Dünyadışı uzay araçları 4 ayrı tiptedir:

- Elips ve disk şeklindeki araçlar
- Uçak gövdesi ya da silindir şeklindeki araçlar
- Yumurta biçiminde ya da yuvarlak araçlar
- Üçgen biçimli araçlar

İlk iki kategorideki araçlar metalik yapıda ve mat alüminyum rengindedir. Tek parçadan oluşmakta ve yüzeylerinde herhangi bir bağlantı parçası bulunmamaktadır. Araçlar 50 ila 300 ayak uzunluğunda olup, kalınlıkları uzunluklarının yüzde 15'i kadardır. Araçların alt ve üst kısımlarında kubbe şeklinde uzantılar ve üzerlerinde ışıklar mevcuttur. Aynı ışıklar aracın dış kenarında da görülmektedir. Işıklar araç hareket halinde olmadığı zaman görülmemektedir. Araçlar olağanüstü keskin dönüşler ve manevralar yapabilmektedirler.

Daha büyük ölçülere sahip olan son iki kategorideki araçların uzunlukları 250 metre civarındadır. Bu araçlar atmosferin alt katmanlarında görülmemektedir. Saatte 7.000 mil (yaklaşık 11.000 kilometre) hız yapabildikleri radarla saptanmıştır. (Not: Burada ana gemiler tarif ediliyor.)

Ele geçen dünyadışı varlıkların iki ayrı tipte olduğunu da yine elkitabındaki tanımlamalardan anlıyoruz:

“EBE-I (Extraterrestrial Biological Entity - Dünyadışı Biyolojik Varlık Tip-1)

Varlık insansı (humanoid) olup, uzaktan bakıldığında Uzakdoğulu insan tipini anımsatmaktadır. Boyları 1,50 metre civarında, kiloları ise 35-45 kg arasındadır. Oransal olarak insanlara göre daha küçük yapıdadırlar, ancak kafatası ölçüsü daha geniş ve yuvarlaktır. Derileri solgun beyaza çalan renkte ve pütürlüdür. Göz yapısı geniş, gözbebekleri iri ve iris kahverengiye çalar siyah renktedir. Göz beyazı insanlarınkinden farklı olarak gri renktedir. Kulaklar küçük, burun ince ve uzun, ağız yapısı ise insanlardan geniş ve neredeyse dudaksızdır. Yüz ve vücutta tüy son derece azdır. Vücut yapısı ince olmakla birlikte, kas yapısı gelişmiştir. Yağ dokusu mevcut değildir. Eller küçük ve 4 adet uzun parmaklıdır. Ayaklar oransal olarak büyük ve yayvandır.

EBE-II (Dünyadışı Biyolojik Varlık Tip-2)

İkinci tip varlık birinciden oldukça farklı özellikler taşımaktadır. Boy 90-120 cm, kilo 15-25 kg civarındadır. Kafatası oransal olarak insanlardan ve Tip-1 varlıklardan daha büyüktür. Gözler oldukça iri, çekik ve neredeyse kafatasının arkasına

kadar uzanmaktadır. Gözler tamamen siyah olup, göz beyazı mevcut değildir. Burun sadece kesik şeklinde iki adet burun deliğinden oluşmaktadır. Ağız dudaksız ve sadece kesik şeklindedir. Deri soluk ve mavimsi-gri renklidir. Varlığın sırt kısmı daha koyudur. Deri pürüzsüzdür. Memeli türde olmadıkları anlaşılmaktadır. Kollar bacaklara oranla daha uzundur. Ellerde uçlara doğru giderek incelen 3 uzun parmak mevcut olup, başparmak neredeyse diğer parmaklar uzunluğundadır. İkinci parmak diğerlerine göre daha kalındır ama işaret parmağı kadar uzun değildir. Ayaklar küçük ve dar olup, ayakta bulunan 4 adet parmak bir zarla birbirine bağlıdır.

Bu iki tip varlığın nereden geldikleri kesin olarak bilinmemekle birlikte, iki ayrı gezegene ait oldukları anlaşılmaktadır.”

Özel Operasyonlar Elkitabı’nda dünyadışı teknolojiye ilişkin olarak ise şu bilgiler yer alıyor:

“Aşağıdaki bilgiler 1947-1953 yıllarında düşen dünyadışı araçların enkazının ilk analizinden elde edilen bilgilerdir.

Enkazın ilk analizi geminin iç taraftan infilak ettiğini ve çok büyük bir güçle yere çarptığını göstermiştir. Enkaz orta büyüklükteki bir araca aittir. Araç, boyuna oranla son derece hafif bir maddeden yapılmıştır.

Yapılan metalürjik analiz, dünyadışı uzay aracının dünya bilimince tanınmayan bir maddeden yapılmış olduğunu göstermiştir.

Aracın yapıldığı madde ısı testine tabi tutulmuş, maddenin ısıya yüksek direnç gösterdiği belirlenmiştir.

Aracın yapıldığı madde alüminyum folyo ya da alüminyum-magnezyum kaplama görüntüsünde olmakla birlikte her ikisinin de özelliklerini göstermemektedir. Aksine bilinmeyen bir tür plastik özelliği sergilemektedir.

Analiz edilen materyalde manyetik özellikler veya radyasyon kalıntısına rastlanmamıştır.

Bazı parçaların üzerinde anlaşılamayan işaret ve şekiller görülmüştür. Bunların deşifre edilmesi mümkün olamamıştır.

İncelenen birçok parçanın fonksiyonu anlaşılamamıştır.”

Aşağıdaki ifadeler ise olayın basından nasıl saklanması gerektiğine ilişkin talimatları içeriyor:

“Enkazın parçalarının sivillerin eline geçmemesi için her türlü önlem alınmalı, basının haberdar olması kesinlikle engellenmelidir. Alınan her türlü önleme rağmen basın olaydan haberdar olduğu takdirde, aşağıda belirtilen örtbas yöntemleri uygulanacaktır. Ancak, basına yapılacak açıklama, UFO'ların var olmadığı yönündeki resmi politikayla çelişkili olmayacaktır.

Resmi İnkâr: En uygun açıklama, olağanüstü bir olayın olmadığını duyurulmasıdır. Hükümetin olayla ilgili hiçbir bilgisinin bulunmadığı açıklanmalı, böylelikle basının konuyu daha fazla araştırması engellenmelidir.

Tanıkların Güvenilirliğinin Yıpratılması: Tanıkların olay hakkındaki bilgilerinin düzeyi net olarak anlaşıncaya kadar basınla temaları kesilmelidir. Tanıkların olay hakkında konuşmaları engellenmelidir. Eğer basınla konuşmuşlarsa, tanığın saygınlığı yok edilmeli, tanığın bazı doğal olayları yanlış yorumlamış olduğu, halüsinasyon görmüş olabileceği ya da sahtekâr olduğu öne sürülmelidir.

Örnek olarak, meteor, uydu, meteoroloji balonu veya askeri uçak düştüğü yönündeki açıklamalar alternatif olarak kullanılabilir. Ayrıca bölgenin kamyonlardan dökülen zehirli maddeler dolayısıyla kirlendiği açıklanarak, yetkisiz veya arzu edilmeyen personel bölgeden uzak tutulabilir.”

Önerilen bu yöntemler yaklaşık 70 yıldır UFO olaylarını örtbas etmek ya da tanıkları kamuoyu önünde küçük düşürmek için kullanılmaya devam edilmektedir.

Elkitabının geri kalan bölümü ise düşen dünyadışı araçların

enkazının nasıl toplanacağını ve önceden belirlenen gizli lokasyonlara nasıl nakledileceğini tarif ediyor.

Elkitabında yer alan talimatlar, dünyadışı yaşama ilişkin bilgilerin bugüne kadar nasıl bu derece gizli tutulabildiğini merak edenler için bir nebze de olsa açıklayıcı niteliğe sahiptir. Aslında sistem bilinenden çok daha karmaşıktır. Gizlilik sadece olayların örtbas edilmesiyle sağlanmamıştır. Son derece incelikle tasarlanmış politikalar söz konusudur.

Brookings Enstitüsü Raporu - 1961

Exopolitika tarihinde çok kritik nitelikte bir belge, ABD'nin en saygın düşünce kuruluşlarından bir tanesi olan, Washington merkezli Brookings Enstitüsü'nün bir NASA komitesi için hazırladığı ve ABD Temsilciler Meclisi'ne de sunulan 1961 tarihli rapordu (EK-6). Rapor, teknolojik olarak çok ileri bir uygarlıkla temas kurulmasının yıkıcı olabilecek sosyal etkilerinden ve böyle bir temasın örtbas edilmesi gereğinden bahsediyordu. Rapordaki şu ifade çok dikkat çekiciydi:

“Antropoloji dosyaları, kendilerinin evrendeki yeri konusunda endişeleri olmayan, fakat daha önce tanımadıkları ve farklı fikir ve yaşam biçimlerini benimseyen bir uygarlıkla karşılaştıktan sonra dağılan insan topluluklarının örnekleriyle doludur. Bu deneyim sonrasında ayakta kalanlar, bunun bedelini, değer ölçülerinin ve davranışlarının değişmesiyle ödemek zorunda kalmışlardır.”

Rapor, dünya kamuoyunun dünyadışı yaşamın keşfine ve reçeği reaksiyonun kestirilemediğine ve böyle bir gelişmenin toplumsal çözülmeye yol açabileceğine özellikle dikkat çeki-

yordu. Gizlilik derecesi taşıyan bir belge olmamasına rağmen uzun yıllar gözlerden uzak tutulan rapor, 1993 yılında Little Rock-Arkansas'taki Federal Arşiv'de tekrar ortaya çıkarıldı.

Brookings Enstitüsü 1916 yılında kurulmuş, ABD'nin sosyal, ekonomik, idari ve dış politikasını belirleyen önemli aktörlerden biridir. Bu bakımdan, dünyadışı uygarlıklarla temas konusundaki beyanlarının ABD yönetimi tarafından dikkate alınmamasını beklemek saflık olacaktır. ABD'nin son 60 yıldaki tutumu da bunu doğrular niteliktedir.

Gerek ordunun gerekse bağımsız düşünce kuruluşlarının konuyla ilgili çekinceleri, ABD'nin dünyadışı temasla ilgili bilgileri kamuoyuyla paylaşmasını engelleyen ve örtbas siyasetini kurumsallaştıran faktörlerden olmuştur.

Hava Kuvvetleri Araştırma Projeleri

UFO'lara ilişkin olarak ABD Hava Kuvvetleri tarafından yürütülen araştırma projeleri "Project Sign" (1948), "Project Grudge" (1949-51) ve "Project Blue Book" (1951-1969) kapsamında yüzlerce UFO olayı –görünüşte– inceleniyordu. Projelerde görevli astronomi ve fizik kökenli araştırmacılar ampirik analiz standartları geliştirdiler ve sadece UFO'ların fiziksel niteliklerini incelemekle yetindiler. Ancak, konunun exopolitik bakış açısıyla araştırılmasına asla izin verilmedi.

Gerçekte bu üç proje, dünyadışı uygarlıklardan zaten haberdar olan Hava Kuvvetleri'nin, sisteme akmakta olan UFO raporlarını yakından izlemesini sağlıyor ve böylelikle dünyadışı varlıklarla temas ve gözlemlere karşı yalanlama ve tanıkları gözden düşürme mekanizmasının süratle işleme konmasını kolaylaştırıyordu. Hava Kuvvetleri bu sözde araştırma projelerini yürütürken, perde arkasında dünyadışı teknoloji-

nin analiz edilerek savunma sanayiinde kullanıma sokulması çalışmalarını da sürdürüyordu.

Özellikle Mavi Kitap Projesi'nin (Project Blue Book) gerçek fonksiyonu, tanık raporlarının tek bir merkeze kanallize edilmesi idi. Böylece, yoğun UFO raporlarıyla ilgilenildiği izlenimi veriliyor ama gerçekte hepsi hasıraltı ediliyordu. Kısacası, ünlü Mavi Kitap Projesi tam anlamıyla göz boyama amacı taşıyan bir girişimdi. Projenin 18 yıl yürürlükte tutulmasının amacı bilimsel değil tamamen siyasiydi.

Condon Raporu -1969

ABD Temsilciler Meclisi Silahlı Kuvvetler Komitesi'nin (Savunma Bakanlığı'nı denetleyen komite) Nisan 1966'da, UFO'ların bilimsel olarak araştırılması için Hava Kuvvetleri'nin bir üniversiteden görüş istemesi yönünde tavsiye kararı alması üzerine Mavi Kitap Projesi'nin sonunun yaklaştığı anlaşıyordu. 7 Ekim 1966'da Hava Kuvvetleri, UFO'ların araştırılmasına yönelik bilimsel projenin Colorado Üniversitesi tarafından yürütüleceğini açıkladı. Üniversitenin oluşturacağı komiteye Dr. Edward Condon başkanlık edecekti. Aslında, sonuç daha baştan kurgulanmıştı ve projenin görünmeyen yüzünde Condon Komitesi'nin tek bir görevi vardı: UFO'larla ilgili resmi araştırma sürecini sona erdirmek üzere Hava Kuvvetleri'ne gerekçe sağlamak!

Dr. Condon'un, komitenin çalışmaları başladıktan sonraki ifadeleri bunu doğruluyordu:

"Hükümete bu işten (UFO'lar meselesinden) elini çekmesi için tavsiyede bulunma eğilimindeyim. Şu andaki düşüncem, araştırmadan herhangi bir şey çıkmayacağı yönündedir. (...) Ama, bir yıldan önce herhangi bir sonuca varmamam gerekiyor."

Dr. Condon akademik dürüstlüğünü ve tutarlılığını bir kenara bırakıyor, geniş kanıt dosyalarını ve tanık ifadelerini göz ardı ederek kendisinden istenilenleri yerine getiriyordu.

Raporun nihai sonucu “Condon Raporu” ismiyle 9 Ocak 1969 tarihinde yayımlandı. Sonuç raporunda şu ifadeler vardı:

“Genel kanaatimiz son 21 yıla ait UFO olaylarının araştırılmasından bilime katkı sağlayacak herhangi bir sonuç çıkmadığıdır. Komitemize sunulan verilerin değerlendirilmesi sonucunda, bilimsel ilerleme beklentimiz bakımından UFO’ların araştırılmasına devam edilmesini gerektirecek bir netice elde edilmemiştir.”

Condon Raporu’nun açıklanması sonrasında, 17 Aralık 1969 tarihinde “Mavi Kitap Projesi” sona erdiriliyor ve ordu tarafından UFO’larla ilgili olarak yürütülen araştırmalar kalın bir gizlilik perdesiyle örtülüyordu.

Eldeki sayısız kanıta rağmen komitenin vardığı bu sonuç ve sonrasında uygulanan siyaset, en dar görüşlü uygulamalardan biri olarak tarihe geçti. Bu olay, UFO/Dünyadışı Varlıklar konusunun araştırılmasında neden exopolitika metodolojisinin kullanılması gerektiğine dair çok iyi bir örnekti.

Dünyadışı Varlık veya Materyalle Temasa İlişkin Kanun - 1969

1969 yılında NASA, dünyadışı varlıklar veya materyalle temasa maruz kalınmasına ilişkin bir yasal düzenleme geçirtti. Bu kanun dünyadışı varlıklarla veya materyalle temas eden şahısların gözaltına alınmaları ve süresiz olarak hapse

atılmaları için bir emsal karar oluşturunuyordu. Bu düzenlemenin en önemli maddesi, NASA direktörüne veya onun atayacağı idareciye önemli bir yetki veriyordu. Buna göre, NASA, bir şahsın, mülkün, hayvanın, diğer herhangi bir yaşam formunun veya materyalin dünyadışı varlıklarla ve materyalle teması maruz kalması halinde, bunların karantinaya alınmalarına karar verebilecekti. Bu karantina, NASA tarafından tamamen “makul gerekçe” kanaatine dayalı olarak alınabilecekti.

Yasal düzenlemenin en rahatsız edici yönü, gözetli veya tutuklamanın temyiz edilememesi ve diğer anayasal hakların da kullanılamamasıydı. Kamuoyu ve seçimle gelmiş politikacılar dünyadışı uygarlıkların faaliyetlerinden haberdar olmadıklarından, bu NASA kanunu Kongre denetimine tabi olmayan uygulamalara rahatlıkla zemin hazırlıyordu. “Dünyadışı Varlıklarla Teması İlişkin Düzenleme” 1991 yılında resmi olarak yürürlükten kaldırıldı ve rezerv yasa statüsüne alındı. Ancak, devlet kurumları ve ordunun dünyadışı varlıklarla temas kuran bireylere uygulamak isteyecekleri hukuki yaptırımlar için emsal oluşturmaya devam ediyordu.

Bu kanun ve diğer ülkelerdeki benzer düzenlemeler temasçılarını susturabilmek için güçlü bir yasal dayanak sağlamaktadır. Temel olarak, dünyadışı varlıklarla bir şekilde temas eden şahıslar hiçbir yasal koruma altına alınmadan süresiz gözetli yaptırımıyla karşı karşıya kalmaktadır. Bu durum, deneyimlerini özgürce paylaşmak isteyen temasçılar için caydırıcı olduğu gibi, toplum içinde temas kurdukları şahısların yasal olarak zarara uğramasını istemeyen dünyadışı uygarlıkların temsilcilerinin de, gerçek kökenlerini açıklamak konusunda çekingen davranmalarına yol açmaktadır.

Tehdit Algısı ve Tanıklara Uygulanan Yıldırma Yöntemleri

UFO/Dünyadışı Varlıklar konusunda bilgi sahibi olan şahıslara uygulanan ağır yaptırım ve caydırma/yıldırma yöntemlerini dikkate aldığımızda, ordu ve hükümet içindeki ihbarcı tanıkların, bildiklerini anlatmak üzere ortaya çıkarak, gerçekten de büyük bir risk aldıklarını söylemek yanlış olmayacaktır. Tanıklar bu cesur girişimlerinin bedelini genellikle ağır ödemekte, toplum içindeki saygınlıklarını, kariyerlerini, hatta ailelerini kaybetmek gibi ciddi sonuçlarla karşı karşıya kalmaktadırlar.

Şunu kabul etmek gerekir ki, mevcut düzende hiçbir şahsın ulusal güvenlik kurumlarının baskısından kendilerini kurtarabilmeleri şansı yoktur. Zira bu kurumların neredeyse sınırsız gücü, kaynakları ve ileri teknolojileri vardır. Bu yüzden, ağır baskı altındaki bazı temasçı/tanıklar, dünyadışı ziyaretçilerden aldıkları mesajları bilimkurgu romanı görüntüsü vererek yayımlamak yoluna gitmişlerdir. (Bu yöntem bazı köşe yazarlarının da yasal sorumluluk altında kalmamak için başvurdukları yöntemlerden bir tanesidir.)

Yıldırma ve tehdit politikalarının arkasındaki en önemli faktörlerden bir tanesi, kavrayamadıkları ya da kontrolleri altında bulunmayan her fenomeni düşmanca bir tehdit olarak algılamaya koşullanmış sığ askeri zihniyet olmuştur. Bu zihniyet, uzayın ileri teknolojiye sahip savunma sistemleriyle çöplüğe döndürülmesine de yol açmıştır.

Dr. Steven Greer *İfşaat* adlı kitabında şunu aktarıyor:

“Bir defasında UFO'lara dair askeri ve istihbarat operasyonlarında görev almış bir fizikçiyle konuşuyordum. Kendisine, neden bu dünyadışı araçları gelişmiş uzay savunma sistemlerimizle vurmaya çalışıyoruz diye sorduğumda birden çok öfkelendi ve bana şu yanıtı verdi: Bunlar (ABD ordusunun

ilgili birimi kastediliyor) o kadar kibirli ve kontrolsüz ki, bir UFO'nun hava sahamıza girmesini hemen saldırı olarak görüyorlar ve UFO'lara düşmanca karşılık veriyorlar. Dikkatli olmazlarsa bizi gezegenler arası bir çatışmaya sürükleyecekler.

Korkuyorlar... Bilinmeyenden korkuyorlar... Hırs, kontrol arzusu ve kurumsal hantallık buna sebep oluyor."

Dünyadışı uygarlıkların bir "dış tehdit" olarak kamuoyuna sunulması da yine detayları incelikle tasarlanmış bir politikanın ürünüdür. "Dış tehdit" veya "dış güçler" terimi genel olarak ülkelerin iç politikalarında iktidarlar tarafından bazı ülke içi uygulamaları mazur göstermek maksadıyla yaygın olarak kullanılmıştır. Bu yüzden, dünyadışı uygarlıklar konusunu kontrol altında tutan mekanizma, sürekli olarak dünyanın "uzaylılar" tarafından istila edileceğine dair sahte dış tehdit algısı yaratarak da, gizlilik politikasının devamını sağlamıştır.

Baskı ve yıldırma uygulamalarının bir diğer sebebi de, ulusal güvenlik ve istihbarat kuruluşlarının, böylesine devasa bir konunun kontrolünü ellerinden kaçırma korkusudur. Bu tür kurumlar doğal olarak gücü asla kaybetmek istemezler. Güç kontrol, kontrol de güç demektir. Ulusal güvenlik ve istihbarat kuruluşlarının en önemli motivasyonu şu soruda saklıdır: "Bilmediğimiz neler oluyor?" Bu nedenle, bu kuruluşlar, UFO/Dünyadışı Varlıklar konusunda devre dışı kalmamak ve kontrol gücünü kaybetmemek amacıyla her yöntemi denemekten kaçınmamaktadırlar. Ordular ve istihbarat kuruluşları, anlayamadıkları ve üzerinde kontrol sahibi olmadıkları her realiteyi tehdit olarak algılama eğilimindedirler. Bu kadar katı bir örtbas ve baskı politikasının uygulanmasının başlıca sebeplerinden bir tanesi de bu anlayıştır. Dünyadışı uygarlıkların her alandaki üstün bilgi ve teknolojileri karşısında, olan biten üzerinde hiçbir kontrol sağlayamayan ordu komutanları ve istihbarat birimleri çareyi üst üste gizlilik duvarları örmekte bulmuşlardır.

Peki, UFO/Dünyadışı Varlıklar tanıkları, temasçılar ve ihbarcılar hangi yöntemlerle susturulmakta, baskı altına alınmakta veya saygınlıkları yok edilmektedir?

Şimdi, en hafifinden en ağırına kadar bir yelpaze içinde uygulanmakta olan bu yöntemlere göz atalım:

a) Dünyadışı varlıklar ve faaliyetlerine ilişkin haberlere doğrudan sansür uygulanması: En sık başvurulanan yöntemlerin başında gelmektedir. Ne kadar saygın tanıklar tarafından aktarılırsa aktarılsın, dünyadışı varlıklar ve UFO'lara ilişkin haberler ya tamamen göz ardı edilmekte ya da medyada çok küçük başlıklarla yer alması sağlanmaktadır. Yayınlanan haberlerde çoğunlukla alaycı ve sansasyonel bir üslup kullanılarak haberin ciddiyet düzeyi kamuoyunun gözünde düşürülmektedir.

Dr. Steven Greer'in İfşaat Projesi'ne uygulanan medya sansürü bunun en iyi örneklerinden biridir. Normal koşullarda tüm dünya medyası tarafından manşet yapılması gereken bu tarihi basın toplantısı küçük puntolu haberlerle geçiştirilmiştir.

b) Tanıklara sahte belge pas edilmesi: Tanıkların saygınlığının yok edilmesi yöntemlerinden bir diğeri de, kendilerine UFO'larla ilgili düzmece belge/kanıt vb. pas edilmesidir. Özellikle belirli bir konuya odaklanmış ve kanıt toplamaya çalışan bir UFO araştırmacısına, araştırdığı konuyu destekleyen düzmece bir belge iletilir ve araştırmacının bu belgeyi kitabında veya makalesinde safça kullanması beklenir. Araştırmacı bunu kullandıktan sonra, belgeyi gönderen istihbarat kurumu belgenin sahte olduğuna dair kanıtları ortaya sürer ve araştırmacının kamuoyu önünde küçük düşmesi sağlanır. Böylece, o araştırmacının ileri sürdüğü diğer tüm iddiaların da düzmece olduğu algısı yaratılır.

Örnek bir olayda, NATO'da da görev yapmış tanıklardan Robert Dean'e, UFO'larla ilgili bazı gizli belgelerin yer aldığı

söylenen mikrofilmler veriliyor. Dean biraz aceleci davranarak bu belgeleri kullanıyor. Dean daha sonra bu mikrofilmi bir UFO araştırmacısına gönderiyor. Uzman araştırmacı belgelerin sahte olduğunu anlıyor. Ancak Dean'ın ifadeleri büyük oranda gerçekleri yansıtsa da, kullandığı bu mikrofilm bütün güvenilirliğini sarsıyor. Robert Dean uzun yıllar bu algıyı ortadan kaldırmak için uğraşıyor ama ismi bir defa da olsa sahte bir belgeyle anıldığından bu konuda çok da başarılı olamıyor.

Bir diğer örnek olayda, Deniz Binbaşı Graham Bethune'un elinde bulunduğu iddia edilen bir fotoğraf ilk olarak 1988 yılında açığa çıkıyor. Fotoğrafta, bir dünyadışı aracın ABD Donanması'na ait bir uçak gemisinin pistine inmiş olduğu görülüyor. Fotoğraftaki uçak gemisinin "USS Coral Sea" olduğu iddia ediliyor. Bu ilginç fotoğraf UFO araştırmacıları tarafından kullanılıyor ve bazı web sayfalarında da yayınlanıyor. Ancak daha sonraları servis edilen orijinal fotoğrafta görülen uçak gemisinin "USS Franklin D. Roosevelt" olduğu ve ortada herhangi bir dünyadışı aracın da bulunmadığı anlaşıyor. Manipüle edilmiş olduğu açıkça belli olan fotoğraf, muhtemelen donanma tarafından yürütülen dezenformasyon programının bir parçası olarak arşivdeki yerini alıyor.

c) Tanık ifadelerindeki küçük tutarsızlıkların belirlenmesi:

Bir başka yöntem ise, tanıkların ifadelerindeki önemsiz ve aslında öze yönelik olmayan küçük tutarsızlıkların bulunarak, bunun abartılması ve böylece ifadenin tamamına gölge düşürülmesidir.

d) Tanıkların tüm eğitim, kariyer vb. kayıtlarının silinmesi: UFO/Dünyadışı Varlıklar tanıklarının eğitim, iş, kimlik ve sosyal güvenlik kayıtları sistemden silinmekte, böylece tanık profesyonel kariyerini ve iddialarını kanıtlayamamaktadır. Bunun en ilginç örneğine Bob Lazar olayında rastlıyoruz.

Bob Lazar 51. Bölge'nin yakınındaki S4 adı verilen tesiste, bir UFO'nun sevk sisteminin analizi üzerinde çalışıyor. Lazar ayrıca, Los Alamos'ta nükleer teknisyen olarak da görev yapıyor. Görevi sona erdikten sonra, yaşananlardan rahatsızlık duyarak üzerinde çalıştığı dünyadışı araç ve gizli proje hakkında açıkça konuşmaya başlıyor. Anlattıklarından ve ileri düzeydeki mesleki bilgisinden Lazar'ın gerçekten de yaptığı işe uygun bir eğitim almış olduğu net olarak anlaşıyor. Ancak, kısa bir süre sonra Bob Lazar'ın tüm eğitim kayıtları siliniyor ve Lazar kimliği konusunda kimseyi ikna edemiyor. Böylece dünyadışı araç üzerinde yaptığı çalışmaya dair aktardıkları da ciddiye alınmıyor. Daha da ilginç olanı, tüm eğitim ve kariyer kayıtları yok edildiğinden, Lazar S4'ten ayrıldıktan sonra iş bulamıyor ve serbest çalışmaya başlıyor. Daha sonra kendisinden, 51. Bölge'deki personele hizmet sağlayan bir randevuevinin bilgisayar kayıtlarını tutması isteniyor. Maddi sıkıntı içindeki Lazar işi kabul ediyor. Aslında Lazar tuzağa düşürülüyor. Bob Lazar kısa bir süre sonra, fahişelerin kazancıyla geçinmek suçundan tutuklanıyor. Bu şekilde toplumdaki saygınlığı yerle bir edilen Lazar sahtekâr ve yalancı damgası yiyerek susturulan tanıkların arasındaki yerini alıyor.

Tüm eğitim ve kariyer kayıtları yok edilenlerden biri de ABD'li bilim insanı Dr. Michael Wolf'tur. Dr. Wolf uzun yıllar dünyadışı varlıklarla birlikte çalışmış, özel projelerde çok üst seviyeli güvenlik kleransı ile görev almış, ayrıca, Başkan'a dünyadışı uygarlıklar konusunda danışmanlık yapmış önemli bir figürdür. Hatta Dr. Wolf, gizli projelerde görev alarak daha sonra tanıklık yapmış en yüksek rütbeli personel olarak anılmaktadır.

Kariyerinin sonlarında ağır gizlilik perdesinden rahatsızlık duyup ortaya çıkarak bazı gazetecilere mülakat vermeye başladığında, üniversitelerdeki eğitim kayıtları, akademik ve mesleki kariyerine ilişkin bilgi ve kayıtların tamamı yok ediliyor. Dr. Michael Wolf, nöroloji, teorik fizik, biyo-genetik vb. alanla-

rındaki muazzam hâkimiyetinin akademik kariyeriyle ilgili verdiği bilgilerle örtüşmesi ve kariyerini doğrulayan başka tanıklar sayesinde kendisini kabul ettirebilme şansına kavuşuyor.

Dr. Wolf, görevi sırasında “griler”den bir varlıkla özel dostluk kuruyor. Deneyimlerini bir kitapta anlatmak üzere tam 15 yıl boyunca izin almaya çalışıyor. Sonucunda, hikâyesini bilimkurgu kisvesi altında anlatması kaydıyla kendisine yayın izni veriliyor ve böylelikle piyasada zorlukla bulunabilen *The Catchers of Heaven* adlı kitabını yayımlıyor.

e) Alaycılık ve küçük düşürme: Tanıkların bilimkurgu meraklısı, ileri derecede hayal gücüne sahip veya alkol/uyuşturucu bağımlısı olduklarına dair haberler yayınlatılması ve kişiliklerinin veya aktardıkları olayın alay konusu yapılması da en sık başvurulmuş yöntemlerdendir.

İngiltere Savunma Bakanlığı bünyesinde oluşturulan UFO Masası’nı 1991-1994 yılları arasında yöneten Nick Pope, konuyu kamuoyunun gözünde değersizleştirmek için kullandıkları yöntemi daha sonraları şöyle açıklıyor:

“UFO fenomenini önemsizleştirme politikamızı gerçekleştirebilmek için uydurma haber ve hile yöntemlerini kullanıyorduk. UFO gözlemi yapanların ‘uçuk’ olduklarını ima etmek amacıyla ‘UFO meraklıları’ ve ‘UFO dedektifleri’ gibi alaycı ifadeler seçiliyordu. Böylece UFO fenomeninin ciddi bir araştırma konusu değil, sadece tuhaf hobileri olan insanların işi olduğu izlenimi yaratılıyordu. Bir diğer tuzak ise, dünyadaki varlıklar için ‘küçük yeşil adamlar’ ifadesinin kasıtlı olarak kullanılmasıydı. İki amaç vardı: Konuyla ilgili medyada yayınlanması düşünülen haberi engellemek veya engellenemediği takdirde haberin, olayı ve olaya ilgi duyacak insanları gülünç duruma düşürecek tarzda sunulmasını sağlamaktır.”¹⁸

f) Tanıklara hukuki yaptırım uygulanması: Tanıklara hukuki yaptırım uygulanması genellikle ABD’de görülmektedir. Çünkü ABD’de bu yaptırımların iki ayrı yasal dayanağı vardır. Bunlardan bir tanesi, sivil şahısların, resmi kanallar dışında (yani devlet izni olmaksızın) yabancı devletlerle uluslararası diplomasi yürütmeleri veya diplomasiye müdahalede bulunmalarını suç olarak kabul eden Logan Yasası’dır. Bu yasada dünyadışı uygarlıklar ifadesi geçmemekle birlikte, dünyadışı varlıklarla temaslar zımnen bu kapsamda değerlendirilmektedir.

Kanunsuz şekilde gözaltına alma yöntemine de zaman zaman başvurulmaktadır. Özellikle alıkonma olayları sonrasında deneyimlerini açıkça paylaşma girişiminde bulunan tanıkların bir süre gözaltında tutulduktan sonra ifadelerini geri çektikleri bilinmektedir.

İkinci yasa, kitabımızda ayrıca sözünü ettiğimiz “Dünyadışı Varlık veya Materyalle Temasa Maruz Kalınmasına İlişkin Kanun”dur.

g) Mali sabotaj: Bir diğer baskı ve yıldırma yöntemi mali sabotajdır. Tanıkların banka hesaplarının dondurulması, kredi kartlarının bloke edilmesi ve mali denetim kurumlarının sürekli baskısı altında bırakılmaları kullanılan yöntemler arasındadır.

h) Siber saldırı yapılması: Ciddi tanık ifadelerine yer veren web sayfaları sıklıkla hacker saldırısına uğramakta ve erişilemez konuma düşürülmektedir. UFO araştırmacılarının bilgisayarlarının harddisklerinin çökertilmesi de yöntemlerden bir tanesidir.

i) Psikolojik savaş: Özellikle dünyadışı varlıklarla ilgili gizli projelerde görev almış asker veya sivil tanıkların, görev bitiminden sonra deneyimlerini açığa vurmaları riski ortaya çıktığında, ağır baskı, taciz, narkotik ilaçlar ve zihin kontrol

teknikleriyle psikolojik olarak yıkıma uğratılmaları başvuru yöntemlerdendir.

j) Fiziksel şiddet uygulanması: En ağır baskı ve yıldırma yöntemlerinden bir tanesidir. Tahmin edileceği gibi, bu yöntemin bir aşama daha ağırlı tanıgın ortadan kaldırılmasıdır. Nadi-ren de olsa, kayıtlarda bu kapsamda olduğu düşünölen vakalar yer almaktadır (Phil Schneider, Ron Johnson, Con Routine, Ann Livingston ve Karla Turner vakaları).

k) Tanıkların rüşvet teklif edilerek susturulmaya çalışılması: Hukuki bakımdan suç, etik bakımdan da yanlış olsa da, doğaı olarak tanıgın en az zarar görebileceğı susturma yöntemi-dir. 20 Ocak 1996 tarihinde Brezilya’da yaşanan, iki dünyadışı varlığın ordu ve istihbarat görevlilerince ele geçirildiğı Vargin-ha Olayı’nda tanıklara psikolojik baskı yapılmasının yanı sıra, rüşvet teklif edilerek susturma yolu da denenmiştir.

Gizlilik Sınıflandırması ve Hücre Sistemi

Temel olarak, dünyadışı varlıklara dair bilgi sahibi ölkelerde kamu görevlilerinin büyük çoğunluğı konu hakkında aydınlatılmamış olduğı gibi, çok yüksek ve farklı gizlilik kleransları gerektiren bu dosyalara erişim hakları da bulunmamaktadır.

UFO/Dünyadışı Varlıklar dosyalarına ait gizlilik sınıflandırması ABD’de “Gizli” ve “Çok Gizli” sınıflandırmalarının çok üzerindedir. Ana klerans “Majic-12” gizlilik kleransıdır. Ama hepsinden önemlisi hücre sistemi uygulamasıdır. Hücre sisteminde, UFO/Dünyadışı Varlıklar konusuna ait bilgiler belli departmanlara tahsis edilmektedir. Her departman sadece kendi yetki alanı dahilindeki bilgiye erişebilmektedir. (Yetkiler UL-

RA, UMBRA gibi farklı üst kleranslarla belirlenir.) Bir başka deyişle, bir görevlinin UFO/Dünyadışı Varlıklar dosyalarına ait gizlilik yetkisine sahip olması, ona bu konudaki tüm dosyalara erişme hakkı vermemektedir. Böylece, en üstteki idareci kadro haricinde hiçbir görevli büyük resmin tamamını görememektedir. UFO/Dünyadışı Varlıklar konusunun bu tarihe kadar gizli tutulabilmesindeki başlıca faktör hücre sistemi olmuştur.

Dünyadışı varlıklar ve teknolojilerle ilgili projelerde çok katmanlı gizlilik sistemi uygulanmakta olup, genel bir proje kleransının yanı sıra, belli bir projeye özgü farklı kleranslar da kullanılmaktadır. Hangi projede ne düzeyde bir gizlilik sınıflandırması kullanılacağına proje yöneticisi karar vermektedir. Bunu şöyle açıklayalım. Projelerde kullanılan genel klerans “Aquarius” kleransıdır. Bu kleransa sahip olmayan şahıslar, dünyadışı teknolojiyle ilgili hiçbir projede görev alamazlar. Ancak belli bir projede, örneğin “Lotus Projesi”nde (böyle bir proje gerçekten de mevcuttur, dünyadışı biyo-teknoloji projesinin adıdır) “Aquarius” kleransına ilave olarak, Lotus’a özgü ikinci bir klerans da (hücre kleransı) gerekebilmektedir.

Hücre sistemiyle yürütülen projelerde, “Majic” kleransına sahip belli bir uzman, örneğin bir UFO’nun sevk sistemini çözümüde işinde çalışırken, dünyadışı aracın navigasyon ve haberleşme sistemlerini görmesi ve incelemesine kesinlikle izin verilmemektedir. Yani, proje yöneticisi ve az sayıdaki diğer üst düzey görevliler dışında kalan uzmanlar dünyadışı aracın bütünü görme yetkisine sahip değildirler.

Bu bilgilere erişebilmek için farklı yetki kleransları ve hücre sistemi haricinde çok önemli bir gizlilik tabakası daha vardır. Bu da “Need to Know” kleransıdır. Bu, diğer yetkilere sahip olsa bile bir şahsın, UFO/Dünyadışı Varlıklar konusunu bilmesinin gerekli olup olmadığına dair bir kleranstır. ABD’de UFO/Dünyadışı varlıklar konusunu idare eden, ulusal güvenlik birimle-

rinin içinde yerleşik yapı, seçimle geldikleri ve belli sürelerde görev yaptıkları için başkanlara dahi bu kleransı vermemektedir. Örneğin Başkan Jimmy Carter göreve geldiğinde bu dosyaları talep etmiş, ancak dönemin CIA direktörü George Bush, Başkan Carter'ın "Need to Know" kleransına sahip olmadığı gerekçesiyle bu talebi reddetmiştir. ABD'de başkanlara sadece ülkenin nükleer sırlarına ulaşma yetkisi tanıyan "Q" kleransı ile "Çok Gizli" kleransı verilmektedir. (Bir başka görüşe göre ise, Jimmy Carter'a konu hakkında özet bir brifing verilmiş ve gerçeğin dünyaya açıklanmasının dinler bakımından olabilecek sarsıntıları anlatılmıştı. Son derece dindar bir Baptist olan Carter bunun üzerine talebinden vazgeçmişti.)

Bir dönem Cumhuriyetçilerin başkan adayı olmuş, ABD ordusunda tümgeneral olarak görev yapmış ve "Çok Gizli" kleransına sahip bulunan Senatör Barry Goldwater 1960'lı yılların başında Wright Patterson Hava Üssü'nün 18 No.lu hangarında tutulan bir dünyadışı uzay aracını görebilmek için büyük çaba göstermiş, ancak, yeterli kleransa sahip olmadığından kendisine izin verilmemiştir. Hatta arkadaşı General Curtis LeMay tarafından üsse girmeye çalışmaması konusunda ciddi şekilde uyarılmıştır.

Gizlilik sınıflandırmasıyla ilgili çok şaşırtıcı bir gerçek, "Majic" veya "Aquarius" kleransına sahip bulunan –örneğin– bir laboratuvar teknisyeninin dünyadışı varlıklara ilişkin dosyalara erişim konusundaki yetkisinin, sadece "Çok Gizli" ve "Q" kleransı taşıyabilen ABD Başkanı'nın üzerinde olmasıdır.

"Aquarius" veya "Majic" kleransına sahip bir istihbarat görevlisinin, yukarıda bahsettiğimiz "Lotus Projesi"ne ait bilgilere erişebilmesi için hem Lotus'a özgü hücre kleransına hem de "Need to Know" kleransına sahip olması gerekebilir. Yani en az üç ayrı klerans söz konusudur.

ABD Kongresi ve tüm seçilmiş idareciler UFO/Dünyadışı

Varlıklar konusunda devre dışı bırakılmışlardır. Konu seçilmişlerin değil atanmışların denetiminde yürütülmektedir. Bunun sebebi, seçilmiş idarecilerin, siyasetçi refleksiyle veya popülerlik adına dünyadışı varlıklar gerçeğini kamuoyuna açıklayabilecekleri korkusudur. Gerçekten de, başkanların çoğu bu bilgilere erişim için çaba göstermişler ama kalın gizlilik duvarına çarpmışlardır. Bir diğer nedeni ise, UFO/Dünyadışı Varlıklar'a ilişkin projelerde kullanılan korkunç boyuttaki fonların/finansal kaynakların Kongre denetiminden kaçırılmasıdır.

Bu muazzam finansmanın kaynağı nedir?

Esas olarak, sistem şöyle çalışmaktadır: UFO/Dünyadışı Varlıklarla ilgili gizli projelerin fonları CIA'den geçmektedir. CIA'i, bütün federal devlet kurumlarının, ayrıca Wall Street'in ve uyuşturucu ticaretinin içinde kolları olan dev bir ahtapot gibi düşünmek doğru olacaktır. CIA, bürokrasinin içindeki uzantılarıyla, kurum bütçelerinin içinden fon yaratıp, bu fonları şüpheli yollarla denetim dışı projelere yönlendirmektedir. Tüm bunlar yarı-yasal şekilde yürütülmektedir, çünkü, 1949 tarihli CIA Kanunu uyarınca, CIA'in, elde ettiği gelirleri denetim kurumlarına bildirmeksizin dağıtma yetkisi bulunmaktadır. CIA ayrıca, dünya çapındaki uyuşturucu ticareti ve organize suç şebekelerinden elde ettiği gelirleri federal devlet kurumlarını kullanarak aklamakta ve resmi finansal sisteme aktarmaktadır. Bu fonların nihai varış noktası Pentagon'dur. Fonlar Pentagon bütçesi içinde bir şekilde eritilerek mali denetimden kaçırılır. Pentagon denetçileri her yıl bu fonların izini sürmekte büyük sıkıntı yaşamaktadırlar.

Dünyadışı bağlantılı gizli projeler yürütmek amacıyla Alaska'da kurulmuş bir yeraltı üssünün, uyuşturucu tacirlerini tuzağa düşürerek nasıl finansman sağladığını, araştırmacı Preston Dennett şöyle anlatıyor:

“Yetkililer önce uyuşturucu kaçakçılarını tutukluyor ve ellerindeki tüm para ve uyuşturucuya el koyuyorlardı. Sonra bu uyuşturucuları başka bir kaçakçıya satıyorlar, bir süre sonra bu kaçakçıyı da tutuklayıp elindeki her şeyi alıyorlardı.”¹⁹

Dünyadışı teknolojilerle ilgili projelerin gizliliğinin korunmasında özel sektörün büyük payı vardır. Zira, bu projelerin realize edilmesi sürecinde büyük ABD şirketleri en önemli rolü oynamaktadır ve özel sektörün telif hakları ile şirket sırları muazzam bir yasal koruma şemsiyesi altındadır. ABD’de özel sektörün telif hakları konusundaki “ticari dokunulmazlığı” o derece yüksektir ki, UFO/Dünyadışı Varlıklar’la ilgili projelere ilişkin belgelerin önemli bir bölümünün, bu projelerde rol alan şirketlerin özel kasalarında saklandığı yönünde tanık ifadeleri vardır.

Dr. Steven Greer, bunu şöyle açıklıyor:

“ABD hükümeti neredeyse hiçbir şey üretmemektedir. B2 Stealth bombardıman uçağı bile ABD hükümeti tarafından üretilmemekte, özel sektör tarafından ABD hükümeti için imal edilmektedir. Özel sektör USAP’lardan (Onaylanmış Özel Erişim Projeleri) bile daha iyi sır saklamaktadır. Bu kadar yıldır Coca-Cola’nın formülünü kimse elde edememiştir. ABD Başkanı dahi bu formülü öğrenemez. Formül gizli ve özeldir. Eğer özel sektörün telif haklarıyla, dünyadışı teknolojilere ait gizli projelerdeki bağlantılarını bir araya getirirseniz, asla içine sızılması mümkün olmayan bir kale elde edersiniz. Eğer özel sektör yoluyla sızmak isterseniz, ‘telif hakkı’ duvarına çarparsınız. Hükümet yoluyla sızmak isterseniz, projelerin gizlilik tabakalarını delemersiniz.

Operasyonların çoğunluğu (dünyadışı teknolojilerle bağlantılı gizli projeler kastediliyor) özel sektördeki sanayi ku-

ruluşlarının, ileri düzeydeki dünyadışı teknolojilerin analizi ve uygulanmasıyla ilgili, sözleşmeye dayalı hizmetlerini kapsamaktadır. İlgili hücre birimleri ise dezenformasyon ve kamuoyunun yanıltılmasıyla medya, siyasi liderler, bilim çevreleriyle ilişkiler gibi görevleri üstlenmektedirler. Dünyadışı teknolojilerle ilgili projelerin kadrosunu orta düzeydeki askeri ve istihbarat görevlileri ile ileri teknoloji üreten özel şirketlerin bazı uzmanları oluşturmaktadır.

Hücre sistemiyle yürütülen operasyonlarda çalışanlar bazen dünyadışı bir teknoloji üzerinde çalıştıklarını bilmemektedirler.

Siyasi liderlerin büyük çoğunluğu, Beyaz Saray yetkilileri, askeri liderler, Kongre yetkilileri, Birleşmiş Milletler ve diğer dünya liderleri bu konuda bilgilendirilmemektedirler. Bu yetkililer konuyu sorguladıklarında kendilerine operasyonlar hakkında hiçbir bilgi verilmemekte, hatta operasyonların varlığı dahi inkâr edilmektedir.”²⁰

UFO/Dünyadışı Varlıklar veya teknolojilerle bağlantılı projelere seçilen askeri personelin göreve nasıl çağrıldığını ise, düşen UFO enkazıyla ilgili birimde görev yapmış olan emekli subay Clifford Stone özetle şöyle aktarıyor:²¹

“Dünyadışı bir projeye seçilen personele bir telefon geliyor ve belli bir askeri tesise gitmesi talimatı veriliyor. Gizli projeye başlatılmasından önce personel üç haftaya varan bir süre için geçici göreve çıkartılıyor. Projedeki görevini tamamlaması sonrasında kendisine gördükleri hakkında kesinlikle konuşmaması ve esas görev yerindeki üstlerine bilgi vermemesi emrediliyor. Böylece personel bağlı bulunduğu askeri birime geri döndüğünde, üç haftalık süre içinde ne yaptığı üstleri tarafından bilinmiyor.”

Diğer yandan, yine Stone'un ifadesine göre, dünyadışı varlıklar ve araçlarla ilgili projelerde görevlendirilecek personelin bu konuda üst düzey pozisyonlara atanabilmesi için özel statülü bir "okul"da eğitimden geçirilmesi gerekiyordu. Ordu bünyesi içinde yapılandırılmış, ancak sadece dünyadışı bağlantılı gizlilik kleranslarına sahip subaylar tarafından bilinen bu okulda, dünyadışı uygarlıklarla yürütülen ilişkiler hakkında eğitim çalışmalarının yanı sıra, konuya yönelik askeri doktrin de aktarılıyordu. Clifford Stone, okulda eğitim gören subayların olumsuz yönde dönüşüm geçirdiklerini ve barışçı yaklaşımdan uzaklaştıklarını gördüğünden bu okula gitmeyi reddettiğini de anlatmıştı.

Dünyadışı teknolojilerle ilgili projelerin gizli tutulmasında bir yöntem daha uygulanmaktadır. Önce, dünya dışı bağlantısı bulunmayan belli bir askeri proje seçilmekte ve bu projeye ulusal güvenlik mevzuatı çerçevesinde yasal bir gizlilik statüsü verilmektedir. Daha sonra, dünya dışı bağlantılı "esas proje", yasal olan projenin içine gizlenerek yürütülmektedir. Böylelikle hem projenin yürütülmesi hem de proje için çeşitli birimlerden uzman askeri personelin istihdam edilmesi meşrulaştırılmakta, ayrıca projeye fon sağlanmaktadır.

Bu inanılmaz derecede karmaşık ve katı sistem, UFO/Dünyadışı Varlıklar dosyalarının bugüne değin nasıl bir gizlilikle korunduğunu merak eden her araştırmacıya net fikirler verecektir. Süreç içinde istisnai bilgi sızmaları yaşanmıştır, zira hiçbir sistem bütünüyle mükemmel değildir. Kaldı ki, bazı bilgi ve belgelerin, kamuoyunu ısındırma programı çerçevesinde kasıtlı olarak sızdırılmış olduğu da bir gerçektir. Sözüne ettiğimiz bu ısındırma veya "kamuoyunu hazırlama programı", UFO/Dünyadışı Varlıklar konusunu kontrolünde tutan gölge hükümet yapısı içinde birbirleriyle çatışan iki farklı fraksiyonun varlığına işaret etmektedir. Bu fraksiyonlardan bir tanesi, her ne pa-

hasına olursa olsun gizlilik politikasından ödün verilmemesini savunurken, diğer fraksiyonun, kamuoyunun kademeli olarak temasa hazırlanması siyasetini benimsediği ve bu siyaseti belli bir plan dahilinde uzun yıllardır uyguladığı anlaşılmaktadır.

Bunun yanı sıra örtbas perdesinin şahıs ve kuruluşlarca zaman zaman delinmesinin ardında başka bir sebep daha yatmaktadır. Yakın bir gelecekte UFO/Dünyadışı Varlıklar konusuna dair gerçeklerin uzun yıllardır kamuoyundan gizlenmiş olduğu ortaya çıktığında, bu bilgileri insanlıktan saklayan sorumluların kendi ülkelerinde veya uluslararası mahkemelerde yargı önüne çıkarılması gündeme gelebilecektir. Çünkü bu olağanüstü ölçüde değerli bilgilerin dünya kamuoyundan gizlenmesi insanlığın her alandaki büyük devrimsel sıçramasını engellemiş, örtbas politikasının devam ettirilebilmesi için halka söylenen yalanlar ardı ardına katlanarak süreci bugüne kadar getirmiştir. Bu bakımdan, olası hukuksal sorumluluktan korkan bazı şahısların bildiklerini paylaşmaya başladıkları da görülmektedir. Bu süreç önümüzdeki dönemde daha da hızlanacaktır.

Sonuç olarak, örtbas politikasının tarihsel gelişimine dönüp baktığımızda gördüğümüz şey tesadüfler değil, sistemli ve kurgulanmış bir aksiyon programıdır. Bu program belli bir politik süreç içinde, koşullara göre zaman zaman revize edilerek günümüze kadar uygulanmıştır.

*“Bilinmeyen cisimler zeki varlıklarca kontrol ediliyor...
UFO’ların nereden ve ne amaçla geldiklerini
öğrenmek zorundayız.”*

– Amiral Roscoe H. Hillenkoetter,
CIA Direktörü, 1947-1950

5. BÖLÜM

DÜNYADIŞI UYGARLIKLARLA İLİŞKİLERE DAİR POLİTİK SÜREÇ

Dinamikleri itibariyle, UFO/Dünyadışı Varlıklar konusunun idaresi muazzam ölçüde kapsamlı bir politik süreçtir. Bu politik sürece yön veren başlıca motivasyon kaynağı da siyasi literatürde “kuvvet politikası” (power politics) olarak adlandırılan kavram olmuştur.

“Kuvvet politikası”, Fransız din adamı ve siyasetçi Cardinal Richelieu’dan (1585-1642) bu yana birçok dünya lideri tarafından uygulanmış olan “realpolitik” kavramına atıfta bulunan bir siyaset biçimidir. En başarılı modelini Prusya’nın son başbakanı ve Almanya’nın ilk şansölyesi (1815-1898) Otto Von Bismarck sergilemiştir.

Bismarck’ın kuvvet politikası uluslararası siyasetin doğasına ilişkin iki varsayıma dayanmaktadır:

Birincisi, devletler ulusal çıkarlarını genişletmek üzere ellerindeki tüm imkânları kullanmalıdırlar.

İkincisi, güç dengesi, barış ve istikrarın korunması için anahtar konumundadır ve devletler ulusal çıkarları için rekabet ederken, bu güç dengesine de saygı duymalıdırlar.

Etik değerler ve evrensel ilkeler, en iyi ihtimalle (yani bütü-

nüyle yok sayılmasa da) kuvvet politikasının uygulanması bakımından anlamlı sayılmamakta, en kötü ihtimalde ise ulusal felakete davetiye çıkarmaktadır. Aslında kuvvet politikası bu niteliğiyle ortaçağ İtalyan kuramcısı Niccolò Machiavelli'nin (1469-1527) siyasi felsefesinin bir uzantısıdır. Machiavelli'ye göre, nihai hedef olan siyasi güce ulaşma sürecinde ahlakın herhangi bir faydası ve özü itibariyle bir değeri yoktur. Kuvvet politikası kavramı felsefi modelini esas olarak "realizm"den alır.

Bismarck'ın kuvvet politikası, ABD ve diğer küresel devletlerin ulusal güvenlik kuruluşlarının, dünyadışı uygarlıklara karşı geliştirdikleri stratejiler için örnek bir model oluşturmuştur. Kuvvet politikasını geliştiren siyasi figürlerden en önemlisi, realpolitik siyaseti savunucusu, ünlü devlet adamı Dr. Henry Kissinger'dır. Ancak, Kissinger'ın UFO/Dünyadışı Varlıklar konusundaki siyasi süreci yöneten komitelerin (MJ-12 gibi) liderliğini yaptığı pek az kişi tarafından bilinir.

Dünyamızdaki egemen siyasi sisteme göre, ulusal çıkarlar temel olarak askeri, ekonomik ve siyasi varlıklarla (veya edinimlerle) ölçülür. Ülkelerin, rekabet ettikleri diğer ülkelere karşı bu edinimler bakımından ileriye geçmesi ya da en azından dengede olması hedeflenir. Yukarıda ifade ettiğimiz gibi, etik değerler, bu edinimlerin korunmasında ve ulusal çıkarların geliştirilmesinde ikincil rol oynarlar. Küresel siyasette ne yazık ki bir politikanın etik bakımdan ne derece erdemli olduğu değil, ülkelerin stratejik konumunu ne kadar ilerlettiği önem taşımaktadır. Bu Makyavelist yaklaşım, büyük devletlerin zaman zaman baskıcı diktatörlere ve radikal dincilere dahi destek sağlamasına yol açmıştır. (Bunun en iyi örnekleri, ABD'nin Şili'de diktatör Pinochet'ye, Filipinlerde Ferdinand Marcos'a, Sovyet işgali sırasında Afganistan'daki radikaller ve Zimbabve'de Mugabe rejimine verdiği destekte görülmüştür.) Belki de dünya tarihindeki en acımasız katliamlar,

kuvvet politikasını etik değerlerin önüne çıkaran yaklaşım yüzünden yaşanmıştır.

Kuvvet politikası modelinin, etik-dışı yaklaşımın yanı sıra, rasyonel karar alma niteliği vardır. Bu noktada, bir devlet, mevcut bir sorun karşısında ulusal çıkarları maksimize edecek en rasyonel kararı almak ister. İktidarların ve şahısların değişmesi, temelde, uygulanagelen siyaseti değiştirmez.

Peki neden UFO/Dünyadışı Varlıklar konusunda, dünyadaki rakip ülkelere karşı uygulanan “kuvvet politikası” doktrini benimsenmiştir?

Bunun yanıtı şudur: Dünyadışı uygarlıklara ilişkin projeleri ve süreci idare edenlerin neredeyse tamamı ulusal güvenlik kariyerine –ve zihniyetine– sahip şahıslardır. Genellikle askeri ve istihbarat kökenli bu şahıslar, Brookings Raporu konusunda da incelediğimiz gibi, dünya halklarının, kendisinden daha gelişmiş bir uygarlıkla karşılaşması dolayısıyla, tıpkı Amerika yerlilerinin 16. yüzyılda İspanyol sömürgeciler karşısındaki durumuna benzer şekilde, sosyokültürel bir çözülmeye uğrayacağı korkusuna kapılmışlardır. Hatta, dönemin MJ-12 yöneticileri, dünyadışı ziyaretçilere karşı yumuşak bir yaklaşımın, Amerika kıtası yerlilerinin İspanyol kolonicileri karşılarken sergilediği naif yaklaşımlarında yaşanan katliam gibi yıkıcı sonuçlar doğuracağına da inanmışlardır.

Bu bakımdan, kuvvet politikası benimsendikten sonra, artık bürokrasinin ayrılmaz bir parçası haline getirilmiş ve ne acıdır ki, gücü ve ulusal çıkarları ön planda tutan yaklaşımlar, dünyadışı uygarlıklarla ilişkileri de şekillendirmiştir.

Kuvvet politikasının alternatifleri var mıdır?

Elbette ki, evrensel etik kuralları, uyum ve eşitlikçi işbirliğine dayalı bir politik sistem sağduyulu her bireyin en başta gelen arzusudur. Ancak, statüko devam ettiği sürece, küresel ölçekte böyle bir idare sisteminin kurulmasını beklemek çok gerçekçi

bir yaklaşım olarak görünmemektedir. Dünyadışı uygarlıklarla kurulacak açık iletişim sonrasında oluşacak yeni siyasi ve sosyal atmosferde buna yönelik adımların atılmaya başlanması ise şaşırtıcı olmayacaktır.

Mevcut durumda, Avrupa Birliği'nin kuruluş prensipleri, ideal olmasa da, kuvvet politikasına bir ölçüde alternatif olarak değerlendirilebilir. Avrupa Birliği, tüm ağır iç sorunlarına rağmen, kuvvet politikasını en azından üye ülkeler kapsamında uygulamayarak, üyeler arasındaki ilişkilerin, ortak ekonomik refah, barış ve insan hakları temelinde yürütülmesini sağlayabilmektedir. Bunun küresel ölçeğe adapte edilerek "dünyalı olma" kavramının benimsenmesi dünyayı bir adım daha ileri taşıyabilecektir.

Dünya devletleri artık, stratejik üstünlük elde etme çabaları yerine, hayati çıkarların karşılıklı olarak önemseneyeceği "uyuşmazlık/çatışma çözümü" modeline yönelmelidir. Bizimle barışçı ilişkiler kurma niyetlerini halihazırda bildirmiş olan dünyadışı uygarlıklarla ortak bir vizyonda buluşabilmemizin ve gereksinim duyulan sinerjinin yaratılmasının anahtarlarından bir tanesi de bu olacaktır.

Bu özet bilgi sonrasında, Exopolitika Enstitüsü tarafından derlenen bilgiler ışığında, UFO/Dünyadışı Varlıklar konusunun idaresine yönelik politik sürecin tarihsel gelişimini detaylarıyla inceleyebiliriz.²²

Dünyadışı Varlıklar ve Kriz Yönetimi

Kadim tarihi bir kenara bırakırsak, dünyadışı varlıklarla idare edilen uzay araçlarına ilişkin bilgiler ve kanıtlar 19. yüzyıla kadar uzanmaktadır. Ancak konunun siyasi ve askeri boyuta taşınması İkinci Dünya Savaşı dönemine rastlamaktadır.

Özellikle ABD siyasetini belirleyen şahıs ve gruplar, dünyadışı uygarlıkların gezegenimizi ziyaret etmekte olduklarını, gezegenimiz ve çevresinde yoğun şekilde faaliyette bulunduklarını kesin olarak anladıkları zaman, bu fenomenin siyasi olarak nasıl idare edileceğine dair politikalar geliştirme zorunluluğuyla karşı karşıya kalıyorlardı.

İlk panik, 1941 yılında bir dünyadışı kökenli uzay aracının Kaliforniya kıyıları açıklarında denize düşmesiyle başlıyordu. “Dünyadışı uygarlıklar” konusunun idaresini sağlayacak mekanizmanın geliştirilmesi dönemi böylelikle Roosevelt yönetimi tarafından başlatılacaktı. Arkasından 1942 yılında başka bir olay meydana geldi. İkinci Dünya Savaşı’nın bunalıcı karmaşası ve korkuları içinde ABD Donanması Japon hava saldırısı zannederek, filo formasyonunda uçan bir grup cisme yoğun ateş açıyor, ancak daha sonra bu cisimlerin savaş uçakları değil, dünyadışı uzay araçları olduğu anlaşıyordu.

ABD’nin 1942’de savaşa girmesiyle durum farklı bir boyut kazanmıştı.

Dünyadışı uygarlıkların dünyadaki mevcudiyeti karşısında Roosevelt yönetimi yeni bir politika belirlemek durumundaydı. Roosevelt yönetimi, o dönemdeki başlıca düşmanları olan Nazi Almanyası ve Japonya’nın, dünyadışı araç ve teknolojileri ele geçirmek suretiyle ABD’yi yenilgiye uğratabileceklerinden endişe duyuyor, bu yüzden, dönemin savaş psikolojisi içinde, önceki bölümde de belirttiğimiz gibi, adeta paranoya düzeyindeki ulusal güvenlik kaygılarıyla olağanüstü sıkı bir gizlilik politikası uygulama kararı alıyordu.

Roosevelt yönetimi dünyadışı varlıklar konusunun idaresini ve kontrolünü, adı daha sonra Savunma Bakanlığı olarak değiştirilecek olan Savaş Bakanlığı’na bırakmıştı. Savaş Bakanlığı konunun ulusal güvenlik ve askeri boyutunun öneminin farkındaydı. Askeri bir düşünce tarzıyla, dünyadışı uy-

garlıklardan elde edilebilecek teknolojinin savaşta zafer getirebileceğini düşünüyorlardı.

1943 yılına geldiğimizde, ABD Donanması'nın yürüttüğü ve gemilerin elektromanyetik alan yaratılarak radarda görünmez kılınmasını amaçlayan bir projesini görüyoruz. "Philadelphia Projesi" adı verilen bu girişim, düşen dünyadışı uzay araçlarından elde edilen ilk teknolojik bulguların uygulandığı bir proje olarak göze çarpıyor ve donanmaya tüm ordu içinde büyük bir prestij ve üstünlük getiriyordu. O yıllarda dünyadışı varlıklara ilişkin bilginin kontrolü donanmanın elindeydi. Zira donanma, ordu içinde bütçesi en yüksek komutanlık olduğu gibi, düşen araçlardan elde edilen egzotik teknolojiler konusunda da Kara Kuvvetleri ve Hava Kuvvetleri'nden çok daha fazla deneyim sahibiydi.

Bu dönemin bir başka özelliği ise, dünyadışı araçlardan "reverse-engineering" (ele geçirilen materyalin analizi yoluyla teknoloji elde edilmesi) metoduyla sağlanan bilgi ve teknolojinin, ordu tarafından finanse edilen bilimsel laboratuvarlarda test edilmesi idi.

Savaş döneminin başkomutanı Başkan Roosevelt'in dünyadışı uygarlıkların dünyadaki faaliyetlerine bakışı, ilk atom bombasının üretilmesi projesi olan "Manhattan Projesi"ne bakışıyla aynıydı. Her ikisi de olağanüstü bir gizlilik ve sıra dışı bir komuta zinciri dahilinde idare ediliyor, dünyadışı teknolojinin savaşta ABD'ye avantaj sağlayacak şekilde elde edilmesi ve kullanılmasına yönelik olarak hiçbir çaba ve masraftan kaçınılmıyordu. (Dünyadışı uygarlıklar konusunun idaresi için o dönemde Savaş Bakanlığı'ndan başka herhangi bir kuruluşa görev verildiğine dair bir kanıt bulunmamaktadır.)

Roosevelt ve en kıdemli danışmanları konu hakkında son derece geniş bilgiye sahiplerdi. Düşen uzay araçlarından elde edilen teknolojiye ilişkin yürütülen askeri projeleri de sıkı şe-

kilde denetliyorlardı. Hücre sistemi konusunda değindiğimiz gibi, her bir projenin ayrı gizlilik sınıflandırması vardı. Örneğin A projesine erişim yetkisi olan çok üst düzey bir generalin B projesine ilişkin bilgilere erişmesine izin verilmiyordu.

Ama hepsinden daha önemlisi, dünyadışı uygarlıkların ziyaretleri konusu ulusal güvenlik bakımından en üst düzeyde önem ve gizlilik taşıdığından, ülkenin savaşta olması da göz önüne alınarak, bu konudaki projeler ve harcamalar Kongre denetiminin dışında bırakılmıştı. Yani tam anlamıyla bir kriz yönetimi söz konusuydu. Tabii ki bu durum Roosevelt yönetimine, daha rahat ve hızlı hareket edebilmek bakımından büyük avantaj sağlıyordu.

Truman Yönetimi ve Dünyadışı Varlıklara İlişkin Gizlilik Politikasının Sürdürülmesi Kararı

Harry Truman 1945'te başkan olduğunda İkinci Dünya Savaşı'nın müttefik kuvvetlerin zaferiyle sonuçlanacağı kesin olarak belli olmuştu. Bu, aynı zamanda artık dünyadışı uygarlıkların mevcudiyeti konusunun daha organize bir kurumsal yapı dahilinde yönetilmesi zamanının gelmiş olması anlamını taşıyordu.

ABD ulusal güvenliğine yönelik tehdit sona ermişti. Yani artık askeri birimler ve istihbarat kuruluşları tarafından yürütülen gizli programların halka açıklanması konusunda Kongre tarafından bir baskıyla karşı karşıya kalınması riski ortaya çıkabilecekti.

ABD ordusu, savaş döneminin olağanüstü koşullarından faydalanarak, o tarihe kadar dünyadışı varlıklar konusunu tüm operasyonel ve lojistik yönleriyle kontrol altında tutmuştu. Ancak savaşın sona ermesiyle konunun politik yönden idaresi gereği ortaya çıkmıştı.

Gelinen noktada en önemli sorun, dünyadışı varlıklar konusunun ne dereceye kadar Kongre ve kamuoyuna açıklanması gerektiği idi. Daha da önemlisi, her biri dünyadışı varlıklarla ilgili farklı projeler yürütmekte olan askeri birimler ve istihbarat kurumları arasında koordinasyonu sağlayacak yeni bir kuruluşa acilen ihtiyaç duyuluyordu. Böylelikle Başkan Truman ve danışmanları, konuyla ilgili tüm gelişmelerin kontrolünü ellerinde tutabilme imkânını elde edeceklerdi.

1947 yılında Başkan Truman, dönemin savunma bakanı James Forrestal'a, dünyadışı varlıklar sorununu siyasi olarak idare edecek gizli bir komite kurulması emrini veriyordu. Komite'nin başlıca üç görevi olacaktı:

- a) Dünyadışı uygarlık temsilcileriyle ortak olarak yürütülecek projelerin koordinasyonunun sağlanması
- b) Dünyadışı uygarlıkların varlığının kamuoyuna sistematik bir şekilde açıklanması (yani kamuoyunun geniş bir zaman dilimi içinde kademeli olarak ısındırılması) konusunun idaresi
- c) Dünyadışı uygarlıklarla temasta bulunan tüm hükümet birimlerinin idari denetimi.

Majestic-12 (kısaca MJ-12) adı verilen yeni komite, askeri, istihbarat ve sivil departmanlardan seçilmiş 12 kıdemli üyeden oluşuyordu. MJ-12 son derece büyük bir gizlilik içinde çalışması planlanan ve dünyadışı uygarlıklarla ilgili her konuda Başkan'a danışmanlık görevini üstlenecek bir komiteydi. Komite, konunun siyasi yönden idaresinden ve tüm birimler arasında koordinasyon sağlanmasından sorumluydu. MJ-12 Ulusal Güvenlik Konseyi (NSC) içinde yapılandırılmış ve böylelikle meşruiyet kazandırılmıştı.

Dünyadışı uygarlıklar konusunun siyasi idaresi, İkinci Dünya Savaşı sonrasında artan UFO gözlemleri sebebiyle giderek

zorlaşmaya başlamıştı. Özellikle 1947 yılında olağanüstü yoğunlukta UFO olayı yaşanıyor, bunları basına ve kamuoyuna açıklamak güçleşiyordu. Gezegeneimize dünyadışı ziyaretlerin çoğalması hükümet üzerindeki baskıyı yoğunlaştırıyor, konunun halka açıklanması gerektiğini dile getiren resmi görevlilerin sayısı da hızla artıyordu.

1947 yılı aynı zamanda ünlü Roswell olayına tanıklık eden yıl oluyordu. Roswell-New Mexico’da düşen dünyadışı uzay aracı daha sonraları resmi ve sivil birçok görevlinin ifadelerine, ayrıca sayısız kitap ve makaleye konu olacaktı. Eylül 1947’de, Roswell’den sadece sekiz hafta sonra, ABD’nin en önde gelen istihbarat ve ulusal güvenlik birimleri olan CIA, NSA (Ulusal Güvenlik Ajansı) ve NRO (Ulusal Keşif Ofisi) Başkan Truman tarafından arka arkaya kuruluyordu. Bütün bu kuruluşların sadece Roswell’den sonra ortaya çıkan olağanüstü hal durumuna karşılık olarak kurulduğunu söylemek elbette çok gerçekçi bir analiz olmayacaktır. Ancak, oluşan “dünyadışı tehdit” algısının bu kuruluşların hukuki olarak yapılandırılmasında ve gerekli fonun hızla sağlanmasında rol oynamış olduğunu söylemek mümkündür. Aynı yıl ayrıca, ele geçirilen dünyadışı materyalin analizini yaparak, elde edilecek teknolojiyi ordunun kullanımına sunmak amacıyla, Dr. Don Zimmermann yönetiminde, ASG-İleri Araştırma Grubu da kurulmuştur.

Bütün bu gelişmeler üzerine Hava Kuvvetleri harekete geçmek ve toplumun heyecanını bastırmak zorunluluğunu hissediyor ve –görünüşte– resmi araştırma başlatıyordu. 1947-1948 yıllarında Project Sign, 1948-1952’de Project Grudge ve 1952’de başlatılan Project Blue Book, Hava Kuvvetleri’nin artan UFO gözlemlerini araştırmak için (gerçekte toplumu sakinleştirmek için) yürütülen araştırmalardı. Hava Kuvvetleri’nin belli birimleri bir yandan dünyadışı varlıklarla temaslarını sürdürüyor, bir yandan da yukarıda bahsedilen araştırmaları yürü-

terek, kamuoyunu tatmin etmeye çalışıyorlardı. Aslında gerçek amaç, konunun kamuoyuna karşı perdelenmesi ve UFO gözlem raporlarının kontrol altında tutulmasıydı. Proje başından itibaren bir “algı yönetimi”di”.

Artan UFO olayları karşısında, dünya göklerinde neler olup bittiğini öğrenebilmek için kamuoyunun baskısı sürerken, MJ-12 Komitesi Truman yönetimine konunun kesinlikle gizli tutulması ve ele geçirilen dünyadışı teknolojilere ilişkin projeler üzerindeki denetimin ve gizliliğin sürdürülmesi yönünde tavsiyede bulunuyordu.

Tam bu dönemde, Savunma Bakanı James Forrestal, gelişmelerden ve gizlilikten rahatsızlık duyuyor, dünyadışı uygarlıklara ilişkin olarak elde edilen bilgilerin kamuoyuna açıklanmasını savunmaya başlıyordu. Forrestal aynı zamanda MJ-12 Komitesi’nin üyesiydi. Ancak, Başkan Truman ve komitenin diğer üyeleri Forrestal’la aynı fikirde değillerdi ve dünyadışı varlıklara ilişkin gerçeğin her ne pahasına olursa olsun Kongre denetiminden ve kamuoyundan gizlenmesi ve sistematik şekilde yalanlanması gerektiğini düşünüyorlardı. Forrestal bir süre sonra Savunma Bakanlığı görevinden alınıyordu. Görevden alınma sebebi hakkında yapılan resmi açıklamada Forrestal’ın sinir krizi geçirmekte olduğu belirtiliyordu. James Forrestal kısa bir süre sonra, yatmakta olduğu Washington’daki Bethesda Donanma Hastanesi’nin 6. katından atlayarak intihar edecekti!

Devlet Kontrolünün Aşındırılması ve Gizli Yapılanma

Dwight Eisenhower’ın 1952 yılında başkan seçilmesi sadece Cumhuriyetçilerin iktidara gelmesi anlamını taşımıyordu. Bu gelişme aynı zamanda dünyadışı uygarlıklara ilişkin politikada da çok kapsamlı bir değişikliğe yol açacaktı. Artık çokuluslu

Amerikan şirketleri ve Dış İlişkiler Konseyi de (CFR) devre-deydi. Seçim kampanyası döneminde Eisenhower'a en büyük desteği verenlerden biri de Rockefeller ailesiydi. Bu yüzden hükümetin yeniden organize edilmesinde Nelson Rockefeller önemli bir rol oynuyordu. Nelson Rockefeller “Resmi Soğuk Savaş Stratejisi” dahil birçok alanda Eisenhower’a danışmanlık yapıyor, dünyadışı uygarlıklar konusunda da Başkan’ın görüşlerini ve hareket tarzını şekillendiriyordu.

Dünyanın en etkili ve varlıklı ailelerinden olan Rockefeller ailesi servetinin büyük bölümünü “Standart Oil” petrol şirketinden elde etmiş ve son derece güçlü bir petrol tekeli haline gelmişti. Nelson Rockefeller oldukça liberal görüşlere sahip ılımlı bir Cumhuriyetçiydi. Eisenhower’ın Rockefeller’a hükümeti organize etme ve politikaları belirleme görevi vermesi, dünyadışı uygarlıklara ilişkin siyasi altyapının düzenlenmesinin de kısmen özel sektöre devredildiği anlamını taşıyordu.

Peki, bilim insanları ya da diplomatlar yerine neden Amerikan özel sektörü dünyadışı uygarlıklarla ilgili baskın bir rol üstlenmişti?

Buradaki amaç, ele geçirilen dünyadışı teknolojinin, Amerikan şirketleriyle birlikte yürütülecek gizli projeler kapsamında analiz edilmesi ve geliştirilecek ürünlerin özellikle savunma sanayiinde kullanılarak ABD’ye Soğuk Savaş döneminde üstünlük kazandırmasının sağlanmasıydı. (Bu noktada, ABD savunma sanayii üretiminin bütünüyle özel şirketlerden oluştuğunu ve Pentagon’un neredeyse tüm teknoloji üretimini özel sektöre ihale ettiğini bir kez daha hatırlatmak yararlı olacaktır.)

Daha önce Savunma Bakanlığı tarafından doğrudan finanse edilen bilimsel laboratuvarlar yeniden organize ediliyordu. Askeri kuruluşlar özel şirketlerle sözleşme yapıyor, bu özel şirketler de laboratuvarları finanse ediyordu. Böylelikle gizli pro-

jelerin finansmanında Savunma Bakanlığı –görünüşte– aradan çıkıyor, bu şekilde Kongre denetiminden de kurtulunuyor ve meraklı senatörlerin dünyadışı varlıklar meselesinden haberdar olmaları da engelleniyordu. Böylelikle, daha sonraları “Askeri-Endüstriyel Tesisler” ismiyle anılacak yeni bir tür gizli karma yapı oluşuyor, özel sektörün dünyadışı teknolojiler konusundaki geniş rolü bu noktada başlıyordu.

Bir başka önemli politika değişikliği de, Dış İlişkiler Konseyi’nin, dünyadışı uygarlıklarla temaslara ilişkin siyasi, ekonomik, sosyal, dini ve yasal konularda tavsiyeler sunmak üzere konuya dahil olmasıydı. Rockefeller ailesi konseyin en önemli finansörlerindendi ve konsey üyelerinin seçiminde de etkin bir rol oynuyordu.

Dünyadışı uygarlıklar meselesindeki en önemli köşe taşlarından bir tanesi de, MJ-12’nin konuyla ilgili olarak neredeyse sınırsız yetkilerle donatılması ve otonom bir yapıya kavuşması olacaktı. MJ-12 artık Ulusal Güvenlik Konseyi bünyesindeki Gizli Operasyonlar Komitesi içinde –resmi olarak– yuvalandırılmış ve kalıcı bir alt komite niteliği kazanmıştı. MJ-12 Ulusal Güvenlik Konseyi komitelerinin içinde gizlilik derecesi en yüksek birimdi.

MJ-12’nin organizasyonel yapısı iki katmandan oluşturulmuştu. Dış katman 40 kişiden oluşan ve PI-40 adıyla anılan bir “Çalışma Grubu” idi. Bu grubun görevi, çekirdek grup olan MJ-12 için, dünyadışı uygarlıklar sorunu hakkında raporlar ve öneriler hazırlamaktı. PI-40’ın 40 üyesinin 35’i Dış İlişkiler Konseyi’nden seçilmişti.

Doğrudan Başkan Eisenhower’a bağlı olarak oluşturulan PI-40 ilk toplantısını Virginia’daki Quantico Deniz Üssü’nde yapmıştı. Grubun iki direktörü vardı. Bunlardan bir tanesi Henry Kissinger, diğeri ise ileride, 70’li yılların sonundan itibaren ulusal güvenlik danışmanı olarak ABD’nin küresel poli-

tikalari üzerinde önemli rol oynayacak olan siyaset bilimci ve jeo-stratejist Zbigniew Brzezinski'ydi.

Diğer önde gelen üyelerin arasında Dr. Edward Teller, Paul Nitze, David Rockefeller ve daha sonraları Başkan Kennedy'nin dış politika danışmanlığı görevini yürütecek olan George Bundy vardı. Rockefeller ailesi, grubun gözlerden uzak rahat bir ortamda çalışabilmesi için Maryland'de bir malikâne inşa ettirmişti.

MJ-12 aslında 19 üyeden oluşuyordu ve dünyadışı varlıklarla ilgili konularda bir karar alınabilmesi için 12 oy gerekiyordu. Üyelerden bazıları şu isimlerdi:

Başkan'ın Ulusal Güvenlik Danışmanı Nelson Rockefeller
CIA Direktörü Allen Dulles

Dışişleri Bakanı John Foster Dulles

Genelkurmay Başkanı Amiral Arthur Radford

FBI Direktörü Edgar Hoover

Ayrıca, Dış İlişkiler Konseyi'nden, "Bilge Adamlar" adıyla anılan 6 kişi ve JASON Grubu adı verilen gizli bir bilimsel komiteye mensup diğer 6 kişi de MJ-12 üyelerini oluşturuyorlardı. Üyelerin aynı zamanda hem MJ-12, hem de PI-40 üyesi olması mümkün değildi. MJ-12 üyelerinin önceden belirlenmiş görev süreleri vardı, ancak PI-40 üyelerine süre limiti uygulanmıyordu.

Fakat çok ciddi bir sorun yüzeye çıkmaya başlamıştı. Zaman içinde gizli askeri projeler üzerindeki kontrolün hükümetten Amerikan özel sektörüne kayması Başkan Eisenhower'ı fazlasıyla endişelendiriyordu. Eisenhower, dünyadışı uygarlıklardan ele geçirilen teknolojilerle uğraşan askeri-endüstriyel tesislerin haddinden fazla güçlendiğinin ve kontrolden çıktığının farkındaydı. Eisenhower 17 Ocak 1961 tarihinde yaptığı ve televizyondan da yayınlanan "ilginç" veda konuşmasında, askeri-endüstriyel tesisler terimini kullanarak bu tehlikeye açıkça atıfta da bulunacaktı.

Kennedy Dönemi

20 Ocak 1961 tarihinde Başkan John F. Kennedy göreve başlıyordu.

Kennedy dönemi, dünyadışı uygarlıklar konusu üzerindeki hükümet denetiminin aşındırılması bakımından önemli bir yol ayrımı olmuştur. Kennedy Dış İlişkiler Komitesi'nde genç bir senatörken dünyadışı varlıklar konusundan haberdar edilmişti.

Kennedy, başkanlığı döneminde de, 1961 veya 1962 yılında, bir UFO kazası sonrasında ele geçirilen dünyadışı varlık cesetlerini görmek için talepte bulunmuştu. Eski bir Beyaz Saray görevlisinin ifadesine göre bu talep kabul edilmişti. John F. Kennedy, General Godfrey T. McHugh'un başkanlık ettiği bir kurmay heyetiyle birlikte "Air Force One" uçağıyla Florida'daki Tyndall Hava Üssü'ne gitmişler ve askeri üssün medical merkezinde korunan cesetleri görmüşlerdi. Bu ziyaret son derece gizli tutulmuştu.²³

Başkan Kennedy, daha sonraları, konunun askeri-endüstriyel kuruluşlar tarafından nasıl domine edildiğini, ne şekilde kontrol altında tutulduğunu ve Beyaz Saray'ın nasıl yanlış yönlendirildiğini anlayacaktı. Başkan, MJ-12 grubunun da kendi bilgisi ve onayı dışında kararlar alıp uyguladıklarını biliyordu. MJ-12/PI-40 grupları sürekli olarak dezenformasyon yayıyorlar, Başkan'ın gelişmeler hakkında sağlıklı bilgi almasını engelliyorlardı.

Ancak genç Başkan kararlıydı. Kennedy ve en kıdemli danışmanları, dünyadışı uygarlıklar konusu üzerinde tekrar hükümet kontrolü sağlamak üzere işe koyulacaklar, ancak ummadıkları ölçüde büyük bir dirençle karşılaşacaklardı.

Aşağıdaki olay durumu çok iyi özetleyen bir örnektir:

Başkanlık uçağı "Air Force One" kabin görevlisi Bill Holden, 1963 Haziran'ında Başkan Kennedy'nin ünlü "Ben bir

Berlinliyim” konuşmasını yaptığı ziyaret için Berlin’e uçarken Başkan Kennedy’ye UFO’lar hakkında ne düşündüğünü soruyordu. Başkan soru karşısında bir anda ciddileşiyor ve durgunlaşıyor, sonra da yanıtlıyordu: *“UFO’lar konusunu kamuoyuna anlatmayı istiyorum... ama ellerim bağlı!”*

Kennedy’nin UFO konusunu kontrolüne alma ve konuyu dünyaya açıklama ısrarı, gizli askeri-endüstriyel kuruluşları iyiden iyiye rahatsız etmeye başlamıştı. Kennedy daha da ileriye giderek Kruşçev yönetimindeki Sovyetler Birliği’yle ilişkileri iyileştirmek yönünde adımlar atıyor, hatta dünyadışı uygarlıklarla temaslarda Sovyetlerle ortak çalışmalar yapmayı hedefliyordu. Kennedy aynı yılın kasım ayında, suikasta uğramadan sadece günler önce, CIA’ye yazılı bir emir ileterek, konuyla ilgili olarak Sovyetler Birliği’yle tam bir işbirliğine gidilmesini istiyordu. Kennedy Eylül 1963’te Sovyetler Birliği’yle ortak “Ay Programı” önerisini ortaya getirmişti. Böylesine geniş kapsamlı bir proje UFO’lar konusunda da detaylı veri paylaşımını gerektirecekti. Muhafazakâr askeri ve endüstriyel liderler dünyadışı bağlantılı gizli projelerin Soğuk Savaş sürecinde ABD’ye üstünlük sağlamak için vazgeçilmez olduğunu öne sürerek Kennedy’ye şiddetle karşı çıkıyorlardı.

Kennedy 1963 yılında MJ-12’ye de bir talimat göndermiş ve gelecek yıl (1964) dünyadışı uygarlıkların gezegenimizi ziyaretleri konusunda dünyaya resmi açıklama yapmak istediğini ve MJ-12’nin dünya kamuoyunu bu gelişmeye hazırlamak üzere bir taslak plan üzerinde çalışmaya başlamasını istemişti.

Ne var ki Başkan Kennedy bu planlarını uygulama fırsatını bulamayacak ve 22 Kasım 1963 tarihinde Dallas’ta uğradığı suikastla hayatını kaybedecekti!

Kennedy suikastından sonraki 10 yıl içinde, dünyadışı uygarlıklar konusu üzerinde zaten zayıf olan hükümet kontrolü tamamen sona eriyordu. Konuyu denetiminde tutan gruplar,

statükonun korunması ve dünyadışı varlıklar meselesinden kamuoyunun haberdar olmaması için kitle iletişim araçları, bilim insanları, üniversiteler, NASA gibi akla gelebilecek her türlü şahıs ve kuruluşu denetim altında tutacaklar ve inanılmaz boyuttaki güç hırsı ve egoları yüzünden evrendeki zeki yaşam gerçeği hakkında dünya halklarını günümüze kadar karanlıkta bırakacaklardı.

Hükümet kontrolünün tamamen ortadan kalkmasıyla, konunun siyasi idaresi bütünüyle MJ-12/PI-40 gruplarının eline geçmişti. Bu da dünyadışı uygarlıklar konusunun bundan sonraki seyrinde yeni bir aşamanın başlangıcına işaret ediyordu: Gizli Kuruluşların Otonomi ve Dokunulmazlık Dönemi.

Dördüncü Aşama - Gizli Kuruluşların Otonomi ve Dokunulmazlık Dönemi

John F. Kennedy'nin öldürülmesiyle boşalan başkanlık koltuğuna yerleşen Lyndon Johnson, tıpkı Kennedy gibi MJ-12/PI-40 tarafından güvenilen bir başkan değildi ve Johnson'ın da dünyadışı varlıklarla ilgili bilgi talebi reddediliyordu. Bu dönemde MJ-12 Komitesi yine idari denetimin dışında faaliyet gösterebilme fırsatını yakalamıştı.

MJ-12 dünyadışı varlıklar konusunun dört ana ayağını koordine ediyordu.

Bunlardan birincisi, düşen UFO'lardan elde edilen teknolojilerin, silah ve teknoloji üretimi için deşifre edilmesinden sorumlu askeri-endüstriyel kuruluşlara bağlı, çeşitli askeri birimlerin içine yerleşmiş gizli organizasyonlardı.

İkincisi, dünyadışı uygarlıkların faaliyetlerine ilişkin bilgi toplamaya ve dünyadışı varlıklarla iletişim kanalı oluşturmaya

çalışan istihbarat örgütleriydi (CIA, NSA ve DIA). Bu kuruluşlar aynı zamanda, dünyadışı uygarlıklara ilişkin istihbaratın kontrolünün ele geçirilmesi amacıyla birbirleriyle rekabet ediyorlar, bilgi paylaşımından kaçınıyorlardı.

Üçüncüsü, dünyadışı uygarlıkların mevcudiyeti ve faaliyetlerinin kapsamı hakkında fazla bilgi sahibi olmayan başkan ve kıdemli danışmanlarıydı.

Dördüncü ve son ayak ise, dünyadışı uygarlıkların mevcudiyetini gizlemek amacıyla oluşturulmuş gizli mekanizma hakkında tamamen karanlıkta bırakılmış durumda bulunan Kongre ve kamuoyuydu.

Hava Kuvvetleri'nin UFO'ları soruşturmaya yönelik ünlü "Mavi Kitap Projesi" Truman yönetiminin son döneminde başlatılmıştı. Eisenhower döneminde de görevde olan ve Pentagon'un, düşen UFO'ların teknolojisini analiz etmekten sorumlu projesinin başında bulunan Albay Phillip Corso, Mavi Kitap Projesi'nin gerçek amacının, UFO'larla ilgili olarak yeterli kanıt bulunup bulunmadığı konusunda yapay tartışmalarla kamuoyunun oyalanması olduğunu daha sonraları itiraf edecekti. Mavi Kitap Projesi 1969 yılında sona erdiriliyordu. Dünyadışı varlıklar ve araçlar konusunu siyasi olarak yönetmekte olan grup, konunun halktan saklanmasına devam edilmesi konusunda bir sıkıntı yaşanmayacağına artık emin olmuşlardı.

MJ-12/PI-40 dünyadışı varlıklarla ilgili siyasi sürecin denetiminde ve tüm gizli birimlerin oluşturduğu şebekenin koordinasyonunda artık çok sıkı bir kontrol sağlamış, ipleri bütünüyle eline almıştı. (MJ-12/PI-40'ın temel fonksiyonunu ve başlıca aktörlerini anlamadan, dünyadışı varlıklara ilişkin siyasi sürecin yönetimini, konu üzerindeki siyasi denetimin nasıl yapıldığını ve MJ-12/PI-40'ın özerkliğinin gelecekteki başkanlar üzerindeki etkisini kavramak mümkün değildir. MJ-12/PI-40,

farklı değer ve güçlerdeki taşları nihai hedef için yönlendiren ve idare eden bir satranç oyuncusuna benzetilebilir.)

MJ-12/PI-40'ın temel rolü, farklı dünyadışı ırkların ve bunların dünyadaki faaliyetlerinin idaresine ilişkin büyük planı geliştirmekti. Bu stratejik rolün mimarları Nelson Rockefeller ve Dış İlişkiler Konseyi'ydi. Dış İlişkiler Konseyi (CFR) MJ-12/PI-40'ın diğer oluşumlarla kurumsal ilişkilerini kurgulamaktan sorumluydu.

MJ-12/PI-40'ın dış kabuğunu oluşturan "Özel Çalışma Grubu"nun beyni ve ana stratejisye, Dr. Henry Kissinger'dı. Kissinger'ın, dünyadışı uygarlıklara ilişkin siyasi süreç yönetimine dair deneyimi sanıldan çok daha eskilere uzanıyordu.

Henry Kissinger'ın PI-40 Ana Stratejisti Olarak Önemi

Nazi yetkililerinin 1930 ortalarında düşen bir UFO'nun analizi yoluyla teknoloji elde etmekte kısmen başarılı olduğuna dair ciddi kanıtlar mevcuttur. Nazilerin en yetenekli ve üst düzey bilim insanları tarafından yapılan bu çalışma, Nazi Almanyası'nın ileri silah teknolojisinin oluşmasının en başta gelen faktörüydü. İkinci Dünya Savaşı'nın bitiminde, uzmanlıklarından yararlanmak üzere bu bilim insanları ABD'ye getirildiler. Bu operasyonun adı "Project Paperclip"ti. Operasyonu ABD ordusunun karşı-istihbarat birimi başlatmıştı. Operasyon kapsamında getirilen yüzlerce Alman bilim insanı yüksek finansmanlı askeri-bilimsel laboratuvarlarda görevlendirildiler. "Paperclip" operasyonunda görevli olanlardan bir tanesi de Alman-Yahudi geçmişi olan, ABD ordusu karşı-istihbarat subayı Henry Kissinger'dı.

Kissinger 27 Mayıs 1923'te Fürth-Almanya'da doğmuştu. Ordu karşı-istihbarat gücünde 1943-1946 yılları arasında gö-

rev yapmıştı. İkinci Dünya Savaşı'nın bitiminde işgal altındaki Batı Almanya'da kaldı. Eski Nazi istihbarat subaylarının anti-Sovyet operasyonları için görevlendirilmesi de vazifeleri arasındaydı. Keskin zekâsı ve stratejik düşünme yeteneği onu dünyadışı varlıklar konusunun idaresi sürecinde öne çıkartmıştı.

Kissinger ABD'ye döndü ve 1947 yılında askeri istihbarat yüzbaşısıyken üniversite eğitimine başladı. 1950 yılında mezun olmuş ve Savunma Bakanlığı'nda part-time çalışmaya başlamıştı. Genelkurmay Başkanlığı'nın direkt kontrolü altındaki "Operasyonlar Araştırma Ofisi" danışmanı olarak sık sık Washington'a gidiyordu. Bu birim eski Nazi subaylarının bilimsel projelerde görevlendirilmeleri ve dünyadışı varlıklarla bağlantılı konularda çok gizli projeler yürütüyordu.

1952 yılında doktorasını tamamladı ve bilahare Ulusal Güvenlik Konseyi NSC'nin bir kolu olan Psikolojik Strateji Kurulu (Psychological Strategy Board) direktörünün danışmanı oldu. Böylece dünyadışı uygarlıklarla ilgili görevi genişlemiş oluyordu. Aynı zamanda CFR üyesi olan Kissinger'ın özel yetenekleri onu bu konuda liderlik yapmaya kadar götürecekti.

1954 yılında Başkan Eisenhower, Nelson Rockefeller'ı Soğuk Savaş Planlaması'nda yardımcısı olarak görevlendirdi. Bu pozisyon Rockefeller'ın MJ-12'nin başı olarak rolünün kılıfıydı. Bir görevi de, Orion Takımyıldızı'ndan gelen varlıklarla henüz yapılan anlaşma sonrasındaki süreçte ABD dış politikasını idare etmekte.

Kissinger 1955 yılında NSC'nin "Operasyonlar Eşgüdüm Kurulu" (dış ülkelere karşı uygulanacak gizli operasyonlarda en yüksek politika belirleyici birim) danışmanı oldu. Görevi dünyadışı ırklara karşı operasyonları da kapsıyordu. Bu arada, Rockefeller ve diğerleri dünyadışı uygarlıklara karşı gizli siyasetin diğer klasik dış politika konularıyla koordine edilmemesinin büyük tehlike yaratacağını anlamışlardı.

Kissinger'ın stratejik yeteneği Rockefeller'ın iyice dikkatini çekmişti. Dünyadışı ziyaretçiler konusundaki geniş sorunların koordinasyonunda onun yeteneğinde birisine ihtiyaç duyuluyordu. Nihayetinde Kissinger PI-40'ın iki direktöründen bir tanesi olarak atandı.

Kissinger'ın hedefi MJ-12 ve PI-40'ı özerk hale getirmek ve idari denetimin dışında tutmaktı. MJ-12'nin kurumsal gücü iyice artmış ve hükümet üzerinde etkisi çok güçlenmişti.

Birçok ulusal güvenlik yetkilisi, politikacılar, medya ve halk Sovyetler Birliği'nin ABD için en büyük tehdit olduğunu düşünürken, ABD dünyadışı varlıklara ilişkin olarak Sovyetlerle el altından işbirliği içinde çalışıyordu. Kissinger'ın MJ-12'yi idari kontrol dışında tutmaya çalışmasının sebeplerinden bir tanesi de bu durumdu. Halkın ilgisi Soğuk Savaş üzerine çekilmişken, perde arkasında ABD ve SSCB dünyadışı uygarlıklar konusunda bir ölçüde stratejik müttefik konumuna gelmişlerdi. Ne var ki bu işbirliği Kennedy'nin hayal ettiği, şeffaflık temelinde bir ortak çalışma niteliğinde değildi.

Gelecek başkanları etkilemenin yolu kıdemli siyaset-belirleyici pozisyonlara anahtar PI-40 üyelerinin yerleşmesini sağlamaktı. Böylece dünyadışı varlıklar realitesinin ifşa edilmemesi sağlanacaktı. Kennedy/Johnson yönetimlerinde George Bundy ulusal güvenlik danışmanı olarak bu görevi üstlenmişti.

Nixon yönetiminde ise bu görevi yürüten Henry Kissinger'dı. Kissinger Nixon'un ulusal güvenlik danışmanı olmuştu. Onu bu göreve getiren Nelson Rockefeller'dı. Kissinger ABD dış politikasını ve dünyadışı varlıklar politikasını Beyaz Saray içinde merkezileştirmek istiyordu. Kissinger aynı zamanda Rockefeller'dan sonraki en güçlü MJ 12/PI-40 başkanıydı. Kissinger her kararın kendisinden geçmesini isteyen bir yönetim tarzına sahipti.

Kissinger, Bismarck'ın "realpolitik" anlayışını benimse-

mişti. Buna göre uluslararası ilişkilerde etik ve duygusallığın yeri yoktu. Önemli olan satrançtaki gibi doğru hamleleri yaparak ülkenin gücünü maksimize etmekte. Kissinger'ın bu yönetim anlayışı dünyadışı varlıklar politikasında da kendini gösteriyordu. Kissinger dünyadışı varlıkların etik oryantasyonuyla ilgilenmiyor, sadece onlardan sağlanacak teknolojilerle ABD'nin silah ve stratejik gücünü artırmayı amaçlıyordu. Rockefeller ailesiyle yakın ilişkisi Amerikan özel sektörünün ABD politikalarında baskın rol oynamasını sağlıyordu.

Kissinger dünyadışı uygarlıklara dair siyasetin MJ-12 dışına çıkmasını istemiyordu. Zira konu sığ politikalarla ve deneyimsiz şahıslarla idare edilemeyecek kadar karmaşıktı.

Nixon ve Ford Dönemi

UFO/Dünyadışı Varlıklar siyaseti bakımından önemli bir politika değişikliğine sahne olmayan Johnson döneminden sonra 20 Ocak 1969 günü başkanlığı Richard Nixon devralıyordu. Nixon, "Watergate Skandalı" sebebiyle kısa kesilen başkanlığı süresi içinde tüm dikkatini Vietnam Savaşı'na verdiğinden, MJ-12/PI-40 bu dönem içinde yine rahat hareket etme imkânı bulmuştu.

Nixon'un istifası sonrası başkanlık koltuğuna oturan eski Başkan Yardımcısı Gerald Ford, Temsilciler Meclisi üyeliği sırasında kendi seçim bölgesi olan Michigan Eyaleti'ndeki yoğun UFO faaliyetlerine çok ilgi göstermiş bir siyasetçiydi. Hatta, bu gözlemlerin bir an önce araştırılması için Temsilciler Meclisi'nin iki ayrı komitesine mektup yazmış ve daha sonraları da bu konuda bilgiye ulaşma çabalarını sürdürmüştü. Ford, UFO meselesinin açıkça tartışılması için ABD Kongresi'nde oturum düzenlenmesi yönünde girişimlerde de bulunmuştu.

Ancak Ford başkan olduktan sonra radikal bir dönüşle konu hakkında sessizliğe bürünmek durumunda bırakılıyordu. Bu sessizliğin sebeplerinden bir tanesi de doğal olarak Nixon'un istifası sonrası masasında bulunduğu siyasal ve ekonomik sorunlar ile Vietnam Savaşı'nın ardından yaşanan sosyal travmaydı. Bütün bu sorunlar yumağı içinde dikkatini UFO konusuna verebilme olanağı bulamıyordu.

Emekli olduktan sonra Ford'a eski Hava Kuvvetleri istihbarat subayı ve UFO araştırmacısı George Filer'dan bir mektup geliyor, Filer mektupta Ford'a, "başkanlık dönemi dahil olmak üzere, kamu görevleri süresince UFO konusuyla ilgili olarak neler yaptığını" soruyordu. Gerald Ford mektuba şöyle yanıt veriyordu:

"Temsilciler Meclisi Üyesi, Başkan Yardımcısı ve Başkan olarak yaptığım devlet hizmetim süresi içinde UFO'lar konusuyla ilgili olarak birçok talepte bulundum. Resmi otoriteler her defasında UFO iddialarını reddettiler. Bu sebeple, size yardımcı olabilecek bir bilgiye sahip değilim."

Ford'un, "resmi otoriteler" teriminden tam olarak neyi kastettiği hiçbir zaman anlaşılamadı. Başkan olarak en yüksek resmi otoritenin kendisi olması gerekirken böyle bir ifade kullanmış olması şaşırtıcı olduğu kadar düşündürücüydü.

Carter ve Clinton Yönetimlerinin Politik Yetersizliği, Reagan Dönemi ve Sonrası

Başkan seçildiği takdirde dünyadışı uygarlıklarla ilgili gerçekleri kamuoyuna açıklayacağını ilan etmiş olan Jimmy Carter 1976 yılında Beyaz Saray'ın yeni ev sahibi oluyordu. Carter aynı zamanda UFO tanığı olan ilk başkandı. Ancak Carter, dünyadışı varlıklara ilişkin politikayı idare etmek bir yana,

bilgisi dışında yürütülen gizli programların tam içeriğine bile ulaşamıyordu. Carter'ın ulusal güvenlik danışmanı Zbigniew Brzezinski PI-40'ın ilk direktörlerinden olmasına, ve MJ-12 başkanlığını da Kissinger'dan devralmış bulunmasına karşın, Başkan Carter'ın bu bilgilere erişme talebi reddediliyordu.

Mayıs 1977'de Carter yönetimi tarafından finanse edilen ve Stanford Araştırma Enstitüsü (SRI) tarafından yürütülen, dünyadışı iletişimi araştırmaya yönelik proje dört ay sonra Pentagon'un baskısıyla sona erdiriliyordu. Pentagon SRI direktörlerini, yine Pentagon tarafından finanse edilen diğer SRI projelerini iptal etmekle tehdit etmişti. Bu olay üzerine, Carter ve kıdemli danışmanları, dünyadışı varlıklar konusunda kendilerinin aslında ne kadar küçük bir rolleri olduğunu anlamaya başlıyorlardı.

1980 yılında Cumhuriyetçilerin seçim kampanyası dünyadışı varlıklar konusunun idaresine yeni bir boyut getiriyordu. Ronald Reagan kampanyaya sert bir anti-komünist söylemle katılıyor, Sovyet tehdidine karşı koymanın tek yolunun ABD'nin askeri gücünün artırılması olduğunu savunuyordu. Selefî Başkan Carter gibi, Başkan Reagan da UFO'lara tanıklık etmişti. Ancak, Reagan, Carter'ın barışçı yaklaşımının aksine, dünyadışı uygarlıkların insanlık için bir tehdit olduğunu ve bu uygarlıklara karşı askeri güç kullanılması gerektiğini düşünüyordu. Buna karşılık ön seçimlerdeki rakibi, eski CIA direktörü ve MJ-12/PI-40 üyesi George Bush, MJ-12/PI-40 görüşleriyle daha uyumlu, ılımlı bir ideolojiye sahipti. Reagan'ın Bush'u ön seçimlerde geçmesi Kissinger için hayal kırıklığı olmuştu. Çünkü Reagan her şeyden önce "dışarıdan" birisiydi. Ayrıca, dünyadışı uygarlıklara ilişkin olarak son derece tehlikeli fikirler taşıyordu.

Kissinger idaresindeki MJ-12/PI-40, karmaşık dünyadışı uygarlıklar konusuna tam anlamıyla hâkimdi. Ayrıca, farklı

ırkların ve bunların farklı amaçlarının da bilincindeydi. Kissinger ve MJ-12/PI-40 gruplarının en büyük endişesi, askeri ve istihbarat birimlerinin kendi kontrollerinden çıkarak, Reagan'ın politikası doğrultusunda, dünyadışı uygarlıklarla bir askeri çatışmaya girmesiydi. Böyle bir durum, Kissinger'in ustalıkla yönettiği "güç dengesi" politikasının çöküşü anlamına gelecekti. Zira Kissinger'in amacı, dünyadışı varlıklara karşı, çatışmasızlık ortamında güç dengesini korumak, diğer yandan da ABD'nin stratejik pozisyonunu güçlendirmektir. Bu bakımdan Reagan yönetiminin askeri bir maceraya girmesi kabul edilemezdi.

Başkan seçilmesinden kısa bir süre sonra Reagan dünyadışı uygarlıkların dünya için tehdit oluşturduğuna dair katı inancını farklı platformlarda dile getirmeye başlamıştı. Her konuda olduğu gibi, bu konuda da son derece sabit fikirliydi.

Reagan'ın anti-komünist söylemi ve ABD'nin askeri gücünü büyük oranda artırması, aslında dünyadışı uygarlıklarla çatışmak üzere yapılan hazırlık için bir kılıftan başka bir şey değildi. Reagan bu konudaki ilk önemli mesajını 1985 yılında, Cenevre'deki ABD-Sovyetler Birliği Zirve Toplantısı'ndaki konuşmasında veriyordu:

"... (Gorbaçov'a hitaben) Ona şunu söylemekten kendimi alamıyorum. Evrendeki başka bir gezegenden gelen canlı türlerinden dünyamıza ani bir tehdit gelmiş olsa onun (Gorbaçov) ve benim işimiz ne kadar da kolay olurdu. O zaman ülkelerimiz arasındaki bütün yerel farklılıkları unuttur ve kesin olarak, hepimizin bu gezegende birlikte yaşayan insanlar olduğumuzu anlardık. Sanırım bir uzaylı ırkın gelip bizi tehdit etmesini bekleyebiliriz. Ama bu farkındalığı kendimiz de oluşturabiliriz."

Reagan'ın konuşmasındaki bu bölüm aslında ilk konuşma metninde yoktu ve Reagan bu yorumu plansız şekilde yapmıştı.

Ronald Reagan bu kez 21 Eylül 1987 tarihinde Birleşmiş Milletler'in 42. Genel Kurulu'nun açılışında dünya liderlerine hitaben yaptığı konuşmasında şu ifadeleri kullanıyordu:

“Günümüzdeki düşmanlık saplantımız içinde, insanlık ailesini birleştiren ne kadar çok şey olduğunu sık sık unutuyoruz. Belki de, bu ortak bağımızı bize hatırlatacak bir evrensel tehdide ihtiyacımız var. Bazen, dünyadışından gelen bir tehditle karşılaşmış olsak, tüm farklılıklarımızın ne kadar çabuk ortadan kalkabileceğini düşünüyorum. Ve şunu soruyorum: Bu yabancı güç zaten aramızda değil mi?”

Muhafazakâr subaylar için Reagan dünyadışı varlıklar konusunda en doğru politikayı izleyen bir kahramandı. Çünkü Reagan küresel bir savunma kalkanı projesini başlatmıştı. Projenin adı Stratejik Savunma Girişimi (SDI) idi. Kamuoyuna açıklananın aksine, gerçekte bu savunma sisteminin balistik nükleer füzelerle pek az ilgisi vardı. Sistem, dünyadışı uygarlıklara silahlı yanıt verilmesini isteyen ordu içindeki şahinler tarafından kurdurulmuştu ve gerçek amacı dünya çevresinde aktif faaliyet gösteren dünyadışı araçları vurmaktı.

Reagan'ın muhafazakâr felsefesi ve Sovyet tehdidine karşı askeri gücün artırılmasına yönelik açıklamaları aslında dünyadışı uygarlıkların istilası tehlikesini ima etmekteydi. Bu durumdan hoşnut olmayan MJ-12/PI-40 üyeleri artık yavaş yavaş Reagan'ın yerine, MJ-12/PI-40 siyasetini benimseyen ve aynı endişeleri paylaşan bir başkanın gelmesi gerektiğini düşünmeye başlamışlardı. Düşündükleri isim Başkan Yardımcısı ve eski CIA direktörü George Bush'tu. 1981 yılında Reagan'a karşı

yapılan “Hinkley” suikast girişimi Reagan’ı yok etmek olmasa bile en azından baskı altına almak amacını taşıyordu. Suikast sonrasında Reagan yönetiminin askeri dürtüleri yeteri kadar kontrol altına alınıyor ve dünyadışı uygarlıklarla ilişkilerin askeri bir çatışmaya dönüşmesi engelleniyordu.

George Bush’un 1988 yılında başkan seçilmesi MJ-12/PI-40 gruplarının yeniden Beyaz Saray’ı kontrol altına almalarını sağlıyordu. Bush, MJ-12/PI-40’ın eski bir üyesi olarak dünyadışı varlıklar konusunun askeri değil, siyasi bir ustalıkla yönetilmesi gerektiğinin farkındaydı.

1992 yılında Bill Clinton’ın başkan seçilmesi MJ-12/PI-40 bakımından sürpriz olmuştu. Çünkü başkanlık koltuğuna yine “dışarıdan” bir figür oturmuştu. Clinton da tıpkı Carter gibi, dünyadışı uygarlıklarla ilgili dosyalara ulaşmak için girişimde bulunuyor ama başkan olarak bu konudaki etkisinin ne kadar zayıf olduğunu kısa sürede anlıyordu. İşin daha da rahatsız edici yanı, dönemin kıdemli siyasi ve istihbarat aktörleri, CIA Direktörü James Woolsey ve Savunma Bakanı William Cohen’in de konu hakkında son derece sınırlı bilgileri bulunmasıydı.

Savunma Bakanı Cohen, meslek hayatının bir döneminde ünlü bir astronotun elinde bulunan ve daha sonra gizli bir proje için analize alınan, UFO’lara ilişkin çok kesin bir kanıtı (muhtemelen bir cihaz veya dünyadışı aracın önemli parçası) elde etmek için muazzam para ve zaman harcamasına rağmen, bu kanıta erişim sağlamasına izin verilmiyordu.

O dönemde MJ-12/PI-40 üyelerinin çoğu Bush döneminin kalıntılarıydı ve Clinton tarafından atanan bürokratlara güvenilmiyordu. Clinton her şeye rağmen UFO dosyalarına ulaşma çabalarını çeşitli yollardan sürdürüyor ancak bu çabaları sürekli sonuçsuz kalıyordu. Clinton’ın başkanlığının ilk

yıllarında CIA'de görev yapan istihbaratçı William Laparl bir anısını şöyle aktarıyordu:

“CIA’in üst kademelerinde Clinton’ın UFO dosyaları konusunda pusuda olduğu biliniyordu. Bill Clinton ulaşabildiği herkesten bu konuda bilgi istiyordu. Bir gün bir amiralle görüşmesinde ‘Yeri gelmişken... bana UFO meselesini anlat’ dedi. Amiralin Clinton’a bakışı ‘Sen hangi gezegendensin?’ der gibiydi.”²⁴

Clinton’ın dünyadışı varlıklara ve projelere ilişkin ilgisi ve bilgi edinme çabası MJ-12/PI-40 için artık tehdit oluşturmaya başlamıştı. Daha da önemlisi, Clinton’ın çabaları idari denetimin yeniden işlevsel hale getirilmesi girişimlerinin başlangıcı olabilirdi. Clinton’ın iç politikada karşılaştığı birçok sorunun ve skandalların, aslında kendisinin gizli yapıyı deşifre etme konusundaki ilgisini başka yöne çekmek amacıyla karşısına çıkarılmış olması da ihtimal dahilindeydi. Clinton başkanlık görevini tamamladığında, dünyadışı varlıklarla ilgili olarak minimal bir bilgiyle koltuğundan ayrılıyordu. Kasım 1995’te Kuzey İrlandalı bir gencin sorusuna verdiği, şaka kisvesi altındaki yanıt aslında dünyadışı varlıklar meselesindeki yetersizliğinin bir bakıma itirafıydı:

“... Belfast’ta yaşayan 13 yaşındaki Ryan’dan bir mektup aldım. Ryan eğer şu anda buradaki seyircilerin arasındaysan, işte sorunun yanıtı... Hayır, bildiğim kadarıyla, 1947 yılında Roswell-New Mexico’ya bir dünyadışı uzay aracı düşmedi. (Kahkahalar...) Ve Ryan... eğer ABD Hava Kuvvetleri uzaylı cesetleri ele geçirdiyse, bunu bana da söylemediler. Ben de bilmek istiyorum. (Alkışlar...)”

George W. Bush'un 2000 yılında başkan seçilmesi yeniden "içeriden" bir figürü, ya da en azından içeriden birinin sadık oğlunu Beyaz Saray'a taşıyordu. Daha kentli ve sofistike bir kişilik olan George Bush, böylelikle, PI-40 üyesi olabilecek entelektüel vasıflardan yoksun olan oğlu George W. Bush'u yönlendirme konusunda anahtar rol oynayacaktı. İki dönem başkanlık yapan George W. Bush'un yönetiminde, dünyadışı varlıklara ilişkin MJ-12/PI-40 politikalarını yıpratacak önemli bir gelişme yaşanmadı.

"Değişim" sloganıyla 2008 yılında işbaşına gelen Barack Obama yönetiminde ise artık UFO/Dünyadışı Varlıklar konusuna ilişkin resmi açıklama yapılacağı beklentisi üst düzeydeydi. Doğrudan bir resmi açıklama yapılmamış olmakla beraber, Obama, ABD başkanlarının içinde UFO'lar hakkında en çok konuşan başkan olarak göze çarpıyordu. Bu durum, resmi bir açıklama için içeride koşulların henüz oluşmamış olduğuna, ancak, açıklık konusunda önemli sayılabilecek bir politika değişikliğinin yürürlüğe konduğuna işaret ediyordu.

Obama UFO'lar konusundaki bazı gerçekleri kamuoyuna enjekte etmek için, özellikle çocuklardan gelen soruları inceliklerle kullanıyordu. Bir defasında, ailesiyle birlikte Beyaz Saray'ı ziyaret eden aktör Will Smith'in oğlu, Beyaz Saray'daki kumanda odası gezilirken, basın da bulunduğu ortamda Başkan Obama'ya "uzaylıların gerçek olup olmadığını" sorunca, Obama, "*Bunu ne doğrulayabilirim ne de inkâr edebilirim. Ama sana şunu söyleyebilirim ki, eğer çok gizli bir toplantı yapılır ve bu konu tartışılırsa, hepsi bu odada olacaktır*" şeklinde kaçamak bir yanıt veriyordu.

Obama New Mexico'yu ziyaretinde 1947'deki Roswell kazasıyla ilgili konuşurken de, "*Sırlarımızı burada saklayacağız*" cümlesini kullanmaktan çekinmiyordu.

13 Şubat 2015 tarihinde Beyaz Saray'daki görevinden istifa

eden, Başkan Obama'nın danışmanı John Podesta, istifasının hemen ardından twitter'da, UFO'lar üzerindeki gizlilik politikasıyla ilgili çok önemli bir ifadeyi paylaşıyordu.

Podesta, twitter hesabında, "2014 yılındaki en büyük başarısızlığının, gizli UFO dosyalarının kamuoyuna açıklanmasını sağlayamamak olduğunu" yazıyordu. Bu çarpıcı açıklama *Washington Post* ve CBS News gibi medya kuruluşları tarafından hemen haber yapılıyordu.

Podesta'nın bu açıklaması exopolitika çevrelerince çok da şaşırtıcı bulunmadı. Zira, Obama'nın bizzat kendisinin, kamuoyundan saklanan belge ve bilgilere ulaşmak yönünde, "Şeffaf Devlet Girişimi" çerçevesinde, büyük çaba harcadığı biliniyordu. Hatta Obama'nın dünyadışı ziyaretçiler konusunu dünyaya resmi olarak duyurmak üzere hazırlık yapmış olduğu, ancak tehditler sebebiyle bundan vazgeçtiği de bazı güvenilir tanıklarca ifade ediliyordu.

John Podesta'nın konuya ilgisi yeni değildi. Podesta, 2002 yılında Washington'daki Ulusal Basın Kulübü'nde özetle şu açıklamayı yapmıştı:

"Artık hükümetin yürüttüğü UFO araştırmaları üzerindeki gizlilik perdesinin kaldırılmasının zamanının geldiğine inanıyorum. Karşımızda duran gerçeği keşfetmemiz gerekiyor. Bunu yapmalıyız çünkü Amerikan halkı artık gerçeği hazmedebilecek olgunluğa ulaştı..."

Diğer yandan, Başkan Obama 12 Mart 2015 akşamı katıldığı talk-show programı "Jimmy Kimmel Live"da, kendisinin ve kendisinden önceki başkanların dünyadışı yaşam ve teknoloji hakkındaki gerçeği açıklamalarının engellendiğini söylüyordu. Kimmel'in, başkan olduğu takdirde UFO dosyalarına nasıl

ulaşabileceğini esprili bir şekilde sorması üzerine, Obama canlı yayında, “*Uzaylılar buna izin vermezler... Tüm sırlarını ifşa etmiş olursun. Üzerimizde sıkı bir kontrolleri var*” şeklinde yanıt veriyordu. Ayrıca, Kimmel’in, Başkan Clinton’ın Area 51’i incelediği ancak hiçbir şey bulamadığını söylediğini hatırlatması üzerine, Obama, “*Bize böyle söylememiz talimatı verildi...*” şeklinde yanıt veriyordu.

Jimmy Kimmel’in programının mizah ağırlıklı olması dolaısıyla, sorulan sorular ve Başkan Obama’nın verdiği yanıtlar ana-akım medya tarafından “şaka” olarak değerlendirildi ve her defasında olduğu gibi hafife alındı.

Ancak başkanların bu tür talk-show programlarında, özellikle böyle hassas konularda asla rastlantısal ifadeler kullanmadıkları, önceden tasarlanmış bazı mesajları “şaka” örtüsü altında kamuoyuna verdikleri de bilinen bir gerçektir. Bir ABD başkanının UFO’lar konusunda bu kadar çok ifade sarf etmesi alışıl gelmiş bir durum değildi. Üstelik ABD başkanına programda sorulacak soruların önceden verilmemiş olması düşünülemezdi. Bu da, UFO sorularının danışıklı olarak sorulduğunu açık şekilde gösteriyordu.

Bu arada, eski FBI ajanı Ben Hansen, Obama’nın programdaki vücut dilini incelediğini ve şaka kisvesi altında da olsa, bazı rahatsız edici gerçekleri açıklarken büyük bir stres yaşadığı görüntüsü verdiğini ifade ediyordu.

Benzer bir olayda, 7 Aralık 2012 günü 5 ayrı TV kanalına canlı yayında mülakat veren Rusya Başbakanı Medvedev canlı yayın sonrasında habercilerle sohbet ederken mikrofonunun hâlâ açık olduğunu fark etmeyerek, kendisine yöneltilen, “devlet başkanına nükleer sırları içeren dosyanın yanı sıra uzaylılar hakkında gizli bir dosya verilip verilmediği” sorusuna, “Reuters Ajansı’nın çevirisine göre” şöyle yanıt veriyordu:

“Devlet başkanına nükleer kodlarla birlikte özel bir ‘çok gizli’ dosya daha verilir. Bu dosya bütünüyle, dünyayı ziyaret eden dünyadışı varlıklara ilişkin bilgileri içerir. Bunun yanı sıra, dünyadışı varlıkların ülkedeki faaliyetlerini kontrol altında tutan özel bir gizli servise ait bir rapor da sunulur. Konu hakkında daha detaylı bilgileri ünlü ‘Men in Black’ filminden alabilirsiniz. Ne kadarının aramızda olduğunu söylemeyeceğim, çünkü panik yaratabilir.”

Men in Black (Siyah Giyen Adamlar) gibi, dünyadışı varlıklar konusunu oldukça mizahi bir dille işleyen bir filme referansta bulunması, Medvedev’in şaka yapıyor olduğu yönünde iddialara yol açmıştı. Rusya Federasyonu başbakanının, böyle önemli bir mülakatın ardından ülkenin önde gelen habercilerine bu şekilde yanıt vermesi alışlageldik bir durum değildi. Üstelik Medvedev bu yanıtı verirken oldukça ciddi görünüyordu.

Ancak durum hiç de zannedildiği gibi değildi. Aslında Medvedev o dönemlerde Rusya’da bir TV kanalında yayınlanmakta olan ve filmle aynı adı taşıyan bir belgesele atıfta bulunuyordu. “Men in Black” belgeselinde, Rusya’da ve ABD’de yaşanan önemli UFO vakaları, Roswell olayı, alıkonma olayları, UFO’ların nükleer tesisler üzerindeki faaliyetleri, örtbas siyaseti vb. konular işleniyordu. Medvedev aslında gazetecilere, araştırmalarını sürdürmeleri için bir bakıma ipucu vermiş ve yön göstermişti.

Belgesel Rusya dışında bilinmediği için, Batı medyası Reuters’in yaptığı çeviriyi esas alarak haberi, Medvedev Hollywood yapımını referans göstermiş gibi algılamıştı. Daha sonra konunun üzerinde fazla durulmaması sağlanarak gündemden düşürüldü.

UFO/Dünyadışı Varlıklar konusunun politik olarak idaresi

bakımından gelineen noktada kamuoyunu ısındırmaya yönelik açıklamaların artış gösterdiği gözleniyor. Önümüzdeki dönemde, sadece ABD ve Rusya'dan değil tüm dünyadan üst düzey yetkililerin itiraflarının daha sıklıkla görülmesi şaşırtıcı olmayacaktır. Doğruyu söylemek gerekirse, dünyadışı yaşama ilişkin resmi açıklamanın ne zaman yapılacağını kestirebilmek kolay değildir. Bu, birçok farklı parametrenin bir araya gelmesine bağlıdır. Ama ayak sesleri artık giderek daha güçlü duyulmaktadır...

Sovyetler Birliği'nin Resmi Tutumu

Dünyadışı uygarlıkların faaliyetleri bağlamında, özellikle Soğuk Savaş döneminde Sovyetler Birliği Komünist Partisi tarafından benimsenen resmi görüş, ABD'nin tavrından pek de farklı değildi.

1947'den itibaren inanılmaz ölçüde artan UFO faaliyetleri, Sovyet hava sahasında da yoğun şekilde gözlemleniyordu. Hatta, Sovyet topraklarında ele geçirilen bir dünyadışı aracın Zhivkur Uzay Üssü'nde tutulduğunu destekleyen ciddi sayıda belge mevcuttur.²⁵

Sovyetler ABD'deki ajanları aracılığıyla buradaki gelişmeleri de yakından izliyordu. Roswell olayı konusunda resmi makamlarca yapılan meteoroloji balonu açıklamasının "kılıf" olduğunu da biliyorlardı.

Moskova Havacılık Enstitüsü'nde bilim insanı olan Valeriy Burdakov, Joseph Stalin'in, Sovyet uzay programının kurucusu Sergei Korolyov'la 1948 yılında yaptığı toplantıyı şöyle aktarıyordu:

"Diktatör, Korolyov'u bir odaya götürdü. Çok gizli bir araştırmadan elde edilen materyal yığını ve dosyalar odada

bulunan masanın üzerine yayılmıştı. Bilgilerin bazıları Roswell kazası sırasında bölgede bulunan Sovyet ajanları tarafından ele geçirilmişti. Stalin Roswell yakınında düştüğü söylenen UFO hakkında Korolyov'un ne söyleyeceğini çok merak ediyordu. Korolyov Stalin'e, fenomenin gerçek olduğunu, UFO'ların SSCB için tehlike oluşturmadığını, bu araçların ABD veya başka bir ülkede üretilmediğini söyledi. Stalin Korolyov'a teşekkür etti ve fikrinin başka uzmanlar tarafından da paylaşıldığını belirtti.”²⁶

Moskova Teknoloji Enstitüsü'nden Dr. Rem Varlamov ise, dünyadışı uygarlıklarla önceden ayarlanmış bir temas kurmak amacıyla en az altı girişim yapıldığını ve bu girişimlerin bazılarının başarılı olduğunu aktarıyordu.

1960'lara kadar Komünist Parti kurmayları, yapılan gözlemleri ve yakın karşılaşmaları inkâr etme yoluna gitmişlerdi. Özellikle nüfus yoğunluğunun daha az olduğu uzak bölgelerdeki köylülerin çok sayıda karşılaşma yaşadığı biliniyordu. Daha dindar ve muhafazakâr kitleyi temsil eden Rus köylülerini için UFO'lar İsa'nın ikinci gelişini müjdeleyen ışıklar anlamını taşıyordu. Bu heyecan dalgası, dini inanç ve ritüellere karşı baskıcı bir politika benimsemiş olan Sovyet yönetimini hayli rahatsız etmeye başlamıştı. Sonucunda, UFO gözlemlerine dair raporları engellemek amacıyla bir dizi önlem yürürlüğe konuluyordu. Bu önlemler arasında, para ve hapis cezası ile psikiyatrik tedavi görmek üzere hastaneye yatırılma gibi yaptırımlar vardı. Baskının bir diğer sebebi de, Sovyetlerin tıpkı ABD'li askeri yetkililer gibi, önceleri UFO faaliyetlerinin amacını ve ulusal güvenlik tehdidi oluşturup oluşturmadıklarını anlayamamalarıydı.

Aralık 1976'da Sovyetler UFO konusuyla ilgilenmek üzere gizli bir resmi komite oluşturdu. “Stolijarov Komitesi” adı verilen bu grup Sovyetlerin en önde gelen bilim insanlarından

oluşuyordu. Ancak, komitenin varlığına ilişkin bilgi *New York Times*'da yayımlanınca, bu grubun çalışmaları askıya alınıyordu.

Bu arada, ülkenin her bölgesinden Sovyet yetkililere UFO raporları yağıyordu. Soğuk Savaş dönemi boyunca dünyanın hemen hemen her yerinde ve özellikle askeri ve nükleer tesisler üzerinde sıklıkla gözlenen UFO'lar, ABD ve Sovyetlerin karşılıklı olarak birbirlerini suçlamalarına sebep oluyordu. Dünyadışı varlıkların faaliyetlerine ilişkin dosyalara erişim yetkisi olmayan SSCB askeri ve hükümet yetkilileri, olağanüstü yetenekler sergileyen dünyadışı araçları ABD'nin yeni bir teknolojisinin ürünü zannediyorlardı. Aynı şekilde, bir kısım ABD'li yetkili de UFO'ların gizli bir Sovyet faaliyeti olduğundan şüpheleniyordu.

Sovyet pilotlarının UFO'larla yaptıkları "it dalaşı" ve hava takipleri başarısızlıkla sonuçlanınca angajman talimatı iptal edilmiş ve Sovyetler pasif gözlem durumuna geçmişti. Rus araştırmacı, emekli Albay Boris Sokolov'a göre, Sovyetler UFO'ları takip etmek üzere 30'dan fazla radar istasyonu kurmuşlardı.²⁷

Sovyetler Birliği ve daha sonra Rusya Federasyonu döneminde UFO/Dünyadışı varlıklar konusu her zaman KGB kontrolünde yürütüldü. Gelinek noktada, Rusya'nın da ABD gibi ulusal güvenlik ve askeri/teknolojik üstünlük endişelerini aşamadığı ve şeffaflık konusunda ciddi adımlar atmadığını söylemek mümkündür.

Vatikan'ın Konuya Yaklaşımı

Vatikan 2008 yılından bu yana resmi olarak dünyadışı yaşam olasılığının varlığını ve bunun Katolik inancıyla çelişmediğini açıkça kabul etmektedir.

Vatikan'ın baş astronomu Jose G. Funes 2008 yılında yaptığı

açıklamada, Katolik Kilisesi'nin bilim ile din arasındaki boşluğu kapatma çabasına vurgu yapıyor, bilim ve dinin birbirleriyle çelişmediğinden ve dünyadışı yaşamın keşfinin sosyal ve teolojik olası etkilerinden söz ediyordu. Funes, 2009 yılında katıldığı astrobiyoloji konferansında da, dünyadışı zekâların varlığının Katolik teolojisi bakımından bir problem yaratmayacağını söylüyordu. Ardından, Vatikan astronomlarının, dünyadışı yaşamın keşfinin toplumsal sonuçlarının tartışıldığı astrobiyoloji konferanslarının tümünde yer almaya başladıkları görülmüyordu.

Papa Francis bizzat, dünyadışı yaşamın keşfinin, dünyadışı varlıkların insanoğlunun yaratılmasında doğrudan rol oynamış oldukları anlaşılsa dahi, teolojik bakımdan bir problem yaratmayacağını açıklamıştı. Papa, 28 Ekim 2014 tarihinde Papalık Bilim Akademisi'nde yaptığı konuşmada yaşamın evrimini ve dünyadışı varlıkların bundaki rolünü tartışıyor, dünyadışı varlıklardan –üstü örtülü bir şekilde– kâinatın varlıkları ve Tanrı'nın evrim planının temsilcileri olarak söz ediyordu:

“O (Tanrı) varlıkları yarattı ve her birine bahşettiği içsel yasalara göre gelişmelerine izin verdi. Böylece varlıklar gelişebildiler ve varoluşlarının bütünlüğüne ulaşabildiler. Tanrı aynı zamanda ‘kâinatın varlıklarına’ da otonomi verdi ve onların Tanrı'nın sonsuzluğundan emin olmalarını sağladı. Böylece yaratılış yüzyıllar ve yüzyıllarca, binyıllar ve binyıllarca devam etti. Ta ki Tanrı'nın bir sihirbaz değil de, var olan her şeye can veren bir yaratıcı olduğu anlaşılincaya kadar...”

Vatikan'da perde arkasında, dünyadışı yaşamın varlığına insanlığın hazırlanması bakımından ciddi bir hazırlık olduğu anlaşılmıyordu. Vatikan aynı zamanda dünyadışı yaşam gerçeğine toleransla yaklaşılmasını savunan bir UNICEF videosunun da sponsorluğunu üstlendi. Tutucu ve gelenekçi Katolik dün-

yasının, dünyadışı yaşam olasılığına şans tanınması, hatta bu düşüncenin inançları dahilinde olduğunu söylemesi doğal olarak şaşırtıcı bir gelişmeydi. Daha da ilginç olanı, Katolik Kilisesi evrim hakkındaki fikrini bile değiştirmeye başlamıştı.

Vatikan hâlâ birçok bakımdan dünyanın en güçlü devleti sayılıyor. Bu sebeple, bu tür açıklamalar, yüzeyde gördüğümüzün çok ötesinde anlamlar taşıyor.

Vatikan dünyanın yavaş yavaş kaçınılmaz olana hazırlandığını mı anlamıştı?

ABD'nin belli bilgileri kamuoyuna yavaş yavaş açıklama kararında olduğunu öğrendikten sonra, Vatikan'ın, ABD hükümetine baskı yaparak açıklamanın ertelenmesini istedikleri, çünkü Katolik dünyasını bu realiteye hazırlamak için biraz daha zamana ihtiyaç duyduklarını söyledikleri yönünde bir bilgi de vardır.

Aslında bir süredir dünya çapında prestijli kurum ve kuruluşlar dünyadışı yaşam konusunda zamana ayak uydurma çabalarına girişmişlerdi. Örneğin, bir panelde, NASA bilim insanları teknolojiadaki yeni gelişmelerin, farklı gezegenlerdeki gaz/atmosfer yapısını çok daha net analiz etmelerini sağlayacağını, bu analizin gezegende yaşam olup olmayacağı yönünde veri sağlayacağını ve bu şekilde önümüzdeki 20 yıl içinde dünyadışı yaşamın keşfedilebileceğini söylüyorlardı.

Şunu kabul etmek gerekir ki, Katolik Kilisesi'ni İncil'i yeniden yorumlamaya itebilecek pek az şey vardır. Bunlardan bir tanesi de, Katolik öğretisinin yakın zamanda, dünyayı temelden sarsacak yeni bir bilgiyle karşılaşacağı öngörüsüdür. Bu bilgi, dünyadışı uygarlıkların uzun bir süredir dünyamızı ziyaret etmekte olduklarıdır.

Vatikan neden bir gözlemevi edinmiştir? Neden çok sayıda astronom görevlendirmiş, teleskoplara milyarlarca dolar harcamıştır?

Son dönemde Cizvit astronomlarla yapılan mülakatlarda Vatikan bilim insanları hep aynı noktaya dikkati çektiler: “Dünyadışı yaşamın var olma olasılığı çok yüksektir. Teolojik bakış açısından bir problem olmadığı gibi, konu ‘şeytani’ bir nitelik de taşımamaktadır. Tanrı tarafından yaratılan kâinat muazzam büyüklüktedir. Tanrı’nın başka varlıklara da vücut verdiğini düşünmek garip veya günah değildir. Bu fikir, yakın dönemde likit durumda su ve diğer yaşamsal özellikleri barındırabilecek birçok yeni gezegenin keşfiyle de doğrulanmaktadır.”

Vatikan astronom ve teologlarının bu ve benzeri ifadelerinin sıklıkla, en katı Katolik’i bile, evreni başka uygarlıklarla, ırklarla ve kültürlerle paylaşıyor olduğumuz gerçeğine isindirmektedir.

Peki, bu derece tutucu bir yapının, inançlarını temelinden sarsma potansiyeline sahip, evren ölçeğinde yepyeni bir bakış açısı getirebilecek bir konuda, böylesine cesur ve toleranslı bir anlayış sergilemeye başlaması tesadüf müdür? Bu tutumun ardındaki gerçek amaç nedir? İşaretlerden yola çıkarak olasılıkları inceleyelim:

1. Vatikan dünyadışı uygarlıkların faaliyetlerinden haberdardır ve Katolik dünyasını, mevcut inanç sistemine zarar vermeden, dünya gezegeni ile bu kozmik uygarlıklar arasındaki bariyerin yıkılışına hazırlamaktadır.

Dünya üzerinde yaklaşık 1,2 milyar Katolik yaşadığı tahmin edilmektedir. Dünyadışı varlıklara ilişkin bilgiler dünya kamuoyuna açıklandığında, bu derece büyük bir kitle üzerindeki kontrolü ellerinden kaçırabileceklerinden büyük endişe ve korku duymaktadırlar. Çünkü temas zaten çoktan gerçekleşmiştir. Bir şekilde kamuoyu bunu öğrenecektir. Bu yüzden, ön alıcı şekilde hareket ederek, dünyadışı yaşam realitesini şimdiden öğretilerinin içine yerleştirme ve bu konudaki fikirlerini, geç

olmadan kayda geçirme çabasına girişmişlerdir. Bu çaba Katolik Kilisesi'nin reform faaliyetinin önemli bir parçasıdır. Vatikan, çocuk tacizleriyle zaten kaybettiği prestijini, bu muhtemel tarihi olayın ön saflarında yer alarak tekrar kazanmak ve egemenliğini sürdürmek istemektedir. Katolik Kilisesi şimdiye kadar politik hamlelerinde her zaman pragmatik davranmıştır. Dünyadışı uygarlıklar konusu açıklandığında, alay konusu olmayı kesinlikle istemeyeceklerdir.

Vatikan dünyadışı varlıklar konusuna, modernizasyon çabalarının bir göstergesi olarak sahip çıkmaktadır. Kendilerinin icat etmedikleri ve kontrolleri altında bulunmayan bir "kavramı" benimsemeye çalışmaktadırlar. Bu durum, kardinalleri hayli ürkütmektedir.

2. Dünyadışı varlıkların mevcudiyetini kabul etmekte ve onları, insanlığa yardım etmek üzere kanatları altına almak istemektedirler.

3. Vatikan, açık ve resmi temasın gerçekleşme aşamasında, dünya gezegeninin dini liderliğini üstlenmek istemektedir. Dünya böyle bir aşamaya geldiğinde, din etkisinin baskın olduğu ülkelerde sosyokültürel ve inançsal bir kaos yaşanmaması için ipleri ele almak arzusundadırlar. İlk açık temas günlerinde, dünya halklarının dini bir otoriteye sarılma ve sığınma refleksi göstereceğini düşünmektedirler. O günler geldiğinde, böyle bir temasa mental olarak hazır olmayan insanların, şaşkınlık, dehşet ve şüphe içinde dini otoritelere yönelmelerini beklemektedirler.

4. İnsanların birçoğu farkında olmasa da, sosyo-politik iklim yeni bir paradigmaya doğru hızla değişmektedir. Vatikan değişim rüzgârının arkasında kalmak istememektedir. Dünyada ortalama bilinç yükseldikçe kitlelerin kontrolü ve sömürülmesi güçleşecektir. İnsanlar, yerleşik yapının sunduklarını değil, artık kendi felsefi versiyonlarını benimsemeye başlayacaklardır.

Katolik Kilisesi Hıristiyan dünyası içinde yıkılmaz bir kale olmadığı gibi, Hıristiyan öğretisini de tek başına temsil etmemektedir. Protestanlar ve Ortodokslar bu konuda liderlik yapmak üzere pusuda beklemektedir. Bu bakımdan da güç kaybetmeyi istememektedirler.

Vatikan'ın UFO/Dünyadışı Varlıklar realitesine sahip çıkma çabasının ardında büyük olasılıkla bu sebeplerden bir tanesi, belki de tamamı yatıyor. Vatikan diğer birçok yerleşik yapı gibi ön alıcı bir tutumla kendisini büyük kozmik devrime hazırlayıp, yok oluştan kurtulmaya çalışıyor.

Yukarıda incelediğimiz siyasi sürece paralel olarak ilerleyen başka yapılar da vardır. Siyasiler her dönemde toplum mühendisliği yöntemlerini kullanarak, kamuoyuna arzu ettikleri mesajları enjekte etmeyi başarmışlardır. Toplum mühendisliğinin en güçlü silahlarının başında ise sinema endüstrisi gelmektedir...

*“Asla hiçbir fikre hayır demeyin – o fikrin hangi düşünceyi
ateşleyeceğini bilemezsiniz...”*

– Stanley Kubrick, Yönetmen

6. BÖLÜM

DÜNYADIŞI UYGARLIKLARA İLİŞKİN SİYASETTE SİNEMA ENDÜSTRİSİNİN ROLÜ

Negatif Algı Yaratan Yapımlar ve Toplum Mühendisliği

Global sinema endüstrisinin en güçlü temsilcisi Hollywood dünya sahnesinde ilk ortaya çıktığından bu yana politika belirleyiciler tarafından çok elverişli bir araç olmuştur. Bunun başlıca sebebi, güçlü görselliği ve bazen de tabuları yıkabilen sarsıcı mesajlarıyla Hollywood yapımlarının gerek popüler kültür, gerek alt-kültürler tarafından yakından izlenmesidir. Hollywood'un küresel toplumun eğilim ve fikirlerini şekillendirmekte bu derece etkili olması özellikle ulusal güvenlik ve istihbarat kurumlarını, bu gücü toplum mühendisliği yönünde kullanmaya yöneltmiştir. UFO/Dünyadışı Varlıklar konusunun idaresinde de Hollywood mümkün olan en etkin şekilde kullanılmıştır.

Hollywood'un dünyadışı uygarlıklar temalı bilimkurgu yapımlarının açık veya örtülü tüm mesajları temel olarak aşağıda saydığımız hedeflere yöneliktir:

Çok katı ve kesin sınırları olan bir “iyi-kötü” ayrımı yapılarak, dünyadışı uygarlıkların temsilcilerinin, gezegenimizi istila edip insanlığı yok etmek veya köleleştirmek isteyen yaratıklar olduğu izlenimi oluşturulmaktadır. Aslında buradaki amaç, dinsel anlamdaki şeytan figürünün dünyadışı varlıklara projekte edilmesidir. İnsanlık ile dünyadışı varlıklar arasındaki savaş gerçekte iyi ile kötünün savaşıdır ve savaşın sonunda iyileri temsil eden (!) insanlık galip gelecektir. Arka plana yerleştirilmiş dinsel dogmalarla korku güdüsü körüklenir ve böylece kitlelerin otoriteye sığınmaları teşvik edilir. İdari otorite, kitleleri daha kolay yönetebilmek için korku yaratmaya ihtiyaç duyar. Kitleler bilgisiz bırakıldıklarında veya yanlış bilgiyle beslendiklerinde her zaman korkuya yatkın olurlar ve bu korku onları, algıladıkları tehditten koruyacak bir otorite/lider aramaya yöneltir. Kitleler bu şekilde manipülasyona açık hale gelirler.

Özellikle *Independence Day* (Bağımsızlık Günü, 1996 ve 2016), *War of the Worlds* (Dünyalar Savaşı, 1995) ve benzeri negatif mesajlar içeren filmler bu plan kapsamında üretilmişlerdir. (Aslında H. G. Wells’in orijinal *War of the Worlds* romanı İngiliz emperyalizminin sert bir eleştirisidir. Bu sembolizmin, filmin modern versiyonundaki yansıması “uzaylı istilası” olmuştur.)

Dünyadışı uygarlıkların gemileriyle göklerimizde açık şekilde görünmekten kaçınmalarının başlıca sebeplerinden bir tanesi de, sinema endüstrisi ve medya tarafından uzun yıllardır insanlığın bilinçaltına ustaca enjekte edilmiş bu korkuların doğurabileceği olumsuz sonuçlardır. Bir an, dünyadışı ziyaretçilerin barışçı amaçlarla insanlığa kendilerini tanıtmak üzere gemileriyle toplu olarak göklerimizde göründüğünü düşünelim. Sonuç dramatik olacak, büyük olasılıkla bu araçlara dünyadan ateş açılacaktır. Böyle bir senaryo, dünyadışı uygarlıkların uzun

yıllardır aşamalı olarak ve büyük bir hassasiyetle oluşturmaya çalıştıkları bilince büyük zarar verecek, korku duygusu daha da körüklenecek ve böylece beklenen açık temas günü bilinmeyen bir geleceğe doğru ertelenecektir.

Hollywood filmlerinde sıkça gördüğümüz negatif stereotip “uzaylı yaratık” ve “uzaylı istilası” klişelerine özellikle, 1983 yılında, eski ABD Başkanı Ronald Reagan döneminde başlatılan ve uzayın silahlandırılmasına yönelik “SDI - Stratejik Savunma Girişimi” sürecinde hız verilmiştir. Reagan’ın bazı konuşmalarında dile getirdiği “dış uzaydan gelebilecek tehlike” imaları sonrasında, dünyadışı varlıklar kavramına toplumun genel bakışının, konunun negatif tarafına odaklanmaya başladığını görüyoruz. Bu dönemdeki film ve TV dizilerine alıkonma olaylarıyla ileri teknoloji silahlarıyla kitleleri katleden, “ürkütücü görünümlü” dünyadışı ırklar damgasını vuruyor. Tarihin her döneminde olduğu gibi bu dönemde de ortak bir düşman algısı yaratılmaya başlanıyor ve “kötü uzaylılar” tasviri kolektif bilincin içine pompalanıyor.

Bu konuda farklı bir bakış açısı İngiliz yazar ve araştırmacı Mark Pilkington’dan geliyor. Pilkington, özellikle alıkonma olaylarında görülen “griler” arşetipinin donuk ve duygusuz bir insan modeli yaratan modern toplum yapısının bir ürünü (yan-sıması) olabileceğini öne sürüyor.²⁸ Ancak, gri morfolojisine bazı mağara resimlerinde (özellikle Kimberley, Avustralya*) ve Antik Mısır ve Sümer heykelciklerinde de rastlanmakta olduğu gerçeği, griler ve akraba türlerinin ziyaretlerinin sadece modern çağa özgü olmadığını gösteriyor ve Pilkington’un bu teorisini çürütüyor.

* Avustralya’nın batısında uzanan Kimberley Dağları’ndaki mağara resimlerinde grilere tıpatıp benzeyen varlıkların tasvirleri yer almaktadır. Avustralya Aborjinleri, resimlerde görülen varlıklara “Wondjina” adını veriyorlar ve bu varlıkları son derece kutsal olarak kabul ediyorlar.

Dünyadışı bir aracın 25 Şubat 1942 tarihinde Los Angeles üzerinde saatlerce uçtuğu bir olayın sinema endüstrisi tarafından çarpıtılarak, bir “uzaylı istilası” filmine dönüştürülmesi, negatif algı oluşturulması konusuna iyi bir örnektir. İkinci Dünya Savaşı’nın en hararetli günlerinde Los Angeles üzerinde tanımlanamayan, devasa ölçülerde bir cismin görülmesi, ordu tarafından Japon hava saldırısı olarak algılanmış, şehirde sirenler çalmaya başlamış ve bu cisme uçaksavarlarca yoğun ateş açılmıştı. (Askeri tanık Clifford Stone’a göre olay sırasında bölgede 20-25 UFO daha belirlenmişti.) Dev UFO yüzlerce kişi tarafından gözlenmişti (*Los Angeles Times*’da yayımlanan orijinal haber kesiti için bkz. EK-7). Araç saldırıdan hiçbir şekilde etkilenmemiş, karşılığında da herhangi bir düşmanca tavır göstermemişti. Zaten bir süre sonra da ortadan kaybolmuştu. O dönemde olay “Battle of Los Angeles” (Los Angeles Çatışması) ve “The Great Los Angeles Air Raid” (Büyük Los Angeles Hava Akını) gibi abartılı isimlerle anılmıştı. Hollywood’da çekilen, 2011 yapımı *Battle of Los Angeles* filminde olay tamamen farklı bir boyuta çekilerek “saldırgan uzaylı” klişesi çerçevesine oturtulmuştu. Böylece, insanoğlunun, tanımadığı veya anlayamadığı her olguyu tehdit olarak algılayıp saldırma psikolojisi, bir kez daha dünyadışı varlıklara projekte ediliyordu.

Dünyadışı varlıklarla ilgili olarak negatif algı yaratılması çabalarına bir başka örnek de, gerçek bir alıkonma hikâyesinin beyazperdeye aktarıldığı *Fire in the Sky* (1993) filmidir. Olayın kahramanı Travis Walton Sirius UFO Uzay Bilimleri Araştırma Merkezi’nin davetiyle Türkiye’de de konferans vermiş, ayrıca birçok farklı ülkede de konferanslara ve mülakatlara katılarak olağanüstü deneyimlerini paylaşmıştır.

Orman işçisi olan Walton 5 Kasım 1975 tarihinde Arizona’da, ekipteki diğer 6 işçiyle beraber işlerini bitire-

rek kamyonetle evlerine dönerken, dünyadışı bir aracın ormanda, zeminden yaklaşık 5-6 metre yükseklikte havada süzüldüğünü görüyorlar. Walton kamyonetten inip araca yakından bakmaya çalıştığı sırada bir tür enerji alanına çarpıp yere düşüyor. Ekip arkadaşları korkuyla oradan hemen uzaklaşıyorlar. Daha sonra geri döndüklerinde Walton'u bulamıyorlar. Travis Walton beş gün sonra sarsılmış şekilde tekrar ortaya çıkıyor.

Filmde, Walton'un dünyadışı aracın içinde koza benzeri bir maddenin içine alındığı, ayrıca içeride koza içinde başka insanlar da gördüğü, büyük bir korkuyla kozanın içinden çıktığı ama varlıklarca tekrar yakalanarak başka bir odaya alındığı ve burada üzerinde korkunç deneyler yapıldığı sahneleniyor. Film boyunca, Walton'un dünyadışı varlıklarla deneyiminin son derece travmatik bir nitelikte olduğu izlenimi veriliyor. Ancak, Travis Walton, olayların filmde aktarıldığı gibi yaşanmadığını, kendisine kesinlikle kötü davranılmadığını ve filmin yeniden çekilmesi gerektiğini ısrarla anlatmaya devam ediyor. Olay aslında şöyle gelişiyor:

Walton merakla dünyadışı araca yaklaştığı sırada, aracın etrafını sararak koruyan bir tür enerji kalkanına kazayla çarpıyor ve kendisinden geçerek yere düşüyor. Dünyadışı varlıklar derhal Walton'u araca alarak, kendi teknolojilerinde tıbbi müdahalede bulunuyor ve kristale benzer bir cihazla Walton'u hayata döndürüyorlar. Walton dünyadışı varlıkların kendisini daha sonra uzun bir süre tıbbi kontrolden geçirdiklerini ve bu kontrolün filmde anlatıldığı gibi korkutucu bir tarafı olmadığını da anlatıyor. Walton'un bindirildiği araç daha büyük bir aracın (muhtemelen ana gemi) içine giriyor ve Walton'un geminin içinde serbestçe gezmesine de izin veriliyor. Walton dünyadışı araçta insan-benzeri varlıkların yanı sıra, griler olarak anılan türün morfolojik özelliklerini taşıyan kısa boylu

türle de karşılaşılıyor.* Varlıklar kendisine son derece nazik davranıyorlar. Sağlık durumu stabil hale gelip, her şey yoluna girdikten sonra dünyadışı varlıklar Walton'u tekrar ormana bırakıyorlar.

Elbette burada sinema endüstrisinin hikâyeyi manipüle ederken, izleyiciye daha fazla aksiyon sunma ve yapımdan daha çok gelir sağlama endişesini de göz ardı etmemek gerekiyor. Ancak, dünyadışı yakın karşılaşmalarda negatif imajların baskın kılınmasının, temelde, konuya dair süreci yöneten mekanizmanın sürdürdüğü propagandadan kaynaklanan, bilinçli ve kasıtlı bir siyaset olduğunun bilinmesinde yarar vardır.

Hollywood tarafından kullanılan bir diğer yöntem de farkındalığımızın uyuşturulmasıdır. Dünyadışı uygarlıklar başta olmak üzere, insanlığın uyanışına katkıda bulunabilecek birçok kavram, son derece abartılı sahnelerle fantezileştirilir ve masalsı bir havaya büründürülür. Böylece insanlar gerçek yaşamlarında deneyimledikleri olağanüstü fenomenleri fantezi olarak algılayarak göz ardı ederler veya halüsinasyon gördüklerini düşünürler. Oysa gerçek gözümüzün tam önündedir.

Disney Şirketi

1995 yılının Mart ayında Walt Disney Televizyonu, UFO fenomeni hakkında hâlâ tartışılan bir saatlik özel bir belgesel yayınlıyordu. Bu olağandışı prodüksiyon sadece beş eyalette, normal yayın akışının tamamen dışında ve önceden bilgi verilmeksizin gösteriliyor, belgeselde, dünyadışı varlıkların gezegenimizi ziyaretleri hakkında resmi açıklama tarzında bir

* Walton tarafından aktarılan bu bilgi, farklı dünyadışı uygarlıkların temsilcilerinin birbirleriyle işbirliği içinde çalıştıkları yönündeki verileri doğrulamaktadır.

sunum dili kullanılıyordu. Program, kanalın tarihinde ilk defa olarak, Disney CEO'su Michael Eisner'ın kısa bir sunumuyla açılıyor ve ilerleyen dakikalarında UFO'ların varlığı ve bu konuda uygulanan örtbas politikası hiçbir şekilde sorgulanmaksızın, kesin bir gerçek olarak anlatılıyordu. Hatta, daha da ileri gidilerek, dünyadışı uygarlıklar konusunu inkâr edenlerin tavırlarına karşı ilk defa eleştirel bir yaklaşım sergileniyordu. Diğer yandan, yayının 10 dakikalık bir bölümü de alıkonma olaylarına ayrılıyordu.

Disney Şirketi, son yıllarda geçirdiği değişimi bir kenara bıraktığımızda, Walt Disney'in cumhuriyetçi/muhafazakâr eğilimine paralel biçimde, uzun yıllar devletin çizgisinin dışına çıkmayan bir kurumsal politika izlemiştir. Şirket bu yönüyle her zaman bir Amerikan ikonu olarak görülmüştür. Bu bakımdan, böyle bir prodüksiyonun Disney Televizyonu'nda yayınlanmış olması özellikle dikkat çekicidir. Yayında, ABD ordusunun UFO'lar konusundaki gerçekleri dünyadan saklamakla suçlanması şirketin yayın tarihinde eşine rastlanmamış bir olaydır.

Kısıtlı izleyici sayısı ve UFO fenomeniyle ilgili olarak takınılan, alışlagelmişin dışındaki "liberal" tutum göz önüne alındığında, yayının kamuoyunun tepkisini ölçmeye yönelik, kontrollü bir girişim olduğu anlaşılıyordu. Yayının sadece beş eyalete verilmesi ise, bu eyaletlerin pilot bölgeler olarak seçildiğini gösteriyordu.

Aslında, Disney'in üst düzey yöneticilerinin ordu ve ulusal güvenlik kuruluşlarıyla eskiye dayanan ilişkilerini bilenler için yayın sürpriz olmamıştı. Sinema endüstrisindeki devasa gücü ve ortak küresel kültürdeki geniş çaplı etkisiyle Disney Şirketi'nin istihbarat kuruluşlarınca kullanılmadığını düşünmek saflık olacaktır. Böyle bir programın, UFO/Dünyadışı Varlıklar konusunu idare eden, devlet içindeki

gölge yapının bilgisi dışında yayınlanması da doğal olarak mümkün değildir.

Bu ilişkinin temelleri, şirketin kurucusu Walt Disney henüz hayattayken atılmıştır. CIA tarafından finanse edilen Robertson Paneli'nde, halkın dünyadışı varlıklar konusunda kademe- li eğitimi için kitle iletişim araçlarının yanı sıra Disney animas- yonlarının da kullanılması önerilmiştir.

16 Aralık 1954 tarihli bir FBI memorandumuna göre Walt Disney, “muhrir” pozisyonundan “SAC” (aktif ajan) statü- süne terfi ettirilmiş bir FBI mensubuydu. FBI’ın söz konusu memorandumunda, “Sinema endüstrisinin en önde gelen animasyon yapımcısı olarak, ayrıca yapım sektöründeki bağ- lantıları ve saygınlığı çerçevesinde Bay Disney’in kurumu- muza değerli yardımları olacağına inanılmaktadır” ifadesi yer alıyordu.

Disney Şirketi’nin en önemli isimlerinden ve aynı zamanda baş animatörü Ward Kimball, Temmuz 1979’da Kaliforniya’da MUFON tarafından düzenlenen UFO sempozyumunda, katı- lımcıları şaşırtan ilginç bir olayı ilk defa aktarıyordu.

Kimball’a göre, 1955 yılında ABD Hava Kuvvetleri (USAF) Walt Disney’le temas kuruyor ve Disney’den, Ame- rikan halkını dünya dışı uygarlıkların varlığı gerçeğine psi- kolojik olarak hazırlamak üzere çekilecek bir UFO belgeseli için işbirliği talebinde bulunuyorlar. USAF, filmde kullanı- lmak üzere Disney’e gerçek UFO görüntülerini teslim etmeyi taahhüt ediyor. Kimball’a göre, devlet kuruluşlarıyla ilişkileri ileri düzeyde olan Disney bu öneriyi tereddütsüz kabul ediyor ve zaman kaybetmeden film üzerinde çalışmaya başlıyor. Ani- matörlerinden, dünyadışı varlıkların neye benzeyebileceğine dair fikirler üretmelerini istiyor. Bu arada Hava Kuvvetleri’nin söz verdiği görüntülerin kendisine teslimini bekliyor. Ancak, bir süre sonra USAF Disney’le tekrar temas ediyor ve UFO

görüntülerinin kendisine verilmesi kararından vazgeçildiğini bildiriyorlar. Nükleer fizikçi ve UFO araştırmacısı Stanton Friedman, bir Hava Kuvvetleri albayıyla görüşmesinde, görüntülerin Disney'e teslim edilmediğini teyit ediyor. Disney animatörleri o zamana kadar filmin önemli bir bölümünü tamamlamış olmalarına karşın, bu gelişme sonrasında proje tamamen duruyor. Bunun üzerine Disney elindeki çizimleri kısa bir belgesel haline getiriyor. UFO belgeseli kamuoyuna hiçbir zaman gösterilmiyor. Sadece, Kimball tarafından 1979'daki UFO sempozyumunda 15-20 dakikalık bir bölümü özel bir gösterimle sunuluyor.

Bu olayda devletin meşru yapısının Hava Kuvvetleri aracılığıyla bir "saydamlık" girişiminde bulunmaya çalıştığı, ancak muhtemelen devlet-üstü gücün baskısıyla böyle bir riski almaktan caydıkları anlaşıyor.

Hava Kuvvetleri 1972-1973 yıllarında benzeri bir girişimde daha bulunuyor. Eski USAF Mavi Kitap Projesi Sözcüsü Albay George Weinbrenner, belgesel yapımcıları Robert Emenegger ve Allan Sandler'a, Pentagon'un elindeki UFO ve dünyadışı varlıklar görüntülerinin kullanılacağı bir belgesel hazırlama önerisini getiriyor. Savunma Bakanlığı'nın sponsor olduğu belgesel, Pentagon'un bir "halkla ilişkiler" girişimi olarak, Vietnam Savaşı sırasında ordunun zedelenen imajını yükseltmek amacıyla çekilmek isteniyor. Filmde, Mayıs 1971'de Holloman Hava Üssü'ne inen dünyadışı bir araç ve bu aracın üç mürettebatının üste görevli subaylarla karşılaşmasına ait görüntüler yer alıyor. Görüntülerde ayrıca, "griler" türüne ait dünyadışı bir varlık, bir Hava Kuvvetleri subayının refakatinde görülüyor. Emenegger ve Sandler'a, bu varlığın 1949'daki bir kazada canlı olarak ele geçirildiği ve 1952'deki ölümüne kadar Los Alamos'ta güvenli bir yerde tutulduğu söyleniyor. Hükümet ve ordunun artık durumu kamuoyuna açıklamak

istediği de ifade ediliyor. Ancak Pentagon bu kararından bir süre sonra vazgeçiyor. Emenegger ve Sandler'a, gerekçe olarak, o dönemde patlak veren "Watergate Skandalı" sebebiyle zamanlamanın politik bakımdan elverişli olmadığı açıklaması yapılıyor. Emenegger daha sonraları, kendisine seyrettirilen bu görüntülerden son derece etkilendiğini ve gördüklerinden sonra UFO fenomeninin gerçek olduğuna kesin olarak ikna olduğunu söylüyor.

Kamuoyunu Isındırmaya Yönelik Yapımlar

Kamuoyunu UFO/Dünyadışı Varlıklar konusunda yönlendirme siyasetinin sinema endüstrisindeki yansıması sadece negatif anlamda olmamıştır. Örtbas politikasından ve yaratılan negatif imajdan rahatsızlık duyan, ulusal güvenlik kurumlarında görevli bazı şahısların, seçilmiş siyasetçilerin ve ciddi UFO aktivistlerinin etkisiyle, konunun pozitif yönüne ağırlık veren önemli yapımlar da izleyiciye sunulmuştur. Bu şahıslar, kamuoyunu ısındırma veya hazırlama programı adını verdiğimiz planı yürüten fraksiyonun üyeleridir.

Özellikle, *Close Encounters of the Third Kind* (1977), *E.T.* (1982) ve *Contact* (1997) gibi filmler, süregelen "pozitif ısındırma" programının bir parçası niteliğinde çekilmiş, kamuoyunda algılananın ötesinde, çok daha önemli mesajlar barındıran filmlerdir. Yakın dönemde televizyon sektörü de bu "kamuoyu ısındırma programı"na, özellikle History Channel'da yayınlanan "Ancient Aliens" serisi başta olmak üzere, benzeri yapımlarla yoğun şekilde katkıda bulunmaktadır.

Exopolitika bakımından çok önemli çağrışımları olan yapımlardan bir tanesi de *The Day The Earth Stood Still* (Dün-

yanın Durduğu Gün) filmidir. Orijinali 1951 yılında çekilen filmin modern versiyonu ise 2008 yılında yapılmıştır. Filmin orijinal versiyonu daha eski bir kısa bilimkurgu hikâyesine dayansa da, ABD hükümetinin gerek Soğuk Savaş, gerekse dünyadışı uygarlıklar gerçeğinin ağırlığı altında bocaladığı ve yaşanan olağanüstü gelişmeleri dünyaya duyurup duyurmamak konusunda karşıt görüşlerin çatıştığı bir dönemde çekilmişti. Film, dünyadışı bir uygarlığın dünyaya açık şekilde kendisini göstermesine toplumun vereceği tepkinin ölçülmesine yönelik bir test anlamını da taşıyordu.

Ama bunun ötesinde, filmin her iki versiyonu da, nükleer tehlike ve dünya ekolojisiyle ilgili son derece önemli mesajlar içeriyordu. İlk filmde, başkent Washington'ın merkezine inen insan benzeri bir uygarlığın temsilcisi, insanlığın birbirleriyle savaşmaya ve nükleer silahlanmaya devam etmesi durumunda uygarlık olarak varlığımızı sürdüremeyeceğimizi söylüyor ve siyasi liderleri uyarıyordu. Bu mesaj, dünyadışı uygarlıkların Soğuk Savaş'ın ilk dönemlerinde temasçılar aracılığıyla ilettikleri mesajla bire bir örtüşüyordu.

Filmin özellikle 2008 yılında çekilen versiyonu, dünyadışı varlıklar konusunda o yıla kadar yaşanan gelişmelerin bir özeti gibiydi. Kozmik uygarlıkların dünyaya resmi yetkililer ve sivil-ler aracılığıyla ilettikleri mesajlar her iki filmin içine açık bir şekilde yerleştirilmişti.

Neydi bu mesajlar?

Filmin 1951 versiyonunda, dünyadışı uygarlık temsilcisi Klaatu, dünyanın "savaş" kavramını aşmadan uzaya açılmasına izin verilmeyeceğini söylüyordu. (İnsanlığın galaktik ırkları barışçı bir anlayışla kabul edip karşılayabilecek bir bilinç düzeyine ulaşmasını takiben, yıldızlararası yolculuk teknolojisi de dahil olmak üzere birçok konuda rehberlik sağlanması ve gezegenimize bilgi aktarımında bulunulmasının söz konusu olacağı

yine temasçılar aracılığıyla bildirilmiştir. Teknolojik gelişimimiz ruhsal gelişimimizle paralel şekilde yürümediği takdirde galaktik topluma katılamayacağız.)

Filmin 2008 versiyonunda ise Klaatu ve Savunma Bakanı arasında geçen görüşmede exopolitika bakımından çok önemli referanslara rastlıyoruz:

“Klaatu: Ben bir grup uygarlığı temsil ediyorum.” (Burada federatif bir yapı içinde organize olmuş bir grup ileri uygarlığın varlığına doğrudan atıf vardır. Dünyanın kaderi tek bir uygarlığın eline terk edilmiş değildir. Tam aksine, ortak evrensel değerleri ve ilkeleri benimsemiş, üst düzey bir organizasyon karar alma sürecinde aktif rol oynamaktadır. Bu bilgi özellikle 1950’li yıllarda dünyadışı uygarlıkların temsilcileri tarafından temasçılara net şekilde aktarılmıştır.)

“Klaatu: Tüm insan ırkı adına mı konuşuyorsunuz?” Klaatu’nun Savunma Bakanı’na sorduğu bu soru galaktik diplomasi anlamında önemli bir sorudur. Özellikle Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi daimi üyesi ülkelerin kendilerini gezegenimizin temsilcisi konumunda görmeleri, dünya genelinin, tüm diğer canlılarıyla birlikte gezegenimizin eşit haklar taşıyan ev sahipleri olduğu gerçeğinin göz ardı edilmesi gibi çağrışımları olan bir konudur.

“Klaatu: Bu sizin gezegeniniz değil!” Klaatu’nun bu ifadesi de çarpıcıdır. Çünkü bu gezegen sadece bize ait değildir. Evrende mutlak sahiplik diye bir kavram yoktur. Tüm varoluşun ortak paylaşımı söz konusudur. Doğrusunu söylemek gerekirse, bu ifade dünyanın mevcut bilinç düzeyi için oldukça ileri bir kavramdır.

“Savunma Bakanı: Uygarlıklar arasındaki ilk temas, diğerine göre daha az gelişmiş olan uygarlığın yok olması ya da köleleştirilmesiyle sonuçlanır.” Bu da yine exopolitik anlamda son

derece önemli bir ifadedir. Burada, önceki bölümlerde sözünü ettiğimiz 1960 tarihli “Brookings Enstitüsü Raporu”na doğrudan atıf vardır. Brookings Raporu UFO/Dünyadışı Varlıklar konusunun örtbas sürecine doğrudan etki eden bir rapordur.

“*Klaatu: Dünyadaki ekolojik çeşitlilik ve zenginlik evrende nadirdir.*” Mesaj bu kez ağırlıklı olarak dünyanın bozulan ekolojik dengesine yöneliktir. Filmde dünyadışı varlıklar, korumaya almak üzere hayvan ve bitki türlerinden örnekler toplamaktadır. Klaatu dünyanın yok olması halinde bunun evren için büyük bir kayıp olacağını da söyler. Dünyadışı uygarlıkların gezegenimizin zengin ekolojisine duydukları ilgi bilinmektedir. Dünyanın tür zenginliği bakımından evrende önemli bir yeri olduğunu geniş bir temasçı grubuna da aktarmışlardır.

Filmde ayrıca, dünyadışı bir uygarlığın ziyaretine verilen resmi reaksiyon, exopolitika tarihinde incelediğimiz olaylara paralel şekilde, bilinmezlikten kaynaklanan korku, şiddete başvurmak ve örtbas yoluna gitmek olarak yansıtılmaktadır.

Sonuç olarak, filmde verilen temel mesajlar, yürütülmekte olan “kamuoyu ısındırma programı”nın bir parçası olduğu gibi, sivil temasçılara iletilen mesajların ve 1954 Eisenhower-Dünyadışı Varlıklar müzakerelerinin de yansımalarıdır.

Adını ünlü UFO araştırmacısı J. Allen Hynek’in yakın karşılaşma sınıflandırmasından almış olan 1977 yapımı *Close Encounters of the Third Kind* (Üçüncü Türden Yakın Karşılaşmalar), dünyadışı uygarlıkların gezegenimizin temsilcileriyle resmi temas kurma konusundaki barışçı yaklaşımlarını sergilemesi bakımından, exopolitik anlamda önemli bir filmidir.

Filmde, Eisenhower’ın 1954’te dünyadışı uygarlık temsilcileriyle buluşmasına benzer şekilde, ziyaretçilerle önceden organize edilmiş, dostça bir ilk temas sağlanması ve müziğin

(ya da notaların) evrensel bir dil olarak kullanılması* gibi öğelerin ötesinde, fark edilmeyen önemli bir sahne vardır. Filmin sonunda, daha önceden seçilmiş oldukları anlaşılan 12 astronot, dünyadışı ziyaretçilerle birlikte, onların gezegenlerine gitmek üzere dünyadışı araca binerler. Buradaki sahnenin, “Serpo Projesi” adı verilen bir değişim programı çerçevesinde uygulanmış, gerçek bir olaya dayandığı yönünde ciddi iddialar vardır. Serpo’nun, Zeta Reticuli sisteminde yer alan ve henüz astronomi haritalarında listelenmemiş bir gezegen olduğu ve bu yıldız sisteminden gelen dünyadışı uygarlıkla yürütülen ortak proje kapsamında, Serpo’ya 1965-1978 yılları arasında 12 askeri personelin gönderilmiş olduğu, araştırmacı Bill Ryan, AFOSI (Hava Kuvvetleri Özel Soruşturmalar Ofisi) görevlisi Richard Doty ve yazar-araştırmacı Whitley Strieber tarafından öne sürülmüştür.

Spielberg’in ünlü filmi *E.T. (Extraterrestrial)* da, dünyadışı bir uygarlığın barışçı yaklaşımına karşılık dünyalı otoritelerin sergilediği katı ve acımasız tutumu beyazperdeye yansıtması bakımından önemli bir yapımdır. Steven Spielberg tarafından bizzat aktarılan aşağıdaki olay ise, filmin yapımında, bilinenin ötesinde farklı faktörlerin de rol oynadığını gösteriyor:

Dönemin ABD başkanı Ronald Reagan 27 Haziran 1982 tarihinde, iki hafta önce gösterime girmiş olan *E.T.* filminin Beyaz Saray’daki özel gösterimi vesilesiyle, filmin yönetmeni Steven Spielberg dahil olmak üzere 39 konuğunu sinema

* *Üçüncü Türden Yakın Karşılaşmalar* filminde dünyadışı uygarlıkla ilk somut temas müzik notaları aracılığıyla yapılıyordu. Dünyalı yetkililer belli bir nota sekansını tekrarlıyor, dünyadışı varlıklar da aynı sıralama ile yanıt veriyorlardı. Bu yöntemin benzeri, rapor edilen birçok temas olayında ışık sekansı ile gerçekleştirilmiştir. Bir dünyadışı araçla karşılaşma yaşandığında, projektör, lazer pointer veya sadece basit bir el feneri belli bir sıralama içinde ve tekrar eden tarzda yakılıp söndürüldüğünde, dünyadışı araçların da ışıklarını aynı sıralamada yakıp söndürerek karşılık verdikleri sıklıkla görülmektedir.

odasında ağırlıyor. Konukların arasında Yüksek Mahkeme hâkimlerinden Sandra Day O'Connor ve bazı NASA astro-notları da bulunuyor. Yaşananları Spielberg şöyle anlatıyor:

*“Başkan Reagan film bittikten sonra ayağa kalktı ve adeta sayım yapar gibi herkese tek tek baktıktan sonra şunları söyledi: E.T. filmini Beyaz Saray’a getirdiğiniz için teşekkür ederim... Filmi gerçekten beğendik. Aslında bu salonda, filmde gösterilen her şeyin gerçek olduğunu bilen birkaç kişi var.”*²⁹ Spielberg, Başkan’ın bu ifadeleri kullanırken kesinlikle şaka yapmadığını da ekliyor.

Carl Sagan’ın aynı adlı kitabından sinemaya uyarlanan *Contact* filmi de yine exopolitik anlamda önemli çağrışımları olan yapımlardan bir tanesidir. Filmde, Vega yıldız sistemindeki bir gezegenden mesaj ileterek ilk teması kuran varlıklar, teknolojisini verdikleri araç aracılığıyla gezegenlerine gelen SETI astrofizikçisi Dr. Arroway’ın karşısına, temasın şokunu azaltmak için insan formunda (astrofizikçinin babası görünümünde) ve arka planda Arroway’ın çocukluğunu geçirdiği Pensacola sahilinin görüntüsünü yapay olarak oluşturarak çıkıyorlar ve bunun kademeli bir temas süreci olacağını anlatıyorlardı. Filmde tasvir edilen, ilk temasın dünyaya açıklanması sonrasında dünyada yaşanan karmaşık ruh hali, şiddetli dinsel, ekonomik ve bilimsel tartışmalar ve radikal dini grupların aşırı reaksiyonu gibi konular da exopolitika çevrelerinde her zaman tartışılan bir olgudur. Filmde uzay/zaman sürekliliğinin bükülerek, uzaydaki korkunç mesafelerin saniyeler içinde kat edilmesi de dünyadışı varlıkların mevcut seyahat teknolojilerine doğrudan bir referanstır. Ayrıca, astrofizikçi Dr. Arroway’ın Vega’daki dünyadışı uygarlıkla temasının, Başkan’ın ulusal güvenlik danışmanı tarafından hasıraltı edilmesi olayı da, uygulanmakta olan örtbas siyasetinden haberdar olanlara hiç de yabancı gelmeyen bir sahnedir.

Dr. Arroway dünyadışı varlıkla yaşadığı doğrudan temas sonrasında büyük bir içsel dönüşüm geçirir ve yaşama daha büyük bir tevazu ile bakmaya başlar. Dünya gezegeninin evrendeki yerinin aslında ne kadar küçük olduğunu, önemseydiğimiz ve putlaştırdığımız olguların ve objelerin gerçekte ne derece değersiz olduğunu görür. Dünyada yaşayan herkesin bunu –bir an dahi olsa– deneyimlemesini dilediğini söyler. Bu ifadeler de, “temasçı fenomenini” incelemiş olanlar için şaşırtıcı değildir. Dünyadışı varlıklarla yüz yüze temas kurmuş olan çok sayıda “temasçı”, Arroway’ın bu olağanüstü değişimini ve algı/bilinç açılımını bizzat deneyimlemişlerdir.

Astrofizikçi Dr. Arroway’ın filmin son sahnesinde bir grup çocuğa hitaben söyledikleri ise, evrende yalnız olmadığımız gerçeğini bilen ve bunu derinden hissedenler için etkileyici ve güçlü ifadelerdir:

“(…) Aslında evrenle ilgili olarak size tek bir şey söyleyeceğim... Evren çok büyük bir yerdir... Şimdiye kadar bir insanın hayal etmiş olduğu her şeyden büyük... Eğer sadece bizler var isek bu gerçekten de büyük bir yer israfı olur!”

Müdahale Etmeme Prensibi ve *Star Trek* (Uzay Yolu)

Takipçileri için adeta bir efsane haline gelmiş olan, 1960’lı ve 1970’li yılların ünlü TV dizisi *Star Trek* (Uzay Yolu) exopolitika bakımından ilginç unsurlar içeren hikâyeler barındırıyordu. *Star Trek* neden seyircilerin zihinlerine ve kalplerine bu kadar dokunmuştu?

20 Temmuz 1969 tarihinde Apollo 11 modülünün Ay’a inmesi uzayın keşfi fikrine muazzam bir popülerlik kazandırmış, bu tarihi olayın heyecanı tüm dünyaya yayılmıştı. Bu heye-

can *Star Trek* dizisine gösterilen olağanüstü ilgiyi tek başına açıklayabilir miydi?

Star Trek belki kostüm, dekor ve özel efektler bakımından günümüz bilimkurgu yapımlarının çok gerisindeydi. Ama, popüler bir TV dizisinin sunduğu klişelerden farklı olarak ilk defa, Tanrı, birbirlerinden çok farklı fiziksel özelliklere sahip dünyadışı ırklar, kozmik kültürler, insanlık, savaş, etik ve benzeri kavramlar hakkında cesur konular işliyor, bireysel haklar, bağımsızlık, kozmik kardeşlik ve dünyalı olma bilinci gibi, o tarihler için ileri düzeydeki fikirleri savunuyordu. Bugünün spiritüellerinin tartıştığı, Spock ve Kirk arasındaki mantık ve ruhsal sezgi çatışması da neredeyse tüm bölümlerde karşımıza çıkıyordu.

Bir başka deyişle *Star Trek* dogmatizm karşıtlığını temsil ediyor ve seyirciyi, evreni, koşullandırıldığımız bakış açımızın dışında, farklı bir gözle görmeye teşvik ediyordu. Bu özellikleri *Star Trek* dizisini sadece bir TV şovu olmaktan öteye götüren unsurlardı.

Star Trek felsefesinin kaynağı, dizinin yaratıcısı Gene Roddenberry'ydi.

Roddenberry dizide saf bir hayal gücü değil, bilinçli bir felsefe sergilemiş, dizi aracılığıyla kamuoyuna ulaşmayı hedeflemişti. Bölümlerde işlenen hikâyeler ne derece mantık-temelli görünürse görünsün, arka planda spiritüel bir doku hâkimdi.

Gene Roddenberry'ye göre dizideki herkesin görevi insan olmanın anlamını araştırmak, insan aklının sınırlı olduğu algısını reddetmek, dış uzayın tüm olası boyutlarını ve boyutlar-arası katmanları keşfetmekti.³⁰

Star Trek, ilk kez olarak, bir tür federatif yapı niteliğindeki “Birleşmiş Gezegenler”, “Yıldız Federasyonu” ve galaktik uyum kavramlarını ortaya koyuyor, insanlığın evrendeki tek uygarlık olmadığı fikrini destekliyor ve insanoğlunun bir şekilde kendi

sorunlarını çözerek hayatta kalacağını anlatıyordu. (Gezegeni-mizi ziyaret etmekte olan dünyadışı uygarlıkların önemli bir bölümünün bir tür federasyon çatısı altında bir araya gelmiş oldukları ve belli kozmik ilkeler çerçevesinde ortak hareket ettikleri birçok temasçı tarafından doğrulanmış bir olgudur.) Evrenin uzak köşelerindeki uygarlıkların, çok geniş kültürel ve genetik farklılıklarına rağmen, önyargısız ve birbirleriyle barış içinde yaşamaları hayal değildi. Bu kavram, bugün insanoğlunun geleceğiyle ilgili taşıdığımız vizyona bire bir uyuyordu. (*Star Trek*'in yaratıcısı Gene Roddenberry'nin, bir dönem, dünyadışı bir uygarlıkla yapılan iletişim seanslarına katılmış olduğu ve *Deep Space Nine* adlı diziyi bu temaslara göre kurguladığı da bilinmektedir.)

Star Trek dizisinin insan doğasına ilişkin görüşü iyimser ve hümanisttir. Ancak, insanın iç varlığındaki iyi/kötü çatışması sürekli-dir. Varlığımızın pozitif ve negatif tarafları bütünü-müzü ele geçirmek için çarpışma halindedirler. Bizim yapmamız gereken ise, bu çatışmayı dengeli bir birlik haline dönüştür-mektir. İnsan varlığı öz olarak iyiyi temsil eder. Ancak içi-ndeki şiddet güdüsünün üstesinden gelmeyi öğrenmelidir. Bu gerçeği kendi içimizde keşfetmeden yaşamın gerçek anlamını bulamayız.

Roddenberry seyirciden, önyargılarını, korkuyu, şiddeti ve hoşgörüsüzlüğü yenmelerini bekler. Şiddeti alt etmenin yolu, ırk ayrımcılığını ve önyargıyı yenmekten geçer. İnsanlık, “tu-haf yeni dünyaları” anlamalı, saygı göstermeli ve onlardan yeni bir şeyler öğrenmelidir. İnsanoğlu sadece kendi içinde değil, farklı dünyadışı uygarlıklarla da barış ve uyum içinde yaşamaya hazırlanmalıdır.

Star Trek'te çok önemli bir kavram daha göze çarpmaktadır. Federasyonun diğer uygarlıklara yönelik ilk yasası, dizide “ana-talimat” olarak geçen, yıldız federasyonu üyelerinin diğer kül-

türlerin gelişimine *müdahale etmeme* prensibidir. Bu, o dönem için inanılmaz uzak görüşlü bir evrensel kavramı ifade eder.

Star Trek, içinde barındırdığı tüm bu felsefi unsurları ve kozmik mesajlarıyla, galaktik komşularıyla tanışmaya hazırlanan dünya insanlığını hâlâ etkilemeye devam ediyor.

Yukarıda sözünü ettiğimiz pozitif içerikli filmlerde verilen mesajlar, hayal güçleri yüksek senaristlerin zihinlerinde yarattıkları ütöpik dünya kurgularından kaynaklanmıyordu. Bu mesajlar, 1950’li yıllarda başlayan süreç içinde, kozmik konukların gezegenimizin birçok bölgesinde seçtikleri “temasçılarla” iletişime girerek insan bilincine tohumladıkları bilgilerin yansımalarıydı.

“Çok az insan gökyüzüne bakmayı öğrenebilmiştir...”

– George Adamski, Temasçı

7. BÖLÜM

GEZEĞENİMİZİN İLK SİVİL ELÇİLERİ: ERKEN DÖNEM TEMASÇILAR

UFO literatüründe 1950'li ve 1960'lı yıllara, barış ve kardeşlik mesajları getiren bazı dünyadışı uygarlıkların, dünyanın çeşitli bölgelerinde seçtikleri şahıslarla (onları temasçı olarak adlandıracamız) kurdukları temaslar damga vurmuştu.

Bu naif dönemdeki temasçı raporları büyük çoğunlukla insan-benzeri ve barışçı uygarlıklarla yüz yüze gerçekleştirilen iletişim hikâyelerini kapsıyordu. Ziyaretçilerin dünya insanına benzerliği o kadar yüksek derecedeydi ki, sosyal hayatın içinde bu varlıklardan biriyle karşılaştığınızda ayırt etmeniz mümkün değildi. Ziyaretçilerin bir diğer önemli özelliği de fiziksel olarak neredeyse kusursuz görünüşte olmalarıydı.

Dünyadışı konuklar, temas kurdukları bireylerle görüşmelerini genellikle büyük kentlerin dışında, uzak bölgelerde yapıyorlar, dünyalı muhataplarını uzay araçlarına davet ediyorlardı. Bu temasları alıkonma olaylarından ayıran en önemli özellik, temasçıların dünyadışı varlıklarla iletişimlerinde bütünüyle uyanık ve bilinçli olmaları, ayrıca görüşmelerin içeriğini tüm detaylarıyla hatırlayıp aktarabilmeleri idi.

Temasçı olaylarında karşılaşılan tipik bir özellik, dünyadışı varlıkların, temasçılarla fiziksel olarak karşı karşıya gel-

melerinden önce telepatik iletişim kurmalarıydı. Daha sonra temasçı yüz yüze görüşmek için özgür iradesiyle rıza gösteriyor ve genellikle ilk fiziksel temasta dünyadışı ziyaretçilerin uzay araçlarına biniyordu. Bu şablon George Adamski, Dan Fry, Billy Meier ve Alex Collier'in kurdukları temaslarda tipik olarak görülmüştü. Dünyadışı uygarlıkların insanlarla bireysel temalarında önceden belirlenmiş standart bir prosedür olduğu anlaşılmaktaydı. "Dördüncü Türden Yakın Karşılaşma" (CE-4) olarak sınıflandırılabilir bu temaların içeriği her bir olaya özgü farklı bazı özellikler gösterse de, aşağıdaki sıralama, temaların genel karakteristiği bakımından bize önemli bilgiler sunuyor:

1. İlkönce içsel bir dürtü sonucunda dünyadışı varlıklara karşı ilginin yoğunlaşması.
2. Bunu takiben dünyadışı varlıklarla telepatik iletişim kurulması (temasçıya düşünce transferi yapılması) ve temasa hazırlanması gerektiğinin söylenmesi.
3. Daha sonra, önceden bildirilen, gözlerden uzak bir yerde, dünyadışı ziyaretçilerin kendilerini temasçıya açık şekilde tanıttığı bir görüşme gerçekleştirilmesi.
4. Dünyadışı varlıklarla birlikte uzay gemilerinin de görülmesi.
5. Temasçının, görüşmelerin devamı ve yoğunlaşması için izin vermesi.
6. Temasçının gönüllü olarak dünyadışı araca binmesi, dünya atmosferi içinde seyahat ettirilmesi, bazı vakalarda yakın gezegenlere götürülmesi.
7. Temasçının deneyimlerini daha geniş kitlelere iletmek üzere dünyadışı varlıklardan yardım alması, aynı zamanda temasçının dünyadışı varlıklara belli konularda yardımcı olması.

Yukarıdaki 7 madde, araştırmacılara, gerçek bir temasçı vakasının tanımlanabilmesi için yardımcı olabilecek bir “mavi kopya” sağlıyor.

Dünyadışı temas şablonunda dikkat çeken en önemli unsur, temasçının, iletişimin başlaması ve sürdürülmesini *özgür irade-siyle kabul etmesi koşuludur*. Bu nitelik, dünyadışı varlıkların büyük bölümünün, insanların özgür seçimlerine saygı duyma ilkesiyle hareket ettikleri düşüncemizi doğrulamaktadır.

Dünyadışı varlıklarla yapılan temaslar, bu teması gerçekleştirenler için çok güçlü duygusal ve zihinsel etkileri olan, olağanüstü, hatta görkemli diyebileceğimiz deneyimlerdir. Temasçıların bir süre sonra, dünyadışı uygarlıkların faaliyet ve felsefelerini merak edenler için öğretmenlik yapmaya başladıkları sıklıkla gözlemlenmiştir. Bütün bu temaslar, dünyadışı varlıklarla gerçekleştirilen “yurttaş diplomasisi”nin ya da bir başka deyişle sivil diplomasinin ilk örneklerini oluşturmuştur. Temasçılardan Menger ve Fry, belge sağlayarak ve eğitim vererek, görüştükleri dünyadışı varlıkların topluma entegre olmalarına da aktif şekilde yardımcı olmuşlardır. Dünyadışı ziyaretçilerin bir kısmının toplum içine karışarak, normal bir vatandaş gibi yaşam sürdürmeleri olağanüstü heyecan verici bir gerçek olduğu halde, bunun UFO araştırmalarında çok az yer bulmuş olması şaşırtıcıdır.

Bu noktada sormamız gereken bir soru var. Dünyadışı ziyaretçilerin sivillerle bireysel temas kurmalarının sebebi nedir?

Bunun başlıca nedeni, dünyadışı uygarlık temsilcilerinin resmi yetkililer ile yaptıkları görüşmelerden çeşitli sebeplerle olumlu bir sonuç alamamış olmalarıdır. Bu sebeplerden en önde gelenleri, devletlerin ulusal güvenlik endişeleri ve uyguladıkları gizlilik politikasıdır. Kozmik ziyaretçiler ilk aşamada dünyanın politik düzenine saygı göstererek, yerleşik resmi yapılarla işbirliğine gitme çabasına girmişlerdir. Çünkü resmi

idareciler –istisnalar dışında– nihayetinde insanlığın özgür seçimleriyle iktidara getirdikleri veya en azından “kabullendikleri” şahıslardır. Ancak, bu yöntemle tabana yani halka ulaşamayacaklarını anlayan ziyaretçiler, zaman içinde, resmi şahıs ve kuruluşları atlayarak “sivil diplomasi” yoluna başvurmuşlar, iletişim kurdukları bireyler aracılığıyla mesajlarını kendilerinden haberdar olmayan kitlelere ulaştırma çabasına girmişlerdir. İlginç bir şekilde, dünyadışı ziyaretçiler de, seçtikleri temasçılar aracılığıyla, sivil halkın kendilerine bakışı, endişe ve beklentileri ile ilgili olarak bilgi edinmişlerdir. Temasçılar bir bakıma bir geribildirim mekanizmasının akışını sağlamışlardır.

Dünyadışı uygarlıklar temas kuracakları şahısları nasıl seçiyorlardı?

Bu seçim asla rastlantısal değildi. Dünyadışı uygarlıklar temaslarda çok ileri astronomik, teknolojik ve felsefi bilgiler aktarmalarına rağmen, seçtikleri şahıslar birkaç istisna dışında (Daniel Fry, George Van Tassel ve Orfeo Angelucci bilim ve mühendislik alanında kariyerli, saygın uzay-havacılık şirketlerinde çalışmış şahıslardır) bilim insanı veya akademisyen değil, sade, mütevazı, doğasever ve hümanist kişiliklerdi. Yani, temas kurdukları şahsın dünyevi statüsünden çok, kendilerine aktarılan sıra dışı mesajları insanlığa doğru şekilde iletmek konusundaki içsel samimiyetleriyle ilgileniyorlardı. Temasçıların hepsi de, sık sık karşılaştıkları alaycı ve aşağılayıcı yaklaşımları olgunlukla karşılayabilen, cesur insanlardı. Temasçıların bir diğer ortak özelliği de, esnek ve araştırmacı kişilikte, ayrıca yeni fikirlere açık şahıslar olmalarıydı. Temasçıların kendilerine her aktarılan bilgiyi hemen kabullendiklerini de düşünmemek gerekmektedir. Sorgulayan bir zihne sahip bu şahıslar, dünyadışı varlıkların aktardığı bazı bilgiler konusunda şüpheye düştüklerinde sorular sormuşlar, tatmin edici yanıtlar aldıkları

rı zaman bu yeni bilgiyi benimsemişlerdir. Dünyadışı varlıklar, kendi uzmanlık alanlarını aşırı önemseyen, etrafına akademik bir kabuk örmüş ve şişkin egoya sahip insanlardan kesinlikle uzak durmuşlardır.

Temasçıların dünyadışı ırkların temsilcileriyle görüşmeleri uzun bir süreci kapsıyor, bazı durumlarda yıllarca devam eden periyodik temaslar şeklinde yürüyordu. Bu görüşmeler zaman içinde temasçıları ruhsal ve mental olarak radikal bir dönüşüme uğrattırıyor, ileri düzeyde felsefi ve astronomik bilgiler aktaran birer vizyoner haline getiriyordu.

Böylesine sıradışı bir teması deneyimlemek ve uzun süre sürdürebilmek kolay bir iş değildir. Temasçılar merak güdülerini oldukça gelişmiş kişilerdi. Bu güdü, korkularının önüne geçerek, ilk şokun ardından çabuk toparlanmalarını sağlamış, onları böyle sarsıcı bir deneyim sırasında psikolojik dağılmaya uğramaktan kurtarmıştır. Ancak, sonuçta bu şahıslar, ne kadar açık görüşlü olurlarsa olsunlar, temas öncesinde belirli bir dünya görüşüne sahip insanlardı. Bu yüzden, dünyadışı varlıklar mesajlarını aktarırken zaman zaman dozajı ayarlayarak, bazı bilgileri temasçıların dünya görüşlerini bütünüyle yıkıma uğratmayacak tarzda vermeyi seçmişlerdir.

Temasçı fenomeninin belki de en tartışmalı yönü, dünyada, tam içimizde yaşayan dünyadışı varlıklara ilişkin olarak aktardıkları bilgilerdi. Bu sadece temasçılar tarafından değil, bazı askeri yetkililer tarafından da doğrulanıyordu. Bu ifadelere göre, insandan ayırt edilemeyecek bazı dünyadışı ırkların temsilcileri, içinde yaşadıkları ülkenin dilini ve kültürel/sosyal davranış şekillerini kolayca öğrenerek toplumun içine karışmışlardı. (Bunu yapmalarındaki amaçlarının, ön planda görünmeden insanlığın ruhsal evrimine katkı yapacak bilgileri kolektif bilince tohumlamak ve kendi bilinçlerini de genişletecek bir sosyal deney gerçekleştirmek olduğunu ifade etmektedirler.)

Ancak bu durum, güvenlik birimlerini doğal olarak hayli endişelendiriyordu. Bizim ölçülerimize göre çok ileri düzeyde bir zekâya sahip bu dünyadışı konukları izleyebilmekteki zorluk özellikle istihbaratçılar açısından tam bir kâbus gibiydi.

Öte yandan, temasçılar istihbarat kuruluşları tarafından sürekli olarak izleniyor ve karşı-istihbarat teknikleriyle hayli yıpratılıyorlardı. Zira temasçıların ilettikleri mesajlar yerleşik düzene meydan okuyan bir söylem içerdiklerinden, dönemin politikacılarını da bir hayli rahatsız etmişti. Temasçılar paranın olmadığı sistemlerden, sınırsız ve sıfır maliyetli enerji kaynaklarından, eşitlikten, savaşın ve hastalıkların bulunmadığı, varlıkların yaşam süresinin yüzlerce yıla ulaştığı toplumlardan bahsediyorlardı. Temasçıların ABD'nin batı bölgelerinde, açık alanlarda yaptıkları yıllık toplantılara her meslekten insanlar katılıyor, toplu meditasyonlar yapılıyor, barış şarkıları söyleniyor ve evrensel kardeşlik mesajları veriliyordu. (1960'lı yılların ortalarında ABD ve İngiltere'de yayılmaya başlayan ünlü "hippie" hareketinin çıkış noktasının bu temasçı toplantıları olduğu yönünde bir tez vardır).

Politikacılar ile güvenlik ve istihbarat kurumları, yayılmaya başlayan bu mesajları ulusal güvenlik bakımından bir tehdit olarak algılamaya başlamışlardı. Dünyadışı varlıkların temasçılar aracılığıyla ilettikleri çağrılar, petrol endüstrisini ellerinde tutan kapitalist elit sınıf tarafından da katlanılamaz nitelikteydi.

Ancak temaslarda resmi kuruluşların baypas edilmesi, temasçıların mesajlarını yaymaları sürecinde ciddi engellerle karşılaşmalarına yol açmıştı. Bu uyandırıcı ve statüko sarsıcı bilgilerin halka yayılmasından hoşlanmayan ulusal güvenlik kuruluşları, sivil diplomasi yürüten temasçılara karşı caydırıcı yöntemler kullanıyorlardı. Temasçılar sürekli taciz ediliyor, mesajları yalanlanıyor, ağır baskılara maruz kalıyor, kasıtlı ha-

berlerle toplumdaki prestijleri yok ediliyor ve hatta bazı vakalarda esrarengiz şekilde ortadan kayboluyorlardı.

Exopolitika Enstitüsü uygulanan bu baskı ve yıldırma yöntemlerini “*Galaktik Karşı-İstihbarat Programı*” olarak adlandırmaktadır. Galaktik Karşı-İstihbarat Programı temasçı faaliyetlerini hedef alıyor, sansasyonel ve korkutucu dünyadışı temas hikâyeleriyle kamuoyunu temasçılara karşı provoke ediyordu. Böylelikle temasçılar yoğun bir alaycılıkla karşı karşıya bırakılıyordu. Galaktik Karşı-İstihbarat Programı üç aşamalı olarak uygulanıyordu:

İlk aşama temasçının istihbarat kurumları tarafından takibe alınması ve temasçının dünyadışı varlıklarla iletişiminin boyutlarının belirlenmesiydi.

İkinci aşama operasyonel aşamaydı. Temasçının deneyimlerinin yalanlanması ve saygınlığının yok edilmesi sürecini içeriyordu.

Üçüncü aşama ise temasçının farklı muhalif gruplara katılarak toplumda farkındalık yaratmasını engelleme ve mesajların toplumdaki olası etkilerini nötralize etme çabasını kapsıyordu.

Bu karalama sürecinde *National Enquirer* gibi saygınlığı düşük düzeyde olan tabloid gazeteler kullanılıyordu. Temasçılarla ilgili haberler *National Enquirer*’da abartılı ve masalsı bir havada veriliyor, hikâyeye uydurma eklemeler yapılıyor, böylece ciddi medya kuruluşlarının olası ilgisi başlamadan yok ediliyordu. Aslında *National Enquirer* CIA kontrolünde bir gazeteydi ve perde arkasındaki temel amacı UFO fenomenini kamuoyunun gözündeki küçük düşürmekti. Gene Pope 1952 yılında *New York Enquirer* gazetesini satın almış ve 1954 yılında gazeteyi bu kez *National Enquirer* ismiyle yeniden yayımlamaya başlamıştı. Geçmişi araştırıldığında, Gene Pope’un psikolojik savaş konusunda çalışmış, eski bir CIA ajanı olduğu ortaya çıkıyordu.³¹

O yıllar, Amerikan kamuoyunun FBI gibi kuruluşlara güveninin son derece yüksek olduğu dönemlerdi. Dolayısıyla temasçıların toplumdaki saygınlığı neredeyse bir gecede ortadan kaldırılabilirdi. Bu politika çok başarılı olmuş ve “temasçı hareketi” kısa sürede itibarsızlaştırılmıştı. İşin ilginç tarafı, o dönemin bazı önde gelen UFO araştırmacılarının da bu temasçılara yapılan haksız saldırılara destek olmalarıydı. Temasçıların dünyadışı uygarlıkların temsilcilerinden elde ettikleri muazzam bilgiler maalesef yine insan egosunun ve sistemin çarkları içinde yok edilmiş ve büyük bir fırsat kaçırılmıştı.

Geldiğimiz noktada, internet devrimiyle artık bu tür temasların kamuoyundan saklanabilmesi kolay olmamaktadır. Örtbas politikası ve yerleşik sistemin UFO konusuna çekingen yaklaşımı devam etmekle birlikte, yaygın internet ağı sayesinde araştırmacılar ve temasçılar üzerinde uygulanabilecek her türlü baskı ve yıldırma çabası kısa sürede geniş kitlelerce duyulabilmekte ve bu baskılara karşı organize bir reaksiyon oluşturulabilmektedir. Bu bakımdan, artık içinde bulunduğumuz dijital enformasyon döneminde, erken dönem temasçılarına uygulanan eski sert yöntemlerin, yerlerini internet temelli dezenformasyon taktiklerine bıraktığını daha fazla görüyoruz.

Dönemin Siyasi ve Sosyal İklimi

Bahsettiğimiz bu ilk dönem temasçılarının ilginç hikâyelerine göz atmadan önce, ABD’de o dönemde hüküm süren siyasi ortamı ve bu ortamın, politikacıların dünyadışı temaslara bakışını nasıl dikte ettirdiğini incelemek, büyük resmi görebilmek bakımından bize önemli bilgiler verecektir.

1947 yılında fiilen başlayan ve Sovyetler Birliği’nin 1991

yılında dağılmasına kadar süren “Soğuk Savaş” dünyanın iki süper gücü ABD ve Sovyetler Birliği’nin ideolojik ve jeopolitik çatışması anlamını taşıyordu. Bu çatışma dünya tarihinde benzeri görülmemiş ölçüde, insan, finansman, silah ve materyal kaynağını harekete geçirmiş devasa bir süreç oluyordu.

Sovyetler Birliği, kendi nükleer programı kapsamında 1949 yılında ilk atom bombasını geliştirdiği zaman, bu rekabet nükleer düzeye taşınıyor, geline bu kritik aşama, potansiyel bir nükleer savaş tehlikesi karşısında tüm dünyayı alarm durumunda tutmaya başlıyordu.

Aynı dönemde ABD, siyasi ve sosyal tarihinin en karanlık sayfalarından biri olan “McCarthy Soruşturmaları” sürecini yaşıyordu. Binlerce Amerikalı, komünist olmakla suçlanıyor ve yıldırıcı soruşturmalara tabi tutuluyordu.

Daha sonra, 1962’de Küba füze krizi patlak vermiş, dünya nükleer bir çatışmanın eşiğine gelmişti.

Soğuk Savaş döneminin belki de en belirleyici karakteristiği “korku” duygusuydu. Toplumsal ve siyasal iklim bu korkunun etkisiyle şekillenmiş, nükleer silahların gölgesi altında bu duygu daha da körüklenmişti.

İşte tam bunlar yaşanırken, dünyayı muhtemelen binlerce yıldır gözlemleyen bazı dünyadışı uygarlıkların temsilcileri doğrudan müdahale kararı alıyorlar, ilk olarak ABD Başkanı’yla görüşme girişiminde bulunuyorlardı. Bu karar, dünyada yaşanan endişe verici gelişmeler karşısında, dünyadışı uygarlıkların uzun süredir uyguladıklarını bildiğimiz “müdahale-etmeme” prensibinin geçici olarak askıya alınması anlamını taşıyordu.

Dünyadışı ziyaretçilerin o dönemde süratle harekete geçip, dünyanın siyasi olarak en güçlü figürü konumundaki ABD başkanıyla yüz yüze görüşme fırsatları aramaya başlamalarındaki ana motivasyonları neydi?

Bu noktada konuya kısa bir ara verip, akıllara gelebilecek bir başka soruya yanıt vermeye çalışalım. Neden sadece ABD Başkanı ile temas kurmaya çalıştılar? Dünyadışı uygarlıkların ilgisi neden sadece ABD üzerinde yoğunlaşıyordu? Aslında tanık ifadelerinden, dünyadışı uygarlıkların, Sovyetler Birliği başta olmak üzere, özellikle nükleer savaş gücüne sahip tüm ülkelerin liderleriyle görüşme fırsatı aradıkları ve siyasi ya da ulusal güvenlik yetkilileri kanalıyla mesajlarını ilettikleri biliniyor. SSCB açısından incelediğimizde, o dönemde Sovyet rejiminin aşırı içe dönük yapısı çerçevesinde bu girişimlere ait bilgilerin ancak yakın dönemde kamuoyuna sızmış olduğunu görüyoruz.

ABD'de ise, Soğuk Savaş döneminin yüksek tedbirlilik ve muhafazakârlık atmosferi içinde dahi, genel liberal yapı ve yasalardan dolayı tanıkların ortaya çıkmaları ve basın bu haberleri –üzerine sansasyon sosu ekleyerek de olsa– kullanabilmeleri daha kolay olmuştur. UFO/Dünyadışı Varlıklar konusunda ortaya çıkan tanıkların önemli bölümünün ABD vatandaşları olması da, yasal, toplumsal ve bireysel bazdaki liberal anlayışın bir ürünüdür. Aynı karakteristiğe Güney Amerika ve Batı Avrupa vatandaşlarında da rastlanmaktadır. UFO/Dünyadışı Varlıklara ilişkin temaslar ve gözlemler dünyanın her bölgesinde benzer yoğunlukta sürmesine karşın, dünya coğrafyasında doğuya doğru gidildikçe, genel bir karakter özelliği olarak, sosyal normların ve değer yargılarının da etkisiyle, yaşanan deneyimlerin saklanması oranı çok yükselmekte, deneyimlerin açıkça paylaşılması oranı ise hayli düşmektedir.

Bu kısa ara bilgiden sonra tekrar dünyadışı uygarlıkları doğrudan müdahaleye yönelten sebepleri araştırmaya dönelim:

Dünyada süregelen sosyokültürel uyuşmazlık ve devamlı olarak bölgesel savaşlara yol açan siyasi bölünmeden mi endişe duyuyorlardı? Belki de sebep buydu. Ama, savaşlar hep var-

dı ve insanlık tarihinin neredeyse doğal bir parçası olmuştu. Dünyadışı uygarlıkların konvansiyonel çatışmalara müdahale ettiklerine dair bir bilgi de yoktu.

Çevre ve enerji sorunları mı? O dönemde çevre sorunları başlamıştı ve dünyadışı uygarlıklar buna dair uyarıcı mesajlarını temasçılara iletiyorlardı. Ancak sorun henüz yaşadığımız çağdaki kadar alarme edici boyutta değildi.

Aslında sorunun yanıtı çok netti. Dünyadışı uygarlıklar nükleer bir savaş olasılığından ve böyle bir savaşın dünyaya getireceği yıkımdan son derece endişeliydiler. Nükleer gücün, evrimsel skalanın henüz erken dönemlerinde bulunan dünya insanlığının elinde nasıl tehlikeli bir oyuncak haline geldiğini biliyorlardı. Olayların ilerleyişini gözlemlediler. Önceleri, barış ve silahsızlanmaya yönelik mesajlarını, ileri evrim düzeylerine paralel şekilde, yumuşak güç kullanarak iletmeye çalıştılar. Başkan Eisenhower'la yüz yüze görüşmelerinden ve başta George Adamski olmak üzere birçok temasçı aracılığıyla ilettikleri mesajlardan sonuç alamayınca, tek taraflı bir kararla müdahalede bulunmaya başladılar. Daha önce incelediğimiz gibi, bu süreç içinde nükleer tesisler ve balistik füze depoları üzerinde uçarak, birçok nükleer başlıklı füzeyi etkisiz hale getirdiler.

Başkan Eisenhower'la yaptıkları görüşmenin (8. Bölüm'de ele alacağız) bütün detaylarını bilmiyoruz. Ancak tanık ifadelerinden, görüşme içeriğinin ağırlıkla nükleer silahların imhasına yönelik olduğu ortaya çıkmış durumdadır. Ziyaretçilerin gezegenimizi nükleer bir felaketten korumak amacıyla, sadece ABD ile değil SSCB ile de bir dizi müzakere gerçekleştirdiklerine ve bu iki süper gücün nükleer silahlara yönelik politikalarını değiştirmeye çabaladıklarına dair kanıt ve ifadeler mevcuttur.

Yerleşik siyasi yapı o tarihlerde dünyadışı uygarlıkların pozitif ve yapıcı çabalarına olumlu bakabilecek hazırlıkta de-

ğildi. Dünyadışı varlıkların ilk ziyaretleri başladığında orduda ve hükümet yetkililerinde açık bir korku ve şaşkınlık hüküm sürüyordu. Özellikle 1953-1954 yıllarında rapor edilen devasa ölçülerdeki ana gemiler ciddi paniğe yol açmıştı. Siyasi ve askeri otoriteler neyle karşı karşıya olduklarını uzun süre kavrayamamışlardı. Bu yüzden, yaşadıkları güvensizlik hissi, yetkilileri gizlilik politikaları uygulamaya yöneltmişti.

Başkan Eisenhower, İkinci Dünya Savaşı kahramanı olarak oldukça güçlü bir şahsiyetti ve bu bakımdan, kendisinden sonra gelen başkanlardan daha şanslı bir konuma sahipti. Çünkü onun başkanlığı döneminde dünyadışı uygarlıklar meselesi hâlâ siyasi otoritenin kontrolündeydi. Böylelikle Eisenhower dünyadışı uygarlıklarla ilgili süreci bizzat yönetebilme ve ilk görüşmeleri yapabilme fırsatına sahip olmuştu.

Bir diğer güçlü Başkan John F. Kennedy'ydi. Onun güçlü şahsiyeti, dünyadışı uygarlıklar konusundaki yetkileri, seçilmiş siyasi otoritenin dışındaki başka şahıs ve kuruluşlarla paylaşmaya çok elverişli değildi. Kennedy yerleşik düzeni tehdit edebilecek ve daha önce çeşitli vasıtalarla yardım önermiş olan dünyadışı uygarlıklarla işbirliği içinde barışçı bir uzay programını başlatabilecek cesaretle bir başkandı. Bu bakımdan, Kennedy'nin öldürülmesi önemli bir fırsatın kaçırılması anlamına geliyordu.

Dönemin sosyal dokusuna baktığımızda ise, bireysel hak hareketlerinin ve sivil girişimlerin henüz başlamadığı veya çok sönük durumda bulunduğu, karar alma mekanizmasının en üstteki "teknotrat veya politikacı" idarecilerden tabana doğru bir hareket izlediği, fonksiyonalist, yani her bireyin toplum içinde yerine getirdiği görevle tanımlandığı, lineer bir yapı görülüyordu. İdareci sınıf, "Biz her şeyi sizin yerinize düşünüyoruz" mesajı vererek kitleleri kolaylıkla yönetiyor, statükoyu rahatsız edecek girişimler baskılanıyordu. Dönemin saygın siyasi, askeri

ve dini kurumları halka basit bir dünya görüşü sunuyor, bireyler bu konformist yapı içinde, derin sorgulamalara girmeden, sadece kendilerinden beklenen görevleri yerine getirerek statükonun duvar taşlarını yerinde tutuyorlardı.

Dönemin siyasi ve sosyal ikliminin bu kısa tasviri bağlamında, dünyadışı uygarlıkların nükleer silahlardan arındırılmış bir dünya oluşmasına yönelik yardım çabalarının sonuçsuz kalmış olduğunu söyleyebiliriz. Dünyadışı uygarlıklar, gücün ve bilginin kötüye kullanılması anlamında sicilleri oldukça kötü olan hükümetlerden ve dini kurumlardan uzak durmayı tercih etmek durumunda kaldılar. Sonuç olarak, devletlerin resmi temsilcilerinden istedikleri olumlu yanıtları alamadıklarından, çabalarını tabana, yani sivil yurttaşlara odakladılar.

Şimdi bu erken dönem temasçılarının birbirinden ilginç hikâyelerine göz atalım...

George Adamski

Bugün kaç genç UFO araştırmacısının George Adamski'nin hikâyesinden haberdar olduğunu bilmiyoruz, ama Adamski, yaşadığı dönemin en ilginç şahsiyetlerinden biriydi. Adamski'nin bugün hâlâ tartışılan, dünyadışı varlıklarla temas hikâyesi modern ufoloji üzerinde büyük etki yapmıştı.

Polonya asıllı George Adamski gençlik yıllarında Tibet'te bir lama manastırında üç yıl eğitim görmüştü. Tibetli rahiplerden doğu felsefelerini ve şifacılık gibi spiritüel güçleri öğrenmişti. Adamski daha sonra ABD'ye yerleşti ve UFO araştırmalarına orada başladı.

Adamski kendisini filozof, öğrenci ve UFO araştırmacısı olarak tanımlıyordu. Amatör astronomiye de yoğun ilgisi vardı ve 1940'lı yılların sonlarından itibaren Kaliforniya'daki evinin

yakınlarında iki küçük teleskopuyla yaptığı gözlemlerde o dönemde bölgede yoğun faaliyet gösteren UFO'ların net fotoğraflarını çekmeyi başarmıştı. Bir gün Mojave Çölü'nde açık arazideyken, iniş yapan bir UFO'nun içinden çıkan insan-benzeri dünyadışı bir ziyaretçi ile yüz yüze geldi. Bu ziyaretçi fiziksel görünüş olarak İskandinav ırkını andırıyordu.

Bu görüşmesi çöldeki araştırma gezisinde yanında bulunan üç tanık tarafından da doğrulanmış, hatta tanıklar avukat nezaretinde yazılı beyan imzalamışlardı. Bu ilk karşılaşmayı birçok buluşma takip etti. Artık dünyadışı varlıklar Adamski'ye buluşma yerini önceden bildiriyorlar ve düzenli olarak bir araya geliyorlardı. Bu toplantıların bir tanesinde Adamski dünyadışı aracın içine davet edildi ve güneş sistemi içinde, başka uygarlık temsilcilerinin de katıldığı bir toplantıya insan ırkını temsilen götürüldü. Adamski bir keresinde Venüs gezegenine götürüldüğünü de söylüyordu.

George Adamski, ziyaretçinin kendisine Venüs'ten geldiğini söylediğini ve kendisiyle işaret diliyle görüştüklerini anlattı. Dünyadışı aracın ve ana geminin fotoğraflarını da çekmeyi başarmıştı.

Bu varlıkla ilk karşılaşmasını, daha sonraları yazdığı *Flying Saucers Have Landed* (Uçan Daireler İndi) adlı kitabında şöyle anlatıyordu:

“Bu varlığın güzelliği şimdiye kadar gördüğüm her şeyin üzerindeydi... Bu muazzam bilgelik ve sevginin karşısında kendimi küçük bir çocuk gibi hissettim ve içimde büyük bir tevazu duygusu oluştu... Çünkü bu varlık sonsuz bir anlayış, nezaket ve olağanüstü bir tevazu yayıyordu.

Görüşmemiz yaklaşık 45 dakika sürdü. Bu süre boyunca, çeşitli jestler kullanarak bana Venüs gezegeninden geldiğini, burada olmasının sebebinin nükleer silahlar konusunda duy-

dukları endişe olduğunu anlattı. (...) İletişimimiz sırasında, birçok Venüslünün dünyada insanların arasına karışmış olabileceğine dair zihinsel bir izlenim aldım."

Eski Hava Kuvvetleri pilotu Desmond Leslie de Adamski'nin temaslarının tanıklarından biri olmasının yanı sıra, en büyük destekçilerinden biriydi. Ancak Adamski'nin dünyadışı varlıklarla düzenli görüşmelerinin en etkileyici kanıtları Madeline Rodeffer'den gelmişti. Rodeffer, Adamski'nin görüşmesi sırasında dünyadışı aracı 10 dakika süreyle izlemiş ve hatta aracın pencerelerinden, içerideki insan benzeri varlıkları da görmüştü.

Washington'daki Danimarka Nato Ofisi'nde görevli Binbaşı Hans Petersen'in Adamski için konferanslar düzenlemesi de hikâyenin güvenilirliğini hayli artırmıştı. Binbaşı Petersen ayrıca hükümetlerin UFO'lar hakkında gerçekleri söylemediğini de iddia etmişti.

George Adamski dünyadışı temasları hakkında öne çıkarak deneyimlerini çeşitli ortamlarda açıkça anlatan ilk kişiydi. O tarihte insanlık henüz uzaya gitmemişti. Adamski'nin hikâyesi öylesine heyecan vericiydi ki birçok insan adeta büyülenmişti. Adamski Papa ve Hollanda Kraliçesi'yle bile görüştürüldü.

Ancak, 50'li yıllar paranoya yıllarıydı ve dünyanın radikal bir transformasyonla, acı, öfke, zulüm, şiddet ve savaştan arındırılmış bir noktaya ulaştırılması gibi fikirler o dönemlerde, politik çağrışımları sebebiyle, yerleşik yapı tarafından son derece "tehlikeli" görülüyordu. Adamski doğal olarak istihbarat örgütlerinin ve ordunun dikkatini bir hayli çekmişti. Özellikle FBI ve CIA'in, Adamski'nin faaliyetleri ve takipçilerine ilgisi çok yoğundu. Adamski'nin, yaydığı barış mesajlarıyla düşman ajanlarını kendisine çekeceğini ve komünizme hizmet etmeye

yönlendirilebileceğini düşünüyorlardı. Dönemin sığ zihniyetiyle, dünyadışı varlıklarla yapılan temaslara ilgi duyan ve temasçılarını takip eden sivil grupların komünist ajanları içlerinde saklayacaklarından endişe ediyorlardı.

O yıllarda, hükümet çevreleri Sovyetlerin ABD'ye karşı kumpas hazırladıklarına ve bir şekilde saldırarak ülkeyi yıkma uğratacaklarına inanmışlardı. Sovyetlerin ABD toplumu içinde bir "beşinci kolon" yapısı kurmuş oldukları paranoyası öyle yaygındı ki, temasçıların aktardığı "göksel kardeşler" fikri, komünizm yanlısı, ütöpik ve eşitlikçi bir söylem olarak algılanıyordu. Temasçıların mesajları, yoksulluk ve savaşların olmadığı, paranın kullanılmadığı, mülkiyetin gezegenin tüm varlıkları tarafından eşit şekilde paylaşıldığı, tarım ve sanayinin toplumun ortak malı olduğu veya gezegenlerin, toplumun en bilge varlıkları tarafından idare edildiği sistemlerden söz etmesi büyük rahatsızlık yaratıyordu. Adamski'nin dünyadışı varlıklar aracılığıyla yaydığı bilgiler 50'li yılların Soğuk Savaş ABD'sinde tam anlamıyla tehditkâr nitelikteydi.

Adamski olayının siyasi çağrışımlarını bir yana bıraktığımızda, bu temaslara, incelenmesi gereken başka bir yönünün daha olduğunu görebiliriz.

Dar bir anlayışla bakıldığında, "Venüs gezegeninden gelen uzaylılar" ifadesi birçok kişiye ikinci sınıf bir bilimkurgu filmini anımsatabilir ve Adamski hikâyesinin inandırıcılığı konusunda ciddi şüpheler yaratabilir.

Bu tür vakalarda verilen isimler konusuna fazla takılmadan olayın içeriği incelenmelidir. Adamski, ziyaretçilerin kendisine Venüs'ten geldiklerini söylediklerini ve hatta bu gezegene götürüldüğünü anlatmıştı. Ancak, Adamski'nin gerçekte nereye götürüldüğünden emin olması mümkün değildi. Kendisine Venüs'e götürüldüğü söylendi ve Adamski bunu doğru kabul etti.

Modern astronomimizde, Venüs gezegeninin bildiğimiz anlamda bir zeki yaşamı desteklemediğini biliyoruz. O zaman dünyadışı varlıklar Venüs ifadesini neden kullanmışlardı? Bu konudaki olasılıkları inceleyelim:

a) Olayın geçtiği 1953 yılında, olası dünyadışı ziyaretçilerin ancak yakın gezegenlerden gelebileceği varsayılıyordu. O dönemin fizik anlayışı yıldızlararası seyahat kavramını teori boyutunda bile dikkate almıyordu. Temasın kamuoyu nezdinde daha ikna edici olabilmesi için dünyadışı ziyaretçiler, dönemin basit anlayışına hitap edecek şekilde, Venüs'ten geldiklerini söylediler.

b) O tarihlerde henüz uzaya gidilmemişti. Kendi güneş sistemimiz hakkındaki bilgimiz dahi çok sınırlıydı. Bu bakımdan ziyaretçiler temasın olası negatif tesirini yumuşatmak amacıyla, kamuoyunun ve Adamski'nin ismen bildiği bir gezegenden geldiklerini söylemeyi tercih ettiler.

c) Yıldızlararası seyahat yapabilecek ölçüde ileri fizik kanunlarını kullanabilen dünyadışı uygarlıkların güneş sistemi-miz dahilindeki bazı gezegenlerde ileri karakollar kurmuş olmaları şaşırtıcı değildir ve buna yönelik ciddi bilgiler vardır. Bu durumda, Adamski'nin gerçekten Venüs'teki bir üsse götürülmüş olması ihtimali de göz ardı edilmemelidir.

d) İleri bir uygarlık temsilcisiyle yapılan görüşmede, iletişimdeki zorluktan kaynaklanmış olabilecek yanlış anlama olasılığını da değerlendirmek gerekir.

Temasları her zaman başka tanıklar tarafından da izlenmiş ve iddialarının yalan olduğu hiçbir zaman kanıtlanamamış olmasına rağmen Adamski, sürekli olarak, kendisine inanmayanların cesaret kırıcı tutumuna maruz kalıyor, yalancı ve sahtekar olarak yaftalanıyordu. Adamski yaşamı boyunca alaycı

tavırlara göğüs germek zorunda kaldı ama bu davranışlar asla onu aldığı mesajları yaymaktan alıkoyamadı. Kitaplar yazdı ve konferanslar verdi.

Adamski 1962 yılının Mart ayı başlarında dünyadışı varlıklar tarafından alınmış ve bilinmeyen bir yerdeki bir toplantıya götürülmüştü. Adamski toplantıdan dönüşünün ardından, Avrupa'daki konferanslarını organize eden, Danimarka ordusu mensubu Binbaşı Hans Petersen'i aramış ve derhal Washington'a giderek Başkan'a acil bir mesaj iletmesi gerektiğini söylemişti. Adamski şunları da eklemişti:

“Mesajda ne olduğunu sana söyleyemem, ama dünyadaki politik gelişmeleri takip edersen mesajın içeriğini anlayabileceksin.”³²

Adamski Başkan'a dünyadışı dostlarından aldığı çok kritik bir bilgiyi iletmişti. Bilginin içeriği, yakında Küba ile dünyayı bir nükleer savaşın eşiğine getirebilecek bir kriz yaşanacağıydı. Kriz gerçekten de sadece birkaç ay sonra, 1962 Ekim ayında patlak verdi. Başkan Kennedy “Küba Füze Krizi”ni çözmemiş olsaydı Üçüncü Dünya Savaşı'nın başlaması kaçınılmaz olacaktı.

Adamski'nin mesaj iletmediği önemli figürler Başkan Kennedy ile sınırlı değildi. Adamski 31 Mayıs 1963 günü Papa John XXIII tarafından kabul edildi ve temasta olduğu dünyadışı varlıkların kendisine sundukları ve içeriği bilinmeyen bir mesajı Vatikan'da Papa'ya teslim etti.

Spiritüel çalışmaları ve dünyadışı varlıklarla yaşadığı olağanüstü deneyimlere karşın Adamski ayakları yere basan biriydi. Temasların ilerleyen aşamalarında, belki de yaşadığı sıradışı hayatın etkisiyle, egosunun kendisini teslim aldığı bir dönem de geçirdi.

Adamski vakası konusunda tartışmalar hâlâ sürmektedir. George Adamski'nin ordu için çalıştığı, kitaplarının, kitleleri manipüle etmek için dezenformasyon amacıyla yazıldığı bile iddia edildi. Fakat şimdi geriye dönüp baktığımızda, o dönemde aktardığı bilgilerin, günümüz ufolojisinde kabul edilen kavramlarla bire bir örtüştüğü görülmektedir. Dünyadışı varlıkların kendisine aktardığı mesajlar, çok sonraları başka uygarlıklarla yapılan farklı temaslarda aktarılan mesajlarla tıpatıp aynıdır. Adamski'nin söz ettiği, insanlığın evrimi, savaşlar, materyalizm, ego, çevre sorunları, radyasyon tehlikesi, insanın sadece fizik bedenden ibaret olmadığı, insanın gerçek doğasından uzaklaşmış olduğu ve küresel barış gibi kavramlar o dönem için tam anlamıyla devrimsel nitelikteydi. Ayrıca, fotoğraflarını çektiği ve bahsettiği keşif gemileri ve ana gemiler gibi araçları uydurmuş olamazdı, çünkü, o tarihlerde bunları hayal edebilecek bir referans noktası da yoktu. Yıllar içinde UFO tipleri konusunda sayısız veri birikti ve keşif gemileri ile ana gemiler kavramları Adamski'den çok sonra literatüre girdiler. Çektiği "keşif gemileri" ve "ana gemi" fotoğrafları bugünün UFO gözlemlerinde rastlanan araçlara çok benzemektedir. Adamski'nin fotoğrafladığı araçlarla büyük benzerlik taşıyan UFO'lar on yıllardır farklı tanıklar tarafından görülmekte ve fotoğrafları çekilmektedir. Günümüzün gelişmiş teknikleriyle analiz edilen bu fotoğrafların çoğunluğunun gerçekliği ciddi laboratuvar raporlarıyla doğrulanmıştır. Ayrıca, Kodak firması çekilen fotoğraflar üzerinde detaylı bir analiz gerçekleştirmiş ve gerçek olduklarına dair görüş bildirmiştir.

1950'de Adamski, çektiği fotoğrafların sahte olduğunu kanıtlayacak olanlara 2000 Dolar ödemeyi bile vaat etti ama bunu yapabilen kimse çıkmadı. Adamski sadece fotoğraf çekmekle yetinmemiş, 16 mm'lik kamerayla dünyadışı araçların filmlerini de çekmişti. Adamski'nin iddiaları 60 yıldır çürütüle-

mediği gibi, fotoğrafların sahte olduğuna dair hiçbir inandırıcı kanıt da ortaya konamadı. (Bu noktada, bugün kullandığımız, fotoğrafların manipüle edilmesini sağlayan ileri dijital tasarım programlarının 1950’li yıllarda mevcut olmadığını, dolayısıyla, fotoğraflara eklenti yapılmasının çok da mümkün olmadığını akılda tutmak gerekmektedir.)

Adamski’ye ziyaretçiler tarafından verilen bazı bilimsel bilgiler de daha sonra doğrulanmıştı. Bunlardan bir tanesi, “ateşböcekleri benzeri ışıklar” meselesiydi. Adamski dünyadışı araçla seyahat ettirildiği sırada, uzayda ateşböceklerine benzer ışıklar gördüğünden söz etmişti. O dönemde ciddiye alınmayan ve bazılarınca alay konusu yapılan bu ifade, 1962 yılında ABD uzay programının ilk yörünge uçuşunu gerçekleştiren astronot John Glenn tarafından doğrulanacaktı. Glenn, Adamski’den 9 yıl sonra Mercury-Atlas-6 projesiyle yörüngeye çıktığında “Friendship-7” kapsülünün etrafını, ateşböceklerine benzer yeşil-sarımsı renkteki ışıkların sardığını dünyadaki misyon kontrol merkezine bildiriyordu.

Adamski, üniversite eğitimi almamıştı. Akademisyen veya bilim insanı olmadığı gibi, yetenekli bir yazar da değildi. Kitaplarını sekreterinin yardımıyla kaleme alıyordu. Bu yüzden tüm bu olay ve kavramları uydurabilecek kabiliyet ve yaratıcılığa sahip bir karakter değildi. Yaşam tarzı olarak, deneyimlerini maddi kazanca dönüştüren birisi de olmamıştı.

Bugün dünyanın temiz enerji kaynaklarına olan acil gereksinimine ve savaşımlardan beslenen ekonomilerin insanlığa çektiği acılara baktığımızda, Adamski’nin ilettiği mesajlar daha büyük anlam kazanıyor. Cesur vizyonerler daha 500 yıl önce, sadece evrenin muhteşem sonsuzluğundan söz ettikleri için kazıklara bağlanıp yakılırken, günümüzde giderek daha çok insan, bizim aslında sadece kendimizden değil, aynı zamanda gezegenimizden de sorumlu dünya vatandaşları olduğumuzun bilincine varıyor.

Daniel Fry

“Temasçı Hareketi” dünya tarihinin en az bilinen ama en cazip, sıradışı ve zihin kışkırtıcı dönemlerinden biridir. UFO’ların 1940’lı yılların ortalarından itibaren başlayarak, 1950’li yıllar boyunca tüm dünyada adeta dalgalar halinde gökyüzünde görülmelerinin hemen sonrasında temasçılar da birbiri ardına dünya sahnesinde belirdiler.

Kamuoyunun ilgisini çeken her olayda görmeye alıştığımız gibi, bu alanda da fırsatçı şarlatanlar ortaya çıktı. Ama fırsatçıların gerçek temasları gölgelemesine izin vermemek adına, bunların arasından dürüst ve samimi temasçıları büyük bir dikkatle ayırt etmemiz gerekiyor.

Bu dürüst temasçıların içinde öne çıkanlardan bir tanesi de Daniel Fry’dı.

Daniel Fry, Adamski, Menger, Van Tassel ve diğerleri gibi “temasçı dalgası”nın önemli bir figürüydü. Diğerleri kadar popüler olmamakla birlikte, teması yaptığı dönemde bilim insanı ve “Aerojet General” için çalışan önemli bir araştırmacı olması niteliğiyle en güvenilir tanıklardan biri olarak değerlendirilmişti. Yaşamı boyunca, patlayıcı uzmanlığından, “White Sands Askeri Üssü”nde roket teknisyenliğine kadar birçok görevlerde bulundu. Fry aynı zamanda Crescent Mühendislik firmasının başkan yardımcısıydı.

Fry’ın temas hikâyesi, 4 Temmuz 1950’de Las Cruces-New Mexico’daki White Sands Roket Deneme Sahası yakınlarında başlamıştı. Fry 1950 yılında White Sands Deneme Sahası’nda test mühendisi olarak çalışırken, gece yarısı tesisin yakınlarındaki çölde uzaktan kumanda edilen küçük bir dünyadışı araçla karşılaştı ve tıpkı diğer temasçılar gibi kısa bir uçuş için gemiye davet edildi. Fry dünyadışı araçla New York’a kadar götürüldü ve 30 dakika sonra alındığı yere bırakıldı. Kendisini A-lan is-

miyle tanıtan bir dünyadışı varlık uçuş süresince Fry'la interkom benzeri bir sistem aracılığıyla iletişim kurdu. A-lan Fry'a, kendisinin dünya yörüngesindeki bir ana gemide olduğunu, keşif gemisinin oradan yönlendirildiğini de söyledi. A-lan ile iletişim sırasında fizik, tarihöncesi ve uygarlıkların ardındaki felsefelerle ilgili bilgiler aktardı ve Fry'a, kendi atalarının dünya gezegeninden gelmiş olduklarını anlattı:

"Anlatılacak çok şey var ama zamanımız kısıtlı... Atalarımız dünyanızdan geldiler. Dünyada, sizlerin Mu ya da Lemurya olarak bildiğiniz kıtada büyük bir imparatorluk kurmuşlardı. Bilimde görkemli bir düzeye gelmişlerdi. O dönemde Atlantis Kıtası olarak bilinen yerde büyük bir imparatorluk daha bulunuyordu."

Fry'a ayrıca dünyadışı uygarlıkların gezegenimizle ilgili kaygıları, teknolojileri ve UFO'ların sevk sistemleri hakkında kısa bilgiler de aktarıldı. Dünyadışı araçların yerçekiminin manipüle edilmesiyle hareket ettikleri anlatıldı. (Fry bilim insanı kökenli ve analitik zihne sahip bir temasçı olduğundan, temasın şok edici etkisinin hafifletilmesi ve verilen mesajları daha kolay anlayıp kamuoyuna aktarabilmesi için kendisine bu şekilde yaklaşmış olduğu düşünülmektedir.)

A-lan ayrıca, insanın kökeni, çok boyutlu bir evrende teknoloji, etik, dinler ve potansiyel bir nükleer savaşın dünyadaki yaşamı sona erdirmesine yönelik endişeleri konusunda da Fry'a bilgiler verdi. A-lan güneş sistemimizdeki asteroid kuşağının, üzerinde yaşayan savaşçı bir uygarlık tarafından yok edilen bir gezegenin kalıntıları olduğunu söyledi. Bu fikir Zecharia Sitchin ve William Bramley gibi yazarların, Fry'dan çok sonraları yazdıkları kitaplarındaki iddialarıyla örtüşüyordu.

A-lan, dünyalı bilim insanlarının sorunlara farklı bir perspektiften bakmaları gerektiğini, aslında çok basit çözümler varken her şeyi karmaşık hale getirdiğimizi söylüyor ve şu örneği veriyordu:

“Evrenin temel ilkelerini temsil eden bir ağaç gövdesi var. Ama bilim insanlarınız gövdeyi bırakıp küçük dallara tırmanmaya çalışıyorlar. Bu yüzden hedefe ulaşamıyorlar. İnsanlık olarak halletmeniz gereken en önemli problem, birbirinizle, diğer uluslarla ve her şeyi gözetken üstün bilinçle ilişkilerinizdeki anlayış eksikliğidir. Sosyal, ruhsal ve materyalist bilimlerinize eşit ölçüde önem vermelisiniz. Bu dalları holistik anlayışla birleştirerek bir bütün haline getirebildiğiniz takdirde istikrarlı ve dengeli bir uygarlık haline gelebilirsiniz.”

A-lan dünya insanlığına açıkça görünmemelerinin sebebinin de Fry’a şöyle açıklıyordu:

“Eğer göklerden gelen üstün bir ırkın üyeleri olarak ortaya çıkıp insanları yönlendirmeye kalkışırsak uygarlığınızın ego dengesini ciddi şekilde bozarsınız. On milyonlarca insan, evrende ikinci sınıf kategorisine düşmemek için her yola başvurur veya varlığımızı inkâr ederler. Eğer insanları varlığımızı kabul etmeye zorlarsak, o zaman insanlarınızın en az yüzde otuzu bizi Tanrı olarak görmeye başlar ve kendi refahları ile ilgili tüm sorumluluğu üzerimize yükleme çabasına girerler. Geri kalan yüzde yetmiş ise bizi, dünyanızı köleleştirmek isteyen zalimler olarak görmeye başlayabilirler. Birçokları da bizi yok etmenin yollarını aramaya yönelirler. Bu yüzden gerçek liderleriniz kendi insanlarınız olmalıdır.”³³

A-ıan bazı felsefi konuları Fry'a aktarıırken İncil'den referanslar da vermişti.

(Bu noktada konumuza ara vererek, akıllara gelebilecek bir soruya daha yanıt vermeye çalışalım. Neden dünyadaki farklı inanç sistemlerinden ya da diğer büyük semavi dinlerden değil de İncil'den örnekler verilmiştir? Buradaki hassas unsur şudur: Dünyadışı varlıklar, temas kurdukları kişinin duygusal ve zihinsel olarak en rahat hissedeceği bir aktarım tarzı kullanarak temasın olası sarsıcı etkisini yumuşatmaktadırlar. Dünyadışı varlıklarla yüz yüze iletişim kurmak ve hatta dünyadışı bir araca bindirilerek dış uzayda seyahat etmek, ne duygusal ne de mental olarak kolay kolay kaldırılabilircek bir deneyim değildir. Bu bakımdan, dünyadışı varlıklar deneyimin şiddetinin hafifletilmesi için bu tür yöntemlere başvurmaktadırlar. Fry da inançlı bir Hristiyan olduğundan, doğal olarak, özellikle felsefi konuları kendi inandığı dinin perspektifinden algılamaya eğilimliydi. Bazı temasçıların hikâyelerini aktarırken, bu eğilimin etkisiyle, dünyadışı varlıkların “ruhsallık” veya “kozmik kaynak” olarak anlattıkları kavramı “Tanrı” veya “İsa” olarak naklettikleri de sıklıkla görülmüştür.)

Fry nihayetinde kozmik ziyaretçiler tarafından yine diğer temasçılarda da gördüğümüz gibi, kendisine aktarılan mesajı yaymakla görevlendirilmişti:

“Gerçeğe gözlerini kapatmayanlar, habercinin kim olduğuna bakmaksızın, bu mesajın değerini kavrayacaklardır. Bizden öğrendiklerini bir kitap haline getir. Kitabı yayımlayacak kişiyle zaten tanıştırdın. Bu hikâyeyi gazeteler, radyo ve TV aracılığıyla insanlara aktar ki herkes bilgilenebilsin...”

Dünyadışı varlıklarla temaslarından sonra hayatını artık yeni görevine göre kurgulayan Fry kendisinden istenileni yeri-

ne getirmekte tereddüt etmedi ve misyonunu yaşamı boyunca sürdürdü. Dünyadışı varlıklarla temaslarına ilişkin birkaç kitap yazdı. Bunların ilki ve en bilineni, ilk baskısı 1954 yılında yayınlanan *The White Sands Incident* (White Sands Olayı) adlı kitabıydı. Yüzlerce mülakat verdi. Ayrıca, 1956'dan 1979 yılına kadar düzenli aralıklarla çıkan, "Understanding" (Anlayış) adlı bir bülten yayımladı, aynı ismi taşıyan bir dernek de kurdu. Bu sıra dışı yolculuğunda hiç para kazanmadığı gibi sıklıkla alay konusu da yapıldı. Bilgileri paylaşmak amacıyla kurduğu kütüphane de bir kundakçı tarafından ateşe verildi. Fry belki Adamski kadar ün yapmadı ve onun kadar karizmatik bir figür değildi. Ama Fry'ın da bir izleyici kitlesi oluşmuştu ve kitapları bir hayli ilgi toplamıştı.

Kurduğu "Anlayış" derneğinin tarikat olduğu zaman zaman iddia edilse de, Fry, etrafındaki takipçilerine rağmen asla bir tarikat lideri gibi davranmadı. Hatta, dernek üyelerinin farklı inanç ve fikirlere sahip kişilerden oluşması konusunda ısrar etti. Kimsenin belli bir doktrine bağlanmasını istemedi. Onu eleştirenler, derneğin dini bir kuruluş veya tarikat değil, gerçekte bir metafizik felsefe topluluğu olduğunu anlayamamışlardı.

Daniel Fry her zaman bilim insanı kimliğine uygun hareket etti ve temasçı hareketinin en mütevazı kişiliklerinden biri olarak misyonunu yerine getirdi.

George Van Tassel

George Adamski'nin, temas öyküsüyle ortaya çıktığı dönemde, dünyadışı uygarlıkların barış mesajları taşıyan temsilcilerinin başka şahıslarla da temas kurdukları anlaşıyordu. Bu temasçılardan bir diğeri de George Van Tassel'di.

George Van Tassel daha sonraları erken dönem temasçıla-

rının en ünlülerinden biri olacak, Yucca Valley, Kaliforniya’da düzenleyeceği UFO toplantıları yaklaşık 10 bin kişiyi aşan kalabalıkları toplayacaktı. Toplantılara başka temasçılar da katılıyor, deneyimlerini birbirleriyle paylaşma imkânı buluyorlardı.

Tassel’in hikâyesi de diğerleri gibi çarpıcıydı.

Van Tassel 1947 yılında Landers-Kaliforniya’ya taşınmış ve üzerinde neredeyse 7 katlı bir bina büyüklüğünde bir kaya kütlesi olan ve “Dev Kaya” (Giant Rock) adıyla anılan araziye satın almıştı. Kayanın hemen yakınlarında, turistlere hizmet etmek üzere küçük bir havaalanı ve kafe açtı. Aynı zamanda kayanın içindeki mağarada münzevi hayatı yaşamaya başladı. 1955 yılında mağarada meditasyon yapmaya başladıktan sonra Venüs’ten geldiklerini söyleyen dünyadışı varlıklarla temas kurduğu iddiasıyla ortaya çıktı. İddiasına göre kozmik ziyaretçiler onu gemilerine davet etmiş ve birlikte bir süre uçmuşlardı. Van Tassel’e de tıpkı Adamski gibi ilginç kozmik ve ruhsal bilgiler verildi. Van Tassel’e göre varlıkların fizik olarak insanlardan ayırt edilmesi mümkün değildi. Tek fark olağanüstü bilgelikleriydi. Hatta o dönemde bu varlıkların “Giant Rock” toplantılarında kalabalığın arasına karıştıkları ve halkın farklı konuşmacılara gösterdiği tepkileri inceledikleri öne sürülmüştü.

Varlıklar George Van Tassel’e “Integraton” adını verdikleri bir makineyle ilgili olağanüstü bilgiler aktarmışlardı. Integraton aslında küçük, kubbe şeklinde bir yapıydı.

Van Tassel bir süre sonra, dünyadışı dostlarının talimatıyla “Evrensel Bilgelik Üniversitesi”ni kurdu ve Integraton’u inşa etmek için bağış topladı. Daha sonra kendisine aktarılan verilere dayanarak, 1959 yılına kadar Integratonu ve içindeki “rejenerasyon odasını” kayanın yanına inşa etti. Yapının amacı meditasyon bilincine ve frekansına geçişi kolaylaştırmak, beden hücrelerini yenilemek ve belli dünyadışı uygar-

lıklarla iletişim kurulmasını sağlamaktı. Integraton tamamen ahşap ve betondan inşa edilmiş ve bir tek çivi ya da vida dahi kullanılmamıştı.

İnşaat tamamlandığında, Van Tassel kendisini destekleyenlere, Integraton'un günde 10 bin kişiye hizmet verebileceğini söylemişti. George Van Tassel, Integraton'u, insan bedeninin hücre yapısını yenileyen geniş bir bant aralığında frekanslar üreten yüksek voltajlı bir elektro-statik jeneratör olarak tanımlıyordu. Görünüşe göre, Integraton'un hücre yenileme özelliği hiçbir zaman tam kapasiteyle çalıştırılmadı. Dünyadışı ziyaretçiler Van Tassel'i böyle bir yapı inşa etmesi için yüreklendirmiş, ancak, muhtemelen, yapının gücünün yetkisiz ve zamansız şekilde kullanılmasını engellemek amacıyla, kasıtlı olarak bazı bilgileri eksik bırakmışlardı.

Bugüne kadar bölgede meydana gelen çok güçlü depremlere rağmen ayakta kalmayı başaran yapı halen dünyadışı varlıklarla temaslara ilişkin bilgileri sergileyen bir müze olarak kullanılmaktadır.

Howard Menger

1950'li yıllarda, dünyadışı ziyaretçiler sivillerle bireysel temas kurarak, hükümetler tarafından karanlıkta bırakılan kamuoyunu varlıklarından haberdar etme ve mesajlarını iletme çabalarını sürdürüyorlardı.

Ellili yılların temasçılarının dünyadışı ziyaretçilerle yaşadıkları deneyim genellikle belli bir formatta gerçekleşiyordu. Bu format, Adamski, Fry ve Van Tassel hikâyelerinde incelediğimiz gibi, temasçının meraklı gözlerden uzak kırsal bir bölgede dünyadışı bir araçla karşılaşması, dünyadışı mürettebatın gemiden inerek kendilerini temasçıya tanıtmaları, temasçıyı

gemiye davet etmeleri ve birlikte güneş sistemi içinde (bazen dışında) uçarken mesajlarını aktarmaları şeklinde oluyordu. Yüz yüze görüşmeler bir defa ile sınırlı kalmıyor, temaslar belli aralıklarla sürüyordu.

Temasçı Howard Menger'in hikâyesi, dünyadışı varlıklarla kurduğu çok yakın sosyal ilişkiler bakımından diğerlerinden biraz farklı bir nitelik kazanmıştı. Klasik temasçı olaylarının temel öğelerine Menger'in hikâyesinde de rastlanmakla birlikte, yaklaşım ve sürenin uzunluğu bakımından farklı unsurlar görülüyordu.

Howard Menger barışçı dünyadışı varlıklarla ilk olarak 10 yaşındayken temas kurdu. Menger, ailesiyle birlikte High Bridge, New Jersey'de yaşadıkları çiftliğin yakınlarındaki ormanda, fiziksel olarak neredeyse kusursuz, dünyadışı bir kadınla karşılaştı. Kadın Menger'e, bu temas için özel olarak seçildiğini ve ileride büyük görevler yapacağını söyledi. Aradan yıllar geçti. Başka temas olmamıştı ve Menger artık yetişkindi. Orduya yazıldı, evlendi ve bir oğlu oldu. Hawaii'deki görevi sırasında, çocukluğunda gördüğü varlığa benzer bir kadınla kısa bir görüşmesi oldu. Daha sonra, İkinci Dünya Savaşı esnasında, müttefik kuvvetlerin çıkarmasına katılmak üzere Okinawa'ya gönderildi. Dünyadışı varlıklar burada da kendisiyle temas kurdular ve kendisinin izlendiğini, orduya katılmasının da tesadüf olmadığını söylediler. Menger savaş devam ederken ciddi şekilde yaralandı ve bir hemşire onu hayata döndürdü. Howard Menger daha sonraları, bu hemşirenin de dünyadışı bir varlık olduğunu anlatacaktı.

Kısa bir süre sonra savaş sona erdi. Menger hayal kırıklığı içindeydi, çünkü dünyadışı varlıklarla temaslarında kendisine fazla bir şey söylenmemişti. Ancak bir süre sonra temaslar giderek hız kazanmaya başladı. Temaslar o kadar ilerlemişti ki, artık kendi güneş sistemimizden geldiklerini söyleyen varlık-

ların toplum içine karışmaları için yardım ediyor, bu sıra dışı konukların günlük işlerini hallediyordu. Yaptığı işler arasında bu varlıklara uygun giysiler ve yiyecek getirmek, yerel aksanla ilgili eğitim vermek de vardı. Yiyecekler çok özenle seçilen doğal ürünlerdi (Menger dünyadışı dostlarının vejetaryen olduğunu anlatmıştı). Yaptığı işlerin arasında belki de en ilginç, toplum içinde aykırı görünmelerini engellemek için, dünyadışı dostlarının o dönem için hayli uzun olan saçlarını kesmekti. Ziyaretçiler aslında bundan pek de hoşlanmamışlar ama kabul etmek durumunda kalmışlardı.

Misyonlarını tamamlayan dünyadışı ziyaretçiler ayrılıyor, yerine yenileri geliyordu. Menger'e, toplum içinde yaşayan ve çeşitli işlerde çalışan başka dünyadışı varlıklar olduğu da anlatılmıştı. Menger bu ziyaretçilerle sık sık restoranlarda buluşuyordu.

1957 yılı yazına kadar Menger'den tüm olanları gizli tutması istenmişti. Ancak olay kısmen sızmıştı. Bu dönem içinde Menger polaroid fotoğraf makinesiyle dünyadışı varlıkların ve araçlarının resimlerini çekmeye çalıştı, ancak araçların etrafındaki elektromanyetik alan sebebiyle resimler bulanık çıkıyor, istediği görüntüleri elde edemiyordu. Dünyadışı dostları da fotoğraflarda bir ışık kütesi olarak çıkıyorlardı (*eşi Connie Menger ve dünyadışı varlıkla birlikte çekilen fotoğraf için bkz. EK-8*).

Howard Menger ordudan ayrıldıktan sonra ABD hükümeti kendisine gizli bir görev verdi. Menger'in temasları yoğun şekilde devam ediyordu. Dünyadışı araçlar High Bridge-New Jersey'e iniş yaptıklarında Menger ile birlikte diğer birkaç tanık bu inişleri 8 mm'lik filme kaydettiler ve filmi ABD hükümetine teslim ettiler.

Sonra işler farklı bir yöne doğru gelişti. Menger popüler olmaya başlamıştı. Long John Nabel'in radyodaki programı-

na konuk olup hikâyesini anlatınca artık ismi yeni bir temasçı olarak iyiden iyiye duyuluyordu. Üç yıl sonra, temas deneyimlerini detaylı olarak anlattığı, *From Outer Space To You* (Dış Uzaydan Size) adlı kitabı yayımlandı. Evinde verdiği konferanslara halk ve gazeteciler katılıyordu.

Menger ilginç bir şekilde, hafızasının kapalı bölümlerinin dünyadışı dostları tarafından yavaş yavaş açılmaya başladığını da açıklıyordu. Seri konferanslar için tura çıkıyor, radyo programlarına katılıyordu. Howard Menger konuşmalarında, dünyadışı varlıklara ve onların dünyanın kadim çağlarının yerli halklarıyla ilişkilerine dair geniş perspektiften bilgiler aktarıyordu. Güneş sistemimizdeki gezegenlerin paralel boyutlarında yaşayan dünyadışı varlıklar olduğu ve bu varlıkların farklı boyutlar içinde seyahat edebildikleri iddiası o dönemde oldukça tartışma yarattı. Şüphecilerin kendisine en çok saldırdığı açıklaması bu olmuştu. (Aslında Menger'in bu iddiasını destekleyen başka kaynaklar da literatürde bolca mevcuttur. Bu iddia UFO literatürünü ve ileri fizik teorilerini izleyenler için günümüzde artık olağandışı görülmemektedir.) Menger, dünyadışı varlıkların aracında, ay yörüngesinde 10 gün geçirdiğini, bu yolculuk için bedeninin moleküler düzeyde hazırlandığını da söylüyordu.

Bu arada, Menger'in dünyadışı konukları toplum içine karışmakla birlikte çok öne çıkmamaya özen göstererek sakın bir yaşam sürdürüyorlar, dünyayla ilgili uzun vadeli misyonlarını tamamlamaya çalışıyorlardı. Tüm bu faaliyetlerin, askeri üslerin hemen yanı başında yaşanıyor olması olayı daha da ilginç kılıyordu, çünkü hemen yakındaki askeri üste görevli mavi bereliler o dönemlerde UFO'larla adeta kovalamaca oynuyorlar ama hiçbir sonuç alamıyorlardı.

Daha sonraları Howard Menger yaklaşık 35 yıl süren bir sessizliğe büründü. Ne temasları hakkında ne de başka konu-

larda konuşmadı. Menger 1991 yılında sessizliğini bozdu ve eşiyle birlikte *The High Bridge Incident* (High Bridge Olayı) adlı bir kitap yazdı.

Howard Menger, 25 Şubat 2009 tarihindeki ölümüne kadar dünyadışı varlıkların mesajlarını anlatmaya devam etti ve temasçı listesinin en özgün isimlerinden biri olarak literatürdeki yerini aldı.

Elizabeth Klarer

Temasçı Elizabeth Klarer'in hikâyesi, üst düzey askeri yetkililerin de dahil olduğu, doğrulanabilirlik bakımından en güçlü kanıtları ve tanık ifadelerini içeren temas olaylarından biri olmuştur.

Elizabeth Klarer'in başından ne geçmişti?

Elizabeth dünyadışı varlıklarla ilk olarak karşılaştığında henüz yedi yaşındaydı. Elizabeth sıradışı kitabı *Beyond The Light Barrier* (Işık [hızı] Sınırının Ötesinde) adlı kitabında da anlattığı gibi, kendisi ve dokuz yaşındaki kız kardeşi Barbara, KwaZulu-Natal Midlands'te (Güney Afrika) yaşadıkları çiftliğin dışında oynarlarken, aniden beliren gümüş renkli ve beyaz ışıklar saçan uçan bir diskle burun buruna geldiler.

Elizabeth Klarer'in dünyadışı araçla ikinci karşılaşması bu olaydan birkaç ay sonra meydana geldi. Yine evin dışındayken, kapkara bir bulut kümesinden oluşan bir hortumun üzerine geldiğini farkettiler. Bulutun içinde adeta şimşek gibi çakan parlak ışıkları gördüğü sırada, gümüş renkli bir disk bir anda bulutun içinden çıkarak Elizabeth ile hortumun arasına girdi ve Elizabeth'i korkunç bir ölümden kurtardı.

Klarer 1954 yılında hayata bakışını tamamen değiştirecek bir deneyim yaşadı.

Daha sonraları “Uçan Daire Tepesi” olarak anılacak olan tepenin üzerindeyken aynı gümüş renkli dünyadışı araç, bulutları kamuflej olarak kullandığı yerden çıkarak hızla alçaldı ve yerden bir metre yükseklikte, havada sabit bir şekilde süzölmeye başladı. Cisimden çok şiddetli bir uğuldama sesi yayılıyordu. Cisim 18 metre çapında elips bir kütleydi. Üst kısmında yuvarlak bir kubbe ve merkezinde pencereleri vardı. Diğer temasçılarının yakın temaslarda gördükleri araç tipine çok benzeyen bir yapıdaydı. Pencerelerin birinden, ayakta durmuş ve Klarer’e dikkatle bakan bir dünyadışı varlık görünüyordu. Klarer bu varlığı, hayatında gördüğü en güzel canlı olarak tanımlıyordu. Birkaç dakika sonra dünyadışı araç aniden dik olarak yükseldi, bir ışık çaktı ve araç yok oldu. Araç arkasında sadece ısı dalgası bırakmıştı.

Dünyadışı araç ve içindeki varlık 18 ay sonra geri döndü. Elizabeth Klarer bu ziyareti önceden sezinlemişti. (Klarer hayatının büyük bölümünü, hayvanlar ve bitkiler üzerinde telepatik yeteneklerini geliştirmekle geçirmişti. Bu yüzden psişik yetenekleri ileri düzeydeydi.) Hızla “Uçan Daire Tepesi”ne gittiğinde uzun boylu bir varlığın, tepenin üzerine konmuş dünyadışı aracın yanında durduğunu ve kendisini beklediğini gördü. Varlık Elizabeth’i aracın içine davet etti ve kendisini “Akon” ismiyle tanıttı. (Bu isim okurlarımızı yanıltmamalıdır. Dünyadışı varlıkların isimleri genellikle dünya lisanlarıyla telaffuzu neredeyse imkânsız olan ses titreşimleri içerdiğinden, ziyaretçilerin kendilerini bu tür, telaffuzu kolay olan takma isimlerle tanıttıklarına birçok olayda tanık olunmuştur. Ancak, bu takma isimlerin belli bir titreşimi ve kendilerine göre bir anlamı olabileceğini de akılda tutmalıyız.) Akon, bilim insanı olduğunu ve Alpha Centauri yıldız sisteminde yer alan bir gezegenden geldiğini söyledi. Varlık açık gri saçlara ve açık altın sarısı bir deri rengine sahipti. Üzerinde tek parçadan oluşan bir giysi vardı.

Akon Klarer'e, bir tür holografik ekran yoluyla kendi gezegeninin, dünya düzeyine kıyasla "ütöpik" denebilecek uygarlığından görüntüler gösterdi ve onu diğer mürettebatla tanıştırdı. Akon'un geldiği gezegenin sosyal sistemi, siyaset, hukuk, para ve polis içermiyordu. Her birey etik bakımdan oto-kontrol uyguluyordu. Nezaket, tam bir uyum ve yapıcı anlayış hâkimdi. Ayrıca uzay araçlarının nasıl çalıştığı konusunda bilgiler verdi. Aracın sevk sistemi elektromanyetik yerçekimi alanı yaratılmasına dayalıydı ve saf enerjiden şekillendirilmişti. (UFO gözlemlerinde sıklıkla rastlanan, araçlardan yayılan farklı renklerdeki ışıklar bahsedilen bu elektromanyetik yerçekimi alanından kaynaklanmaktadır.) Dünyadışı ziyaretçiler, kendi toplumlarının uzaya nasıl açıldığından, ellerindeki ileri teknolojilerden, felsefeden, evrendeki en büyük güç olarak olarak tanımladıkları sevgi enerjisinden de söz ettiler. Akon ve diğer mürettebat dünyadaki misyonlarını tamamlayıp ayrıldıktan sonra Elizabeth Klarer uzun bir süre Akon'un geri dönerek kendisini de Alpha Centauri'ye götüreceği umuduyla bekledi. Ama Akon dönmedi.

Klarer'in elindeki fotoğraflar, Akon'un yüzüğü ve uzaydan getirilmiş bir taş (hiç analiz edilmemişti) hikâyesinin destekleyici unsurlarıydı. (Bu kanıtlar aile tarafından korunmaktadır. Ailenin yüksek rütbeli İngiliz subaylarıyla yakın ilişkileri bulunmaktadır.) Ayrıca, temaslarını izleyen çok sayıda tanık da olayı doğruluyordu. Klarer'in hikâyesi bugün bile UFO çevrelerince son derece ciddiye alınmaktadır.

Kitabındaki, ziyaretçilerin teknolojileri, Alpha Centauri Yıldız Sistemi ve bu sistemin içinde yer alan gezegenler hakkındaki detaylar gerçekten şaşırtıcıydı. Klarer diğer yıldız sistemlerinde yaşayan uygarlıkların barışçı ve pozitif akıl temelindeki teknolojilere sahip bir uygarlık oluncaya kadar evrimleştiklerini, gezegenlerinin ekolojisini dikkatle koruduklarını, çevre

kirliliğine asla izin vermediklerini ve gezegenlerinin iklimini kontrol ettiklerini anlatıyordu.

Elizabeth Klarer'in gençliğinden beri dünyadışı varlıklarla düzenli bir temas içinde olduğu açığa çıktıktan sonra İngiltere Savunma Bakanlığı kendisine ciddi sorumluluklar yüklemişti. İngiltere ve Güney Afrika Savunma Bakanlığı Klarer'in faaliyetlerini yakından izliyor, aynı zamanda onu dünyadışı varlıklar hakkında istihbarat arayışı içindeki diğer ülkelerin istihbarat kurumlarının takibinden korumaya çalışıyorlardı. Klarer bir defasında Sovyet gizli servisi tarafından kaçırılmaya bile çalışılmıştı.

Klarer 1994 yılında, 84 yaşındayken kanserden öldüğünde geride tamamlanmamış *Gravity File* (Yerçekimi Dosyası) adlı son kitabını ve dünyadışı ziyaretçilerle temasları sebebiyle tanıştığı askeri ve sivil birçok dostunu bırakıyordu.

Dünyadışı Uygarlıkların

Olağanüstü Bir Sosyal Deneyi - Amicizia

Tam 22 yıl süren bu temas olayı, temel olarak İtalya'da geçmekle beraber, Arjantin, Avusturya, Şili, Fransa, Almanya, Sovyet Rusya ve İsviçre'den çok sayıda insanın dahil olduğu ve birçok bakımdan en katı şüphecileri dahi şaşırtacak unsurlar içeren, son derece olağandışı bir hikâyedir.

Hikâye, İtalya'nın Pescara Bölgesi'ndeki yeraltı üssünde yaşayan ve kendilerini W56 ismiyle tanıtan bir grup dünyadışı varlık ile Avrupa'nın çeşitli bölgelerinden onlarca kişilik bir grubun 1956 Nisan ayında başlayan ve 1978 yılına kadar devam eden iletişimini içermektedir.

Temasçı grubu sosyokültürel statü bakımından üst düzeyde

şahıslardan oluşuyordu. Bunların arasında devlet adamları ve bilim insanları da vardı. “(Amicizia) Dostluk Projesi” adıyla anılan bu temas grubunun lideri İtalyan bilim insanı Bruno Sammaciccia ve birçok grup üyesi, Akrij ismiyle de bilinen dünyadışı varlık grubuyla çok yakın bir ilişki kurmuşlardı. Bruno Sammaciccia psikoloji ve psikiyatri alanında akademik kariyer yapmış, birçok akademik ve teoloji ödülü sahibi saygın bir kişilikti. Grubun diğer birçok üyesi arasında, yapay zekâ ve bilgisayar bilimleri alanında uzman Profesör Stefano Breccia, Konsolos Alberto Perego, bir arkeolog, yirmiden fazla mühendis, generaller, politikacılar, bankacılar, iki Birleşmiş Milletler Gıda ve Tarım Teşkilatı personeli, beş üniversite profesörü ve bir hâkim de vardı. Dünyadışı varlık grubu, önce Bruno Sammaciccia ve iki yakın arkadaşı ile temas kurmuşlar, diğerleri zaman içinde temas grubuna katılmışlardı. Stefano Breccia, en az 150 kişinin dünyadışı dostluk grubuyla temasta olduğunu söylüyordu.

Dünyadışı grubun bir bölümü, kendilerinin üçüncü galaksi dedikleri, bir tür dünyadışı konfederasyona bağlı ırkların temsilcilerinden oluşuyordu. Diğer bir bölümü de farklı bir galaksiden gelmişlerdi. Dünyadaki sayıları en yüksek durumundayken 200’e ulaşmıştı. Üslerinin bazıları denizin altında kurulmuştu. Temasçılar Adriyatik kıyısında ve 20 km dipte bir üstün söz ediyorlardı. İlk kurulan üsleri ise Orta İtalya’da küçük bir kasaba olan Ascoli Piceno’nun altında yer alıyordu. 1999-2000 yıllarında Şili Ulusal Televizyonu’nda yayımlanan bir programda bu olaya geniş şekilde yer veriliyor ve ülkenin güney kıyısında bu gruba ait bir üs bulunduğundan söz ediliyordu.

Fiziksel olarak farklı dış görünüş ve özelliklere sahiptiler. Irkların boyları 90 cm’den 2.40 metreye kadar değişen geniş bir skala içindeydi. Dünyanın, uzayda yaşamı başlatabilen koşulları içeren 50 ana gezegenden bir tanesi olduğunu ve bu

yüzden dünya insanlığına büyük saygı duyduklarını söylüyorlardı. Dünya onlar için evrenin bu bölümünde, hızlı ruhsal gelişim olanakları, tür çeşitliliği ve ekolojisiyle çok özel bir gezegendi. Çok uzun çağlardır dünyada yaşamış olduklarını da anlatmışlardı.

W56 Grubu teknolojik ve ruhsal anlamda dünya insanlığından çok ileri bir uygarlık düzeyinde bulunmalarına karşın bizleri kendi toplumlarının bir parçası olarak görüyorlardı. Fiziksel olarak insanlardan ayırt edilmesi mümkün olmayan bazıları sosyal yaşamın içine girmişler ve hatta iş hayatına dahi katılmışlardı. Örneğin, bu varlıklardan bir tanesi üniversitede araştırma görevlisi olarak, bir tanesi oldukça önemli bir tekstil firmasının yöneticisi, bir diğeri ise en büyük Alman telekomünikasyon şirketlerinden bir tanesinde genel müdür yardımcısı pozisyonunda çalışıyordu.

Bruno Sammaciccia ve arkadaşları, bu olağanüstü grup üyeleriyle düzenli olarak bir araya gelmeye başlamışlar, grubun yeraltı üslerine götürülmüşler ve uzay araçlarına bindirilmişlerdi. Araçların içeriden ve dışarıdan resimlerini çekmelerine de izin verilmişti.

W56 üyesi varlıklar oksijen soluyorlar, ama bizlerden çok az bir miktar daha yüksek oksijene ihtiyaç duyuyorlardı. Atmosferimizdeki bazı maddeler onlar için hayli toksik içerikte olduğundan, bunları absorbe edebilmek için bilmediğimiz bir madde kullanıyorlardı. Kan yapısı ve rengi insanlarla aynı olmakla beraber, kanlarındaki protein miktarı daha yüksekti. Biyolojik bakımdan aramızdaki tek fark karaciğerlerinin çevresel etkilere göre ölçülerini ve fonksiyonunu değiştirebilmesiydi. Fonksiyonuna gerek bulunmadığı zamanlarda bir yumruk ölçüsüne kadar küçülebilen, süngerimsi yapıda bir karaciğere sahiptiler. Dünyada bulundukları süre içinde çevresel toksinlerin yoğunluğundan dolayı karaciğerleri tam kapasiteyle çalışıyordu. Ba-

cakları ve kolları hayli güçlüydü. Beyinleri insan beyninden daha büyük yapıdaydı. Çoğunluğu sarı saçlı, çok azı esmerdi. Saç ve kirpikleri bize göre daha kalındı. Gözleri genel olarak gri, mavi ve hafif maviye çalan siyah renkteydi.

Kendilerini temizlemek için suya ihtiyaç duymuyorlardı. Bir tür cihazın içine girip vibrasyonla bedenlerini temizliyorlardı. Giysileri bedenlerine kendisini adapte edebilen canlı bir yapıdaydı. Kimse bir başkasının giysisini giyemiyordu. Giydikleri tek parça giysi bedeni olumsuz etkilere karşı koruyan ikinci bir deri fonksiyonu görüyordu. Gecelik uykuları sadece iki veya üç saat sürüyordu.

Geldikleri gezegenlerde devlet tarzı bir yapılanma yoktu. Hukuk kuralları, avukatlar, mahkemeler de bulunmuyordu. Gelişmiş varlıklar oldukları için nasıl davranacaklarını içgüdüsel olarak biliyorlardı. Yalan söylemek, herhangi birine veya nesneye zarar vermek gibi eylemler asla söz konusu değildi. Tanrı kavramını, en küçük böcekten kozmosun kendisine kadar her şeyde görüyorlardı. İnanç sistemlerinde dünya dinlerinde olduğu gibi ritüeller yerine sadece “derin hissediş” vardı. Tapınma ya da bir şey dileme kavramları yoktu. Çünkü “Tanrı”nın kendi içlerinde olduğuna inanıyorlardı.

Kendilerini insanlığa açık şekilde göstermekten kaçınmalarının sebeplerinden bir tanesi halk arasında panik yaratma endişesiydi. Bir diğer sebebi ise, bilimsel bakımdan dünyadan binlerce yıl ileride olmaları dolayısıyla, dünyaya açık ve kitlesel bir iniş yapmaları durumunda, dünya halkının negatif sonuçlar doğuracak bir kıyaslama yapması olasılığıydı. Ayrıca, gelişmiş uygarlıkların, belli bir limitin ötesinde, daha geri uygarlıkların evrim ve gelişimine karışmamaları yönündeki evrensel bir yasanın varlığından da söz ediyorlardı.³⁴

Dünyadışı varlık grubunun dünyada bulunmalarının tek amacı bizleri incelemek ve bir sosyal uyum deneyi gerçekleşt-

tirmek değildi. Çünkü bizi artık bizden daha iyi tanıyorlardı. Amaçlarından bir tanesi de dünyaya yardım etmektir. Dünyadaki yaygın nefret, şiddet ve adaletsizlikten, ayrıca, bilim ve teknolojimizin insancıl olmayan eğiliminden büyük rahatsızlık duyuyorlardı. Dünyada siyasi, ekonomik, bilimsel ve ruhsal tüm alanlardaki gelişmeleri son derece yakından izliyorlar, bununla birlikte, “müdahale etmeme” prensibi gereğince, sadece olağanüstü koşullarda ve sınırlı ölçüde müdahalede bulunuyorlar, bazı ileri kavramları temas kurdukları şahıslar aracılığıyla kademeli şekilde kolektif bilince aktarıyorlardı.

Bu olayı diğer temasçı vakalarından farklı kılan bazı özellikler göze çarpıyordu:

a) Dünyadışı varlık grubuyla doğrudan temasta olmalarına rağmen, temasçılar olayı onlarca yıl gizli tutmuş ve kamuoyuna açılma arayışına girmemişlerdi.

b) Tanık sayısı diğer temas olaylarına göre hayli fazlaydı ve grup tarzında hareket ediyorlardı.

c) Aynı anda diğer Avrupa ülkeleri, Sibiry, Güney Amerika ve Avustralya’da da eşzamanlı olarak benzer grup temasları başlatılmıştı.

d) Fiziksel kanıt sunulması anlamında (fotoğraflar, video kayıtları) çok güçlü bir vakaydı.

e) Bir temas olayında bu kadar farklı dünyadışı varlığın ortaya karıştığı görülmemişti.

Buna karşılık diğer temas olaylarında rastladığımız bazı nitelikler bu olayda da karşımıza çıkıyordu. İnsanlıkla temas kurmalarının önemli sebeplerinden bir tanesi, insanoğlunun nükleer silahlar yoluyla gezegeni yok etme kapasitesine ulaşmış olmasıydı. Dünyadışı varlık grubu bundan büyük endişe duyuyordu. Geri bir ahlaki düzeyde, güce ve şiddete yatkın

karakterdeki insanlığın ruhsal evrim olarak süratle yükseltilmesi gerekiyordu.

İnsanlar ve dünyadışı varlık grubu arasındaki bu sosyal etkileşim ve iletişim bir ölçüde ABD ordusunun özel birimi ile “Uzun Beyazlar” denilen dünyadışı ırk arasındaki ilişkiye benzetilebilir (bu konuyu ayrı bir bölümde inceleyeceğiz). Ancak, “Uzun Beyazlar” olayı bağımsız bir girişimdir ve “Dostluk Projesi’nin bir parçası değildir.

Temaslar yakın zamana kadar gizli tutulmuştu. Kamuoyunun tek bildiği, bu temasçıların UFO fotoğrafları çektikleriydi. Bilmedikleri ise, temasçı grubunun dünyadışı varlıklarla yakın ilişkileri ve düzenli bir seyirde giden doğrudan görüşmeleriydi. Olayın sonraları kamuoyunca öğrenilmesinin tek sebebi Bruno Sammaciccia’nın ölmeden önce yaşananları açıklamak istemesi olmuştu.

Dünyadışı varlık grubu insanlarla ilk temaslarında şunları söylemişlerdi: *“Bu insanlık tarihinde çok kritik bir zamandır. Biz dünyayı fethetmeye gelmedik. Çünkü fethedilecek hiçbir şey yoktur. Bizler birkaç yüzyıldır dünyada bulunuyor ve dünyanın çeşitli bölgelerindeki yeraltı üslerinde yaşıyoruz.”* Nihai hedefleri ve etik yaklaşımları konusundaki kuşkulara cevaben ise şunu ifade etmişlerdi:

“Bizim iyiliğimiz ve gerçekler insanlığın şüphelerinden daha güçlüdür...”

Orta ve Güney Amerika Temasçıları

Temasçı olaylarında Güney Amerika kıtası ayrı bir yere sahiptir. Gerek temasçı sayısının fazlalığı, gerekse temasçıların psikik/telepatik yeteneklerinin yaşanan olaylarda öne

çıkması Güney Amerika temasçılarını literatürde farklı bir konuma yerleştirmektedir.

Şimdi Güney Amerikalı temasçıların en dikkat çeken örneklerine kısaca göz atalım:

Kolombiyalı Enrique Castillo Rincon'un temas deneyimleri Pleiades ve Andromeda Takımyıldızı'ndan gelen varlıklarla karşılaşmasını takiben başlamıştı. Rincon olayı dünyadışı uygarlıklarla temasa ilişkin protokollerin anlaşılmasında önemli ipuçları vermişti. Enrique UFO'ları ilk temasından birkaç yıl önce görmeye başlamış ve sonrasında ciddi bir araştırmaya girişmişti. Bu çabası onu dünyadışı varlıklarla iletişim kuran bir grup psişik araştırmacının seanslarına katılmaya yöneltti. Seanslarda grup önce telepatik teması kurduktan sonra, sorular soruluyor, bilgi paylaşımı yapılıyor ve en sonunda fiziksel karşılaşma için çaba gösteriliyordu. Bu çalışmalardan birinde temas kurulan varlıklar Andromeda Takımyıldızı'ndan geldiklerini açıklamışlardı. Bu varlıklarla buluşmak için yer ve zaman ayarlandı. Rincon ve grup üyeleri söylenen lokasyona gittiklerinde ordunun onlardan önce oraya ulaşmış olduğunu gördüler. Bu tabii ki bir tesadüf değildi ve ordunun, dünyadışı varlıklarla psişik temasları ve Rincon'un araştırmalarını ne kadar ciddiye aldığını gösteriyordu. İlgili ordu birimi, Andromedalıların gerçekten de buluşma yerine gelip gelmeyeceğini görmek için gelmişti. Grup üyeleri o gün sadece bulutlardan yansıyan ışıkları görmekle yetinmişlerdi.

Enrique Rincon daha sonra, bu kez kendilerini Pleiades Yıldız Sistemi'nden gelen varlıklar olarak tanıtan dünyadışı bir grupla telepatik iletişim kurmaya başladı. Rincon bu varlıklarla ilk yüz yüze teması Bogota'dan uzak, ıssız bir yerde gerçekleşti. Rincon buluşma yerine bu kez tek başına gitmişti.

Temaslarını sürdüren Rincon daha sonraları dünyadışı varlıkların 19 ayrı ülkeden seçtikleri temasçıları eşzamanlı

olarak ıssız bölgelerde eğittiklerini öğrenecekti. Bu bölgelerin arasında And Dağları da vardı.

Temasçılar dünyadışı varlıklarla görüşmelerinde, insanlık ve dünyadışı uygarlıklar arasında etkin birer elçi görevi görebilmek için eğitiliyorlardı. Bu elçi/temasçıların başlıca görevi, dünyadışı yaşamdan habersiz kitleleri bu yeni paradigma konusunda eğitmek ve dünyadışı uygarlıkların benimsediği düşünce ve davranış modellerinin uygulamasını yaptırmaktı. Dünyadışı varlıklar bu eğitimi insanlık ve kozmik ziyaretçiler arasında gerçekleşecek açık ve resmi temasa hazırlık bağlamında gerekli bir program olarak görüyorlardı. Temasçılar daha sonra tüm enerjilerini, kendilerine aktarılan bilgileri yaymak için kullanıyorlardı. Böylelikle insanlarla dünyadışı varlıklar arasında aracı rolü üstleniyorlardı.

(Bu ilginç eğitim programı ilk sivil galaktik diplomasi modeli sayılabilir. Bu bakımdan, üstlendikleri bu aracılık ya da arabuluculuk rolü, temasçı olaylarını “yurttaş diplomasisi”nin ilk örnekleri konumuna taşımaktadır. Zira, bazı temasçılar askeri ve istihbarat birimlerini dünyadışı varlıklarla temaslarına ilişkin olarak bilgilendirmişlerdir. Örneğin George Adamski düzenli olarak Pentagon’a götürülmüş ve dünyadışı varlıklarla görüşmelerinin içeriği hakkında subaylara brifing vermiştir).

Bir başka temas olayı da 1972 yılında Meksika’da yaşanmış ve daha sonra dünya çapında ilgi gören bir kitaba da konu olmuş, Prof. R.N. Hernandez’in hikâyesidir. (R.N. Hernandez şahsın gerçek ismi değildir. Kitapta takma isim kullanılmıştır.) Prof. Hernandez dünyaca tanınan bir nükleer bilimciydi. Yine Andromeda Takımyıldızı’ndan geldiğini söyleyen ve kendisini Lya takma ismiyle tanıtan bir dünyadışı varlıkla uzun süreli temaslara olmuştu.

Lya Prof. Hernandez’in çalıştığı üniversiteye gelerek kendisini Profesöre tanıtmış, dünyadışı bir uygarlıktan geldiğini, dün-

yadaki ve evrenin başka bölümlerindeki misyonunun tüm zeki yaşam türlerini, türlerin yaşadıkları gezegenlerle ilişkilerini, adaptasyon yeteneklerini ve biyolojik-sosyal gelişim süreçlerini araştırmak olduğunu söylemişti. Lya Prof. Hernandez'e, kendisiyle öncelikle telepatik iletişim kurmaya çalıştıklarını, ancak bunun onu duygusal bakımdan rahatsız ettiğini fark ettiklerinde doğrudan temas kurmaya karar verdiklerini de belirtmişti.

Prof. Hernandez önceleri bilimsel şüpheciliğiyle, Lya'nın dünyadışı bir yıldız sisteminden geldiğine inanmamıştı. Daha sonra kendisine aktarılan ileri bilimsel veriler ve en sonunda Andromedalıların uzay aracına bindirilmesiyle tüm şüpheleri ortadan kalkacaktı. Prof. Hernandez artık kendisine aktarılan bilgileri ve yaşadığı inanılmaz deneyimleri insanlığa ne şekilde duyurabileceğini düşünüyordu. Yaşadıklarını heyecanla paylaşmak istiyor ama bir türlü ilk adımı atamıyordu. Çünkü mesleki kariyeri, ailesi ve meslektaşları cesaretini kırıyor ve deneyimlerini açık şekilde anlatmasını engelliyordu. Prof. Hernandez bu yüzden uzun süre yaşadıkları konusunda suskun kaldı. Ancak aldığı bilgiler ve deneyimleri o kadar olağanüstüydü ki, daha fazla dayanamadı ve açıkça konuşmaya başladı. Fakat bu cesareti ona pahalıya mal oldu. Lya ve diğer dünyadışı konuklar ile olan deneyimlerini bir doktorla paylaşınca kısa bir süre psikiyatriye yatırıldı. Uluslararası alanda tanınan başarılı bir nükleer bilimcinin böyle bir muameleye tabi tutulması haksız ve acı verici bir deneyimdi.

Hernandez deneyimlerini daha iyi belgeleyebilmek için düzenli notlar tutmaya başlamış, bu notları güvendiği bir gazeteci ve UFO araştırmacısı olan Zitha Rodriquez'e göstermişti. Zitha Rodriquez bu geniş kapsamlı notların tamamını okudu ve kendisine de bir kopya aldı. Prof. Hernandez daha sonra tamamen ortadan kayboldu ve geriye kalan sadece bu notlar oldu. Hernandez'in kaybolmasını araştıran Meksikalı yetkililer

kişisel notlarının tamamına el koymuştu. Bu notlar bir daha geri verilmedi. Wendelle Stevens, Prof. Hernandez olayını araştırmaya başladıktan sonra Zitha Rodriquez'in notlarını da çevirdi ve kitap olarak yayınladı.

Meksikalı yetkililerin Prof. Hernandez'in notlarına el koyması aslında, hükümetin bu olayı sanıldığından çok daha fazla ciddiye aldığını ve izlediğini gösteriyordu. Hernandez'in ortadan kaybolması üzerine başlatılan soruşturma, notları ele geçirmek isteyen yetkililer için uygun bir fırsat ve gerekçe oluşturmuştu.

Diğer temasçı olaylarında da görüldüğü gibi bu olayda da, temasçıya dünyadaki siyasi, teknolojik ve çevre sorunlarına ilişkin bilgiler aktarılmıştı. Prof. Hernandez dünyadışı varlıklar tarafından, kendisine anlatılanları resmi kurumları baypas ederek kamuoyuna açıklaması için teşvik edilmişti.

Her ne kadar sonuç olumlu olmasa da, Hernandez olayı, dünyadışı varlıkların, ikili temaslar için diplomatik bir rol vermek üzere, saygın bir bilim insanını nasıl seçtiklerine dair güzel bir örnektir. Bu olay, ayrıca, temasçıların resmi kurumlar ve bağınaz yerleşik yapılar tarafından nasıl engellendiğine de önemli bir örnek oluşturmaktadır.

Bu temasçıların dışında, Perulu Ricardo Gonzales ve Sixto Paz Wells ile Bolivyalı Luis Fernando Mostajo Maertens dünyadışı ziyaretçilerle uzun süreli temaslar kurdular ve öyküleri oldukça popüler oldu.

Bu üç önemli temasçının hikâyelerinde aşağıdaki ortak karakteristik özellikler öne çıkıyordu:

- İlk olarak mental temas kurulması (tipik temas öncesi özelliği)
- Takip eden paranormal aktivite
- İlk fiziksel temas

- İnsan-benzeri, İskandinav fizik özelliklerine sahip, tek parça özel kıyafet giyen uzun boylu varlıklarla tanışma
- Temasçının gemiye alınıp güneş sistemi içinde seyahat ettirilmesi
 - Bulanık fotoğraflar
 - Birden fazla tanık bulunması
 - Düzenli olarak devam eden temaslar
 - Dünyadışı varlıkların kendimize zarar verebileceğimiz endişesiyle insanlığı yakından izlediklerini ifade etmeleri
 - Dünyanın karantina altında olduğunun söylenmesi
 - Temasçının geniş kitlelere ulaşabilme yeteneğinin olması sebebiyle seçildiğinin ifade edilmesi
 - Temasçının, dünyadışı ziyaretçilerin mesajlarını kamuoyuna aktarması, mülakatlar vermesi ve TV programlarına çıkması
 - Temasçının farkındalık düzeyinde ve psikik yeteneğinde artış görülmesi
 - 2012 yılının daha yüksek bir realiteyle yavaş yavaş bağlantı kurulması için yeni bir döngünün başlangıcını oluşturduğunun söylenmesi
 - Dünyadışı varlıkların bizi desteklemeye devam edeceklerinin, ancak problemlerimizin kendimiz tarafından çözülmesinin beklendiğinin belirtilmesi

Sonuç

1940'lı yılların sonlarından itibaren dünyanın farklı bölgelerinden birçok temasçı dünyadışı varlıklarla temas kurduklarını, bu ziyaretçilerin tek parça ve bedenlerini sımsıkı saran özel giysiler giydiklerini, yüzlerinin İskandinav ırkına benzediğini, uzun saçlı ve kusursuz fiziki görünümde olduklarını söylediler. Temasçılara göre kozmik ziyaretçiler çatışma temelli sorun çöz-

me tarzımızdan, savaşlardan ve nükleer silahlardan büyük kaygı duyuyorlardı. Birbirlerini hiç tanımayan ve coğrafi bakımdan birbirlerinden çok uzak bölgelerde yaşayan temasçılarının aktardıkları bilgiler inanılmaz şekilde örtüşüyordu.

Temaslar genellikle çöl, yoğun ormanlık bölgeler, ıssız otoyollar gibi gözlerden uzak lokasyonlarda gerçekleşiyordu.

Dünyadışı ziyaretçiler rutin olarak, “zenginliğin adaletsiz dağılımı” ve “eşitlikçilik” gibi kavramlardan söz ediyorlardı.

Dünyadışı varlıkların bir bölümü halkın arasında yaşıyor, hatta çeşitli işlerde çalışıyor ve yerel halkla dostluk kuruyorlardı.

Birçok temas vakasında, UFO araştırmacıları, dünyadışı varlıklarla iletişim kurmalarını takiben temasçılarının duyuduşu algılama yeteneklerinde dikkat çekici ölçüde bir güçlenme olduğunu gözlemlediler. Psişik yeteneklerin yanı sıra bazı temasçılarının yakın gelecekteki bazı olaylara ilişkin öngörülerde bulunmaya başladığı ve bu öngörülerin ciddi oranda gerçekleştiğı de görülüyordu.

Hemen hemen her temas olayında temasçılardan belli mesajları kitlelere yaymaları istenmişti. Bu mesajlar ortak olarak aşğıdaki temel fikir ve kavramları içeriyordu:

a) İnsanoğlu evrende ve hatta kendi güneş sisteminde bile yalnız değildir. Dış uzaydaki kozmik kardeşlerimiz gelişimimizi yakından izlemek ve nükleer gücün tehlikeleri konusunda bizi uyarmak amacıyla dünyayı ziyaret etmektedirler.

b) Dünyadışı uygarlıklar insanoğlunun bir tür federatif yapı olan galaksilerarası topluluğa katılabilecek ruhsal olgunluğa ulaşmasını arzu etmektedirler.

c) Dünyadışı uygarlıklar dünya insanlığının ruhsal titreşim frekansını yükseltmeleri ve bu şekilde yüksek boyutlara ulaşabilmeleri için yardımcı olmak istemektedirler. (Dünyadışı varlıklara göre büyük dinlerin önderleri de dünyaya

aynı amaç ve yeteneklerle gelmiş ama öğretileri zaman içinde bizzat insanlar tarafından çarpıtılmış ve neredeyse bütünüyle bozulmuştur.)

d) Dünya insanlığı benzeri görülmemiş büyük bir ruhsal değişimin eşiğindedir. Bu geçiş ancak barış, sevgi ve anlayış ile olabilir.

Temasçılardan hiçbiri dünyadışı varlıklara karşı bir korku hissetmedikleri gibi, onlarla yakın bir duygusal bağ kurmuşlardır. Aileleri ve arkadaşları, temasları sonrası, kişiliklerinin olumlu yönde ciddi değişime uğradığını söylemişlerdir.

UFO temasçıları dünyadışı ziyaretçilerin en göze çarpan özelliklerinin muazzam ölçüdeki bilgelikleri, psişik yetenekleri ve evrendeki her canlıya karşı duydukları yoğun sevgi ve anlayış olduğu konusunda hemfikirdirler. Hatta bu ziyaretçiler klasik teolojide melekler olarak adlandırılan varlıkların karakteristiğini taşımaktadırlar.

“Temasçı Hareketi” araştırmacıların uzun yıllar uzak durduğu bir alan oldu. Bazı araştırmacılar haksız ve önyargılı bir şekilde, temasçıları sadece dikkat çekmeye veya maddi kazanç sağlamaya çalışan şarlatanlar olarak yaftaladılar. Hatta bazıları, temasçıların kendi siyasi fikirlerini kitlelere empoze etmeye çalışan ideologlar olduklarını bile iddia ettiler.

Peki tüm bu temasçılar, 1940’lı yılların sonunda başlayan ve tabloid medya tarafından körüklenen “uçan daire” korkusu yüzünden kitlesel bir sanrı (delüzyon) yaşıyor olabilirler miydi? Yoksa sadece gördüklerini ve yaşadıklarını mı anlatıyorlardı?

Elbette ki, temasçıların insani bir içgüdüyle hikâyelerini biraz süslemiş olabileceklerini hesaba katmalıyız. Ancak, Van Tassel, Adamski, Fry ve diğerlerinin aktardıkları mesajlar dönemin anlayış ve bilgisinin bir hayli önündeydi ve birçok tanık

tarafından da doğrulanıyordu. Bütün bunlar ana olayın gerçekliği konusunda güçlü bir kanaat edinmemizi sağlıyor.

O yıllar “naif” zamanlardı ve dünyadışı varlıklar kendilerini mümkün olan en yumuşak tarzda tanıtmaya çalıştılar. Zira, dünya insanlığı böyle bir realiteye şimdiki kadar hazır değildi ve bu temasların etkisi çok sarsıcı olabilirdi. Ziyaretçiler bu yüzden temaslarını sessiz ve kademeli şekilde yürüttüler. Temasçılar ise ağır eleştirileri, alayları ve önyargıları göğüsleyip, olağanüstü hikâyelerini anlatmaya devam ettiler ve asla geri atmadılar.

Temasçıların kozmik ziyaretçilerle görüşmeleri “galaktik sivil diplomasi”nin ilk örnekleriydi. Aynı dönemlerde ilk resmi görüşmeler de başlayacak ve Exopolitika Enstitüsü’nün daha sonraları “Galaktik Diplomasi” veya “Exodiplomasi” adını verdiği yeni ve çok sıra dışı bir olgu, kamuoyunun meraklı gözlelerinden bütünüyle saklanmış olsa da, gizli gündemden bir daha düşmemek üzere başlayacaktı.

*“Diğer astronotların duygularımı paylaştıklarını biliyorum.
Hükümetin UFO’lar hakkındaki kesin kanıtları
sakladığını da biliyorum...”*

– Gordon Cooper, NASA Astronotu

8. BÖLÜM

GALAKTİK DİPLOMASİ: İLK RESMİ TEMASLAR, TEMSİL MODELLERİ, AÇIK TEMASA HAZIRLIK

1954, İlk Resmi Temas: Eisenhower'ın Dünyadışı Uygarlık Temsilcileriyle Buluşması

1954 yılının Şubat ayı exopolitik açıdan olduğu kadar gezegenimiz bakımından da son derece önemli bir olaya tanıklık etmiştir. Daha sonraları güvenilir birçok tanık tarafından da doğrulanmış olan bu olay, bilinen ilk “resmi temas” olarak kayda geçmiştir.

Yıl 1954... ABD Başkanı Dwight Eisenhower 17-24 Şubat tarihleri arasında bir hafta süreyle kış tatilini geçireceği Palm Springs-Kaliforniya'ya geliyor. Tatil programı alışılmış uygulamaların aksine bu kez apar topar yapılıyor ve basına da bilgi veriliyor. Başkan'ın bir haftadan az bir süre önce Georgia'da av tatilinde olması ve bu kadar kısa sürede yeniden bir tatil programı açıklanması –ilginç– karşılanıyor. Ardından Eisenhower Palm Springs'teki tatiline başlıyor.

20 Şubat Cumartesi akşamı Eisenhower aniden ortadan kayboluyor ve bu durum basın tarafından Başkan'ın ciddi şekilde hastalandığı, hatta ölmüş olabileceği şeklinde yo-

rumlanıyor. Spekölasyonların artması üzerine acilen bir basın toplantısı düzenleniyor ve Başkan'ın basın danışmanı, Eisenhower'ın yemek yerken diş dolgusunun düştüğünü ve derhal yerel bir diş hekimine götürüldüğünü açıklıyor. Hatta kamuoyunu tatmin etmek için Başkan'ı tedavi eden diş hekimine ertesi gün basın açıklaması yaptırılıyor. Aslında “diş dolgusu” hikâyesi Başkan'ın gerçekte nerede olduğunun üstünü örtmek üzere uyduruluyor.

Eisenhower o gece uçakla gizlice, sonradan adı Edwards Hava Üssü olarak değiştirilecek olan Muroc Test Bölgesi'ne götürülüyor. Başkanlık uçağı iniş yaptıktan sonra üssün terminaline yanaşmıyor ve pistin uzak bir ucunda durarak bekliyor. Üssün içindeki yetkisiz personelin hareket olanakları kısıtlanıyor, üs kapatıldığı için dışardaki personel içeriye alınmıyor, radarlar kapatılıyor. Bir süre sonra Üsse doğru yaklaşan iki (bazı kaynaklara göre daha fazla sayıda) dünyadışı araçlardan bir tanesi Başkanlık uçağına yakın bir konuma iniş yapıyor. Diğer dünyadışı araç veya araçlar havada süzülerek bekliyorlar. Eisenhower uçaktan iniyor ve dünyadışı araçtan çıkan insanbenzeri varlıklarla yüz yüze görüşme yapıyor. Pisti görebilen konumda bulunan bazı subaylar bu sıra dışı görüntüyü izliyorlar.

Başkan Eisenhower'ın 20 Şubat gecesi, önceden planlanmış bir şekilde, Muroc Test Bölgesi Hava Üssü'nde dünyadışı bir uygarlığın temsilcileriyle buluştuğuna dair çok önemli tanık ifadeleri bulunuyor.

Uçakta Başkan'ın yakın çalışma ekibinin yanı sıra, toplumda saygınlığı bulunan dini, spiritüel, ekonomik, medya vb. toplum liderlerinden oluşturulmuş bir “bilge adamlar” grubu da yer alıyor.

Bilge adamlar grubundaki şahıslardan bir tanesi olan, metapsişik çalışmalarıyla ünlü yazar Gerald Light aynı yılın Nisan ayında, yaşadığı olağanüstü deneyimi kaleme aldığı mektup-

ta anlatıyor. Mektubunda üst düzey ulusal güvenlik yetkilileri ve subayların yaşadıkları inanılmaz boyuttaki şaşkınlık ve duygusal karmaşayı aktarıyor. Ayrıca, bu buluşmayı Mayıs ayı ortasında resmi olarak dünya kamuoyuna ilan etmek isteyen Eisenhower'ın çeşitli askeri ve sivil yetkililerle, bu niyetine ilişkin olarak yaşadığı görüş ayrılığından da bahsediyor. Tabii, böyle bir açıklamanın yapılmasından, yoğun tartışmalar sonucunda, ulusal güvenlik endişeleri ile vazgeçiliyor.

Bilge Adamlar grubunun bir diğer üyesi Dr. Edwin Nourse de (1883-1974), Başkan'ın Ekonomik Danışmanlar Kurulu'nun başkanı olarak ekipte yer alıyor. Nourse'ın, bu tarihi "ilk temas" olayının olası ekonomik etkilerine dair danışmanlık yapması amacıyla ekibe alındığı anlaşıyor.

Dünyadışı uygarlığın temsilcileriyle yapılan görüşmeye katılan "Bilge Adamlar" grubuna, Los Angeles Katolik Kilisesi'nin başında bulunan Kardinal James Francis McIntyre da dahil ediliyor. McIntyre'in ekibe alınmasının sebebinin de, dini kurum temsilcilerinin böyle bir temasa gösterecekleri ilk reaksiyonu ölçmek olduğu daha sonraları ortaya çıkıyor. Zira, Kardinal McIntyre 1952 yılında ABD Batı Bölgesi'nin Papa Pius XII tarafından tayin edilen ilk Kardinali olarak aslında o görüşmede Vatikan'ı temsil ediyor. Olay sonrası Kardinal McIntyre'in Vatikan'la tüm yazışmaları araştırmacılara kapatıldığından, Kardinal'in görüşleri öğrenilemiyor. Daha sonra, 2001 yılında İtalyan araştırmacı Cristoforo Barbato'ya konuşan, Vatikan İstihbarat Örgütü SIV'de (Servizio Informazione del Vaticano) görevli bir Cizvit papaz, Başkan Eisenhower'ın 1954 yılında dünyadışı varlıklarla Muroc'da buluştuğunu teyit ediyor ve bu bilginin olaydan hemen sonra derhal Roma'ya uçan Kardinal McIntyre'dan alındığını, durumun öğrenilmesi üzerine Vatikan İstihbarat Örgütü'nün kurulduğunu söylüyor.

Daha sonra Barbato ile mülakat yapan bir başka İtalyan araştırmacı Luca Scantamburlo elde ettiği ilave bilgileri şöyle aktarıyor:

“SIV üyesi Cizvit papaz, Barbato’ya, 1954’te Muroc’taki gizli toplantıda askeri kameramanların, farklı noktalara yerleştirilmiş üç ayrı 16 mm’lik kamerayla bu olağanüstü olayı filme aldıklarını anlatmış. Kameralar yaylı makinelermiş... Bu yüzden çekim biraz sıkıntılı olmuş. Çünkü bu durum kameramanları, makaraları her üç dakikada bir değiştirmek zorunda bırakmış. Yaylı kameraların kullanılmasının sebebi, dünyadışı araçların ve varlıkların bulunduğu ortamda elektrikli kameraların çalışmamasıymış.”³⁵

Bilge Adamlar Grubu’nun dördüncü üyesi Franklin Wintrop Allen, Hearst Basın Grubu’nun eski bir üyesi olarak medyayı temsilen ekipte yer alıyor. O dönemde 80 yaşında olan Allen’in görevinin ise, haberin sızmaması için basını kontrol altında tutmak olduğu anlaşıyor.

Dini, spiritüel, ekonomik ve medya otoritelerinden oluşan kıdemli bu dört temsilci “ilk temas”ın kamuoyunda uyandıracığı tepkiler konusunda uzmanlık sağlayabilecek kariyer ve deneyime sahiplerdi. Ayrıca, 1954 yılının ABD’sinin muhafazakâr iklimine de uygun figürlerdi.

Başkan Eisenhower’ın Muroc Üssü’nde dünyadışı bir uygarlığın temsilcileriyle görüştüğüne dair bilgiler farklı kaynaklar tarafından doğrulanmıştır. Bu kaynakları, görüşme ile ilgili dokümanlara tanıklık eden ve bu konuda ifade veren, ayrıca “içeriden”, yani olayın birinci el tanıklarından bilgi alan şahıslar oluşturmaktadır. Tanık ifadeleri ilginç bir şekilde, iki ayrı dünyadışı ırkla yapılan iki farklı toplantıdan söz etmektedirler. İlk görüşmede (ilk resmi temas) herhangi bir anlaşmaya va-

rılamadığı ve dünyadışı ziyaretçilerin ortaya getirdiği teklifin reddedildiği tanıklarca ifade edilmiştir. Farklı bir ırkla yapılan ikinci görüşmede ise, aşağıda detaylıca inceleyeceğimiz bir anlaşma yapılmıştır. Toplantıların sıralaması ve nerede yapıldığı konusunda tanık ifadeleri arasında çelişkiler vardır. Ancak, aktarılan ana olay değişmemektedir. “İlk Temas “toplantısına Başkan Eisenhower’ın katıldığı ve görüşmelerin en azından bir tanesinin Muroc’ta (Edwards Hava Üssü) yapılmış olduğu, tanık ifadelerinin ortak unsurlarıdır.

Tanıklardan bir tanesi, 1970-73 yılları arasında Donanma İstihbaratı’nın brifing ekibinde görev yapmış olan ve görevi dolayısıyla gizlilik dereceli belgelere erişimi bulunan William Cooper’dır.

Cooper olayı şöyle naklediyor:

“1953 yılında astronomlar uzayda dünyaya doğru yaklaşan büyük cisimler belirlediler. Önce asteroid oldukları düşünüldü. Daha sonra elde edilen kanıtlar bunların uzay gemileri olduğunu ortaya çıkardı. Cisimler dünyaya ulaştıklarında ekvator çevresinde yüksek irtifada bir yörüngeye yerleştiler. Gemilerden birkaçı gerçekten çok büyüktü ve nihai hedefleri anlaşılamamıştı. Sigma Projesi ve yeni bir proje olan Plato, araçlarla ikili (binary) bilgisayar dili kullanarak iletişime girdi ve dünyadışı ırkla yüz yüze görüşme yapılabilecek bir iniş alanı karşılıklı olarak belirlendi. Plato Projesi’nin oluşturulma amacı bu dünyadışı ırkla diplomatik ilişki kurulmasıydı.

Bu arada, insan-benzeri başka bir dünyadışı uygarlık ABD Hükümeti ile temas kurdu. Bu uygarlık, yörüngedeki dünyadışı ırk ile ilgili olarak hükümeti uyardı ve dünya insanlığının ruhsal gelişimi için yardım önerdi. Ancak önkoşul olarak, tüm nükleer silahların imha edilmesini talep ettiler. ABD hükümetinin teknoloji değişimi teklifini ise, insanlığın dünyadışı ileri teknolojileri barışçı amaçlarla kullanmaya hazır olmadığı

gerekçesiyle reddettiler. Bu teknolojileri birbirimizi yok etmek için kullanacağımızı düşünüyorlardı. Bu insansı ırk, dünya insanlığının kendi kendini yok etme yolunda olduğunu, birbirimizi öldürmeye, doğayı kirletmeye ve gezegen kaynaklarını bilinçsizce tüketmeye son vermemiz, ayrıca, birbirimizle uyum içinde yaşamayı öğrenmemiz gerektiğini söylediler. Bu ırkın öne sürdüğü koşullar, özellikle nükleer silahsızlanma şartı, yetkililerce şüpheyile karşılandı. Bunların yerine getirilmesinin dünyayı savunmasız bırakacağı değerlendirildi. Tarihte, bu durumla kıyaslanabilecek ve karar vermeyi kolaylaştırabilecek herhangi bir referans olay da yoktu. Nükleer silahların imhasının ABD çıkarlarına uygun olmadığına karar verildi ve teklif reddedildi.”³⁶

Bir başka doğrulama da, 20-21 Şubat 1954'teki görüşmede hazır bulunan eski bir deniz yarbayının oğlundan geliyordu. Charles L. Suggs'ın (1909-1987) aynı ismi taşıyan ve Amerikan Deniz Piyadeleri'nden emekli oğlu, babasından öğrendiği olayı, 1991 yılında kendisiyle yapılan bir mülakatta şöyle aktarıyordu:

“Babam, Deniz Yarbayı Charles Suggs 20 Şubat günü Başkan Eisenhower'a eşlik edenlerden bir tanesiydi. Beyaz saçlı, soluk mavi gözlü ve renksiz dudaklara sahip, kuzeyli görünüşlü iki dünyadışı varlıkla bir araya geldiler. Dünyadışı varlıkların sözcüsü Başkan'dan birkaç ayak uzakta duruyordu. Başkan'a daha fazla yaklaşmasına izin verilmiyordu. İkinci varlık uzay gemisinden uzanmış olan rampanın üzerinde bekliyordu. Pistte B-58 Hustler tipi uçaklar da vardı. Bu uçaklar 1956 yılına kadar resmi olarak bilinmiyordu. Ziyaretçiler başka bir güneş sisteminden geldiklerini söylediler. Nükleer denemelerimiz hakkında detaylı sorular yönelttiler.”³⁷

Bir diğer tanık, New Hampshire Eyalet Yasama Meclisi'nde farklı komitelerde görev yapmış Cumhuriyetçi politikacı Henry

W. McElroy, 2012 yılında Hampton, Virginia’da kayıt altına aldığı ifadesinde, Başkan Eisenhower’a dünyadışı varlıkların faaliyetleri hakkında bir brifing belgesi sunulduğuna ve Eisenhower arzu ettiği takdirde bu varlıklarla bir görüşme ayarlanabileceğine dair bir belgeyi okuduğunu belirtiyordu.³⁸ Başkan Eisenhower muhtemelen böyle bir görüşmenin organize edilmesine onay vermiş ve ardından 1954 toplantısı gerçekleşmişti.

Bir başka tanık ifadesi ise, gizlilik yemini dolayısıyla adını açıklamak istemeyen, ancak konu hakkında İngiliz aristokrasisinden Lord Clancarty’ye bilgi veren eski bir Hava Kuvvetleri pilotundan geliyordu. Lord Clancarty şunları aktarıyordu:

“Pilot, görüşmedeki 6 kişiden biri olduğunu söylemişti... Üsse 5 ayrı dünyadışı araç iniş yaptı. İkiisi puro şeklinde, diğer üçü tabak şeklindeydi. Dünyadışı varlıklar insana benziyorlardı ama tam olarak değil... Varlıklar İngilizce konuştular ve Başkan’a, dünya insanlığı için bir eğitim programı başlatmak istediklerini söylediler.”³⁹

Görüşmeyi doğrulayan bir diğer tanık da, ünlü Lear Jet havacılık firmasının kurucusu William Lear’ın oğlu ve eski Lockheed firması kaptan pilotu John Lear’dı. Lear, 150’den fazla uçağın deneme uçuşlarını gerçekleştirmiş, ayrıca 1960, 70 ve 80’li yıllarda sözleşmeli olarak CIA adına pilotluk yapmıştı. Lear bu dönemde ayrıca CIA Direktörü William Colby ile kişisel dostluk kurmuş biriydi. Lear’a göre gerçekten de bir dünyadışı uygarlıktan, bir diğer uygarlıkla anlaşma yapmaması için ABD Hükümetine uyarı gelmişti. Lear bildiklerini şöyle anlatıyordu:

“1954 yılında Başkan Eisenhower, şimdi adı Edwards Hava Üssü olan Muroc Test Merkezi’nde dünyadışı bir türün temsilcileriyle buluştu. Bu varlık bize ‘griler’den kurtulmamız için yardım etmeyi önerdi. Başkan bu öneriyi reddetti, çünkü bize teknoloji vermek istemiyorlardı.”⁴⁰

İlk görüşmenin hangi hava üssünde gerçekleştirildiği konusunda, tanık ifadeleri arasında çelişki bulunmaktadır. Cooper görüşmenin Florida'daki Homestead Hava Üssü'nde yapıldığını ileri sürerken, Lear ve Suggs toplantı yerini Edwards Hava Üssü olarak vermişlerdir. Gerald Light da, mektubunda, görüşme yerini Edwards Hava Üssü olarak teyit ederek, dünyadışı uygarlığın önerisine verilecek yanıt konusunda Eisenhower'ın kurmayları arasında şiddetli bir görüş ayrılığı yaşandığından söz etmiştir. Soğuk Savaş'ın en yoğun dönemi olması dolayısıyla, ulusal güvenlik danışmanlarının, nükleer silahların imhası ve nükleer denemelerin durdurulması önerisi karşısında yaşadığı tedirginliği ve itirazlarını anlayabilmek zor değildir.

Yaşanan olaya ve dünyadışı ırkın teklifine, asker ve istihbaratçı gözlükleriyle baktığımızda, aslında teklifin neden reddedildiğini kolaylıkla kavrayabiliyoruz. Dünyada hâkim siyasi ve askeri zihniyet ile genel evrim düzeyimiz çerçevesinde, ulusal güvenlik yetkililerinin teknoloji ve silah gücü yerine “spiritüel aydınlanma”yı tercih etmelerini beklemek fazlasıyla iyimser bir yaklaşım olacaktır. Yine de, o dönemde olduğu gibi, bugün de, devlet birimlerinin ve subayların içinde, barış ve ruhsal gelişime dayalı bir işbirliğine daha sıcak bakacak bilinçte şahıslar hep var olmuştur. Ancak, bu şahıslar, kendi kurumlarının “kara koyunu” olmamak için her zaman ağızlarını kapatmak zorunda kalmışlardır.

O dönemin ulusal güvenlik yetkilileri ne yazık ki gerçek ve kalıcı bir teknolojik ilerlemenin önkoşulunun ruhsal aydınlanma olduğunun farkına varamamışlardır. Daha da acısı, aradan 60 yıldan daha fazla bir zaman geçmesine karşın, bugün de bu zihniyette radikal bir değişim olduğunu söyleyebilmek mümkün değildir.

Dünyadışı Varlıklarla Müteakip 1954 Görüşmeleri

Tanık Cooper, ilk görüşmenin başarısızlıkla sonuçlanması-
nın ardından, Eisenhower ve kurmaylarının bu kez farklı bir
dünyadışı uygarlıkla bir araya geldiğini ifade ediyordu:

“1954’ün sonlarına doğru, dünya yörüngesine yerleşmiş bir
dünyadışı ırk (grilerin farklı bir türü) Holloman Hava Üssü’ne
iniş yaptılar. Bu ırkla temel çerçevede bir anlaşmaya varıldı.
Bu varlıklar Orion Takımıyıldızı’nda yer alan ve astronomimiz-
de Betelgeuse olarak isimlendirilmiş olan kırmızı dev yıldızın
sistemindeki bir gezegenden geldiklerini söylediler. Gezegen-
lerinin ölmekte olduğunu ve yakın bir gelecekte kendi geze-
genlerinde yaşamlarını sürdürmelerinin olanaksız hale gelece-
ğini de ifade ettiler.”⁴¹

New Mexico’daki Holloman Hava Üssü daha sonraları bu
uygarlık temsilcileriyle bir dizi görüşmeye sahne oldu ve bazı
tanıklara göre nihayetinde bir anlaşma yapıldı. Cooper 1954
anlaşmasının* detaylarını da şöyle anlatıyordu:

“Anlaşma şartlarına göre, bu dünyadışı uygarlığın temsilcile-
ri dünyaya herhangi bir müdahalede bulunmayacak, karşılığın-
da biz de onların çalışmalarına karışmayacaktık. Onlar bize ileri
teknoloji sağlayacak ve teknolojik gelişimimize yardımcı olacak-
lardı. Başka bir dünya hükümetiyle anlaşmaya girmeyeceklerdi.
Gelişimimizi izlemek ve tıbbi deneyler yapmak üzere sınırlı sa-
yıda insanı alıkoyabileceklerdi. Ancak bu faaliyetleri sırasında,
alıkoydukları insanlara kesinlikle zarar vermeyecekler ve bu in-
sanlar, alıkonma olayı ile ilgili hafızaları silindikten sonra alın-
dıkları yere tekrar bırakılacaklardı. Ayrıca, alıkonan insanların
isim listesi düzenli olarak MJ-12 yetkililerine teslim edilecekti.”⁴²

* Birkaç farklı kaynak ise, bu anlaşmanın tarihini 1955 yılı olarak vermektedir. Ancak kesin tarih üzerinde tam bir fikir birliği olmasa da, yapılan görüşmenin içeriği bütün kaynaklar tarafından doğrulanmaktadır.

Böyle bir anlaşmaya varıldığı konusunda tanıklık edenlerden bir tanesi de, jeoloji mühendisi ve dünyadışı varlıklarla ilgili projelerin yürütülmesi amacıyla inşa edilmiş yeraltı üslerinde mühendis olarak görev yapmış Phil Schneider'di. Schneider anlaşma ile ilgili olarak elindeki bilgileri şöyle aktarıyordu:

"1954 yılında Eisenhower yönetimi ABD Anayasası'nı ihlal ederek dünyadışı varlıklarla bir anlaşma yaptı. Bu anlaşmaya '1954 Greda Anlaşması' adı verildi. Anlaşma uyarınca, dünyadışı varlıklar insanlar üzerinde implant* (insan bedenine yerleştirilen bir tür mikroçip) tekniklerini deneyebilecekler, ancak, alıkoydukları insanlar hakkında hükümeti bilgilendireceklerdi."⁴³

Anlaşma iddiasıyla ilgili bilgi aktaran bir başka önemli tanık da, Ulusal Güvenlik Konseyi (NSC) başta olmak üzere uzun yıllar ulusal güvenlik kuruluşları içinde, dünyadışı varlıklar ile ilgili projelerde ve bu konularda siyaset belirleyici komitelerde görev yapmış Dr. Michael Wolf'tu. Dr.Wolf, Eisenhower Yönetimi'nin dünyadışı bir uygarlıkla anlaşma yaptığını, ancak bu anlaşmanın ABD anayasasının öngördüğü şekilde onaya sunulmadığını iddia ediyordu. (ABD'de hükümetin yaptığı anlaşmaların ABD Senatosu'nda onaylanması gerekmektedir).⁴⁴

Bazı tanıklar, anlaşmanın dünyadışı uygarlıklar tarafından baskı ile empoze edildiği yönünde ifadelerde bulundular. Bu tanıklardan bir tanesi, eski Hava Kuvvetleri teknisyeni Don

* Araştırmacı Richard Dolan'a göre bu implantların yerleştirildiği beden bölümlerinde eşkenar üçgen şeklinde kırmızı noktalar ve deri altından bir miktar dokunun alındığı izlenimi veren oyuk şeklinde girintiler görülmektedir. Podiatri uzmanı Dr. Roger Leir uzun bir süre bu implantlar üzerinde çalışmış ve gerçekleştirdiği on beşten fazla cerrahi müdahalede on altı farklı implantı alıkonaanların bedeninden çıkarmayı başarmıştı. Leir'a göre cisimler bir tür radyo sinyali yayıyorlardı. Bu cisimler Los Alamos Ulusal Laboratuvarları, New Mexico Tech. vb. prestijli laboratuvarlarda incelenmişti. Leir test sonuçlarının, cisimlerin dünyadışı kökenli olduklarını gösterdiğini açıklamıştı.

Phillips'ti. Phillips, Başkan Eisenhower ile dünyadışı uygarlık temsilcileri arasındaki toplantının raporunu okuduğunu iddia ediyordu. Phillips ifadesinde şunları belirtiyordu:

“1954 yılında, Eisenhower başkanlığındaki hükümet yetkililerimizle dünyadışı varlıklar arasında Kaliforniya'da bir dizi görüşme yapıldığına dair raporlar mevcuttur. Yazılı belgeden anladığım kadarıyla, bu varlıklar bizden burada yerleşmek ve araştırmalar yapmak üzere izin istediler. Onlara verdiğimiz yanıtı da okudum. Yetkililerimiz şöyle yanıt vermişler: Sizi nasıl durdurabiliriz ki? Teknolojik olarak bizden çok ileridesiniz.”⁴⁵

Öte yandan, Exopolitika Enstitüsü Yönetim Kurulu Üyesi, araştırmacı ve yazar Paola Harris ise konuya farklı bir bakış açısı getiriyor ve dünyadışı ırkların, dünyada bildiğimiz anlamda bir anlaşmaya girmeyeceklerini, ellerindeki çok üstün teknoloji çerçevesinde buna gereksinim duymayacaklarını belirtiyordu.

Don Phillips'in yukarıdaki ifadesi akıllara şunu da getiriyor: ABD bu dünyadışı ırkın elindeki ileri bilim ve teknolojiye kıyasla dünya biliminin geriliği karşısında büyük bir korkuya kapılmış ve bir anlaşma yaparak onları en azından bir süre dizginleyerek, teknolojimizin gelişmesi için zaman kazanmak istemiş olabilir. Bunun dünya tarihindeki benzer bir örneğini Japonların “Meiji Restorasyonu” sırasında ABD ve diğer Batı ülkeleriyle yaptığı anlaşmalarda görüyoruz. Japonya bu şekilde batının teknolojisini elde edinceye kadar zaman kazanmıştır.*

Eisenhower döneminde Ulusal Güvenlik Konseyi'nde görev yapmış olan Binbaşı Phillip Corso da, Eisenhower yönetimi ve dünyadışı uygarlık arasında bir anlaşma yapıldığını, kaleme aldığı anılarında doğruluyordu. Corso kitabında şöyle yazmıştı:

“Aslında dünyadışı varlıklarla bir tür ‘müzakere edilmiş tes-

* Meiji Restorasyonu: Japonya'da, XIX. yüzyılın ikinci yarısında İmparator Mutsihito liderliğinde başlatılan batılılaşma ve modernleşme hareketine Meiji Restorasyonu (1868-1912) denir. Japonya'daki büyük reform hareketleri bu isimle anılmaktadır.

lim belgesi' imzalamıştık. Çünkü onlarla savaşacak güce sahip değildik. Anlaşma şartlarını bize dikte ettirdiler. Çünkü liderlerimizin en çok korktuğu şeyin, bu görüşmelerin açığa çıkması olduğunu biliyorlardı.”⁴⁶

Cooper'a göre, anlaşma yapılan “Griler” güvenilir değillerdi:

“1955 yılına gelindiğinde, dünyadışı varlıkların Eisenhower'ı kandırdıkları ve anlaşmayı ihlal ettikleri anlaşılmıştı. Grilerin, alıkonan insanların gerçek isim listesini vermediklerinden ve alıkonan herkesin geri getirilmediğinden kuşku duyuluyordu.”⁴⁷

Benzer şekilde John Lear da grilerin çok geçmeden anlaşmayı bozduklarını iddia ediyordu:

“Dünyadışı varlıklarla, ileri teknoloji karşılığı az sayıda insanın alıkonmasına izin verilerek anlaşma sağlanmıştı. Alıkonan insanların isim listesini periyodik olarak teslim etmeleri gerekiyordu. Ancak, talep ettiğimiz teknolojiden çok daha azını verdikleri gibi, alıkoydukları insanların sayısı, bizim safça onayladığımız sayının neredeyse bir milyon katıydı.”⁴⁸

Phil Schneider de anlaşmada alıkonmasına izin verilen insan sayısının belirlenmiş olmasına karşın, grilerin tek taraflı olarak ve keyfi şekilde bu sayının üzerine çıktıklarını söylüyordu. İddiaya göre, bu gelişme askeri ve hükümet çevrelerinde ciddi endişe ve korkuya yol açmaya başlamıştı.

İkinci Dünya Savaşı'nda Pasifik'teki müttefik kuvvetlerinin başındaki efsanevi ABD'li komutan General Douglas MacArthur Ekim 1955'teki ünlü konuşmasında, dünyadışı varlıklarla yapılan anlaşmaya doğrudan atıfta bulunmadan, bir tür dünyadışı mevcudiyetin dünya insanlığının egemenliğini tehdit ettiğine değiniyordu:

“Artık yeni bir dünya ile karşı karşıyayız. Değişen bir dünya... Garip terimlerden, evrensel enerjilerin kullanımından ve birleşmiş insan ırkının farklı bir galaksinin kötü niyetli

bir gücü ile nihai çatışmasından söz ediyoruz. Dünya ulusları birlik olmalıdır. Zira, bundan sonraki savaş gezegenler arası bir savaş olacaktır. Dünya ulusları bir gün başka gezegenlerden gelen canlıların saldırısına karşı ortak bir cephe oluşturmak zorunda kalacaklardır.”⁴⁹

Çok muhtemeldir ki, General MacArthur bu konuşmasında, ABD Hükümeti ile anlaşma yapan dünyadışı ırkı ima ediyordu. Doğal olarak bu noktada, askeri bir dünya görüşüne sahip bulunan General MacArthur’un tehdit algısının farklı olabileceğini, bu bakımdan saldırganlık içermeyen görüşmeleri dahi tehdit olarak değerlendirebileceğini de göz önünde bulundurmak gerekiyor.

Anlaşmanın uygulanmaya başlanması sonrasında, dünyadışı varlıklarla olan ilişkiler, “barış ve kardeşlik” mesajları içeren temasçı öykülerinden alıkonma vakalarına dönüşmeye başlamıştı. Kitabımızın “alıkonma olayları” ile ilgili bölümünde de söz ettiğimiz gibi, 1961 yılındaki Betty ve Barney Hill alıkonma öyküsü, perde arkasında yaşanmakta olan gelişmeleri kamuoyunun dikkatine getiren ilk olay oluyordu.

Aslında barışçı ve özgür iradeye saygılı uygarlıkların dünyanın farklı bölgelerinden insanlarla bireysel temasları kesilmemişti, ancak, ulusal güvenlik yetkilileri ve özellikle MJ-12 grubu, sansasyonel alıkonma olaylarının medyada öne çıkmasını sağlayarak, konunun, deyim yerindeyse “sulandırılmasını” ve bu şekilde bilimsel ve akademik çevrelerin dünyadışı varlıklar meselesine uzak durmalarını garanti altına alıyordu.

Dr. Michael Wolf’a göre, anlaşma yapılan ırk, Zeta Reticulum yıldız sisteminin dördüncü gezegeninden geliyorlardı. Buna karşılık Cooper, bu varlıkların Orion Takımyıldızı içindeki Betelgeuse’den geldiklerini iddia ediyordu. Wolf ayrıca, grilerin dünyada bulunma amaçlarının gerçekte pozitif olduğunu, an-

cak ordu içindeki bazı birimler tarafından engellendiklerini ve hedef alındıklarını söylüyordu. Robert Dean de Wolf gibi, grilerin gerçekte dost olduklarını belirten tanıklar arasındaydı. Bu iddialar, Cooper, Lear, Schneider, Corso ve muhtemelen General MacArthur gibi şahısların görüşleriyle tezat oluşturunuyordu.

Sadece bu örnek dahi, negatif çağrışımlara sebep olan “grilerin” ve onlarla ilişkilendirilen “alikonma” olaylarının gerçek amacını net olarak anlayabilmenin ne kadar zorlu bir iş olduğunu göstermektedir. UFO/Dünyadışı Varlıklar meselesi çok defa ifade ettiğimiz gibi son derece kompleks bir konudur. Bu bakımdan, sadece birkaç olaydan yola çıkarak, belli ırklar için “pozitif” veya “negatif” olarak etiketlendirme yapmak sağlıklı ve önyargılı bir yaklaşımdır. Kaldı ki, aynı ırka mensup, ama farklı etik anlayışlara sahip grupların da var olma olasılığı göz ardı edilemez. Griler adıyla anılan varlıkları tek bir tür olarak değerlendirmek de yanlış ve kolaycı bir yaklaşımdır. Fizyolojilerinde benzerlikler de olsa çok farklı akraba ırkların var olduğu ve bunların farklı etik yönelimleri veya evren anlayışları bulunduğu anlaşılmaktadır. Türlerin yaklaşımlarını dünyevi bakış açımızla yargılamak hatasına sıklıkla düşüyoruz. “Griler” ortak ismi verilen türlerin “pozitif” veya “negatif” yaklaşımlarına dair yukarıda aktardığımız tanık ifadelerindeki çelişkiler, çok muhtemeldir ki, tanıkların dünya görüşlerindeki farklardan ve belli koşullandırılmalardan kaynaklanmaktadır. Ayrıca, dünyadışı uygarlıklar insan ırkının saldırgan eğilimlerini yakından bildiklerinden, bize negatif izlenimi verebilecek bazı tedbir amaçlı uygulamalarının ve kendilerini korumaya yönelik reaksiyonlarının görülmesi de doğaldır. Dünyadışı uygarlıkların davranış tarzlarını kavrayabilmek adına bu tür hassasiyetleri iyi süzebilmemiz gerekmektedir.

Grilerin nihai hedefleri ve davranış tarzlarının, dünya normlarıyla değerlendirildiğinde tam olarak anlaşılamaması,

hükümetin bu teması kamuoyuna açıklamaktan vazgeçmesindeki en önemli etkenlerden biri olmuş ve böylelikle bugünlere kadar süren gizlilik sürecinin kalın perdesi UFO/Dünyaşısı Varlıklar konusunun üzerine çekilmiştir.

İlk Dünyadışı Mülteciler - Uzun Beyaz Irk

Tıpkı dünyadışı bağlantılı diğer olaylar gibi, Nevada’da yaşanan “Uzun Beyaz Irk” (Tall Whites) olayı da kamuoyu tarafından bilinmese de, devlet kontrolünde ilk dünyadışı mülteci kabulü olarak tarihe geçmiştir.

Tebeşir tonuna yakın beyaz deri renkleri, beyaz saçları ve 2 metreyi aşan boyları sebebiyle “Uzun Beyazlar” olarak anılan bu dünyadışı ırkla ilgili anılarını “Millennial Hospitality (Bin yılın Konukseverliği)” adlı kitabında anlatan tanık Charles Hall, nükleer fizik alanında mastır derecesi olan ve ABD Hava Kuvvetleri’nde hava gözlemcisi olarak görev yapan biriydi.

ABD hükümeti tarafından, muhtemelen 1954 anlaşması sonrasında bu ırk temsilcilerine ve ailelerine Nellis Hava Üssü yakınındaki “Indian Springs” adı verilen bölgede yaşam alanı tahsis edilmişti. Askeri üste görevli Charles Hall 1965-67 yılları arasında bu mültecilerle yakın iletişim kurmuştu. Hall’a göre Uzun Beyazlar zaman içinde artık üs toplumunun bir parçası olmuşlardı. Hall Uzun Beyazların, bizden çok ileri bir teknolojiye sahip olmalarına karşın, dünyayı kolonize etme gibi bir niyetleri olmadığını da vurguluyordu.

Nellis Hava Üssü, Nevada çölünün ortasında, çok gizli projelerin yürütüldüğü ve uçuşa yasak bir bölgede yer almaktadır. Son derece kapsamlı bir gizlilik prosedürüyle ve askeri polis tarafından çok katı bir güvenlikle korunmaktadır. Hall’a göre, Uzun Beyazlar için inşa edilen barınma yerleri kum tepelerinin

altında beton ve çelik yeraltı sığınaklarıdır. Güvenlik o derece yüksektir ki, üs personeli dışındaki şahıslar için bölgenin yakınına gelmek bile neredeyse intihar anlamına gelmektedir. Aslında oldukça karmaşık kişilik yapıları sebebiyle, üs personelinin dahi onlara yaklaşmak ve iletişim kurmakta büyük zorluk yaşadıkları Hall'un ifadelerinden anlaşılmaktadır.

Uzun Beyaz Irk'la iki yıl geçiren Hall deneyimlerini şöyle aktarıyor:

“Onlarla ilk karşılaşmam 1965 yılının mayıs sonu, haziran başları gibiydi. Ancak, yaşadığım şoku ve doğal korkumu kontrol altına alabilmem, ayrıca deneyimin gerçekliğini kabullenmem aylar sürdü. Kitabımda da anlattığım gibi, yaşadıklarımı aylar boyunca inkâr ettim ve olabilecek başka her açıklamaya kendimi inandırmaya çalıştım. Uzun Beyazlara, Indian Springs atış alanında görevli diğer Hava Kuvvetleri personeli de gündüz ve gece operasyonlarında rastlıyorlardı. Bu konudan resmi olarak bahsetmemiz yasaktı. Sadece diğer personelle bire bir kaldığımızda aramızda konuşabiliyorduk. Bize söylenen tek şey, resmi Hava Kuvvetleri raporlarına UFO'larla ilgili bir yorum veya ifadeyi hiçbir şekilde koymamamız gerektiği idi. Onların hâlâ orada yaşadıklarını düşünüyorum, çünkü, yaşam alanları Indian Springs Vadisi'nin kuzey ucundaki dağlarda oluşturulan kalıcı inşaatlardı. Yeraltında yaşıyorlardı. Ana hangar dağ eteğinin içine oyulmuş bir yerdi. Çok ideal bir noktaydı. Uzun Beyazların uzay araçları kolaylıkla bölgeye iniyor ve hangar girişinden içeriye giriyorlardı. Ayrıca Las Vegas civarındaki sivil uçuşları engellemeden hangardan kolayca ayrılıyorlardı.⁵⁰

Deneyimlerimi açıkça anlatmak için uzun süre bekledim. Çocuklarımın hayatını düşünmek zorundaydım, çünkü hâlâ okula gidiyorlardı. Çocuklarım okullarını bitirip hayatlarını kurunca ilk olarak eşime ve arkadaşlarıma anlattım. Sonra olayı kamuoyuna açıklamaya karar verdim.

Onların yanına kolaylıkla yaklaşamazsınız. İsterlerse onlar size yaklaşır. Çocukları doğuştan son derece meraklıdır. Çölde her şeyden izole edilmiş bir görevdeyken, bizden çok ileri ve çok farklı varlıklarla bir arada olmak travmatik bir deneyimdi. İlk önceleri aklımı kaybedeceğimi düşündüm. Fakat zaman içinde onlarla nasıl iletişim kurabileceğimi ve onlara nasıl yaklaşacağımı öğrendim. Onları herhangi bir şey yapmaya zorlamamak gerekiyordu. Sinir sistemleri çok hızlı çalışıyordu. Son derece savunmacı ve niyetlerimiz konusunda şüpheciydiler.

Uzun Beyazların yaşam süreleri bizim yaşam süremizin yaklaşık on katıdır. Buna karşılık, bir rahatsızlıkta iyileşmeleri de bize göre on kat daha uzun sürmektedir. Bizim yaşlandığımız şekilde yaşlanmıyorlar. Dünya yılına göre, ömürlerinin yaklaşık 400. yılında bir tür ikinci büyüme aşaması geçiriyorlar ve boyları 2,4 metreye kadar ulaşıyor. Yaklaşık 800 yaş civarında organ yetmezliğinden ölüyorlar. Kendi gezegenlerinde günler daha uzun olduğundan uyku düzenleri de farklı. Genellikle iki tam dünya günü uyanık oluyorlar ve ardından yine iki tam gün uyuyorlar.

Dostça yaklaşımları olduğu kadar, zaman zaman kibirli ve küstah olabiliyorlar. Ama genelde bizim sosyal yapımıza karşı hassas ve anlayışlı bir tavır sergiliyorlar. Kendileriyle birlikte çalışan kıdemli subaylarla iyi ilişkiler geliştirmişler.”

Ancak Hall’a göre, Uzun Beyazlar, kendilerini anlamayan, habersiz yaklaşmaya çalışan veya bir şekilde tehdit eden askeri personeli oldukça korkutmuşlar. Yaşanan bir olayda, bir askeri personel Uzun Beyazlardan bir tanesinin çocuğunun kazayla kolunu kırınca bu varlıklar tarafından, üstün ayrıldığı takdirde öldürüleceği söylenerek tehdit edilmiş.

Üste bu olayın dışında başka tatsız olaylar da yaşanmış. Uzun Beyazların özellikle çocuklarına karşı son derece korumacı bir tutum içinde oldukları, çocuklarının korkutulması veya bir şekilde zarar verilmesi durumunda şiddetli tepkiler

verdikleri gözlenmiş. Uzun Beyazların ayrıca, hükümetle yapılan anlaşma şartları konusunda da son derece hassas oldukları ve kendilerine tanınan hakların ihlal edilmesi durumunda yine sert reaksiyon verdikleri görülmüş.

Uzun Beyazların Charles Hall ve diğer askeri personelle aralarındaki etkileşimi yakından gözlemleyen Pentagon'un, deneysel amaçlarla, yaşanan tatsız olaylara izin verdiği, en azından müdahale etmediği de biliniyor. Uzun Beyazlar, kendileriyle temas eden askeri personel arasında sadece Charles Hall ile farklı bir ilişki kurmuşlar. Hall'un onlara sabırlı ve dostça yaklaşımı, en önemlisi, Uzun Beyazlardan bir tanesinin çocuğunun bir olayda hayatını kurtarması bunda etken olmuş. Böylelikle, Hall Uzun Beyazlar ve insanlar arasındaki iletişimin araştırılmasına ilişkin bir projeye dahil edilmiş.

Uzun Beyazların kökeni neresiydi? Dünyaya iltica etmeleri süreci nasıl başlamıştı?

Uzun Beyazların kökeni ve dünyada nasıl yerleştikleri konusunda farklı iddialar vardır. Bu varlıkların Mojave Çölü'nde görülmeye başlamaları 1954 yılına rastlıyordu. Bu da, yukarıda söz ettiğimiz, Eisenhower Yönetiminin anlaşmaya vardığı ırkın Uzun Beyazlar olabileceğini akla getirmektedir. Charles Hall, Hava Kuvvetleri generallerinin ve diğer bazı kıdemli subayların düzenli olarak, Uzun Beyazların "elçi" statüsündeki lideriyle bir araya geldiklerini ifade ediyor. Hall'a göre Uzun Beyazlar Pentagon ile bir dizi anlaşma yapıyorlar ve kendilerine yaşam alanı tahsis edilmesi karşılığında, yüksek teknoloji içeren projelerde askeri yetkililerle birlikte çalışıyorlar. Yani temel olarak Pentagon'a "sınırlı" teknoloji ve bilgi transfer ediyorlar. Örneğin Hall'a göre, ABD'ye nükleer güçle çalışan bir uzay aracı yapımı konusunda teknolojik bilgi aktarmış olmalarına rağmen, uzayın derinliklerine seyahat edilmesini sağlayacak "karşıt-yerçekimi ile çalışan uzay aracı" teknolojisini vermeyi

reddetmişler. Uzun Beyazların elde ettikleri haklar yaşam alanı tahsisi ile sınırlı kalmıyor. Maden vb. bazı dünya kaynaklarının da –henüz bilemediğimiz bir amaçla– elde edilmesi hakkına da sahip oluyorlar.

Anlaşma şartları hâlâ tüm detaylarıyla bilinmiyor. Ancak, bu olay, dünyadışı uygarlıklarla ilişkilerin hangi boyutlara ulaşmış olduğu gösteren çok önemli bir örnek olarak karşımızda durmaya devam ediyor.

Raechel’in Gözleri - İnsanlaştırma veya Melez Projesi

Özellikle 1954 yılında Başkan Eisenhower ile dünyadışı uygarlık temsilcileri arasında -genel kanıya göre- anlaşmayla sonuçlanan görüşme sonrasında başlayan ve alıkonma olayları süreciyle devam eden bir “insanlaştırma/melez yaratma” projesinin varlığı bilinmektedir. Projenin temeli, genetik yapısı Zeta Reticuli sisteminden geldikleri anlaşılan ırkla dünya insanlığının genlerinin karışımından oluşan ve her iki ırkın farklı niteliklerini –optimum bir insan formunda- bir araya getirebilen bir melez ırk yaratmaktır. Her ne kadar internette ve konu üzerine yazılan kitaplarda çokça komplo teorisi ve spekülasyon üretiliyor olsa da, bu girişimin nihai amacı konusunda kesin bir bilgi yoktur. Ancak, basit bir mantıkla, melezlerin insan ırkıyla dünyadışı varlıklar arasında bir köprü oluşturabileceği ve açık ve doğrudan temaslar başladığında, bu melezlerin ırklar arası iletişimde ve benzeri irtibat görevlerinde fonksiyonları olabileceği akla gelmektedir.

Tanık ifadeleri, bu melezlerin proje dahilinde zaman zaman sosyal yaşamın içine yerleştirildiklerini ve topluma ne derece entegre olabileceklerinin test edildiğini, önemli sayıda melezin bunda başarılı olduğunu göstermektedir.

Genç bir melez kız olan Raechel Nadien'in sıradışı hikâyesi bu projenin en çarpıcı örneklerinden bir tanesidir. Olay Helen Litrell ve Jean Bilodeaux tarafından kaleme alınan *Raechel's Eyes* (Raechel'in Gözleri, 2005) adlı kitaba konu olmuş, Paola Harris, Dr. Richard Boylan ve daha birçok araştırmacı tarafından, ayrıca, Dr. June Steiner'in hipnotik regresyon çalışmasıyla da doğrulanmıştır.

Raechel'a daha sonraları soyadını verecek olan Harry Nadien 1950'lerde Hava Kuvvetleri'ne katılıyor ve 51.Bölge benzeri gizli bir tesis olan, Nevada'daki Four Corners'ta, tesise inen dünyadışı araçların karşılanması işinde görevlendiriliyor. Four Corners Tesis, dünyadışı uygarlıkların araçlarının iniş yaptığı ve diplomatik olarak karşılandığı bir "serbest alan" olmasının yanı sıra, insanların arasına karışmak ve gözlem yapmak isteyen ziyaretçilerin, bir tür eğitimden geçerek buna hazırlandığı bir üs olma fonksiyonunu da taşıyor. Nadien, telepatik yeteneği sayesinde ordu kariyerinde hızla yükseliyor ve dünyadışı temsilcilerle temaslarda başlıca kontak noktası haline geliyor. Düşen bir dünyadışı araca müdahale ederken küçük bir dünyadışı melez çocukla karşılaşıyor ve aralarında kısa zamanda çok yakın bir dostluk oluşuyor. Daha sonra bu melez kızı himayesine alıyor. Komutanları Harry Nadien'a, eğer isterse genç melezi evlat edinebileceğini söylüyorlar. Kıza Raechel adı veriliyor ve onu dışardaki normal yaşamın içine yerleştirme fikri o zaman doğuyor.

O zamanlar albay rütbesinde olan Harry Nadien, 1972 yılında Raechel'i iki yıllık bir yüksekokula kaydettiriyor ve Marisa adlı, ileri derecede görme engelli ve şeker hastası bir kızın yanına oda arkadaşı olarak yerleştiriyor.

Raechel birçok fiziksel özelliği bakımından insan nitelikleri taşısa da, gözleri, cilt yapısı, deri rengi ve saçları son derece dikkat çekici olduğundan, bedenini gizleyen iş tulumu benzeri bir kıyafet giyiyor. Çok geniş anlı, yok denecek kadar küçük

çene yapısı, neredeyse kanatsız küçük burnu ile özellikle normalin çok ötesinde iri ve şakaklarına kadar uzayan, hiç beyazı olmayan, tamamı yeşil gözleri dünyadışı genetiğini açıkça sergilediğinden, özel üretilmiş çok geniş bir güneş gözlüğünü açık ve kapalı alanlarda sürekli kullanıyor, ayrıca başını da devamlı olarak bir örtüyle sarıyor. Raechel tamamen özel bir diyetle besleniyor ve yemeği ile kullandığı likit belirli aralıklarla “İnsanlaştırma Projesi” yetkililerince evin kapısına bırakılıyor. Aynı görevliler iki haftada bir uğrayıp Raechel’la görüşüyor, gelişimini ve adaptasyonunu izliyorlar.

Raechel’in sosyal anlamdaki ilişkileri kötü gitmiyor. Daha çok, ders çalışarak ve yalnız zaman geçirmekle birlikte arkadaş çevresi içinde de bulunabiliyor. En ciddi sorunu, duygu aktarımını tam yapamadığı için biraz mekanikleşen konuşma tarzı oluyor. Bir de, kendi jenerasyonundaki gençlerin aralarında konuştukları bazı konulara hâkimiyeti olmadığı için zorlanıyor.

Gözlüğünün bir gün kazayla düştüğü sırada kendisiyle göz göze gelen Marisa’nın annesi Helen Litrell normal dışı bir durum ile karşı karşıya olduğunu fark edince Helen’e ve Marisa’ya durum Harry Nadien tarafından detaylarıyla açıklanıyor. Hemen ardından, Albay Nadien ve Raechel, tüm okul ve kişisel kayıtlarıyla birlikte ortadan kayboluyorlar.

Olayın bir ilginç tarafı da, Marisa’nın Raechel ile yaşamaya başladıktan sonra görme yetisini yavaş yavaş tekrar kazanması ve ileri psişik yetenekler geliştirmesi oluyor.

Marisa’nın annesi ve kitabın yazarlarından Helen Litrell Aralık 2006’da, Exopolitika Enstitüsü’nden Paola Harris’e verdiği mülakatta, Raechel’in gerçek kimliğinin kendisine açıklanmasından sonra, Four Corners’taki tesise götürüldüğünü, orada bir başka melez ile de tanıştırıldığını, bu melezin bir genetikçi olduğunu ve Zeta Reticuli ile ABD Hükümeti arasında devam eden değişim programı kapsamında görevli olduğunu söylüyor.

Bu olağandışı hikâye, dünyadışı uygarlıklarla yürütülen siyasal ve sosyal ilişkilerin çok farklı bir boyutu olarak kayda geçiyor.

Açık Temasa Hazırlık

Kamuoyuna kapalı ilk resmi temasların Eisenhower'ın 1954 yılında iki ayrı dünyadışı uygarlık temsilcileriyle yaptığı görüşmelerle başladığını biliyoruz. Bu bakımdan, dar kapsamlı da olsa ilk siyasi görüşmelerin halihazırda gerçekleştirilmiş olduğunu söyleyebiliriz.

Ayrıca, erken dönem temasçılar bölümünde incelediğimiz gibi, sivil temasçılar görüşmeleri de söz konusudur. Böylelikle sosyal temas da yapılmış olup, bu devam edegelen bir süreçtir. Tüm bunlar açık iletişim döneminin habercileridir ve bu dönem hızla yaklaşmaktadır.

Dünyadışı varlıklarla temasların bir başka boyutu da fiziksel olmayan, yani astral-eterik veya rüya-hali iletişimidir. Bunların sayısı çok daha fazladır. Birçok insan bunu deneyimlemektedir ve bu temas türünde yoğun artış gözlenmektedir. Aslında fiziksel temas deneyimi de genel olarak uyku durumunda başlar ve bu şekilde temasçı yaptığı teması bilincine entegre edebilir. Önce fiziksel olmayan temas deneyimi bilince entegre edildiğinde fiziksel temasın hazmı ve kabulü daha kolay olmaktadır. Bu tür fiziksel-olmayan temas belli meditasyon teknikleri ile de gerçekleştirilebilmektedir.

İleri düzeydeki dünyadışı varlıkların daha gelişmiş mental yetenekleri ve odaklanmış zekâları olduğundan beynin teta dalgasında hareket ederler. Bu, neden birçoklarının temas deneyimini hatırlamadıklarını açıklamaktadır. Bir kişinin teta beyin durumunda bilinçli hareket etmesi mümkün değildir.

Zira bu durumda yaşananlar doğrudan bilinçaltına aktarılmaktadır. Böylelikle yaşanan deneyim kolaylıkla unutulmakta, ya da halüsinasyon veya rüya zannedilmektedir.

Yukarıda bahsettiğimiz temaslar kapalı veya bireysel düzeyde süregelen iletişim türleridir. Ulaştığımız noktada dünyayı açık temasın getireceği çok büyük ölçekli bir paradigma değişimi bekliyor. Buna bağlı olarak yanıtlamamız gereken çok önemli bir soru var: Gezegenimiz dünyadışı varlıklarla açık temas nasıl hazırlanabilir?

Dünyadışı uygarlıkların temsilcileri on yıllardır belli devletler ve bireylerle temas kurmaya devam ediyorlar. Bu durumda, bu uygarlıkların, yakın bir gelecekte kendilerini, aşamalı bir yol haritası kapsamında dünya kamuoyuna açık şekilde tanıtmak niyetinde oldukları sonucuna varabiliriz. Bu yüzden, insanlık ailesi olarak, bu uygarlıklarla yüz yüze, açık iletişim kurmayı kaldırabilecek psikolojik ve spiritüel sıçramayı yapma becerisini bir an önce gösterebilmemiz gerekiyor. Bu hazırlık son derece kritik bir önem taşıyor, çünkü, böylesine büyük bir realite değişimi için zihinsel hazırlığı olmayan bireylerin her anlamda, ama özellikle kabuk bağlamış inançları bakımından çok sarsıcı bir deneyim geçireceklerini tahmin etmek zor değil. İnsanlık tarihinin, dinlerin, bilimin ve siyasetin yeniden yazılması gerekecektir. Bu, son derece geniş kapsamlı bir hazırlık gerektirmektedir.

Burada en önemli görev, dünya liderlerine düşmektedir. Zira, dünyadışı varlıklar gerçeğinin kamuoyuna açıklanması öncesinde, gezegenimizin sosyal, siyasal, ekonomik, dini vb. tüm kurumlar bakımından yeniden organize edilmesi gereği bulunmaktadır. Esasen bir ısındırma programı da gizli hükümet tarafından yürütülmektedir. Ancak, geniş kitlelerin konu hakkında entelektüel anlamda bilinçlenmesine yönelik, çok daha ciddi girişimlere gereksinim vardır.

Dünyadışı temaslara dair ilk resmi açıklamanın nasıl kurgulanacağı konusunda öngöründe bulunabilmek kolay değil. Resmi otoritelerin, uzun yıllardır süren örtbas siyasetini halka açıklamak konusunda büyük sıkıntı yaşayacaklarını tahmin edebiliyoruz. Örtbasa ilişkin verilerin ifşa edilmesini daha ileri bir tarihe erteleyip, kamuoyunu farklı bir şekilde hazırlayabileceklerini de düşünebiliriz. İkinci seçenekte, SETI Projesi'yle bağlantılı olarak, radyo-teleskopların uzayın derinliklerinden, doğal olmayan ve tekrarlayan sinyaller aldıkları veya güneş sistemimizdeki gezegenlerde ya da bunların uydularında mikroskobik yaşam bulgularına rastlandığı yönünde açıklamaların artmasını, dünyadışı yaşamın varlığına yönelik benzeri haberlerin medyada daha sık yer almasını bekleyebiliriz. Bu sürecin ardından resmi bir açıklama gelebilecektir.

Dünyadışı varlıklara ilişkin olarak kamuoyuna yapılacak açıklamanın, toplumda saygınlıkları ve güvenilirlikleri bulunan, "yatıştırıcı" figürlerce ve bilim insanlarınca yapılması kritik önem taşımaktadır. Açıklamanın sunum tarzı da sosyal çalkantı ve paniğe yol açmayacak şekilde formüle edilmelidir.

En belirgin modelini çocuklarda gördüğümüz temel bir insan davranışı vardır. Şöyle basit bir örnekle açıklayalım:

Parkta oynarken yere düşen bir çocuğu düşünelim. Çocuk düştükten sonra hemen anne-babasına bakacaktır. Çünkü duygusal tepkilerindeki rol modeli anne babasıdır. Eğer anne-babası o anda soğukkanlılıklarını korurlar ve sakin bir reaksiyon verirlerse çocuk büyük olasılıkla kendiliğinden ayağa kalkacak ve oyuna devam edecektir. Eğer anne baba paniğe kapılıp çocuğa doğru koşarlarsa çocuğun duygusal tepkisi de bundan farklı olmayacaktır.

Dünyadışı uygarlıklar hakkında yapılacak bir resmi açıklama sürecinde resmi şahsiyetlerin yanı sıra bilim insanları ve toplum önderlerinin takınacakları tutum da, panik ve ağır en-

dişer yaratmayacak tarzda olmalıdır. Çünkü insanlar bu noktada derhal bakışlarını resmi otoriteye ve saygın bilim kurumlarına çevireceklerdir. Şurası bir gerçektir ki, insanlığın ezici bir çoğunluğunun “gerçeklik algısı”, kendi içsel rehberlikleri yerine, resmi otorite tarafından doğrulanan bilgilerden oluşmaktadır. Dolayısıyla, böyle hassas bir açıklama öncesinde resmi yetkilileri ve sivil toplum liderlerini bu realiteye hazırlamak kritik önem taşımaktadır.

Büyük olasılıkla sosyal medyada gerçekdışı şehir efsaneleri süratle yayılmaya başlayacak, panik ve korku duygularını körükleyen sahte haberler paylaşılacaktır. Bu bakımdan sosyal medyayı kullanan bireylerin mümkün olduğu ölçüde konu hakkında şimdiden sağlıklı bilgilere sahip olmaları gerekiyor.

İlk aşamada insanların yoğun bir boşluk duygusu ve ruhsal çözölme hissetmeleri doğaldır. Ama bunu hızla doğru yöne kanalize etmek elimizdedir. Bu konuda yeteri kadar bilgiye sahibiz. İnsanlara gelecek için umut olduğunu, dünyayı olumlu anlamda büyük değişikliklerin beklediğini anlatmalı ve boşluk duygusunu bir an önce yok etmek için önlerine bir hedef koymalıyız.

Dinler hâlâ birçok insanın evrene bakışını şekillendirmek konusunda başlıca rolü oynamaktadırlar. Dolayısıyla, hazırlık sürecinde bunun da göz önünde bulundurulması gerekecektir. Dünyadışı varlıkların kamuoyuna açıklanması ve ardından gelecek olağanüstü ölçülerdeki evrensel bilgi akışı, yerleşik dini kurumların şimdiye dek sunmuş oldukları bazı bilgilerle çelişebilecek ve özellikle koyu radikal kitlelerin çok şiddetli reaksiyonlarına yol açabilecektir. Bu bakımdan, kitleler üzerinde etki gücü yüksek olan dini otoritelerin mutlaka bu realiteye önceden hazırlanmaları son derece kritik önem taşımaktadır. İlk şok atlatıldıktan sonra evrensel bilince doğru dev adımlar atılmaya başlanması umuyoruz ki çok sürmeyecektir.

Exopolitika disiplini bu konuda önemli görevler üstlenme-

ye, hatta rehberlik yapmaya aday bir alandır. Zaman içinde bilim insanları ve akademisyenlerce başta gelen bir disiplin olarak kabul edilecektir. Örtbas sürecini yöneten gruplar resmi açıklamanın kaçınılmaz olduğunu gördüğünde exopolitika dalı ön plana çıkacak, yeni aktörler, kurumlar ve süreçler doğacaktır. Her birey ve her kurum kendisini bu yeni duruma göre konumlandırmak durumunda kalacaktır.

Türkiye bağlamında ise, “Sirius UFO Uzay Bilimleri Araştırma Merkezi” uzun yıllardır UFO/Dünyadışı Varlıklar konusunda çok önemli araştırmacıların ve temasçıların katıldığı uluslararası kongreler, TV programları, gezici müzeler vb. faaliyetlerle hazırlık sürecine çok güçlü katkılar yapmakta, Merkez’in çalışmaları sadece ülkemizde değil, yurtdışında da ilgiyle izlenmektedir. Sirius UFO Uzay Bilimleri Araştırma Merkezi, dünyadışı uygarlıklarla ilişkiler “açık ve resmi” temas aşamasına ulaştığında, olası eğitim ve geçiş sürecinde etkin rol üstlenebilecek donanıma, çok geniş veri havuzuna ve deneyime sahiptir.

Şurası kesin ki, her türlü hazırlığa karşın, hâlâ bu açıklamayı bir “uzaylı istilası” olarak algılayacak birçok insan olacaktır. Hatta bu şahısların direniş grupları oluşturması dahi beklenmelidir. Açık diplomatik temasların başlangıcı öncesinde bireysel temasların ve büyük kentler üzerindeki UFO gözlemlerinin artması şaşırtıcı olmayacaktır. Dünyadışı uygarlıkların bireysel temasları artırarak, yavaş yavaş sivil açık temas grupları oluşturmaları, UFO’ların da, alışılmadık ölçüde, çok daha yakından ve net görüntüler vermeye başlamaları güçlü bir olasılıktır.

Dünyadışı ziyaretçiler, muhtemeldir ki, ilk açık temasların haddinden fazla sarsıcı olmaması konusunda dikkatli hareket edeceklerdir. Bu bakımdan, ilk aşamada karşılaşacağımız ırkların, insana en çok benzeyen ırklar olmasını bekleyebiliriz. Daha farklı fiziksel özelliklere sahip türlerle de zaman içinde elbette yüz yüze geleceğiz. İnsan ırkı şiddetli duygusal reaksi-

yonlar gösterebilen, kriz koşullarında duygu kontrolünü kaybedebilen bir türdür. Bu yüzden ilk yüz yüze temaslarımızın kısa süreli olabileceğini, alışma sürecinin tamamlanması sonrasında temas sürelerinin uzayabileceğini de düşünebiliriz. Bunun yanı sıra, kaotik bir ortam oluşmaması amacıyla, dünyadışı araçların ilk kitlesel inişlerinin daha az nüfus yoğunluğuna sahip, güvenli bölgeler olabileceği, böylelikle daha organize ve kontrollü temas/tanışma olanakları sağlanabileceği akla gelmektedir.

Siyasi anlamdaki değişim sürecinin muhtemelen Dünya Ekonomik Forumu (Davos) ve Bilderberg gibi finansal/mali ve siyasi elitlere ait forumların toplanmasıyla başlayacağı öngörülebilir.

Ama hepsinden önce, bireysel düzeyde, herkesin bu yeni realiteye kendisini süratle hazırlaması ve yerel farklılık ve çatışmaları bir tarafa bırakarak evrensel bilinç geliştirmesi, yumuşak geçişi sağlayacak en önemli faktörler olacaktır.

Temsil Modelleri

Exopolitika disiplininin en önde gelen figürlerinden Alfred Lambremont Webre, insanlığın dünyadışı uygarlıklarla açık temas hazırlığının dört ana ayağının olması gerektiğini öne sürüyor:

- 1) Dünyadışı uygarlıkların varlığının kamuoyuna açıklanması
- 2) On yıllık bir “kamu eğitim programı” uygulanması
- 3) Uzayın silahlandırılmasının kalıcı olarak yasaklanması
- 4) Dünyadışı uygarlıklarla yurttaş diplomasisi yürütülmesi

Dünyadışı uygarlıklarla diplomasi yürütülmesi ifadesi doğal olarak akla şu soruyu getirmektedir: Bu süreçte dünyayı kim/kimler temsil edecektir?

Bu soruya yanıt bulmak üzere, ilkönce temel temsil modellerini, hemen ardından Birleşmiş Milletler Örgütü'nün bu konuda rol oynayıp oynayamayacağını inceleyelim.

Resmi Diplomasi (Track-One)

Britannica Ansiklopedisi “diplomasi” kelimesini şöyle tanımlıyor:

“Çatışmaya girmeksizin kazanım elde etmek üzere ilişkiler yürütme sanatıdır. Dış politikanın ana enstrümanıdır. Yöntemleri arasında, siyasi liderler ve/veya atanmış elçiler tarafından yürütülen gizli müzakereler, uluslararası anlaşmalar ve kanunlar bulunmaktadır. Geçmiş, kayıtlı tarihin öncesine dayanmaktadır. Diplomasi, bir ülkenin coğrafi, tarihsel ve ekonomik varlıkları tarafından belirlenen çıkarlarını geliştirmek ve ileriye götürmektir. Ülkenin bağımsızlığının, güvenliğinin ve bütünlüğünün korunması başlıca öneme sahiptir. Mümkün olan en geniş faaliyet özgürlüğünün korunması da aynı derecede önem taşır. Diplomasi, bunun ötesinde, güç kullanmaksızın ve tercihan düşmanlığa yol açmaksızın, en yüksek derecede ulusal avantaj elde etmeyi amaçlar.”⁵¹

İlk bakışta, gezegenimizin –tartışmalı– resmi yöneticilerinin dünyadışı uygarlıklarla diplomatik görüşmelerinde başarılı oldukları, dünyayı herhangi bir çatışmaya sokmadan bugüne taşıyabildikleri ve böylelikle gezegenin güvenliğini, bütünlüğünü ve belli çıkarlarını koruyabildikleri düşünülebilir.

Ancak burada asıl sorulması gereken sorular şunlardır:

1) Neyin karşılığında?

2) Diplomatik görüşmelerde dünya gezegeninin bütününün hayati çıkarları korunmuş mudur? (Bütünden kasıt sadece dünya insanlığı değildir. Dünyanın biyosferidir. Yani gezegenimizdeki tüm biyolojik yaşamdır.)

3) Sadece belli bir devletin ya da zümrenin çıkarları için dünya halklarının ruhsal ve teknolojik kazanımlar etmesi engellenmiş midir?

Geçmişte yapılan girişimlerin muazzam bir gizlilik perdesi altında kamuoyundan saklanıyor olması ve incelediğimiz tanık ifadeleri ile sızan belgeler bize, şimdiye kadar yapılan temasların maalesef insanlığın ve gezegenimizin gerçek ihtiyaçlarına yönelik şekilde yürütülmediğini açık şekilde göstermektedir. Bunun çeşitli sebepleri vardır:

Dünyadışı uygarlıklarla temasları yürütmüş olan resmi diplomasi temsilcileri ile ordu ve istihbarat kuruluşları mensupları kendi devletlerinin çıkarlarını korumak üzere yetiştirilmişler ve doğal olarak buna odaklanmışlardır. Gezegen çıkarlarının ön plana çıkarılması nosyonları yoktur.

Dünyada mevcut diplomatik sistemde, tüm gezegen adına konuşabilecek bir yapı mevcut değildir. Sadece kendi ülkelerinin çıkarları için ve dominant pozisyon elde etmek üzere rekabet eden devletler vardır. Dünyanın farklı birçok egemen devletten oluşması, yani mevcut siyasi bölünmüşlük durumu dünyadışı uygarlıkların temsilcileriyle gerçekleştirilecek “açık temas” sürecinde çok önemli bir sorun olarak karşımıza çıkacaktır. Dünyadışı uygarlıklar, açık temasları sadece belli devletlerle yürüterek, bu devletleri diğer devletler karşısında “kayırın” bir konuma düşmek istemeyeceklerdir.

Uluslararası hukuktan kaynaklanan sorunlar vardır. Dünyadışı varlıklara karşı izlenecek politikayı düzenleyen yasal alt-

yapı ve/veya bu konuda kılavuzluk edecek bir kurallar bütünü yoktur. Ayrıca, bir devletin egemenliğinde olmayan bölgelerin kontrolü konusunda büyük yasal boşluklar vardır (Einstein/Oppenheimer mektubunda sözü edilen terra nullius kavramı).

Büyük devletlerin gezegenin bütününe çıkarlarını korumak için “de facto” yetkileri var mıdır?

Örneğin Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi daimi üyesi ülkelerin (ABD, Rusya, İngiltere, Fransa ve Çin) dünyadışı uygarlıklarla temaslarda insanlığı temsil etmek konusunda yeterli siyasi güce ve nüfus oranına sahip oldukları bir iddia olarak ortaya konabilir. Böyle bir temsil modelinde, bu devletlerin dünyadışı uygarlıklarla iletişim konusunda kendi aralarında belli kararlara varmaları söz konusu olacaktır. Ancak, bu durumda, muhtemelen aralarında oluşturacakları özel komite aracılığıyla dünyadışı uygarlıklarla ilişkileri yürütecekler, bu komite, tıpkı MJ-12 modelinde olduğu gibi devletler üstü bir güç kazanacaktır. Böylece, yine diğer ülkelerin ve dünya kamuoyunun bilgisi dışında faaliyet gösteren yeni bir gizli yapı oluşacaktır.

Bir diğer potansiyel sorun ise uyuşmazlık çözümü konusunda ortaya çıkabilecektir. Resmi anlamda diplomasi, taraf devletlerin siyasi sistemi dahilindeki resmi ve yetkilendirilmiş politikacı ve/veya diplomatları tarafından yürütülür. Ancak bu yetkililer, dünyadışı uygarlıklarla yapılacak bir görüşmede, ortaya çıkan bir uyuşmazlık veya anlaşmazlığı süratle çözme konusunda istekli olmayabileceklerdir. Örneğin, dünyadışı bir uygarlık temsilcisi, dünya insanlığıyla açık ve doğrudan temas kurarak, kitlelerin yaşam kalitesinin ve bilinçlerinin yükseltilmesi, çevresel sorunların ve yoksulluğun ortadan kaldırılması önerisini getirebilir. Ancak, böyle bir öneri, yerleşik yapının çıkarlarıyla çatışacak ve statükonun değişmesinden rahatsız olan grupların baskısıyla görüşmeler kesilebilecektir. Ne yazık ki, aslında, geleceğe yönelik bir projeksiyon olarak verdiğimiz

bu örnek, geçmişte yaşanmış ve hâlâ yaşanmakta olan acı bir gerçeği ifade etmektedir.

Resmi diplomasiyi yürütecek siyasilere maalesef kazan-kazan (win-win) değil, kazan-kaybettir (win-lose) anlayışındadırlar. Diplomatik başarıya odaklanmışlardır. Rekabetçi ve pazarlıkçı bir yaklaşım sergilemektedirler. Bu bakımdan dünyadışı uygarlıklarla ilgili kompleks problemler konusunda esnek ve yaratıcı bir yaklaşım beklemek gerçekçi değildir.

Doğal olarak, son 70 yıl içinde, dünyadışı ziyaretçilerle yapılan temasların, gezegenimizin bütünü adına başarısızlıkla sonuçlanmasının birden fazla nedeni bulunmaktadır:

a) Yürütülen diplomasi türü gerçek anlamda bir “galaktik diplomasi” olmamıştır. Görüşmeler daha çok kar amaçlı pazarlık tarzında gerçekleştirilmiştir. Bu tarz yaklaşımlar, çok ileri evrim düzeyindeki uygarlıklar yerine, etik endişeleri daha sınırlı bazı uygarlıkları cezpt etmiştir.

b) Açıklık ve saydamlık ilkesi görmezlikten gelinmiştir. Böylelikle, birçok değerli felsefeci, bilim insanı, exopolitika uzmanı, ufolog ve futurist/vizyonerlerin sürece olası katkıları engellenmiştir. Çok-kulvarlı diplomasi devre dışı tutulmuş, sivil toplum kuruluşları ve bilinçli şahıslar konu hakkında karanlıkta bırakılarak sürece dahil edilmemişlerdir. Gizlilik, dünyadışı varlıklar siyasetinin yürütülmesinde çürüme, istismar ve yolsuzluklara yol açmıştır.

c) Çok boyutlu müzakere yapılmamıştır. Müzakerelerde sadece sınırlı teknoloji transferi üzerinde odaklanılmıştır. Dünya gezegenini olumsuz etkileyen birçok kritik sorun (çevresel sorunlar, açlık, enerji sorunları, hastalıklar, savaşlar vb.) karşısında önerilen çözümler reddedilmiştir.

d) Sadece belirli zümrelerin çıkarları gözetilmiş, dünya genelinin ihtiyaçları masaya yatırılmamıştır.

- e) Dünyadışı uygarlıklarla karşılıklı güven sağlanamamıştır.
- f) Dünyadışı uygarlıklarla kültürel yakınlaşmayı sağlayacak sosyal programlar tasarlanmamıştır.
- g) Dünyadışı uygarlıkların spiritüel bilgelikleri ve potansiyelleri hafife alınmıştır.
- h) Barışçı ve yardımsever uygarlıkların dünya insanlığı için tasarladıkları “eğitim programı” önerisi kabul görmemiştir
- i) İyi niyetli sivil girişimler hükümetlerden destek görmemiştir.

Kanada eski savunma bakanı Paul Hellyer 2008 yılında Washington’da katıldığı “X-Conference” organizasyonunda yaptığı konuşmada şu acı gerçeği ifade ediyordu:

“On yıllar önce, diğer gezegenlerden gelen ziyaretçiler nasıl bir yöne gittiğimiz konusunda bizi uyardılar ve yardım önerdiler. Ancak, yetkililer –ya da en azından bir bölümü– onların ziyaretlerini tehdit olarak algıladılar ve şuna karar verdiler: Önce ateş açalım, sonra sorularımızı soralım!”⁵²

Hellyer’in bu çarpıcı sözleri, dünyadışı uygarlıklara yönelik olarak uygulanan sıkı siyasetin kısa ve net bir özetiydi.

Sonuç itibariyle, resmi diplomasi coğrafyası ne yazık ki güçlü devletlerin kendi çıkar ve öncelikleri çerçevesinde yaptıkları anlaşmalar tarafından domine edilmektedir. Bu durumda resmi diplomasinin, dünyadışı uygarlıklar meselesine yaklaşımda tatmin edici ve çözüm sağlayıcı bir yol olmadığı anlaşılmaktadır.

Bu sebeple alternatif yöntemlere ihtiyaç vardır. Bunlar da, gayri-resmi diplomasi yöntemleridir.

Çok-Kulvarlı (Multi-Track) Diplomasi Modeli

IMTD (Çok-Kulvarlı Diplomasi Enstitüsü) tanımına göre çok-kulvarlı diplomasi, uluslararası barışı sağlama sürecini, canlı bir sistem olarak gören kavramsal bir yöntemdir. Bir birleriyle ilişki içinde bulunan faaliyetler, bireyler, kurumlar ve toplumların oluşturduğu ağ ortak bir amaç için çalışır: Barış içinde bir dünya. Resmi diplomasi iletişim ve etkileşimin devletler arasında yapıldığı resmi devlet diplomasisidir. Buna karşılık gayri-resmi diplomasi, devlet-dışı aktörlerin müdahil olduğu gayri-resmi nitelikte diplomasi anlamını taşır.⁵³

Çok-kulvarlı diplomasi, galaktik uygarlıklarla yürütülecek diplomasi için en uygun yöntem olarak görünmektedir. Dünyadışı uygarlıklarla ilişkiler meselesi çok boyutlu bir konudur. Çok-kulvarlı diplomasi, konunun tüm yönlerini ele alabilme potansiyeline sahip olduğundan, bu yöntemin başarılı olma ihtimali yüksektir. Yakın geçmişte, sadece resmi devlet yetkilileri, siyasetçiler, ordu ve istihbarat mensuplarınca yürütülen dünyadışı diplomasi başarısızlıkla sonuçlanmıştır. Çok-kulvarlı diplomasi, toplumun tüm kesimlerini sürece dahil ederek, çok daha sağlıklı diplomatik ilişkilerin kurulmasını sağlayacağı gibi, insanlığın böyle bir realiteye zihinsel hazırlığını da hayli kolaylaştıracaktır. Çünkü bu yöntemde, evrensel bilince sahip ve gezegenimizin –tüm ekosistemiyle birlikte– ortak çıkarlarını ön planda tutan bireylerin süreçte yer almaları söz konusu olacaktır.

Çok-Kulvarlı Diplomasi Enstitüsü'nün (IMTD) 12 temel prensibi, kozmik uygarlıkların galaktik ortakları olmamızı sağlayabilecek anahtarları sunmaktadır:

1. İlke: İlişki
2. İlke: Uzun Vadeli Taahhüt
3. İlke: Kültürel Sinerji

4. **İlke:** Ortaklık
5. **İlke:** Çoklu Teknoloji
6. **İlke:** Kolaylaştırma
7. **İlke:** Yetkilendirme
8. **İlke:** Faaliyet Araştırması (Yaşanan sorunların araştırılarak çözümü.)
9. **İlke:** Çağrı
10. **İlke:** Güven
11. **İlke:** Yükümlülük
12. **İlke:** Transformasyon (Dönüşüm)

Şimdi bu ilkeleri dünyadışı uygarlıklarla yakın gelecekte kurulacak açık ilişkiler bağlamında kısaca inceleyelim:

İlişki: Dünyadışı uygarlıklarla ilişki hangi temelde kurulacaktır? Bunun yanıtı ortak evrensel değerler ve barıştır. İlişki ortak evrensel değerler temelinden kurulabildiği takdirde, olağanüstü sonuçlar elde edilebilecektir. Bu konudaki başarımız ayrıca, dünyadışı dostlarımız ile kuracağımız ilişkinin kalitesi ve bu ilişkilerdeki saydamlıkla doğrudan ilintili olacaktır. Şiddet eğilimlerimizi bir an önce elimine ederek, onlar tarafından bir tehdit olarak algılanmaktan kaçınmak durumundayız. Bu noktada sivillerden çok, ulusal güvenlik kurumlarının tutumu kritik önem kazanmaktadır.

Uzun Vadeli Taahhüt: Galaktik topluma tam entegre olma konusunda kararlılık ve uzun vadeli bağlılık göstermemiz gerekiyor. İlk temasın yaratacağı heyecan ve pozitif hava yatıştıktan sonra yeniden ego-temelli günlük kısır çekişmelerimize ve çatışmalarımıza geri dönmemiz durumunda, tüm kazanımlarımızı kısa sürede kaybedebiliriz. Yeni siyasi/sosyal sistemimizin her şeyden önce “sürdürülebilir” nitelikte kurgulanması gerekmektedir.

Kültürel Sinerji: Benimsediğimiz bazı ilkelerin ve değer yargılarının galaktik kültürlerde aynı değeri taşımayabileceğini kabul etmek durumunda kalabiliriz. Onların bilgeliklerinden en yüksek faydayı sağlamak istiyorsak zihinsel olarak buna hazır olmalıyız. Bu, kendi kültürümüzü yok saymak anlamına asla gelmemektedir. Galaktik uygarlıkların da kültürel anlamda dünya insanlığından öğrenecekleri çok şey vardır. Farklı kültürleri en uygun şekilde kaynaştırarak olağanüstü bir kültürel sinerji yaratabiliriz. Açık temaslar başladığında, kültürel değişim programlarının da uygulamaya konacağını hep birlikte göreceğiz.

Ortaklık: Tekâmül yolculuğumuzda bütün yanıtlara sahip olmadığımızı da kabul etmek zorundayız. Bu bakımdan, dünyadışı uygarlıklarla ortaklıklar kurarak, bize bu yolda ışık tutacak, mevcut olan en ileri bilgileri elde etmek, yürüyüşümüzü muazzam ölçüde hızlandıracaktır. Ruhsal anlamda olduğu kadar, bilim, teknoloji, holistik tıp vb. tüm alanlarda ortak projeler yürütebilme arzumuzu ortaya koymalıyız.

Çoklu Teknolojiler: Etik anlayıştan kopmadan, gezegen ekosistemine zarar vermeden ve ruhsal değerlerimizi yitirmeden, dünya insanlığını ileri taşıyacak ve açlık ve yoksulluğu sona erdirebilecek çok ileri dünyadışı teknolojileri kullanabilme konusunda liyakat ve yetkinliğe ulaşabilmeliyiz.

Kolaylaştırma: Gönüllülerden yerel çalışma grupları oluşturarak, yeni realiteye geçiş konusunda zorlanan veya korku duyan insanları hazırlamak, onlara rehberlik etmek ve böylece yavaş yavaş süreç içinde aktif rol oynamalarını sağlamak gerekecektir. Dünyadaki herkesin bu yeni realiteye kolaylıkla uyum sağlayabileceğini düşünmek fazla iyimser bir düşünce olacaktır. Bu bakımdan kolaylaştırıcı önlemleri şimdiden tasarlamalıyız.

Yetkilendirme: Yetkilendirme konusu temas sürecinin önemli parçalarından biri olacaktır. Sivil Toplum Kuruluşları, gönüllü çalışma grupları ve konu hakkında bilgili bireyler, geçiş sürecini hızlandırmak üzere, dünyadışı varlıklarla doğrudan görüşmeler için yetkili kılınmalıdırlar.

Faaliyet Araştırması: Bu ifade, sürecin belli periyodlarla değerlendirilmesi ve sorunların belirlenmesi amacına yönelik bir mekanizmanın kurulması anlamına gelmektedir. Dünyadışı uygarlıklarla açık temaslar ve değişim süreci, bilgilerin hazmedilmesine olanak sağlayabilmek bakımından kademeli bir süreç olacaktır. Her bir aşama sonunda değerlendirme yapılarak bir sonraki aşamaya geçiş konusunda insanlığın hazır olup olmadığına karar verilmesi son derece kritik öneme sahiptir.

Çağrı: Çağrının buradaki anlamı işbirliği ve iletişim için istekliliğimizi göstermektir. Dünyadışı uygarlıklarla karşılıklı ilişkilerde, hiçbir şekilde zorlayıcılık olmamalıdır. *Talep ve özgür irade* vazgeçilmez bir evrensel ilkedir. İşbirliği, insanlığın talebine ve özgür iradesine dayalı olarak gerçekleşmelidir. Dünyadışı uygarlık temsilcilerinin, açık temasların başlatılması için önkoşullarından bir tanesi de bu prensiptir. Temas tek taraflı iradeye dayalı olmayacaktır.

Güven: Karşılıklı güven ortamı oluşturulmaksızın ilişkilerin ilerlemesi mümkün değildir. Tüm taraflar gizli bir gündemleri olmadığı ve görüşmelerin barışçı çerçevede sürdürüleceği konusunda birbirlerine tam güvence sağlamak durumundadırlar.

Bu noktada, güven ortamını destekleyici bir yasal çerçeve oluşturmak üzere, 1961 tarihli “Diplomatik İlişkiler Hakkın-

da Viyana Sözleşmesi"yle ülkelerin dış misyonlarında görevli diplomatlara tanınan diplomatik ayrıcalık ve bağışıklıklara benzer şekilde, dünyadışı uygarlıkların temsilcileri için bazı bağışıklıklar, güvenceler ve diplomatik koruma sağlanması düşünülebilir.

Yükümlülük: Dostça ilişkilerin geliştirilmesi, karşılıklı sorumluluk alınmasına ve taahhüt edilen yükümlülüklerin yerine getirilmesine bağlıdır. Dünyadışı uygarlıklar, örneğin, bize ileri teknolojileri aktarmak üzere, dünyada süregelen sıcak çatışmaların sona erdirilmesini ve kalıcı barış sağlanmasını talep edebilirler. Burada yerine getirilmesi gereken karşılıklı yükümlülükler ortaya çıkacaktır. İşbirliğinde bir sonraki aşamaya geçilmesi, tarafların yükümlülüklerini yerine getirmesi koşuluna bağlı olacaktır.

Transformasyon: Bu belki de, dünya insanlığının ileriye yürüyüşü bakımından en önemli ilkedir. Dünyadışı uygarlıklarla temaslarımızın bize spiritüel ve bilimsel anlamda bir sıçrama yaptırabilmesi için evrene bakışımızı, değer yargılarımızı, korkularımızı ve algılarımızı radikal ölçüde dönüştürmemiz gerekecektir.

Dönüşüm süreci içinde oldukça hassas bir durumla karşı karşıya kalmamız kuvvetle muhtemeldir. Şöyle ki, belki de bizden yüzbinlerce yıl ileride olan dünyadışı uygarlıkların temsilcileriyle de muhatap olacağız. Bu durumda, dünyevi kibrimizi bir kenara bırakmak, onların tekâmül düzeyine saygı duymak ve hatta gerektiğinde öğretmen-öğrenci ilişkisini tevazu ile kabul etmek zorundayız. Şimdiye kadar yapılan temaslardan, dünyadışı uygarlıkların kurtarıcı rolüne girmek istemediklerini ve evrensel bilgi ve teknolojileri altın tepsi içinde bize sunmayı tercih etmeyeceklerini biliyoruz. Onlar "bizim yerimize" değil, "bizimle birlikte" çalışmayı hedefliyorlar. Bu bakımdan evrim-

sel yolculuğumuzda bize rehberlik etmek ve potansiyelimizi harekete geçirecek ortak projelere girmek konusunda çekingen davranmayacaklarını da biliyor ve bekliyoruz.

Yurttaş Diplomasisi

Yurttaş diplomasisi veya Track-Two diplomasi terimi ilk olarak 1981 yılında ABD'li diplomat Joseph V. Montville tarafından kullanılmıştır. Sivil birey veya grupların diplomatik meselelere ve uluslararası sorunlara ait süreçlere müdahil olması anlamına gelen bir terimdir.

Çok-kulvarlı mekanizmanın en önemli dışlisi “yurttaş diplomasisi” olmalıdır. Çünkü burada söz ettiğimiz bireyler, yerleşik ağır kurumsal yapının dışında hareket edebilen, sorunlara sıra dışı çözümler bulabilen ve dünyadışı varlıklarla ‘ulusal güvenlik veya çıkarlara’ dayalı değil, gerçek anlayış ve dostluk ilişkileri temelinde ilişki kurabilecek, kozmik bilince sahip yurttaşlardır. Bilinçli sivil şahıslar gezegenimizin bütününün hayati çıkarlarına resmi kurumlardan çok daha fazla sahip çıkabilecek potansiyeli taşımaktadırlar. Bu şahısların, olası açık görüşmelerde, dünyadışı uygarlıkların temsilcileri tarafından, resmi devlet yetkililerine göre çok daha fazla “meşruiyet” ve “yetki” sahibi olarak değerlendirilmeleri sürpriz sayılmamalıdır.

Bu bireylerin üstleneceği en önemli görev, dünyadışı uygarlık temsilcileri ile dünyalı yetkililer/temsilciler arasında arabuluculuk rolü olabilir. Zira, kozmik bilinç, dünyadışı varlıklar ile geleneksel zihniyete sahip bir dünyalı temsilci arasındaki tampon alanı temsil etmektedir. Çok ileri bir bilinç ve evrim düzeyindeki bir dünyadışı varlık ile klasik beşeri zihniyet arasındaki uçurumun daraltılması için mutlaka bu arabulucu tampon alana ihtiyaç duyulacaktır.

Bu arabulucular grubu exopolitika uzmanları, spiritüel araştırmacılar, dünya barışı odaklı sivil toplum kuruluşları temsilcileri ve temasçılardan oluşabilir.

Potansiyel Sorunlar

Dünya halklarıyla dünyadışı uygarlık temsilcileri arasında gelecekte yapılması beklenen açık görüşmelere yönelik iyimser bakışımızı sürdürmek ve bu amaçla gerekli çabaları bireyler olarak göstermek zorundayız. Dünya geçmişte, dinlerin ortaya çıkması, dünya gezegeninin evrenin merkezi olmadığına anlaşılması ve koloniciliğin başlayarak yeni dünyaların keşfi gibi önemli paradigma değişimleri yaşadı. Bunların hepsi az veya çok sancılı oldu. Tarihteki her büyük paradigma değişimi döneminde görüldüğü gibi, bu süreçte de çetin zorluklarla karşılaşmaya hazır olmak gerekiyor.

Bizi bekleyen diğer zorluklar neler olabilir?

a) Dünyada süregelen etnik, ırksal, dini, siyasi çatışmaların dünyadışı uygarlıklarla kurulacak dostluk ilişkilerinde, gezegensel bir konsensusun oluşmasına engel olma ihtimali.

b) Çözümlememiş insan hakları sorunları.

c) Dil ve iletişim problemleri.

d) Dini kurumların direnç göstermesi ihtimali.

e) Kültürel farklar. Dünya insanlığının, yabancı bir uygarlıkla yoğun etkileşime girilmesi sonucunda, dünya kültürel mirasının, folklorunun, sanatın ve geleneklerin ortadan yok olması korkusuna kapılması.

f) Şiddet, yoksulluk, terör, açlık ve savaşlar gibi büyük sorunlarla boğuşan insanlığın üzerine sinmiş korkular ve büyük güven kaybı.

g) Askeri ve ulusal güvenlik kuruluşlarının, kendi varlık sebeplerini tehdit edecek olan bu büyük paradigma değişimine direnç göstermeye devam etmeleri ihtimali.

h) Dünyada yaygın etnosentrik* ve zenofobik** eğilimler.

Tüm bu potansiyel zorlukların üstesinden gelinebilmesi için, geçmişte yapılan hataların ışığında, dünyadışı uygarlıklarla yakın gelecekte gerçekleşmesi beklenen açık diplomatik görüşmelerin artık yöresel norm ve yöntemler yerine evrensel ilkelere oturtulması gerekiyor.

Şimdi Ne Yapılabilir?

Diplomasinin birincil endişesi barış ve istikrarı korumak, ikincil endişesi ise bölgesindeki gelişme ve refahı artırmaktır. Bizim incelediğimiz olayda, “bölge” terimi dünya gezegenini, Samanyolu Galaksisi’ni ve şu an için fazla fantastik görünse de, bütün olarak evreni ifade etmektedir. Bu derece büyük enginliklerden bahsederken, dünyadışı uygarlıklarla sağlıklı ilişkiler sürdürebilme konusunda ciddi zorluklar olabileceğini de göz önünde bulundurmak gerekir. Öncelikle, “bölge” ırksal, türsel ve kültürel anlamda, gezegenimizde mevcut olanın çok ötesinde bir çeşitliliğe sahiptir. Dünya ölçeğindeki uluslararası ilişkilerde yaşanan zorluklarla kıyasladığımızda, teorik olarak karışımızda çok daha kompleks bir sorunlar yumağının durmakta olduğunu görebiliriz. Bunun ana sebebi, uygarlıklar arasındaki evrim düzeyi farklılıklarıdır. Bu farklılıklar, olası bir diplomatik müzakerede, taraflar arasında anlayış ve güven kaybına yol açar-

* Etnosentrik: Bireylerin diğer sosyal toplulukları, kendi sahip oldukları belirli etnik grup veya kültüre göre, özellikle dil, yaşayış, âdet ve dine göre değerlendirmesidir.

** Yabancı korkusu/düşmanlığı

bilecektir. (1954'te başarısızlıkla sonuçlanan ilk Eisenhower-Dünyadışı Uygarlık görüşmesinde görüldüğü gibi.)

Bu sorunların minimize edilebilmesi için, gelecekteki olası resmi diplomatik ilişkilerin başlatılmasından ve anlaşmalara girilmesinden önce, yedi aşamalı bir sürecin uygulanması düşünülebilir:

1. Yerleşik Normların ve Kanunların Yeniden Düzenlenmesi: Mevcut yasalar, kurallar, kabul edilmiş standartlar ve değer yargıları yeniden değerlendirilmeli ve artık galaktik bilince uzanan yeni paradigmaya göre düzenlenmelidir. Yeni kanunlar, uygarlıklar arasındaki işbirliğini güçlendirecek, barış ve güveni garanti altına alacak şekilde oluşturulmalıdır.

Kurulacak diplomatik ilişkinin yöntem ve protokolleri düzenlenmeli, temas parametreleri, temel prensipler, uzay hukuku, dış uzayın keşif standartları, teknoloji transferi protokolleri, türler-arası ve kültürler-arası ilişkiler, hatta gezegenler arası göç protokolleri ortaya konulmalıdır.

Birleşmiş Milletler Örgütü zaman kaybetmeden, dünya ile diplomatik ilişki kurmak isteyen uygarlıklarla temasları kolaylaştırabilecek anlamlı bir forum haline gelmek üzere kendisini bütünüyle yenilemelidir.

Bu amaçla, Birleşmiş Milletler dünyadışı uygarlıklarla yapılacak anlaşmaları onaylayacak yetkiyi kazanmalıdır. Ayrıca, BM içinde, dünyadışı uygarlıklar konusuna hâkim, özel olarak yetkilendirilmiş hükümet-dışı kuruluşların (NGO'lar) katılımıyla, çalışma grupları da oluşturulmalıdır.

2. Stratejik Plan ve Detaylı Acil Durum Planı Hazırlanması: Dünyadışı uygarlıklara ilişkin açıklama yapılmadan önce, böyle devasa bir küresel olaya hazırlık için, muhtemelen Birleşmiş Milletler Örgütü inisiyatifiyle kısa, orta ve uzun vadeli “stratejik planlar” ve “genel acil durum planı”nın hazırlanması

gereği vardır. Bu genel planların yanı sıra, sosyal ve ekonomik organizasyonların, insani yardım kuruluşlarının, askeri ve sivil idari yapıların, ‘görev ve sorumlulukların, risk analizlerinin, öngörülen faaliyetlere ilişkin yol haritalarının detaylı olarak tanımlandığı’ birer kurumsal planı olmalıdır.

3. Karşılıklı Güven Sağlanması: Dünya gezegeni temsilcileriyle dünyadışı uygarlıkların temsilcileri arasında karşılıklı güven oluşturacak çabalar üzerinde yoğunlaşılmalıdır. Yüksek güven ortamı sağlanmadan yapılacak hiçbir girişimin başarılı olması mümkün değildir. Bu çerçevede, ulusal güvenlik kuruluşları tarafından sürdürülen, dünyadışı temaslara ilişkin dezenformasyon ve anti-propaganda faaliyetleri derhal durdurulmalıdır.

Dünyadışı uygarlıklarla yürütülecek ilişkilerde insanlık olarak somut hedeflerimiz olmalı, önceliklerimiz belirlenmelidir. Barışçı, güven odaklı ve rasyonel bir diplomatik ilişki için öncelikle dünya insanlığının üzerinde uzlaşacağı bir felsefi çerçeve geliştirilmeli, bu amaçla bir “niyet deklarasyonu” yayınlanmalıdır.

4. Temas Kanallarının Geliştirilmesi ve Çoğaltılması: Dünyadışı uygarlıklarla açık, kolay ve doğrudan temas kanalları, bir başka ifadeyle, resmi heyetlerin yanı sıra, kültürel anlamda yakınlaşmayı sağlayacak “sivil temas grupları” oluşturulmalıdır. Dünya halkları ve dünyadışı temsilciler arasında yüz yüze görüşme olanakları sağlanmalıdır. Toplantılara sivil toplum temsilcileri ve her kesimden yurttaşlar doğrudan katılabilmelidir. Bu tür toplantılar güven ve saydamlığı artıracığı gibi, geniş çaplı kültürel ve evrimsel farklılıklardan kaynaklanabilecek algı hatalarını ve yanlış anlamaları ortadan kaldıracabilecektir. Hepsinden önemlisi, bu tür doğrudan görüşmeler, bilgi paylaşımı sağlayacak ve böylelikle dünyada yepyeni bir ileri bilincin doğuşuna zemin hazırlayacaktır. (Bir sonraki bölümde, CSETI başlığı al-

tında inceleyeceğimiz gibi, dünyadışı uygarlık temsilcileri bu tür sivil grupların temas çabalarına yanıt vermeye başlamışlardır.)

Bu çerçevede ayrıca, bilinçli yurttaşlar, sivil toplum kuruluşları ve diğer gönüllülerle dünyadışı varlıklar arasında karma çalışma grupları oluşturulmalıdır.

Bu çalışma kapsamında, daha önce dünyadışı varlıklarla iletişime girmiş temasçılarının deneyimlerinden mutlaka yararlanılmalıdır. Bunun sebebi, temasçılarının dünyadışı uygarlıklar konusunda, önceden böyle bir deneyimi yaşamamış olan çoğunluğa göre çok daha geniş bir perspektife sahip olmalarıdır.

5. İletişim Protokollerinin Oluşturulması: Dünyadışı uygarlıklarla temaslar başladığında çok farklı dillerle ve alışılmışın dışındaki bazı iletişim yöntemleriyle karşılaşacağız (sesli, kelimelere dayalı olmayan veya titreşimsel, telepatik vb.) Bu amaçla sosyal bilimcilerin, dilbilimciler, antropologlar, davranış bilimcileri, psişik empat* ve telepatlarla** koordineli çalışmaya girmeleri gerekmektedir.

6. Disiplinlerarası Ortak Komite Kurulması: Astronomlar, astrofizikçiler, antropologlar, psikologlar, sosyologlar, exopolitika uzmanları vb. gibi, fen ve sosyal bilimlerin başlıca isimlerinin yer alacağı, disiplinlerarası ortak bir komite oluşturulmalı ve yeni realiteye sağlıklı bir geçişi sağlayacak bilimsel, sosyal, akademik çalışmalara ve araştırma projelerine bu komite denetiminde olmak üzere fon sağlanmalı, dünyadışı uygarlıklardan sağlanacak veri akışı, böylelikle doğru şahıs ve kuruluşlara kanalize edilmelidir.

* Psişik Empat: Duyu-dışı algı kanalıyla başkalarının duygusal ve fiziksel hislerini bire bir algılayan kişi.

** Telepat: Fiziksel algı/duyumu kanalları kullanılmaksızın zihinden zihne bilgi transferi yapabilen ve bilgi alabilen kişi.

7. Üniversitelerin Bünyelerinde Exopolitika Kürsülerinin Oluşturulması: Bu yeni paradigmanın yeni nesillere ve bilgi gereksinimi içindeki kitlelere en sağlıklı şekilde aktarılabilmesi için konunun exopolitika disiplini içinde ele alınması gerekliliği bulunmaktadır. Bu çerçevede üniversitelerin bünyesinde oluşturulacak exopolitika kürsüleri, dünyanın bilgi havuzuna akmaya başlayacak yeni verileri, üniversitelerin astronomi, mühendislik, tıp, antropoloji, arkeoloji, felsefe vb. tüm diğer disiplinlerinin uzman akademisyenlerine yönlendirme görevini de üstlenebilecektir. Üniversitelerin bünyesinde ayrıca kamuoyu eğitim programları da tasarlanabilir. “Duygusal hazırlık” için psikologların da, kozmik anlamda hiçbir geçerliliği olmayan klasik yaklaşımlarını terk ederek, yeni evren görüşü çerçevesinde yepyeni bir bakış açısı geliştirmeleri ve bu şekilde sürece katkı vermeleri önem taşımaktadır. Aslında, exopolitika disiplinine paralel şekilde, exopsikoloji adlı yeni bir bilim alanı da yavaş yavaş doğmaktadır. Exopsikoloji temel olarak, exopolitikanın bir alt-dalı ve “insanlığın dünyadışı varlıklarla ilişkilere mental hazırlık düzeyini araştıran” bir branş olarak tanımlanabilir.

Halen Exopolitika Enstitüsü öncülüğünde, kamuoyunu dünyadışı uygarlıklarla barışçı ve dostane ilişkilere hazırlamak üzere “Dünya Dönüşüm Programı” adı altında bir dizi faaliyet gerçekleştirilmektedir. Program kapsamında dünyadışı varlıklarla ilişkiler, gezegen bilincinin yükseltilmesi, alternatif tıp, enerji şifası gibi konularda, Hawaii, Japonya, Meksika, Bolivya ve ABD’nin bazı eyaletlerinde bilgilendirme toplantıları ve konferanslar düzenlenmektedir. Bu tür organizasyonların güçlenmesi ve daha geniş coğrafyaya yayılması gerekmektedir.

Sonuç olarak, açık temas sonrasında yeni ortaya çıkacak

realiteyle birlikte, yepyeni bir siyasi, sosyal ve diplomatik gündemle karşı karşıya kalacağımızı söylemek yanlış olmayacaktır. Yeni gelişmeler, mevcut diplomasiden bütünüyle farklı, yepyeni bir diplomasi anlayışı gerektirecektir. Dünya tarihinde eşi görülmemiş konularla başa çıkılabilmesi, geleneksel yöntemlerle kesinlikle mümkün olamayacaktır. Her akademik disiplinin, her meslek grubunun yaklaşan büyük değişime hazır olması gerekmektedir. Aslında, istisnasız herkesin şapkasını önüne koyup düşünmesinin zamanı çoktan gelmiştir. Çünkü karşı karşıya kalınacak yeni bilgiler, halihazırdaki sığ dünya ve evren görüşlerinin yerleştiği zemini altımızdan çekecek, midasını doldurmuş tüm yapıları bir daha inşa edilmemek üzere yerle bir edecektir.

Galaktik kültürlerle açık temas gerçekleştiğinde, kozmik kanunlara saygılı yeni yaklaşımlar ortaya koymamız, yeni ortaya çıkacak problemler her bir ülkeyi etkileyecek olmakla birlikte, görüşmelerde ulusal çıkarlar yerine, “dünyalı” kimliğine uygun yeni parametreler üzerinden hareket etmemiz gerekecektir.

Bu durumda, evrensel bilince sahip diplomatların yetiştirilmesi büyük önem taşıyacaktır. Zira, diplomasinin görevi artık yerleşik düzenin korunması ve idaresi değil, “değişimin” idaresi olacaktır. Bu süreçte, artık devletlerin farklı çıkarları yerine, evrensel etiğe uygun olmak kaydıyla, gezegenimizin çıkarları ön planda tutulacaktır. Anlaşmalar ve girişimler, hırs, yıldırma ve sömürü yerine artık denge, uyum, barış ve spiritüellik içermek durumundadır.

Bu ifadeler fazla iyimser bulunabilir. Ama, şurası artık anlaşılmalıdır ki, dünya gezegeni tüm siyasi ve sosyal kurum, yapı ve ideolojileriyle tıkanmıştır. Bu fırsatı kaçırdığımız takdirde, dünya her bakımdan büyük bir çöküşe doğru süratle ilerlemeye devam edecektir.

Birleşmiş Milletler Örgütü Nasıl Bir Rol Oynayabilir?

Dünyadışı uygarlıklarla yapılacak kamuoyuna açık ve resmi temaslarda dünya gezegeninin bütünsel temsili konusu gündeme geldiğinde, Birleşmiş Milletler Örgütü'nün bu temsil gücüne doğal olarak sahip bulunduğu ve dünya halklarını olası görüşmelerde temsil etmesi gerektiği düşünülmektedir.

Ancak, 'resmi anlamda' durum hiç de zannedildiği gibi değildir.

Birleşmiş Milletler (BM) bir bakıma, kuralları üye ülkeler tarafından oluşturulan bir elit kulübe benzetilebilir. BM'nin, üyelerin izin verdiği limitlerin dışında, üyeleri üzerinde herhangi bir gücü bulunmamaktadır. Gerçekte BM'nin gücü, ancak, veto yetkisi bulunan Güvenlik Konseyi Daimi Üyeleri'nin gücü kadardır.

Mevcut yapısı itibarıyla BM, üye ülkelerin işlerine müdahale edebilme yetkisine sahip bir "devletler üstü" örgüt değildir. Yani bir dünya hükümeti statü ve yetkisiyle hareket edebilme gücü yoktur. (Dünyada "devletler üstü" güce sahip tek kuruluş Avrupa Birliği'dir, çünkü, bu kuruluşun, mali, yasal, insan hakları vb. birçok konuda üye ülkelerin içişlerine müdahale yetkisi vardır.) Bu yüzden, dünyadışı uygarlıklarla bir anlaşma yapılması aşamasına gelindiği takdirde, Birleşmiş Milletler'in üye ülkeler bakımından bağlayıcı nitelikte bir anlaşma akdetme yetkisi de olamayacaktır.

Birleşmiş Milletler'in bu yetki zafiyeti, konumuz bağlamında şu anlama gelmektedir: BM halihazırdaki "kuruluş anlaşması" ile, resmi olarak gezegenimizin bütünsel çıkarlarını temsil edemez.

Bununla birlikte, üye ülkelerin sayısı bakımından dünyadaki en geniş çaplı demokratik forum olarak BM, yapılacak reformlarla, dünyadışı uygarlıklar ile ilgili görüşmeleri gerçekleştirebilecek yetkilendirmeye, ayrıca etkin bir bilgi ve perso-

nel altyapısına sahip kılınırsa, muhakkak ki böyle bir misyonu yerine getirebilecek en güçlü aday konumuna gelecektir.

BM’de bu tarihe kadar UFO fenomeni ile ilgili tek karar Karayiplerde bir ada ülkesi olan Grenada tarafından 18 Aralık 1978 tarihinde geçirilen 33/426 sayılı Birleşmiş Milletler Genel Kurulu Kararı’dır.

Bu karara Grenada Başbakanı Sir Eric Gairy öncülük etmiştir. Sir Gairy’nin bu girişiminin sebebi kendisinin de UFO tanığı olmasıdır. Hatta, “doğrulanamayan” bir iddiaya göre, 1970’li yılların ortalarında ölü bir dünyadışı varlık Grenada sahilinde bulunmuştur.

Başbakan Gairy Birleşmiş Milletler’de yaptığı konuşmada, “Dünyadışı uçan araçların var olduğunu biliyorum, çünkü ben de 3 yıl önce bir tanesini gördüm. Bunu ifade ettiğim için Birleşmiş Milletler diplomatları benim aklımı kaçırdığımı düşüneceklerdir. Ben, dış uzaydan varlıkların bizi incelediklerine ve belki de bazılarının aramızda yaşadıklarına ikna olmuş durumdayım” ifadelerini kullanmıştır.

Karar metni şöyledir

“Genel Kurul, ilgili üye ülkeleri, tanımlanamayan uçan cisimler de dahil olmak üzere, dünyadışı yaşama ilişkin olarak ulusal düzeyde araştırma ve soruşturma yürütmek amacıyla uygun görülecek adımları atmaya ve Genel Sekreteri, bu gözlem, araştırma ve değerlendirmeler konusunda bilgilendirmeye davet eder.”

Asya grubu adına konuşan Nepal Daimi Temsilcisi Büyükelçi Upadhyal, Birleşmiş Milletler’in dünyayı bir bütün olarak ilgilendiren her konuyla ilgilenmesi gerektiğini, UFO’lar konusunu tartışmayı kabul etmesinin iyi bir fikir olduğunu düşündüğünü belirtmiştir.

Bulgaristan Daimi Temsilcisi Büyükelçi Yankov ise yaptığı konuşmada, “Birleşmiş Milletlerin daha önce bilimkurgu olarak nitelendirdiği, ama daha sonra gerçek olduğu ortaya çıkan diğer konuları hatırlıyorum. Birleşmiş Milletler, Grenada’nın tasarısı gibi yeni fikirlerle ilgili olarak açık görüşlü olmalıdır” ifadelerini kullanmıştır.⁵⁴

UFO/Dünyadışı Varlıklar konusunda çok katı bir gizlilik politikası yürüten ABD ise, beklenildiği gibi tasarıya soğuk ve tedbirli yaklaşmıştır. UFO’ları araştırmak üzere Birleşmiş Milletler çatısı altında “uluslararası araştırma komitesi” kurulması durumunda, ABD’nin elindeki araştırma sonuçlarını ve belgeleri komiteye teslim edip etmeyeceğine yönelik soruya, ABD Dışişleri sözcüsü aşağıdaki yazılı açıklamayla yanıt vermiştir:

“Amerika Birleşik Devletleri UFO’larla ilgili dosyalar üzerindeki gizliliğin kaldırılıp kaldırılmamasına karar vermeden önce, bu bilgilerin yayınlanmasının ABD güvenliğini veya savunmasını zafiyete düşürüp düşürmeyeceğini inceleyecektir.”⁵⁵

33/426 sayılı karar BM Genel Kurulu’ndan geçirilmiş olmasına rağmen hiçbir zaman uygulanmamıştır. (Daha sonraları, Birleşmiş Milletler Genel Kurulu’nun Grenada’nın önerisiyle kabul ettiği bahse konu kararın uygulamaya geçirilmesini teşvik etmek üzere, Dr. Norma Milanovich, Dr. Rauni-Luukainen-Kilde, Linda Moulton Howe, Stanton Friedman ve John Schuessler tarafından imzalanan, 2 Ekim 1992 tarihli bir açık mektup Birleşmiş Milletler’e sunulmuştu. Mektuplarında, zeki yaşam formlarının dünya gezegeniyle halihazırda temas kurmuş olduklarına ilişkin her türlü bilgi ve kanıtın mevcut olduğunu –SETI* projesine atıfla– insanlığın şu andaki durumunun,

* SETI (Search for Extra-Terrestrial Intelligence: Dünya Dışı Zeki Yaşam Araştırması), dünyadışı bir uygarlıktan veya başka bir gezegenden gelen mesajların varlığının saptanması ve saptanması halinde incelenmesi amacıyla; ön çalışmaları 1960’lı yıllarda ABD tarafından yapılan, daha sonra geliştirilerek 1971’de NASA tarafından başlatılan bir projedir.

umutsuzca komşusuna telefonla ulaşmaya çalışan ancak aslında komşusunun o anda kapıyı çalmakta olduğunu fark etmeyen birine benzediğini, tüm dünya insanlığının geleceğini büyük ölçüde etkileyecek böyle bir fenomenin bilimsel olarak araştırılması gerektiğini ifade etmişler, Birleşmiş Milletler Örgütü'nü, konuyu tüm boyutlarıyla ele alacak bir birim kurmaya çağır-mışlardı. Ancak bu girişimden de sonuç alınamamıştı.)

Bu tür karar tasarıları daha önce de BM gündemine farklı kanallardan getirilmişse de, delegelerin çoğunluğu tarafından, incelenmeye değer bulunmayarak reddedilmiştir.

İlginç bir not olarak, Sir Gairy'nin, 12 Mart 1979 günü BM Genel Sekreteri Kurt Waldheim'la buluşmaya hazırlanırken, aynı gün bir askeri darbeyle devrilmiş olduğunu da belirtmek gerekiyor. Eric Gairy'nin o gün Grenada'da yaşanan dünyadışı varlık olayını Genel Sekreter Waldheim'a aktarmayı planladığı iddiası vardır.

Bu karardan önce, 14 Temmuz 1978 günü, astronom Dr. J. Allen Hynek, Fransız ufolog, astronom ve bilgisayar bilimcisi Jacques Vallee, NASA astronotu Gordon Cooper ile Fransız astronom ve astrofizikçi Claude Poher gibi saygın bilim insanları ve Grenada Başbakanı Sir Eric Gairy, Birleşmiş Milletler Örgütü'nün UFO'ların bilimsel olarak araştırılmasına destek vermesini sağlamak amacıyla dönemin Birleşmiş Milletler Genel Sekreteri Kurt Waldheim'la bir toplantı gerçekleştirmişlerdi (EK-9).

Yine Temmuz 1978'de astronot Gordon Cooper Birleşmiş Milletler'de yaptığı konuşmada aşağıdaki ifadeleri kullanıyordu:

“Bu dünyadışı araçların ve mürettebatının başka gezegenlerden gelerek dünyayı ziyaret ettiklerine ve bizden teknolojik olarak daha ileride olduklarına inanıyorum. Dünyanın her bölgesindeki karşılaşmalara ilişkin verileri toplamak, bilimsel analizlerini yapmak ve böylelikle bu ziyaretçilerle nasıl dostça

ilişkiler kuracağımızı belirlemek üzere en üst düzeyde ve koordineli bir program oluşturmamızdır.

Bizler, evrensel topluma kabul edilmeden önce, öncelikle, sorunlarımızı savaşmak yerine barışçı yollarla çözmeyi öğrendiğimizi göstermek zorunda kalabiliriz. Onların bizleri kabul etmesi, dünyamızı her alanda ileri götürmek konusunda muazzam olasılıkları beraberinde getirecektir. O zaman konuyu hızlı ve doğru bir şekilde ele alması için Birleşmiş Milletler'in kanuni hakkı doğacaktır.

Ben deneyimli ve profesyonel bir UFO araştırmacısı değilim. Bir UFO'yla uçma veya mürettebatıyla tanışma şansını da elde edemedim. Ancak, konuyu tartışmak için gerekli niteliklere sahibim, çünkü, onların seyahat ettikleri uçsuz bucaksız uzayın kenarında gezdim. Ayrıca, 1951 yılında iki gün boyunca farklı büyüklüklerdeki UFO'ların Avrupa üzerindeki birçok uçuşunu izledim. Savaş uçağı formasyonunda ve uçaklarımızın ulaşamayacağı irtifalarda uçuyorlardı.

Eğer Birleşmiş Milletler bu projeyi yürütmek ve meşruiyet vermeyi kabul ederse, belki de çok daha fazla sayıda nitelikli şahıslar öne çıkarak yardım ve bilgi sağlayacaklardır.”

Yukarıda sözünü ettiğimiz karar ve bazı özel brifingleri bir kenara bırakırsak, UFO/Dünyadışı Varlıklar konusunda kamuoyundan saklanan bilgilerin Birleşmiş Milletler'de hiçbir zaman gerçek anlamda “açık ve resmi” düzeyde tartışılmamış olduğunu söyleyebiliriz. Ancak genel sekreterlerin gayriresmi olarak bilgilendirildiği bilinmektedir. Genel sekreterlerden, bu konunun BM resmi sistemi içinde görüşülmemesi istenmiştir.

Şurası bir gerçektir ki, BM Genel Sekreteri bağımsız bir figür değildir. Büyük devletlerin kendisine sağlayacağı bilgi ve desteğe muhtaçtır. Bu bakımdan, özellikle Güvenlik Konseyi daimi üyelerinin etkisi ve baskısı altındadır.

BM'nin UFO/Dünyadışı Varlıklar meselesine en yakın olabilecek iki ana birimi vardır. Bunlardan bir tanesi “*Dış Uzayın Barışçı Kullanımına Dair Komite (COPUOS)*” diğeri ise “*Dış Uçay İşleri Ofisi*”dir. Her iki birim de 1958 yılındaki kararlar kurulmuş, dış uzayla ilgili konularda çalışan birimlerdir. Gerekli yasal altyapı oluşturulduğu ve baskılar ortadan kalktığı takdirde bu komitelerin dünyadışı uygarlık temsilcileriyle resmi temaslar bakımından ileride görev üstlenmeleri beklenebilir.

Birleşmiş Milletler'in dünyadışı uygarlıklarla temaslarda dünya gezegenini temsil edebilmesi anlamında, devletlerüstü herhangi bir yaptırım gücü olmamakla beraber, en azından kavramsal düzeyde bir dayanaktan daha söz edilebilir.

SETI protokolüne göre, eğer dış uzaydan bir sinyal alınırsa, bu konuda BM ana temas noktası olacaktır. Bilgi dağıtımı da yine BM tarafından yapılacaktır. Böylece, olabilecek bir gelişmeye koordineli bir uluslararası reaksiyon verilmesi sağlanacaktır. SETI protokolü, dünyadışı uygarlıklarla diplomatik ilişki aşamasına gelindiği takdirde anahtar rolü BM'ye vermektedir.

Birleşmiş Milletler Örgütü İçinde Bir “Temsil Organı” Kurulması

Exopolitika uzmanı Alfred Webre, insanlığı ilk açık temasa hazırlamak üzere bir siyasi süreç önermektedir. Bunun da mevcut koşullarda en iyi şekilde Birleşmiş Milletler Örgütü tarafından yapılabileceğini düşünmektedir. Bu, Birleşmiş Milletler'in tüm platformlarında tartışılması gereken, uzun bir süreç olacaktır.

Dünyadışı uygarlıklar on yıllardır, bizim sadece ruhsal olarak değil, aynı zamanda siyaseten de temasa hazır olmamızı bekliyorlar. Ama bu siyaset artık çatışmaya, yalana ve güven-

sizliğe dayanan köhne siyaset anlayışımızdan çok farklı, yepyeni bir siyasi felsefeden beslenmelidir.

İnsanlığı derinden sarsacak bu realiteyle karşılaşıldığında tüm insanlık umutsuzca bir yön arayışına gireceğinden, konunun, siyaseten zayıf olsa da, Birleşmiş Milletler gibi bir kuruluş tarafından koordine edilmesi önem taşımaktadır. Bu çerçevede, BM dahilinde, dünyadışı uygarlıklarla resmi temasa hazırlık çalışmaları yürütmek, görüşmeler gerçekleştirmek ve gerektiğinde anlaşmalar yapmak üzere, üye devletler tarafından yetkilendirilmiş bir temsil organının ve buna bağlı ihtisas komitelerinin süratle oluşturulması zorunluluğu vardır. Bu ihtisas komiteleri bilim, teknoloji, tıp, felsefe, din vb. tüm alanlarda, kendi branşlarında önde gelen uzman sivillerden oluşturulmalı ve dünyadışı varlıkların ileri düzeydeki ruhsal ve teknolojik bilgilerinin en doğru şekilde anlaşılaraq insanlığın hizmetine sunulması görevini üstlenmelidirler.

Bu yeni temsil organı ve bağlı alt-komiteler aşağıdaki temel ilkeler çerçevesinde görev yapmalıdır:

- Temsil organının faaliyetleri sadece barış odaklı diplomasiye dayalı olacaktır. Temsil organı, müzakere, araştırma, arabuluculuk ve uzlaşma gibi diplomatik ve barışçı yöntemleri benimseyecektir.

- Zorlayıcı bir tutum takınmayacaktır. Askeri güç kullanımı opsiyonu söz konusu olmayacaktır.

- Teknoloji transferi gündeme geldiği takdirde, bu süreç, eşitlik, adalet ve tarafsızlık ilkeleri çerçevesinde yürütülecektir. Dünyadışı uygarlıklardan elde edilecek teknolojilerin sadece insanlığın toplu gelişimine hizmet edecek barışçı amaçlarla kullanımına izin verilecektir.

- Temsil organı ve bağlı ihtisas komisyonları, danışma ve konsensus anlayışıyla faaliyet göstereceklerdir.

- Temsil meselesine ilişkin olarak üye ülkeler arasında anlaşmazlık ortaya çıktığı takdirde, temsil organı nihai karar alıcı birim olacaktır.

- Temsil organının operasyonları evrensel olarak kabul edilmiş ilkeler ve kozmik kanunlar çerçevesinde yürütülecektir.

Ancak bu noktada *çok kritik bir olasılık* vardır!

Birleşmiş Milletler bağlamında yukarıda detaylandırdığımız tüm bu projeksiyona karşın, dünyadışı uygarlıkların temsilcilerinin tamamının veya bir bölümünün Birleşmiş Milletler Örgütü'nü muhatap olarak kabul *etmemeleri* olasılığını da göz önünde bulundurmalıyız. Dünyadışı uygarlıkların sadece, kozmik bilince sahip, geniş bir sivil temas grubuyla açık iletişim kurmak ve diplomatik ilişkileri bu kanaldan yürütmek yönünde talepleriyle karşılaşmaya da hazır olmalıyız.

12-14 Şubat 2008: Birleşmiş Milletler'de Gizli UFO Toplantıları

Exopolitika Enstitüsü'nün elindeki bilgiye göre, 2007-2008 yıllarında giderek tırmanan UFO olaylarını görüşmek üzere 12-14 Şubat 2008 tarihleri arasında Birleşmiş Milletler'de bir dizi gizli brifing düzenlendi.

Toplantılara Birleşmiş Milletler 62. Genel Kurul Başkanı Srgjan Kerim başkanlık ediyordu. (Kerim aynı zamanda Makedonya eski dışişleri bakanıdır.) Toplantılara katılan diğer önemli figürler arasında Vatikan'ın Birleşmiş Milletler Daimi Gözlemcisi Nuncio, Başpiskopos Celestino Migliore ve İngiltere'nin Birleşmiş Milletler Daimi Temsilcisi Sir John Sawers da vardı.

Toplantılarda katılımcılara herhangi bir doküman dağıtılmamıştı. Sadece ABD Hava Kuvvetleri tarafından hazırlanan bir UFO raporu projektör ile bir perdeye yansıtılmıştı. Hava Kuvvetleri subayları, olumsuz bir algı ve korku yaratmamak amacıyla brifinge sivil kıyafetle katılmışlardı. (Bir diğer kaynak ise brifingi veren subayların Hava Kuvvetleri değil, Donanma İstihbarat subayları olduğunu aktarmıştır.)

Toplantıların 1,5 saati son dönemdeki UFO gözlemlerine ayrılmış, ayrıca, 2009 yılında UFO raporlarına uygulanacak “açıklık politikası” üzerinde mutabakata varılmıştı. Ancak sözkonusu “açıklık politikası”nın uygulanması iki şarta bağlanmıştı. Bunlardan birincisi demokratik ülkelerdeki barış ve istikrarın korunması, ikincisi ise UFO gözlemlerinin mevcut düzeyinde devam etmesiydi.

Gizli toplantılara 40 daimi temsilci ve 28 üye ülke katıldı. Toplantının ana amacı, 2007-2008 yıllarında, tarihte eşi benzeri görülmemiş şekilde artan UFO gözlemleri karşısında uluslararası politikaların koordinasyonunu sağlamaktı. (Bu hususta net bir politika belirleyen ve bunu açık şekilde kamuoyu ile paylaşan nadir ülkelerden bir tanesi de Japonya’dır. Bu ülkede devam edegelen yoğun UFO gözlemleri sonrasında Japon Savunma Bakanı Shigeru Ishiba, UFO’lar tarafından düşmanca bir tavır sergilenmediği sürece Japon Silahlı Kuvvetleri’nin de askeri bir müdahalede bulunmaması kararı aldıklarını açıklamıştı.)

Toplantının bir diğer amacı ise, tırmanan net ve açık UFO gözlemleri karşısında ciddi kaygı duyan bazı Birleşmiş Milletler üyesi ülkeleri sakinleştirmektir. Zaten brifingi endişeli bazı üye ülkeler talep etmişti. Özellikle Ruslar hayli gergin bir tavır içindeydiler. Dünyanın her yerinde UFO olayları sürmekteydi, ancak bunlar kesinlikle *Independence Day* (Bağımsızlık Günü) filminde işlenen türden düşmanca olaylar değildi. Gözlenen

gemiler de filmde tasvir edildiği gibi devasa gemiler olmayıp, daha küçük keşif gemileriydiler.

Diğer yandan, toplantılar sırasında dünyadışı uygarlıklarla resmi temasın 2017 yılı civarında kurulmasının beklendiği yönünde bazı imalarda bulunulmuştu. Bu tarih aynı zamanda dünyadışı uygarlıklarla ilgili olarak dünya kamuoyuna açık bilgi verileceği ve bu uygarlıkların temsilcilerinin de kendilerini açık şekilde dünya kamuoyuna tanıtacakları tarih olarak belirtilmekteydi.

(Toplantıda Hindistan temsilcisinin, açık temas sonrasında Hinduizm'in ortadan kalkması endişesinden bahsettiğini de bir not olarak belirtmek gerekiyor. Roma Katolik Kilisesi temsilcisi herhangi bir endişe belirtmemiş ve bu gelişmeye hazır olduklarını ifade etmiş. İslam dünyasının konuya yaklaşımına ilişkin herhangi bir bilgi bulunmuyor.)

Görüleceği üzere, bu çalışmalar resmi galaktik diplomasinin ilk ayak sesleridir. Bu toplantılar bir bakıma üye ülkelerin reaksiyonunu ölçme ve –kıvamı- belirleme çabaları olarak görülmelidir. Yakın bir gelecekte Birleşmiş Milletler'in tüm üye ülkelerden, dünyadışı uygarlıklara ilişkin olarak bir “kamu siyaseti” oluşturmalarını resmen talep etmesi de sürpriz sayılmamalıdır.

Yukarıda da belirttiğimiz gibi, böyle bir gelişmede, sürecin lokomotifinin sivil gruplar olması beklenmelidir. Artık iletişimin yukarıdan aşağıya doğru işlediği geleneksel modellerin işe yaramadığı bir dünyada yaşıyoruz. Sivillerin gücü ve karar-alma mekanizmalarındaki etkileri giderek artıyor. Kurumsallaşmış yapıların hayli önünde ilerleyen bu gruplar geçmişte bazı girişimlerde bulundular ve öncü rollerinin gerektirdiği bilinçle “kozmik elçi” görevlerine samimi bir inançla hazırlanıyorlar...

*“Bana UFO’lar hakkında sorular soruluyor ve
ben de açıkça onların başka birileri, başka bir uygarlık
olduğunu söylüyorum.”*

– Eugene Cernan, NASA Astronotu

“Dünyadışı kültürlerle temas halindeyiz...”

– Dr. Bryan O’Leary, NASA Astronotu

9. BÖLÜM

ÇAĞDAŞ GAYRİRESMÎ GALAKTİK DİPLOMASİ GİRİŞİMLERİ VE KÜRESEL BİLİNÇ

CSETI -.Galaktik Elçi Programı ve Beşinci Türden Yakın Karşılaşmalar

Galaktik uygarlıklarla sivil diplomasi çabaları içinde en önemlilerinden bir tanesi, Dr. Steven Greer tarafından kurulan CSETI (Dünyadışı Zekâları Araştırma Merkezi) tarafından yürütülen “Galaktik Elçi Programı”dır.⁵⁶

CSETI’nin temel amacı, gezegenimizi ziyaret etmekte olan dünyadışı uygarlıklarla insanlar arasında, barışçı anlayışa dayalı, uzun-dönemli ilişkilerin kurulması ve değişim programlarının uygulanması, ayrıca konu hakkında kamuya açık eğitim programları düzenlenmesidir.

CSETI tarafından oluşturulan “temas protokolleri”, CE-5 adı verilen yeni bir “yakın karşılaşma” sınıflandırmasına dayanıyor. CE-5, yani “Beşinci Türden Yakın Karşılaşmalar” terimi, klasik tek taraflı temasın yerine, artık dünyadışı varlıklarla insanların gönüllü, karşılıklı ve proaktif iletişimi anlamına geliyor. Bir başka şekilde ifade edersek artık temasçılar, “kendileriyle temas edilen pasif taraf” olmak yerine teması başlatan rolüne soyunuyor. Karşılıklı saygı ve evrensel yardımlaşma yasaları CE-5 girişimlerinin başlıca odak noktalarını oluşturuyor.

CSETI tarafından organize edilen temas grup çalışmalarında, temasın başlatılması süreci, ışık, lazer, belli frekanstaki ses titreşimleri ve bilinçli düşünce formlarıyla, dünyadışı araçların arzu edilen bir rotaya davet edilmesi yöntemini içeriyor. 20-30 kişilik temasçı grupları, genellikle büyük şehirlerin negatif aurasından uzak, ıssız ve dingin açık bir arazide, belli protokolleri kullanarak yakın karşılaşma deneyimleri gerçekleştiriyorlar. Birçok temas çalışmasında, dünyadışı uygarlıkların araçlarının, gruba (bazı vakalarda 60-70 metreye kadar) yaklaşarak en azından var olduklarını gösterdikleri ve bu samimi çabayı yanıtsız bırakmadıkları, bazı vakalarda, projektörleri yakıp söndürerek mesaj veren gruba, araçlarının ışıklarını aynı sıralamayla yakıp söndürerek karşılık verdikleri*, bazen de yakın bir araziye iniş yaptıklarını fotoğraf ve video çekimleriyle belgelenmiş durumdadır.

Dünya UFO Günü (2001)

Sirius UFO Uzay Bilimleri Araştırma Merkezi tarafından başlatılan bu önemli projeyle, 2001 yılından itibaren her yıl 2 Temmuz günü, dünyanın 7 kıtasında aynı anda düzenlenen

* Haziran 1959'da Papua Yeni Gine'deki Bowonai Misyonu'nda yaşanan olay bu tür etkileşime ilginç bir örnek oluşturuyor. Misyon'da görevli rahip William Merkire Gill ve beraberindeki 38 kişi tam 3 saat süresince çok parlak bir uçan disk ve cismin dış kısmında uzanan güverte benzeri yapının içinde 4 insanı varlığı yakından izliyorlar. İki farklı disk de bu cisme refakat ediyor. Rahip Gill bu varlıklarla bir şekilde iletişim başlatmak istiyor ve iletişimin en basit yöntemini kullanıp, varlıklara doğru kollarını iki yana sallayarak selam veriyor. Varlıklar da aynı hareketleri yaparak karşılık veriyorlar. Daha sonra rahibin yanındaki gruptan bir kişi, bir el fenerini mors alfabesi koduyla yakıp söndürerek iletişim kurmaya çalışıyor. Varlıklar da kollarını sarkaç gibi kullanarak mors koduna yanıt veriyorlar. Ardından cisim gruba doğru yaklaşmaya başlıyor ve bir noktada duruyor. Varlıklar güverteden aracın içine geçiyorlar ve bir saat daha orada durduktan sonra uzaklaşarak gözden kayboluyorlar. Çok sayıda tanığın izlediği bu olay ünlü astronom ve araştırmacı Dr. Allen J. Hynek tarafından inceleniyor ve doğrulanıyor.

organizasyon ve etkinliklerle “Dünya UFO Günü” olarak kutlanmaya başlanmıştır. 2 Temmuz gününün seçilmesinin sebebi, Roswell-New Mexico’da yaşanan ünlü UFO kazası olayının 2 Temmuz 1947’de gerçekleşmiş olmasıdır.

Dünyanın birçok ülkesinde ve yüzlerce şehrinde bulunan birçok UFO Uzay Bilimleri Araştırma Merkezleri, dünyadışı yaşamla ilgili araştırma yapan kurum ve kuruluşlar, bilim insanları, araştırmacılar, bu konularla ilgili yayın yapan TV ve radyo kuruluşları, kitapevleri, dergiler, internet haber portalları ve bu evrensel gerçeğe destek veren milyonlarca ilgilinin katılımıyla her yıl 2 Temmuz günü, konferanslar, seminerler, sergiler, yürüyüşler, TV ve radyo programları, sinema gösterimleri, açık oturumlar ve çeşitli etkinlikler düzenlemektedir. Bu önemli girişime ait bir web sitesi de mevcuttur (www.worldufoday.com).

“Dünya UFO Günü”nün düzenlenme amacı, bu evrensel gerçeği ve dünyadışı varlıklarca gezegenimizin uzun zamandan beri ziyaret edildiğini, gerçekliği ispatlanmış bilimsel kanıtlarla, bu konudaki en son gelişmelerle ve olaylarla dünya kamuoyuna sunmak ve tüm dünya insanlığını gezegenimizin ve insanoğlunun evrimini yakından ilgilendiren bu çok önemli evrensel konuda bilgilendirmektir.⁵⁷

Deklarasyonlar

UFO/Dünyadışı Varlıklar konusunun kamuoyuyla paylaşılması ve açık temasların başlatılması bakımlarından resmi düzeyde bir ilerleme sağlanamaması, bazı “yurttaş diplomasisi” girişimlerinin yapılmasına ve bu kapsamda deklarasyonlar yayınlanmasına da yol açmıştır.

UFO ve Dünyadışı İşler Avrupa Ajansı Kurulmasına İlişkin Deklarasyon

Bu deklarasyon, 25-26 Temmuz 2009 tarihinde Barselona’da toplanan “Avrupa Exopolitika Zirvesi”nin organizatörleri, konuşmacıları ve panelistleri tarafından, Avrupa ülkelerini UFO'lara ilişkin verilerin toplanması ve analizinde işbirliği yapmaya çağırarak amacıyla yayınlanmıştır.

Dünyadışı Uygarlıklarla Barışçı İlişkilere Dair Hawaii Deklarasyonu (2006)

9-11 Haziran 2006’da Kona, Hawaii’de yapılan Dünyadışı Uygarlıklar ve Dünya Barışı Konferansı sonrasında, konuşmacılar ve katılımcıların oybirliğiyle, insanlığın dünyadışı uygarlıklarla barışçı ve işbirliğine dayalı ilişkiler kurma niyetini bildiren bir deklarasyona imza attılar.

Deklarasyonda özetle:

Dünyadışı uygarlıkların insan evrimini bir süredir özel bir ilgiyle izledikleri

Dünyadışı uygarlıkların, nükleer silahların imhasını, insanlıkla açık temas için ön-koşul olarak bildirmiş oldukları

Dünyayı ziyaret etmekte olan dünyadışı uygarlıklara ilişkin tüm sivil girişimlerin desteklendiği

Tüm dünya vatandaşlarının dünyadışı uygarlık temsilcileriyle açık temasta bulunma yönünde doğal hakları bulunduğu

Sivil toplumun, dünyadışı uygarlıklarla ilişkilere dair kabul edilebilir protokoller (davranış standartları) geliştirmesi gerektiği

Dünyadışı uygarlıklarla, barışçı teknolojilerin kullanımı ve dünya ekolojisinin korunması konusunda işbirliği yapılması

ihtiyacı bulunduğu belirtiliyor ve barışçı dünyadışı uygarlık temsilcilerine, artık açık şekilde kendilerini göstermeleri için çağrı yapılıyordu.

Yukarıda sözünü ettiğimiz sivil girişimler ve benzeri çabalar bir ölçüde dünya insanlığının “Niyet Beyanı”dır. Bu beyanlar, dünyadışı uygarlıkların, açık temasın başlatılması sürecinde bir sonraki aşamaya geçmeleri için itici güç niteliğindedirler.

Bununla birlikte, dünyadışı uygarlıklar tarafından, sivil yurttaşlara yönelik olarak başlatılan girişimler de olmuştur. Bu tür girişimlerin temel olarak iki amacı vardır: Birincisi, halkın reaksiyonunu ölçmek, ikincisi ise –evrensel yasalar gereği- dünyaya yapılacak bir müdahale için insanlığın onayını almaktır. Bu girişimler ayrıca, insanların algılamaya programlandıkları realiteyi sarsıcı etkiye de sahiptirler.

Bu girişimlerden en önemlisi Nisan 2006’da, Angelica Whitecliff, bir diğeri ise Jean Ederman aracılığıyla başlatılan girişimler olmuştur. Dünyadışı uygarlıkların temsilcileri bu şahıslarla iletişim kurarak, insanlığı bekleyen riskleri özetlemişler ve dünyada meydana gelecek jeo-fizik felaketlerin hafifletilmesi ve küresel ölçekte bir transformasyon konusunda yardım önermişlerdir. Bazı uluslararası exopolitika konferanslarında da görüşülen bu dünyadışı kaynaklı deklarasyonlar, internet ağının da desteğiyle geniş bir kitle tarafından onaylanmıştır.

Burada ilginç bir soru akla gelmektedir:

Bu tür girişimlere insanlar tarafından verilen onayın –evrensel yasalar bakımından– meşru olabilmesi için, önerinin, dünya insanlığının ne kadarlık bir bölümü tarafından desteklenmesi gerekir?

Sorumuzu biraz daha açalım ve net hale getirelim: Örneğin dünyadışı bir uygarlık, belli bir gruba veya kişiye, dünyadaki açlık sorununun azaltılmasına yardımcı olabilecek çok ileri bir

tarım teknolojisi vermeyi amaçlıyor. Normal şartlarda, evrensel yasalar gereği dünyanın doğal gelişim sürecine müdahale anlamına gelebilecek bu girişimin yapılabilmesi için insanlığın buna rıza göstermesi ve özgür iradesiyle talepte bulunması gerekiyor. Mevcut siyasi yapı ve kontrol altındaki medyanın (dünya medyasının bağımsızlığından söz etmek mümkün değildir) böyle bir önerinin global ölçekte yayınlanmasını ve kamuoyuna ulaşmasını her koşulda engelleyeceğini de biliyoruz. Bu durumda, dünyadışı varlıklar, alternatif kanallardan, ancak sınırlı sayıdaki kozmik bilince sahip insanlara ulaşabilecektir. Peki, bu az sayıdaki insanın rıza göstermesi ve bu teknolojiyi talep etmesi bu girişimi meşru hale getirecek midir? Bir başka şekilde ifade edersek, dünya genelini temsil edebilecek bir oran var mıdır? Bu soruya kesin bir yargıyla yanıt vermenin güçlüğü ortadadır.

Ancak, insanlığın özgür iradesi etrafında statüko tarafından örülmüş kalın duvarları delebilecek muazzam bir güç vardır! İnsanlık ailesi, elindeki bu büyük gücün henüz tam anlamıyla farkında değildir. Bu güce biz “kolektif bilinç” diyoruz.

Aşağıda inceleyeceğimiz, birbirinden ilginç kolektif bilinç, rezonans ve küresel zihin teorileri büyük olasılıkla bize bu soruya ilişkin bazı yanıtları sunabilirler.

Noosfer

Noosfer teorisi, insanlığın, dünya gezegeninin bilinci (Gaia) dahilindeki bir tür sinir sistemi niteliğini taşıdığı fikrine dayanmaktadır. Yani, insanların ürettiği ve yaydığı düşünce ve duygular bireysel olarak sadece bizim değil, aynı zamanda Gaia’nın da duygu ve düşünceleridir. (Noo veya nous Yunanca akıl/zihin anlamına gelmektedir.)

Bu global sinir sisteminin dış zarı biyolojik, spiritüel ve teknolojidir ve sürekli gelişmektedir. Bir bakıma, küresel farkındalık ve iletişim ağıdır. Dünya noosferi bugün internetin yayılmasıyla en güçlü çağını yaşamaktadır. Bazı araştırmacılar, büyük bir hızla oluşan küresel zihin ile Gaia hipotezi arasında da bağlantı kurmuşlardır.

Adını Yunan mitolojisindeki “Yeryüzü Tanrısı”ndan alan Gaia, spiritüel terminolojide dünya gezegeninin ruhu, zekâsı veya bilinci olarak adlandırılmaktadır. Buna göre, bazı ruhsal pratikleri ve eğitimleri uygulayarak dünya gezegeni ile iletişime dahi geçilebilir. Benzer yaklaşımlara kadim yerli halklarda ve şamanlarda da rastlanmaktadır. İleri düzeydeki bazı dünyadışı uygarlıkların sadece gezegen üzerinde yaşayan insanları muhatap almadıkları, aynı zamanda gezegen bilinci ile de temasa geçtiklerine dair, temasçılar tarafından aktarılan bilgiler vardır. (*Avatar* filminin esin kaynağı bu teoridir.)

Kimyacı James Lovelock’un Gaia teorisine göre ise, dünyanın inorganik yapılarıyla etkileşim içinde bulunan organik yapılar, kendi kendini düzenleyen, yaşayan bir sistem kurmuşlardır. Bir bakıma dünya gezegeni canlı bir biyolojik ünedir.

Fransız filozof Pierre Teilhard de Chardin’in (1881-1955) noosfer teorisi, bu kolektif küresel duygu/düşünce ağının tüm insanlığı organik bir bütüne entegre ettiği fikrinden yola çıkar. Bu teori bizi bazı ilginç olasılıklara götürür. Bunlardan bir tanesi, kolektif insan düşüncesinin Gaia bilincinin bir parçası olduğudur. Yani insanlığın ortak bilinci ile gezegen bilinci bir bütünün parçaları gibi düşünülebilir.

Yazar John Reilly, bu fikri dünya benzeri gezegenlerin evrimine ve dünyadışı uygarlıkların galaksiye yayılması konusuna uygular ve Fermi Paradoksu’nu gündeme getirir. Fermi Paradoksu şu fikre dayanır: Eğer dünyadışı varlıklar mevcutsa, şimdiye kadar galaksiye yayılmış ve dünyaya da ulaşmış olma-

lıydılar. Peki neredeler? Reilly, exopolitika açısından geçerliliği olmayan bu paradoksa Teilhard de Chardin'ın noosfer ve "Omega Noktası" hipotezlerine dayalı bir açıklama getirir. Buna göre, insanlar ve gezegenin kendisi tarafından üretilen fikir ve duygular ağı olan noosfer, büyük ölçüde insan bilincinin evrimleşmesi ile yön alır ve gelişir. Bu gelişme, kolektif düzeyde meydana gelen kozmik bilinç noktasına kadar ilerler. Chardin buna "Omega Noktası" adını vermiştir. Reilly'e göre, bir gezegen, evriminde Omega Noktası'na ulaştığında, o gezegenin üzerindeki uygarlık gözden kaybolur. Biraz daha açarsak, bu uygarlık artık, o noktaya henüz ulaşmamış uygarlıkların bilinç alanının ve boyutsal perspektifinin dışına çıkmıştır. Yani onların algılarının ötesinde bir düzeye geçmiştir. Bu görüş, galaksinin uygarlıklarla dolu olmasına karşın klasik astronomi ve fiziğimizin bu uygarlıkları belirleyememesi ve cihazlarımızla algılayamaması konusunu da açıklar.

Noosfer teorisini yukarıda yanıtını aradığımız konu perspektifinden incelediğimizde, dünyadışı uygarlıkların, özgür irade yasasını ihlal etmeksizin bazı olaylara doğrudan müdahale edebilmek için belli sayıdaki insanın onayını değil, insanlığın ve gezegenimizin birlikte yarattığı kolektif bilincin ortalamasını dikkate aldıkları öne sürülebilir.

Ayrıca, belki fantastik bir örnek gibi görünmekle birlikte, insanlığın doğaya vermekte olduğu zarar sebebiyle, Dünya gezegeninin kendi 'homeostasis'ini* ve ekosistemini korumak üzere, bir tür yardım çağrısını ortak bilince aktarabileceği de akla gelmektedir.

* Homeostasis: Bir sistemdeki iç koşulların istikrarlı kalması ve korunması amacıyla sistem değişkenlerinin sürekli düzenlenmesi. Dünya gezegeni, yaşamını sürdürebilmek için çevresel koşulları, ekosistemden aldığı verilere göre sürekli düzenlemektedir.

100. Maymun Etkisi/Sendromu Teorisi

Gerçekliği konusunda hâlâ tartışmaların sürdüğü hipotezlerden bir tanesi de “Yüzüncü Maymun Sendromu” hipotezidir.

Bu teoriye göre, bir davranış modeli veya fikir, bir grup içindeki belli sayıda birey tarafından benimsendiği ve uygulanmaya başlandığı anda, bu davranış modeli bir tür rezonans başlatarak, açıklanamayan bir yol ile, bu gruptan diğer gruplara hızla yayılmaktadır.

İlk olarak Lawrence Blair tarafından popüler hale getirilen teoriye adını veren çıkış noktası Japon bilim insanlarının 1952 yılında Koshima Adası’nda yaşayan makak maymunları üzerinde yürüttükleri bir araştırmadır. İddiaya göre, bu maymun kolonisi içinden birkaçı tatlı patatesleri denizde yıkayarak, tuzlu halde yemeyi öğreniyorlar. Bu yeni davranış biçimi bir süre sonra genç maymunlar arasında da yayılmaya başlıyor. Sonucunda, bu davranışı sergileyen maymunların sayısı belli bir rakama ulaştığında (teoriye göre yüzüncü maymun da aynı uygulamayı yaptığında), ilginç bir şekilde, çevre adalardaki maymunlar da tatlı patatesleri denizde yıkayarak yemeye başlıyorlar. Bu noktada, adada yaşamaları sebebiyle bu maymunların birbirlerine ulaşmaları veya birbirlerinin davranışlarını gözlemlemeleri imkânının bulunmadığına dikkat çekmek gerekiyor.

Şunu da belirtmek gerekir ki, Yüzüncü Maymun Teorisi küresel düzeydeki bilinç değişimlerinde, özellikle “kritik kitle” teorisinde sık sık referans gösterilmekle birlikte, verileri net olarak ortaya konmuş bir teori değildir.

Maharishi Etkisi

Kolektif bilince dair bir başka önemli hipotez “Maharishi Etkisi” hipotezidir.

Bu hipotez, barış ve küresel dönüşüme kendisini adanmış ve bu değerlere odaklanmış küçük bir grubun dönüştürücü gücünün, tüm dünyanın kolektif bilincini değiştirmeye yeteceği iddiasına dayanır. Yüksek bilinçteki bu bireylerin oranı, toplam nüfusun yüzde birinin karekökü gibi bir sayıya ulaştığı zaman bilinç dönüşümü başlar. Bu teorinin doğru olduğunu varsayarsak, dünya nüfusunu 7 milyar kabul ettiğimizde, sadece yaklaşık 8400 kişinin belli bir bilince ulaşmasının, küresel dönüşümü başlatmaya yetebileceğini düşünebiliriz.

Dünyadışı uygarlıkların açık temas için dünyadaki bilincin genel bir ortalama “kıvama” gelmesini beklediklerini biliyoruz. Maharishi Etkisi hipotezi belki ileri sürdüğü matematiksel oran bakımından yüzde yüz doğruluk içermeyebilir. Ancak, insanlık tarihine baktığımızda, devrimsel ölçekteki büyük paradigma değişimlerinin her zaman bireysel bazda başlayarak önce küçük gruplara, sonra da geniş kitlelere yayıldığı gerçeğiyle karşılaşırız.

Ünlü antropolog Margaret Mead, “Düşünceli ve kendini adanmış küçük bir grubun dünyayı değiştirebileceğinden şüphe etmeyiniz” demişti.

Mahatma Gandi “Satragyaha Brigades” (Gerçeğin ve Barışın Tugayları) adını verdiği ilerici kitlenin Hindistan’da ihtiyaç duyulan toplumsal dönüşümü yapabileceğine ve ülkeyi Britanya egemenliğinden kurtarabileceğine inanmıştı.

Martin Luther King de sosyal transformasyonu “kendini buna adanmış azınlığın” gerçekleştireceğini söylemişti.

Yazar ve düşünce adamı David Hawkins insan bilincini 1 ila 1000 arasında ölçümleyen bir skala geliştirmiştir. Buna

göre 200 bilinç düzeyi işlevsel bir toplum için minimum yeterliliği göstermektedir. Toplumların genel ortalaması 200 ve altındadır. Büyük dönüşümler gerçekleştirebilen, örneğin Gandhi gibi kişilerin bilinç düzeyi ise 700'ün üzerindedir. Hawkins'e göre, bilinç düzeyi 700 olan bir birey, bilinç düzeyleri 200'ün altında bulunan 70 milyon kişiye karşılık gelmektedir. Yani yüksek bilince sahip tek bir birey, 70 milyon düşük bilinçli bireyi dengelemektedir.

Yüksek frekanslı düşünce enerjisinin daha düşük frekanslı enerjiler üzerinde dönüştürücü gücü vardır. Bu bakımdan, kozmik bilince ulaşmış az sayıdaki bireyin, kolektif bilinç üzerinde sandığımızdan çok daha derin ve yükseltici bir etkide bulunduğunu düşünmek yanlış olmayacaktır. Bu yükselen bilinç, bir ortak-yaratım süreci içinde, dünya insanlığını dünyadışı varlıklarla yüz yüze getirebilecek bir kıvama yavaş yavaş ulaşmaktadır.

O tarihi buluşma anından sonra dünyada hiçbir şey eskisi gibi olmayacaktır...

“İstikbal göklerde dir...”

– Mustafa Kemal Atatürk

10. BÖLÜM

DÜNYADIŞI UYGARLIKLARLA AÇIK TEMAS SONRASI DÜNYA

Galaksimiz içinden ve dışından birçok farklı uygarlığın dünyamızı çok uzun yıllardır ziyaret etmekte oldukları ve sadece ziyaret etmekle kalmayıp resmi devlet yetkilileri ve sivil-lerle iletişim içinde bulundukları gerçeğinin dünya kamuoyuna açıklanmasının, gezegenimiz tarihinde benzeri görülmemiş bir etki yaratacağı şüphesizdir. Dünyadışı uygarlıkların varlığı, gezegeni sömüren uluslararası şirketleri, orduları, siyasi ve dini liderleri, medya ve tüketim endüstrisi tarafından derin bir hipnotik uykuya sokulmuş insan kitlelerini tam tabiriyle, oturdukları rahat koltuklarından zıplatacaktır.

Düşünen ve sorgulayan bir zihnin doğal olarak sorabileceği, “neden devletler bu gerçeği hâlâ açıklamıyor?” sorusuna önceki bölümlerde yanıt vermeye çalıştık.

Dünyanın genel siyasi koşulları ve insanlığın ruhsal/mental hazırlık kıvamı gibi değişkenlerin belli bir noktada buluşması sonrasında, muhtemelen hiç de uzak olmayan bir gelecekte böyle bir açıklamayla karşı karşıya kalacağız. Bazı dünyadışı uygarlık temsilcileriyle, açıklamanın zamanlama-

sı ve sürecin yol haritasına dair müzakerelerin devam ettiği yönünde bilgiler vardır.

Exopolitika Enstitüsü Başkanı Dr. Michael Salla, “*Birçok bağımsız kaynak ısrarla, dünyadışı varlıklara ilişkin açıklamanın yakın olduğunu söylüyor*” ifadesini kullanıyor. Tüm işaretler bu ifadeyi desteklemeye devam ediyor.

Bu açıklama sonrasında ardı ardına yaşanacaklar, sadece günlük hayatımız bakımından değil, insanlık tarihinin, inanç sistemlerimizin, teknolojimizin, evren ve yaşam anlayışımızın en baştan ele alınmasıyla, tüm insanlık ailesi için görkemli değişimleri de beraberinde getirecektir.

Belki böyle bir açıklama, insanlık tarihi boyunca göklerimizde dolaşan bu inanılmaz uçan araçları “uzaydan gelen kötü niyetli istilacılar” olarak algılayanlar için kitlesel panik ve korkuya neden olacaktır. Ancak, zaman içinde bu algının değişerek, yerini kozmik işbirliği bilincine bırakacağına inanıyoruz.

İnsanlık ailesi olarak bu işbirliğine *acilen* ihtiyacımız var, çünkü:

Gezegenimizin, olağanüstü ölçülere ulaşmış olan çevresel sorunların altında ezilmekte olduğu ve ekolojik dengesizliğin bizi bir “yok oluş” noktasına doğru sürüklediği artık bilim insanlarınca da doğrulanan bir gerçektir. Gezegenimizin akciğerlerini, yani ormanları yok ediyoruz. Her geçen yıl yüzlerce bitki ve hayvan türünün nesli tükenmeye devam ediyor. Dünyamızı nükleer tesislerle, savaşlarla ve düşüncesizce kullandığımız teknolojilerle mahvediyoruz. Düşük bilinç ve buna bağlı fanatizmden güç alan terör, yaşamı tehdit eden karanlık bir enerji halinde karşımızda dikiliyor. İstisnasız tüm kurum, kavram, ideoloji ve inanç sistemleri korkunç ölçüde yozlaşmış ve artık insanları birbirlerine düşürmekten başka bir fonksiyonları kalmamış durumdadır. İnsanlık olarak toplu bir histeri içindeyiz

ve anlamlandıramadığımız bir kaybolmuşluk duygusu içinde acil bir çıkış arıyoruz.

Gelinen noktada, dünya gezegeni ruhsal ve biyolojik evriminde bir sonraki aşamaya geçecek veya intihar edecektir!

Dünyadışı uygarlıklarla resmi ve açık temasların başlaması sonrasında temel olarak dünyamızı neler bekliyor?

- Teknolojide, tıpta, bilinç düzeyimizde, ruhsal büyümemizde, toplumsal düzende, karar-almada ve yönetim şekillerinde muazzam ölçüde ilerlemeler olabilecektir.

- Nükleer silahları ve insan yaşamını tehdit eden diğer unsurları ortadan kaldırılabileceğiz.

- Evren anlayışımız, yaratılış ve kader kavramlarına bakışımız, yaşamın anlamı ve amacı değişecektir.

- Kendi varlığımıza, evrendeki yerimize ve nihai hedefimize bakışımız büyük ölçüde yenilenecektir.

- Varlığımız ve Tanrı hakkındaki sorularımıza yanıt bulabiliriz.

- Birçok akademik ve bilimsel branşlar/disiplinler çağdışı kalacak veya dönüşüm geçirecektir.

- Yeni amaçlar, öncelikler ve projeler, mevcutların yerini alacaktır.

- Değer yargılarımız, tabularımız, motivasyonlarımız ve duygusal kalıplarımız derin şekilde etkilenecek veya sarsılacaktır.

- Çok zeki ve fiziksel görünüşleri ile davranış kalıpları bizlerden çok farklı dünyadışı ırklarla etkileşime girmemiz dolayısıyla, kültürel normlarımız büyük bir dönüşüm geçirecektir.

- Belki de, genlerimizin ve/veya kültürümüzün, tamamen veya kısmen, dünyadışı ırklarla karışmasına izin vereceğiz.

- Kendi kimliğimizi de koruyarak, galaktik bir bilgi ağına, siyasi veya ticari bir federasyona ya da galaksi çapındaki bir bilinç havuzuna katılabileceğiz.

• Birçok insan bireysel veya kolektif olarak, evrenin temel gizemlerini çözmek, diğer türlerin ve uygarlıkların gelişimine yardımcı olmak, uyum ve bilgeliğin tüm evrende yayılmasını sağlamak amacı taşıyan projelere katılabileceklerdir.⁵⁸

Değişim sadece yukarıdakilerle sınırlı kalmayacaktır.

Uzayın derinliklerine insanlı araçlar gönderebilecek teknolojiler dünya gezegenini lokal ve kapalı bir uygarlık olmaktan çıkararak adeta sınıf atlatacak ve uygarlığımızı “uzay kâşifi” düzeyine yükseltecektir. Üzerinde yaşam bulunan farklı gezegenlere yolculuk yapılması, artık “kozmetik insan” olabilme adaylığına soyunan insanlığın ufkunu bütünüyle değiştirmek için yeterli olacaktır.

İnsanlar kendilerini artık milliyetleri, ırkları ve derilerinin rengiyle tanımlamayı bırakacak, dünyalı ve insan olduklarını hatırlayacaklardır.

İnsan ve evren hakkında her şeyi çözmüş olduğunu düşünen kibirli ve kokuşmuş ideolojilerimizin tamamı yerle bir olacaktır.

Sıfır maliyetli temiz enerji üretimi, ulaşım sistemlerinin bütünüyle değişmesi, ileri tarım teknolojileri günlük hayatı kökten değiştirecek ve yoksulluğu yavaş yavaş sona erdirecektir. Bugün dünyanın petrol ve yan ürünleri ile içten yanmalı motor teknolojisine bağımlılığı 1950’li yıllarla kıyasladığımızda, çok daha fazladır. Eğer, bu dönüşümü, dünyadışı bazı uygarlıkların ileri enerji teknolojilerini ilk önerdikleri dönemde gerçekleştirmiş olsaydık bugün dünya çok farklı bir noktada olacaktı. Ancak, her şeye rağmen kaybettiğimiz zamanı telafi etme fırsatı önümüzde duruyor. *Forbes* dergisinin araştırmasına göre, en varlıklı 67 kişinin toplam servetinin, en yoksul 3,5 milyar insanın toplam servetinden daha fazla olduğu bir dünyada ya-

şıyoruz. Yeni dönemin yeni teknolojileri ve bunlardan elde edilecek ucuz enerji bu korkunç adaletsizliği tersine çevirecek bir potansiyel taşıyor.

Savaşların ve terörün beslendiği en önemli kaynaklar, yoksulluk, radikal dini akımlar ve cehalettir. Bu üç büyük sorun klasik yöntem ve çabalarla aşılamamaktadır. Dünyadışı temasların başlaması gibi devasa bir paradigma değişimine ihtiyaç vardır. Dünyada yaşanan sorunlar temel olarak birbirleriyle ilintilidir. Bu bakımdan, yaşanacak değişimin domino etkisi yapması ve böylelikle her alanda kökten çözümlere olanak sağlayacak yepyeni bir siyasi ve toplumsal iklime ulaşılması beklenmelidir.

Tıp alanında tam anlamıyla bir devrim yaşanacaktır. Açıkça dillendirilmese de ilaç sektöründe bilinen bir gerçek vardır: Her ilaç bir zehirdir, önemli olan dozajdır. Bu alanda dünyadışı uygarlıklardan sağlanacak bilgi transferi sonrasında, tamamen maddi kazanç temelli ilaç sektörü çökecek, kemoterapi vb. gibi ağır kimyasallara değil, enerji bedenin iyileştirilmesine dayalı doğal ve bütünsel yeni tedavi yöntemleri kullanıma sokulacaktır.

Dünyadışı uygarlıkların temsilcileri, ekolojik anlamda bu kadar zengin bir gezegene neden bu derece kötü davrandığımızı anlamakta büyük güçlük çekiyorlar. Kozmik konuklarımız, ağır şekilde kirlenmiş dünya atmosferini, denizlerimizi, nehirlerimizi, topraklarımızı kısa sürede temizleyebilecek ve eski doğal dengesine kavuşturabilecek teknolojilere sahipler. Bilgi aktarımı sonrasında, genetik müdahaleye uğramamış, en doğal ve sağlıklı yöntemlerle üretilmiş gıdalara yeniden kavuşabileceğiz. İleri tarım teknolojileri sayesinde, en verimsiz toprakların dahi üretime katılması söz konusu olacaktır.

Çevre ve tarım dışında daha birçok alanda teknoloji aktarımı gerçekleşecektir. Ancak, ilk aşamada “çok ileri” düzeydeki

bazı teknolojilerin insanlığın kullanımına verilmesi fazla iyimserlik olacaktır. İnsanlığın bu teknolojileri pozitif amaçlarla kullanabilecek bilinç kıvamına ulaşması beklenecektir.

Rebecca Hardcastle “exo-bilinç” makalesinde dünyadışı teknolojiler ve bilinç arasındaki ilişkiye dikkat çekiyor ve dünyadışı varlıkların ileri teknolojileri çok gelişmiş zihinsel yetenekleri sayesinde kullandıklarını ileri sürüyor. İnsanlık yüksek bir bilince ulaşmadığı sürece bu teknolojileri tam anlamıyla kullanabilmesi mümkün olmayacaktır. Yerleşmiş etik değerler olmaksızın, elde edilen teknolojiler Atlantis döneminde olduğu gibi felakete yol açacaktır. Bununla ilgili belki de en çarpıcı örneklerden bir tanesi bilim insanı Dr. Michael Wolf’un yaşadığı deneyimdir. Dr. Wolf, MIT’de fizik doktora yaparken keşfettikleri “dalga/tanecik düalitesi”ne ilişkin yeni bir teorinin geliştirilerek daha sonra “nötral tanecik ışını” elde edildiğini, bu teknolojinin kanseri tedavi etmekte kullanılmasını beklerken, ne yazık ki, Başkan Reagan döneminde başlatılan, uzayda savunma sistemi kurulmasına yönelik SDI programında silah olarak kullanılmaya başlandığını ifade etmiştir.

Dünyadışı yaşam gerçeği, dini kurumların kendi inanç sistemlerini bu yeni paradigmaya göre ayarlamaya zorlayacaktır. Bu gelişmenin dinsel çatışmaların azalmasına hizmet edeceğini umut edebiliriz. Ancak, bu sürecin radikal bireyler ve dini gruplar için son derece güç ve acı verici olacağı neredeyse kesindir. Yaratılış mı, evrim mi tartışması son bulacaktır. Çünkü yanıt her ikisinden de farklıdır. Özellikle, kutsal metinlerde melekler ve göksel varlıklar olarak geçen dünyadışı ırkların, muhtemelen genetik müdahale yoluyla insan bedeninin fiziksel yaratılışında rol oynamış olduklarının ve bu genetik müdahalenin devresel periyodlar halinde devam ettiğinin ortaya çıkmasının sarsıcı yansımalarının olması kaçınılmazdır.

Dünya tarihinin her döneminde iz bırakmış olan dünyadışı uygarlıkların mirası inkâr edilemeyecek şekilde karşımıza çıktığında dahi, dogmatik inanç sahiplerinin kısa sürede dünya görüşlerini kökten değiştirmelerini beklemek fazla iyimser bir yaklaşımdır. Ama, insanlık olarak köhnemiş ve kişisel çıkarlar için çarpıtılmış bilgilerle daha fazla ilerlememiz artık mümkün değildir. Bazı bilgilerle başa çıkabilmek ne kadar güç olursa olsun, insanlığın artık gerçeklerle yüz yüze kalması zamanı gelmiştir.

Dünyadışı uygarlıkların, temasçılarla görüşmelerinde sürekli dile getirdikleri, “evrendeki tüm yaşam formlarının, bizim Tanrı adını verdiğimiz, bazı dünyadışı uygarlıkların ‘kozmik bilinç okyanusu’ diye tanımladıkları aynı kaynaktan geliyor oldukları, zeki yaşamın bu kaynaktan tüm evrene yayıldığı” bilgisinin, dünyadaki tüm inanç sistemlerini en azından orta vadede bir araya getirebileceği ve dönüşüm sancılarını azaltabileceği umudunu iyimserlikle korumalıyız. (Farklı dünyadışı ırklar doğal olarak Tanrı kavramını farklı isimlerle adlandırıyorlar. Bir ırk “kozmik bilinç okyanusu” ifadesini kullanırken, bir diğer ırk “daima var olan”, bir başka ırk ise “sonsuz bilinç kaynağı” veya sadece “kaynak” terimini kullanmış. Araştırmacı Dr. Richard Boylan’ın temasta olduğu bir ırk, Tanrı’nın, göksel dinlerde sembolize edildiği gibi “antropomorfik” veya “baba” figüründe bir varlık olarak düşünülmesinin yanlış olduğunu, Tanrı kavramının daha çok, “bilinç matriksinin ötesinde ve var olan her şeye özünü veren üstün bilinç” olarak algılanmasının daha doğru olacağını anlatmışlardı. Çok ileri ruhsal evrim düzeyine ulaşmış olan bu varlıklar, bahsettikleri üstün bilinçle bağlantıda olabilmek için şekilsel ibadetlere ihtiyaç duymuyorlar. Dünyadışı uygarlıkların tamamı, evrende kesinlikle ölüm

* Antropomorfizm ya da İnsan-Biçimcilik: İnsana ait niteliklerin başka bir varlığa atfedilmesi.

diye bir kavram olmadığını, insan bedeninin ruh için sadece geçici bir taşıyıcı olduğunu, ölümden sonra bilincin farklı bir boyutta faaliyetine devam ettiğini de belirtiyorlar.)

Aslında dünyadışı uygarlıkların bize anlattıkları evrensel gerçekler, göksel dinlerin orijinal ve “bozulmamış haldeki” temel öğretileriyle çelişmemekte, bizleri, bu bilgileri çok daha üst düzeyden yorumlamaya yönlendirmektedir.

İnsanlık, yaşamın çalışmak, tüketmek ve ölümden ibaret olduğu anlayışıyla kontrol altında tutulmuş, başarı ve rekabet gibi, gerçekte sadece egoyu beslemeye yarayan kavramları yücelten koşullandırmalarla, “yapay” siyasi gündemle ve vahşi kapitalizmin dikte ettirdiği sentetik yaşam tarzıyla ezilmiş ve örselenmiştir. Bu kalın şartlandırma duvarı ancak dünyadışı temas gibi, dönüştürücü etkisi çok yüksek bir olayla yıkılabilecektir.

İnsan ırkı belki de artık “homo sapiens”ten “homo noeticus”^{*} geçiş yapmaya başlayacaktır. Böyle bir gelişme, türümüzün devamı için eşsiz bir dönüm noktası olabilir.

Tarihte yaşadığımız ve bundan sonra deneyimleyeceğimiz hiçbir olay, evrende zeki yaşam barındıran tek gezegenin dünya olmadığı gerçeğiyle karşılaşmak kadar şok edici ve ego sarsıcı olmayacaktır. Bizden daha üstün uygarlıklarla ilişki kurmak, bildiğimiz anlamdaki yaşamı bütünüyle değiştirecek ve insanlığı daha mütevazı ve anlayışlı bir karaktere büründürecektir.

Dünya genelinde siyasi arenada hüküm süren, istismara, yalana, baskıya ve kontrole dayalı idare şekilleri değişime elbette direnç göstereceklerdir. Ancak dünya halkları bu rejimleri ve bunların temsilcilerini politika sahnesinden indirecek

* Homo Noeticus: İlk defa, bilinç araştırmacısı John White tarafından ortaya konmuş bir terimdir. Ben-merkezçiliği aşarak birlik bilincine ulaşmış, nefret, çatışma, saldırganlık, hırs, kibir gibi erdemli olmayan davranışları geride bırakmış, rekabetçiliği değil işbirliği anlayışını benimsemiş, psikik yönü gelişkin, spiritüel anlamda ileri düzeyde yeni insan modelini temsil eder.

güç ve cesareti elde edeceklerdir. Hükümetler, ordular, bilimsel ve sosyal kurumlar ve hepsinden önemlisi dini kurumlar ya kendilerini insanlık yararına reforme edecekler ya da yok olacaklardır.

Bu aşamadan sonra olacaklar, Sovyetler Birliği'nin dağılması döneminde eski Komünist Parti liderlerinin bir gecede kapitalist olmasına benzetilebilir. Birçok şüpheci bir gecede vizyoner olacaktır.

Bütün sektörlerde yepyeni meslek türleri ortaya çıkacaktır. Teknoloji transferi ve geliştirilmesi, dünyadışı koloniler kurulması, dünyadışı varlıklarla insanlar arasında çevirmenlik yapılması vb. alanlarda yoğun işgücü gereksinimi doğacaktır.

Dr. Steven Greer beklenen değişim hakkında şunları ifade ediyor:

“Bu konu, uluslararası siyaset alanındaki düşünce kuruluşlarından dünya çapında tüm bilimsel akademilere kadar her kurumun temel tartışma ve araştırma odağı olacaktır. Akademik bakımdan, böyle bir açıklamadan etkilenmeyecek hiçbir araştırma alanı kalmayacaktır. Tarih, antropoloji, felsefe, jeopolitik, exobiyoloji, teoloji, sanat, bilim ve teknoloji, iş dünyası ve ekonomi dahil tüm alanlar bu açıklamayla bir anda harekete geçeceklerdir.”⁵⁹

Fiziksel ve ruhsal, inanılmaz bir değişim dalgası artık kapımızın eşiğinde bekliyor..

Bugünün insanlığı artık, İkinci Dünya Savaşı gibi büyük bir travmadan çıkmış ve ardından kendisini bu kez Soğuk Savaş korkularının içinde bulmuş insanlık değil... Önyargıların, ırkçılığın ve dogmatik inançların aşılması yönünde, büyük bedeller ödeyerek de olsa, oldukça yol kat ettik... Dünyadışı kültürleri ve farklı fiziksel görünüşlerdeki varlıkları oldukları gibi kabul edip onaylayacak, onları kozmik ailemizin uzakta yaşayan fertleri olarak görebilecek olgunluğa ulaşmaya hiç olma-

diğımız kadar yakınız... Bireyin yükselişiyile birlikte dönüşmeye başlayan köhnemiş siyasal/sosyal doku eskisi kadar katı ve yıkılmaz değil... Dünyadışı uygarlıklarla son 70 yıldır süregelen temaslara dair gerçekler kamuoyuna sakın, ölçülü ve rasyonel bir tarzda sunulduğu takdirde, beklenen panik ve kaosu kısa sürede yatışmasını bekleyebiliriz.

Dünya sahnesinin arka planındaki her türlü olumsuz görüntüye rağmen, insanlık kendi doğasındaki değerlerle, ruhsal evrim yolunda ilerleme kapasitesine fazlasıyla sahiptir. Bizlerden binlerce, on binlerce yıl ilerideki uygarlıklar insanoğlunun muhteşem hayal gücüne, sanatta ve felsefede ortaya koyduğu görkemli eserlere hayranlık duyuyorlar. Bu yüzden evrim hızımızı artırmak konusunda yardım ve ilham sunmak istiyorlar.

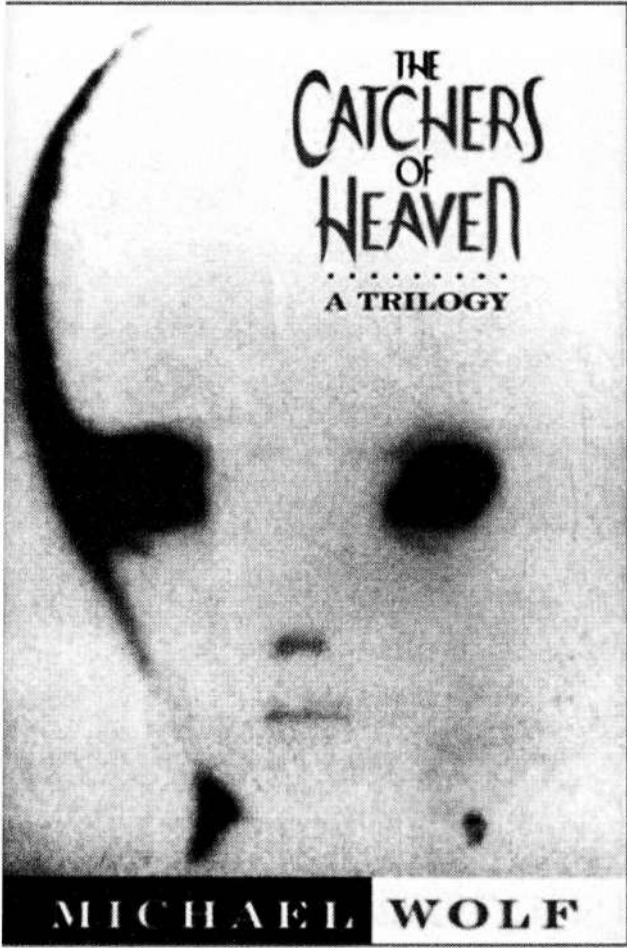
Yaşadığımız çağ tüm zamanı geçmiş düşünce kalıpları ve değer yargılarıyla artık sona ererken, bizlerin evrensel bir tür olmak üzere evrimleşmemiz konusunda sorumluluk hisseden dünyadışı varlıkların araçlarını göklerimizde giderek daha fazla göreceğiz. Onlar bize, kendi geleceğimizi kendimizin belirlemesi hakkımıza saygı duymak kaydıyla, her alanda yardım önermeye devam edecekler. Bizim bu cömert öneriyi kabul edebilme konusundaki yeterliliğimiz, gelecekte bizleri bekleyen büyük sorunlarla başa çıkıp çıkamayacağımızı, beklenen büyük dönüşümü gerçekleştirip gerçekleştiremeyeceğimizi gösterecektir.

30 Ekim 1938 günü, H. G. Wells'in ünlü bilimkurgu romanı *Dünyalar Savaşı*'nın radyo uyarlamasını seslendiren Orson Welles'in bu canlandırması ABD genelinde büyük bir paniğe yol açmıştı. 1960'ların sonunda ise Brookings Enstitüsü'nün dünyadışı uygarlıklarla ilişkilerin olası sonuçlarına dair hazırladığı rapor geniş ölçekli paniğe dikkat çekmiş, bu ve benzeri korku temelli raporların oluşturduğu dalga UFO/Dünyadışı

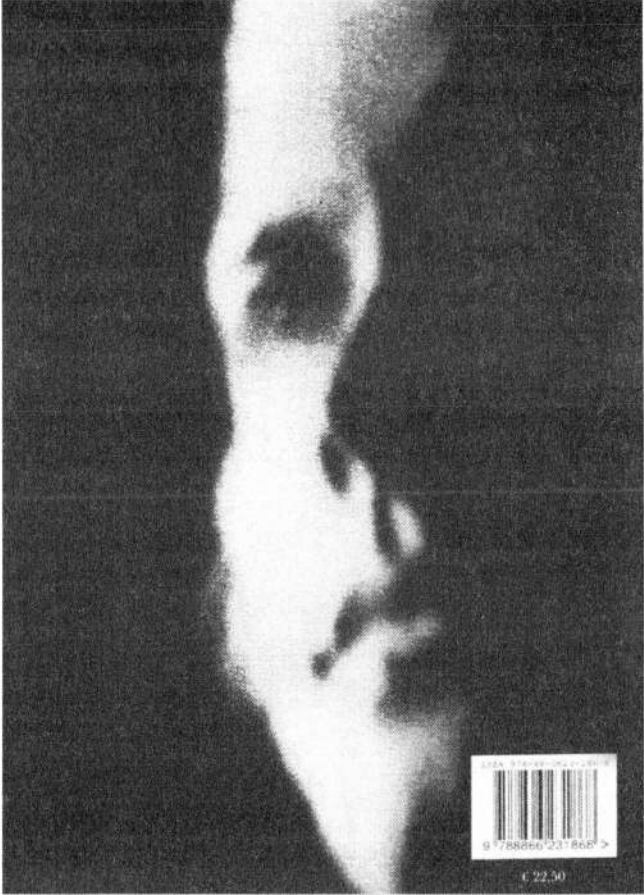
Varlıklar konusunda dünya kamuoyunun uzun yıllardır karanlıkta bırakılmasına yol açmıştı. Ama bugün dünya toplumu, insanlığa karşı en büyük tehdidin aslında insanlığın ta kendisi olduğunu biliyor ve her ne pahasına olursa olsun gerçekleri öğrenmek istiyor... Statükonun bu değişim isteğinin önünde durabilmesi imkânı yok...

Ünlü Fransız Romancı Victor Hugo'nun ifade ettiği gibi:
“Ordulardan daha güçlü bir şey varsa o da zamanı gelmiş bir fikirdir...”

EKLER

EK-1 Dr. Michael Wolf'un kitabının ön kapağında yer alan, Zeta Reticuli Sistemi'nden gelen varlığın fotoğrafı

EK-2 Dr. Michael Wolf'un kitabının arka kapağında yer alan,
Altair Sistemi'nden gelen humanoid varlığın fotoğrafı

**EK-3 9 Mayıs 2001 - Washington, Disclosure Project
(İfşaat Projesi) Basın Toplantısı**

by PETER GRAFT.

-380-

RESTRICTED

SOM 1-01

TO 12D1-3-11-1

MAJESTIC-12 GROUP SPECIAL OPERATIONS MANUAL

EXTRATERRESTRIAL
ENTITIES AND TECHNOLOGY.
RECOVERY AND DISPOSAL

**TOP SECRET /MAJIC
EYES ONLY**

WARNING! This is a TOP SECRET-MAJIC EYES ONLY document containing compartmentalized information essential to the national security of the United States. EYES ONLY ACCESS to the material herein is strictly limited to personnel possessing MAJIC-12 CLEARANCE LEVEL. Examination or use by unauthorized personnel is strictly forbidden and is punishable by federal law.

MAJESTIC-12 GROUP • APRIL 1954

MO-12 88008-Max 3704857-04-11

EK-5 SOM-1 Özel Operasyonlar Elkitabı

Union Catalogue No. 79

87TH CONGRESS }
1st Session }

HOUSE OF REPRESENTATIVES

{ Report
No. 242

**PROPOSED STUDIES ON THE
IMPLICATIONS OF PEACEFUL SPACE ACTIVITIES
FOR HUMAN AFFAIRS**

**PREPARED FOR THE
NATIONAL AERONAUTICS AND SPACE ADMINISTRATION
BY THE BROOKINGS INSTITUTION**

**REPORT
OF THE
COMMITTEE ON SCIENCE AND ASTRONAUTICS
U.S. HOUSE OF REPRESENTATIVES
EIGHTY-SEVENTH CONGRESS
FIRST SESSION
Serial 4**

APRIL 14, 1961.—Committed to the Committee of the Whole House on the State of the Union and ordered to be printed

**U.S. GOVERNMENT PRINTING OFFICE
WASHINGTON : 1961**

6204

EK-6 1961 tarihli Brookings Enstitüsü Raporu

THURSDAY MORNING

Los Angeles Times

FEBRUARY 26, 1942. B

Searchlights and Anti-aircraft Guns Comb Sky During Alarm

BEARING DOWN "BLIND"—Beams of searchlights built a screen of light beams over Los Angeles early yesterday morning during the alarm. This picture taken during blackout shows some beams converging on an "object" in sky in Culver City area. The beams of light which show at open at beam angles were made by anti-aircraft shells. (See story on Page 1.)

BARBONS—Hugh Landis of 1188 W. 43rd Street is seen in his car as it used in garage, by fragments of anti-aircraft shells that fell near by. (See story on Page 1.)

CLASH ONE—Miss Blanche Jodgwick and niece, Jane Duffy, got up to watch living and stopped quickly when shell fragment hit Mrs. H. G. Landis swimming pool. (See story on Page 1.)

BARBON FORCES—Here is damage done to bedroom in home of Walter L. Harman at 2200 S. Main Ave., Long Beach, when anti-aircraft shrapnel pierced ceiling. (See story on Page 1.)

AFTER BOMB—Chief Searles, at right, with wife, Ruth, and daughter, Captain R. R. Condon, dig for shell. (See story on Page 1.)

EK-7 Los Angeles Times gazetesinin 26 Şubat 1942 tarihli nüshası: "Projektörler ve Uçaksavarlar Alarm Sırasında Gökyüzünü Tarıyorlar."

**EK-8 Howard & Connie Menger'in
Dünyadışı Varlıkla Fotoğrafı**

**EK-9 14 Temmuz 1978. UFO araştırmalarına
Birleşmiş Milletler desteği sağlanması için yapılan toplantıdan
bir fotoğraf. Soldan Sağa:
NASA Astronotu Gordon Cooper, Jacques Vallee
Claude Poher, J. Allen Hynek
Grenada Başbakanı Sir Eric Gairy
BM Genel Sekreteri Kurt Waldheim
ve (en sağda) David Saunders**

KAYNAKÇA

1. Though, Allen PhD, What Role Will Extraterrestrials Play in Humanity's Future, 1986
2. Greer, Steven, Disclosure: Military and Government Witnesses Reveal the Greatest Secrets in Modern History, Crossing Point Inc., 2001
3. Richard Boylan, Nexus Magazine, Volume 5, Number 3, (Nisan-Mayıs 1998)
4. Greer, Steven, Disclosure: Military and Government Witnesses Reveal the Greatest Secrets in Modern History, Crossing Point Inc., 2001
5. <http://www.rense.com/general29/ufopr.htm>
6. https://en.wikipedia.org/wiki/Biocentric_universe
7. Salla, Michael E., PhD, Galactic Diplomacy: Getting to Yes with ET, Exopolitics Institute, 2013
8. Loder, Theodor C. PhD, ET Contact: The Implications for Post Contact Advancements in Science and Technology
9. Corbett, Patricia B., UFOs – A Challenge to Mainstream Science, ufoevidence.org
10. De Gourdon, Come Carpentier, The Case for Exopolitics: Ushering in a Cosmic Dialogue

11. Greer, Steven, Disclosure: Military and Government Witnesses Reveal the Greatest Secrets in Modern History, Crossing Point Inc., 2001

12. Harris, Paola, Exopolitics: How Does One Speak to A Ball of Light, Author House, 2007

13. Harris, Paola, Exopolitics: How Does One Speak to A Ball of Light, Author House, 2007

14. <https://www.youtube.com/watch?v=yO0T05kQkbs>

15. Salla, Michael E., PhD, Galactic Diplomacy: Getting to Yes with ET, Exopolitics Institute, 2013

16. Harris, Paola, Exopolitics: How Does One Speak to A Ball of Light, Author House, 2007

17. Exopolitics Journal 2:4 (Temmuz 2008)

18. Good, Timothy, Earth An Alien Enterprise: The Shocking Truth Behind the Greatest Cover-Up in Human History, Pegasus, 2013

19. Good, Timothy, Earth An Alien Enterprise: The Shocking Truth Behind the Greatest Cover-Up in Human History, Pegasus, 2013

20. Greer, Steven, Disclosure: Military and Government Witnesses Reveal the Greatest Secrets in Modern History, Crossing Point Inc., 2001

21. Exopolitika Konferans Notları

22. Salla, Michael E., PhD, Political Management of the Extraterrestrial Presence: The Challenge to Democracy and Liberty in America, Research Study # 5, 2003

23. Good, Timothy., Need to Know: UFOs, the Military, and Intelligence, Pegasus, 2007

24. Good, Timothy, Earth An Alien Enterprise: The Shocking Truth Behind the Greatest Cover-Up in Human History, Pegasus, 2013

king Truth Behind the Greatest Cover-Up in Human History, Pegasus, 2013

25. Mantle, Phillip & Stonehill, Paul, UFO Case Files of Russia, 11th Dimension Publishing, 2010

26. Soviet UFO Secrets, UFO Casebook

27. Gresh, B., MUFON UFO Journal, Ekim 1993,

28. Pilkington, Mark, Screen Memories: An Exploration of the Relationship Between Science Fiction Film and the UFO Mythology

29. Good, Timothy, Earth An Alien Enterprise: The Shocking Truth Behind the Greatest Cover-Up in Human History, Pegasus, 2013

30. Roddenberry, Gene, The Last Conversation (Portraits of American Genius), University of California Press, 1994

31. Salla, Michael E., PhD, Galactic Diplomacy: Getting to Yes with ET, Exopolitics Institute, 2013

32. Good, Timothy, Earth An Alien Enterprise: The Shocking Truth Behind the Greatest Cover-Up in Human History, Pegasus, 2013

33. Fry, Daniel, The White Sands Incident, Best Books Inc., 1966

34. Good, Timothy, Earth An Alien Enterprise: The Shocking Truth Behind the Greatest Cover-Up in Human History, Pegasus, 2013

35. Salla, Michael E., PhD, Galactic Diplomacy: Getting to Yes with ET, Exopolitics Institute, 2013

36. <http://www.geocities.com/Area51/Shadowlands/6583/maji007.html>

37. Personal notes from William Hamilton from a 1991

interview with Sgt Suggs. See also William Hamilton, *Cosmic Top Secret* (Inner Light, 1992)

38. Salla, Michael E., PhD, *Galactic Diplomacy: Getting to Yes with ET*, Exopolitics Institute, 2013

39. Salla, Michael E., PhD, *Galactic Diplomacy: Getting to Yes with ET*, Exopolitics Institute, 2013

40. John Lear Disclosure Briefing," Coast to Coast Radio (November, 2003) <http://www.coasttocoastam.com/shows/2003/11/02.html>

41. Milton William Cooper, "Origin, Identity, and Purpose of MJ-12," <http://www.geocities.com/Area51/Shadowlands/6583/maji007.html>

42. Milton William Cooper, "Origin, Identity, and Purpose of MJ-12," <http://www.geocities.com/Area51/Shadowlands/6583/maji007.html>

43. Phil Schneider, "MUFON Conference Presentation, 1995," available online at: <http://www.anomalous-images.com/text/schneid.html>

44. Richard Boylan, "Official Within MJ-12 UFO-Secrecy Management Group Reveals Insider Secrets," <http://www.drboylan.com/wolfdoc2.html>

45. "Testimony of Don Phillips," *Disclosure*, ed., Stephen Greer (Crossing Point, 2001) 379

46. Phillip Corso, *The Day After Roswell* (Pocket Books, 1997)

47. Milton William Cooper, "Origin, Identity, and Purpose of MJ-12," <http://www.geocities.com/Area51/Shadowlands/6583/maji007.html>

48. John Lear Disclosure Briefing,” Coast to Coast Radio (November, 2003) <http://www.coasttocoastam.com/shows/2003/11/02.html>
49. “UFO Quotes by Astronauts and Cosmonauts,” <http://ufos.my100megs.com/ufoquotes.htm>
50. Harris, Paola, Exopolitics: How Does One Speak to A Ball of Light, Author House, 2007
51. <http://www.britannica.com/EBchecked/topic/164602/diplomacy>
52. <https://www.youtube.com/watch?v=WcTXuz-7tDU>
53. <http://www.imtd.org/index.php/about/84-about/131-what-is-multi-track-diplomacy>
54. Barney Williams, UFO Magazine #5 March 1979 page 52
55. Barney Williams, UFO Magazine #5 March 1979 page 52
56. CSETI.org
57. <http://siriusufo.org/dunya-ufo-gunu/>
58. Though, Allen PhD, What Role Will Extraterrestrials Play in Humanity’s Future, 1986
59. Greer, Steven, Implications of Extraterrestrial Disclosure

Diğer Kaynaklar

Sirius UFO Uzay Bilimleri Araştırma Merkezi Arşivi
Exopolitics Institute Eğitim Programı Notları (Manuel Lamiroy ve Paola Harris)
Manuel Lamiroy Konferans Notları
Dr. Michael Salla Konferans Notları